
UNIVERSITY OF TORONTO
3 1761 01302273 6

STAROČESKÁ

BIBLIOTHÉKA

VYDÁVANÁ

NÁKLADEM MUSEA KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO.

ČÍSLO V.

VÁCSLAVA BŘEZANA

ŽIVOT PETRA VOKA Z ROSENBERKA.

V PRAZE.

V KOMMISSÍ FRANT. ŘIVNÁČE.

1880.

VÁCSLAVA BŘEZANA

ŽIVOT

PETRA VOKA Z ROSENBERKA.

K TISKU UPRAVIL

FRANTIŠEK MAREŠ.

SPISŮ MUSEJNÍCH ČÍSLO 151.

V PRAZE.
V KOMMISSÍ FRANT. ŘIVNÁČE.
1880.

LIBRARY
MAY 24 1973
UNIVERSITY OF TORONTO

ANNALES
ILLUSTRIS PRINCIPIS AC D. D.
PETRI VOK URSINI DE ROSIS
ultimi gubernatoris huius antiquæ inclytæque domus et familiæ Rosenbergiacæ
et primatis
per
V. Březan.

PÁTÝ DÍL HISTORIE ROŽMBERSKÉ.
O PANU PETROVI VOKOVI
POSLEDNÍM VLÁDAŘI DOMU ROŽMBERSKÉHO.

Sepsal
Václav Březan.

Adspirante Christo aggredior, meditor et compono historiam illustris principis ac domini domini Petri Ursini baronis boemici de Rosenberg et huius domus gubernatoris ultimi. Incepi anno domini 1612 die 15. novembris in inclyto castro Třebona in nomine patris et filii et spiritus sancti Amen.

Předmluva.

Osudy rodu Rosenberského staly se záhy předmětem historického spisování, a v spůsobě, jakým se to dálo, jeví se vývoj a postup veškeré historiografie české. Chronista nejstarší (A),[1]) který se nám zachoval, spokojil se s tím, že do všeobecných událostí od r. 1369 poznamenával aspoň rok narození neb úmrtí a zřídka kdy jinou důležitou paměť v domě Rosenberském; teprva s r. 1412 stává se určitějším; s r. 1426 končí se jeho zápisky. Na zprávách těchto založeno Chronicon Rosense A′ z druhé polovice 15. století, které vydal Dr. Konst. Höfler z přepisu mu knížetem Františkem Lobkovicem zaslaného ve svých Böhmische Studien (Archiv f. Kunde österr. Geschichtsquellen 12 [1854] p. 352) a jež později z rukopisu knihovny universitní v Praze VI. F. 12 v díle Geschichtschreiber der hus. Bewegung II. p. 77—78 doplnil. Počínajíc s r. 939 srovnává se toto dílko až do l. p. 1053 s chronistou svrchu jmenovaným, jejž, přeskočivši dobu 1053—1302, až do konce doslovně opisuje, od r. 1331 některými novými zprávami o Rosenbercích a mnohými noticemi o Pražských a zemských událostech rozšiřuje a pak samostatně až do 1468 l. prodlužuje.

Zdála-li se již historie Rosenberská vzpomenutým dvěma cizím kronikářům dosti důležita, že ji vřadili mezi děje zemské, jak neměla zajímati ústavy, které rodu tomu děkovali za svůj vznik, svůj vzrůst a své bohatství a svou

[1]) Vydal Dr. Konst. Höfler: Geschichtschreiber der husit. Bewegung. II. díl (Fontes rer. Austr. I. 6) pag. 71—73 z rukopisu VI. F. fol. 79 b universitní knihovny Pražské.

slávu? Mám na mysli klášter Vyšebrodský, Třeboňský a panenský v Krumlově.

Ve Vyšším Brodě zapisovaly se, jak se zdá, již v 13. století důležité zprávy o Rosenbercích: kdy kdo zemřel, co kostelu daroval, kdy a kde byl pochován; bohužel, že se nám nezachovaly v původním sepsání. My víme jenom, že profess vyšebrodský Jakub Novohradský, sepisuje Rosenberskou kroniku, [1]) jich užil ještě; pokud však se držel svého pramene a co přidal ze svého, o tom nic určitého říci se nemůže. Maje takto určité a současné zprávy po ruce, mohl arci Jakub hned s rokem 1262 datum na den určiti, k úmrtí té které osoby všeobecnou charakteristiku zemřelého připojiti, udati jeho příbuzenství, vyčísti jeho dobré skutky a zásluhy o klášter. Že Jakub nepoužil aniž znal svrchu jmenovaných dvou kronik, jde z toho na jevo, že tyto mají více zpráv o domu Rosenberském a leckdes jiné vročení než Jakub. Zápisky jeho, sáhající do r. 1472, prodlouženy dvěma pokračovateli až do r. 1506.

Poměrně méně zpráv obsahuje nekrolog kláštera augustiánského v Třeboni z 14. století. [2])

Také v panenském klášteře v Krumlově vedlo se hned od jeho založení calendarium defunctorum [3]) (1356—1436) a necrologium [4]) (do r. 1386); oba tito spisové, zvláště poslední, obsahují hojné noticky o Rosenbercích.

Všecka tato sepsání mají sice jenom cenu annalistickou, mají však zprávy, o kterýchž listiny, v jiných věcech mnohomluvné, mlčívají obyčejně: charakteristiku osob, kterou skutkové lidští nabývají teprva pravého významu, a obraz vylíčený dostává přiměřený stín a patřičné světlo.

Století 16. však nejen že nestavělo na základech věky předešlými položených, pak pomocí listin a všeobecných kronik, které jedna po druhé se vydávaly tiskem, dále,

---

[1]) Tištěna v Pangerlově diplomatáři Vyšebrodském: Font. rer. Austr. II. 23 p. 381; kronika ta nachází se též v archivě Třeboňském v rukopise A Nro. 10.

[2]) Vydán Dr. J. Loserthem v Mittheilungen des Vereines für Geschichte der Deutschen in Böhmen XVII. (1878) p. 220.

[3]) Höfler: Geschichte der husit. Bewegung II. p. 78.

[4]) Týž l. c. p. 83.

nýbrž ustalo i od dalšího poznamenávání historického, a když pan Vilém z Rosenberka o sestavení rodokmene svého se pokoušel, nepřivedl ani toho k místu. Za příznivějších poměrů, s větším úsilím a také s lepším úspěchem ujal se myšlénky Vilémovy mladší bratr jeho, pan Petr Vok z Rosenberka. Opatřilť se zajisté, dříve než přistoupil ku provedení tohoto úkolu, důkladným a k takovým věcem nevyhnutelně potřebným apparatem: archivem dobře srovnaným a bohatou knihovnou; s bystrým pak zrakem a s šťastnou rukou povolal dosavadního písaře soudního ve své kanceláři Krumlovské, Vácslava Březana, za svého archiváře, knihovníka a historiografa.

Archivu věnovali Rosenberkové od nepaměti zvláštní péči, jak nejlépe z toho vysvítá, že jejich listiny většinou až na naše časy šťastně se dochovaly. V 14. století zanesli si všechny listiny v příruční kopiář,[1]) a v čas válek husitských chovány s ostatními klenoty v pevném zámku Krumlovském a sepsán o tom všem stručný inventář.[2]) V 16. století pak učinil tehdejší Rosenberský kancléř Vácslav Albin z Helfenburka repertorium všech Rosenberských listů (1577). Avšak pieta ta, již Rosenberkové svým archiváliím věnovali, týkala se nejvíce jenom privilegií, které ovšem v době výsad měly největší důležitost, kdežto ostatní písemnosti, dopisy a p. srovnány nebyly. Až teprva poslední potomek toho rodu rozšířil obor péče své také na tyto archiválie, dosud zanedbané, a svěřil jich srovnání r. 1595, jak již podotknuto, Vácslavovi Březanu.

Touže zbožnou mysl pro archiv dal pan Petr Vok také tím na jevo, že prodávaje Krumlov císaři Rudolfovi II. roku 1600 historica z oddílu Krumlovského si vyminil a r. 1610 dne 4. ledna svému dědici panu Janu Jiřímu z Švamberka výslovně archiv na srdce vložil a mu přikázal, aby jej v úctě měl a dobře ostříhal.

Nemenší zalíbení měl pan Petr Vok v knihách, jež dal r. 1573 dne 22. prosince sčísti, popsati a v inventář

---

[1]) Viz sezení učené společnosti 1877 9. čce. Dr. Jos. Emler: O Rukopise privilegií Rosenberských z 14. stol.

[2]) Math. Pangerl: Urkundenbuch des Klosters Goldenkron. Font. rer. Austr. II. 37 p. 380.

zanésti: našlo se jich 243 kusů. Z těchto skrovných počátků vyrostla koupí, knihami páně Vilémovými, klášterními a j. napotomní světoznámá knihovna Rosenberská. A že tento Rosenberk nebyl pouhým bibliofilem a že nepokládal velikou biblioteku jenom za dekorativní část svého zámku, ukázal tím, že ji daroval poslední svou vůlí nově založené škole v Soběslavi. Srovnati tu knihovnu systematicky a dále ji rozmnožovati, toť bylo druhou úlohou Březanovou; a jakou měrou jí dostál, ukazuje čtyrdílný katalog knihovní chovaný nyní v Štokholmě.

K této činnosti Březanově druží se jako ovoce ze stromu vypěstovaného jeho historické spisování, v němž pětidílný dějepis rodu Rosenberského zaujímá první místo, a jímž Březan rodu tomu trvalý pomník postavil. Žel, že spisovateli tak plodnému osudem nebylo popřáno, aby símě jeho tak hojně a v úrodnou půdu zaseté bylo mohlo sejíti a vzrůsti v mocný strom. [1])

Co v 17. století Bohuslav Balbin, Vavřinec Mecer (Paměti Třeboňské), Jan Lud. Schönleben (Rosa Ursina in provinciis austriacis florens 1688), Norbert Hermann (Rosenbergische Cronica 1694), Bucelinus (Germania stemmatographica) a j. o Rosenbercích napsali, sotva zmínky zasluhuje, ač Balbin aspoň částečně Březana znal a jeho zpráv poněkud užil.

Teprve v nynějším století lze pozorovati v historiografii Rosenberské čilejší život a patrný pokrok: Frant. Palacký sestavil rodokmen Rosenberský a vytknul ve své monumentální historii spojitost dějů Rosenberských s dějinami země; po něm jali se dolnorakouský registrator Vojtěch Böhm († 1855) [2]) a Třeboňský archivář Theodor Wagner schema Palackým nakreslené materiálem z listin a z kronik do podrobna vyplňovati, a s pomocí Wagnerových spisů pokusil se Dr. Math. Pangerl o soustavné a pragmatické vypsání dějin Rosenberských, s nímž dospěl až do

[1]) O Březanově literární činnosti pojednali jsme obšírněji v Čas. Č. Musea 1878 str. 93, kamž, bychom známých věcí neopakovali, poukazujem.

[2]) Dílo jeho pod názvem: Regesten zu einer Geschichte der Rosenberge in Böhmen. (2⁰ 312 listů) chová se v klášteře Florianském.

roku 1309.[1]) Böhmerovy a Wagnerovy spisy zůstaly jen v rukopisech.

Rukopis a vydání.

Naše vydání životopisu pana Petra Voka z Rosenberka čili pátého dílu historie Rosenberské, pořízeno dle vlastnoručního makuláře Březanova, chovaného v archivě Třeboňském, jejž Březan 12. června 1615 ku konci přivedl a na čisto přepsal, jehož přepis však se ztratil. Rukopis jest velice vetchý a tu i tam kousky listu scházejí; v něj vloženy často listiny v originále a znamením poukázáno, kam při opisu mají býti vřaděny; z toho vysvětluje se též rozdílný pravopis takového kusu. Písmo běžné jest často přes kříž přeškrtané, tak že se mnohdy ani neví, platí-li to nebo ne; čáry ty ukazují, že buď tu něco nesprávného, což teda vypustiti třeba, neb že část ta již přepsána. Někdy vyklouzla také Březanovi při koncepci slova, jež při druhé redakci a při přepisování mírnějšími nahradil — jsou to nejvíce poznámky o věcech náboženských; nechtíce těchto poznamenání pro spisovatele a jeho dobu charakteristických z našeho vydání vyloučiti, naznačili jsme je jakož i vše nápadně přetrhané lomenými závorkami. Glossy k textu nepatřící a nejvíce sepsání knihy se týkající tištěny jsou písmeny menšími. Že pak orientování v rukopise Březanově i při přísně chronologickém pořádku vypravování velmi jest nesnadné, poznamenali jsme také ve vydání svém stránky originálu. V transskripci textu řídili jsme se pravidly nyní všeobecně přijatými; odchylky od rukopisu, které jsme si dovolili, jsouce přesvědčeni, že jinak se vydávati mají listiny a památky staré a jinak spisy z 17. století, jsou tyto: při přídavných jmenech provedli jsme důsledně ého, ému a t. d. místo tu a tam stojícího ýho, ýmu a t. d., nebožtík místo nebošťík, vézti (od vezu) místo vésti a p. Změny tyto nepatrné mohli jsme tím spíše si dovoliti, protože k vydání našemu položen za základ jenom makulář, který zajisté Březan při opiso-

[1]) Die Witigonen; ihre Herkunft, ihre ersten Sitze und ihre älteste Genealogie. (Archiv f. österr. Geschichte 51. II. p. 501 1874.)

vání v těchto věcech opravil. Slova: veselí, maso a zase psána jsou v originále dvěma s; ješto, Rožmberk a ostatní spůsoby fonetického pravopisu věrně jsme podrželi. Výtahy z několika listin a poukázkami na dotyčnou literaturu chtěli jsme čtení Březana záživnějším a vydatnějším učiniti.

Ve Vídni, v měsíci květnu 1879.

Monumenta[1]

annalium d. d. Petri Vok Rosenbergiaci, ultimi familiae eiusdem gubernatoris, etc.

Vyhledává toho pořádnost a celost historie v předsevzatých letopisích mých o páních z Rožmberka, kterau jsem od několika let spisoval a sepsal, poslaupnost a (bě)hy[2]) jejich více než za čtyři věky, věkem sto let rozuměje, až k tomu přivedl, že i paměti hodné věci za pana Viléma z Rožmberka, může se tak říci, toho otce vlasti, zběhlé jsem v spis až do skonání života jeho uvedl. Pro(to já)[3]) řku na tom pozůstává, abych také o nejposlednějším pánu té červené růže tak, aby pořádku tomu a poslaupnosti historické dosti se státi mohlo, na závěrek předešlých letopisů toto sepsání učinil, kteréž ve jméno boží před sebe jsem vzal.

Jesti tedy z předešlých spisů známo, že nejposlednější dítě pana Jošta z Rožmberka a paní Anny Rožmberské z Rogendorfu byl pan Petr Vok, kterýž také všecky bratří i sestry své přečkav, dům Rožmberský, jakož při konci spisu tohoto obšírněji napsáno bude, zavřel. Když[4]) těžkau nemocí pan otec jeho na Krumlově od pána boha navštíven byl, na tento svět narodil se léta páně 1539 prvního dne měsíce října, jinak octobris, ráno k šesté hodině na

---

[1]) Orig. str. 2.

[2] Kapkou inkoustu zalito, tak že jenom dvě poslední písmena viděti ıožná. Petr Kašpar Světecký, vicearchivář Třeboňský v polovici předešlého století, četl sochy.

[3]) Tento kousek listu s koncem řádku jest vytržen.

[4]) Orig. str. 3.

znamení blížencû, a jakžkoli pan otec jeho na smrtelné posteli ležel, však dříve, nežli s tímto světem se rozdělil (kteréž přišlo po čtrnádcti dnech od narození), pana Albrechta hrabète z Gutnšteina na kmotrovství tomu dítěti se dožádal. Týž pan kmotr po smrti pana Jošta, tak jakž o jeho příjezdu Bušek Záborský z Brloha, purkrabě na Krumlově, panu Petrovi z Rožmberka, příjmím Kulhavému, vládaři domu Rožmberského, znáti dal, — na hrad Krumlov ve středu po svaté panně Voršile přijel a tomu pacholátku v rukojenství při svatém křtu, měv jej na svých loktích, za kmotra se postavil. Že mu pak třetí jméno Volf přidáváno, nejmám za jiné, nežli že to jemu paní mátě po panu otci svém a dědu jeho panu Volfovi z Rogendorfu přidávala aneb také při biřmování mu přidáno; než aby pan bratr jeho, pan Vilém z Rožmberka, jej pana Petra Voka tak kdy jmenovati a jemu psávati měl, nenacházím, pročež i sám potom Volfem nazýván býti nechtěl a toho jména dskami se odepsal.

Při paní máteři vychován na Krumlově až do sv. Václava léta 1542, kterážto paní mátě, odjeti měvši do Rakaus, panu Petrovi vládaři dítky své odevzdala, a pán je, jakož nahoře při jeho historii obšírněji položeno, paní Anně Rožmberské z Hradce na Hradec dovesti a jí je svěřiti a k opatrování mezi nimi [1]) i pana Petříčka tohoto, asi pacholátko ve třech letech, poručiti ráčil. Zůstával tam s jinými dětmi až do léta páně 1546, v kterémž páni poručníci domu Rožmberského, jakož před oznámeno, odtud je zase na Krumlov vyzdvihli a paní máteři k opatrování odvedli.

Léta páně 1547 od pánů poručníků nařízen byl panu Petříčkovi Vokovi první praeceptor na Krumlově, Gabriel Svěchinus à Pambergo, kterýž jej pilně česky čísti a psáti i počátkům náboženství křesťanského vyučoval; a od toho času ruka pana Petříčkova nachází se. Na druhý rok i při českých listech též latinská psaní ku panu bratru svému

---

[1]) Str. 4.

Vilémovi do Passova a potom všecka léta, dokudž tam pan bratr studoval, psával.

A aby studia jeho netesklivá, ale s lepším prospěchem byla — jakož pak při matičce cvičení a vedení jeho tak v velikém spolku nesnadné bylo — obmyslili mu páni poručníci a paní mátě spolutovaryše a žáčky v učení léta páně 1548 Ferdinanda a Jana Fridricha, pány bratří Hofmany, kteřížto [1]) panu Vilémovi, aby česky nezapomínal, často listy české z Krumlova do Passova psávali. Ti dva byli na Krumlově až do léta 1550; z jara odtud vzati a do Passova na učení dovezeni. Odkudž potom jeden z nich dostal se do Italie, byv v Padue s preceptorem svým Gabrielem Svěchinusem předepsaným 1553 léta. A bez pochyby, že jsau v Passově za některý čas pobyli.

Léta páně 1549 přijati též byli ku panu Petrovi Vokovi za condiscipuli jeden N. Kavka a N. Šlejnic.

Léta páně 1550 pan Petr Vok učil se v klášteře Vyšebrodském, tak jakž sám v latinském lístku ku panu bratru svému do Passova odeslaném dokládá, a to za příčinau morního povětří, kteréž tehdá bylo na Krumlově. Byvše tam předse i s paní mátí a pannami sestrami i léta 1551 dne 20. ianuarii — paní máti mu říkala junge welt — měsíce srpna byli zase na Krumlově.

/ Léta páně 1551, když Gabriel Svěchinus, odpuštění vzav, do Vídně k panu Janovi Hofmanovi starému jel, odkudž s Janem Fridrichem do Vlach vypraven. — tehdy, [2]) když již paní matka s panem Petříčkem zase na Krumlově zůstávati ráčila a pan vládař v Mejlandu v Italii byl, druhý preceptor Jan Aquarius Soběslavský z učení Pražského koleje Karlovy panu mladému Petrovi Vokovi od pana z Hradce odeslaný jest přijat; nebo pan z Hradce jej paní Rožmberské i nařízeným osobám commendoval, testimonia jeho odeslav mezi jinými i od Jana Kunstata z Pamberku, v lékařství doktora. Dvorská cháska některá, když Petříčka tím tejrali, že jeho poddaný jej učiti bude, proto teskliv býti a plakati počal, jakoby nějaká hanba

[1]) Str. 5.
[2]) Str. 6.

mu tudy učiněna býti měla, že od svého poddaného veden, řízen a trestán bude; ale od paní máteře a radd nařízených v kancelláři Krumlovské z toho pěkně vyveden a spokojen, že mu to k žádné lehkosti neb nejmenší ujmě nebude, než ku pochvale a poctivosti, mnoho mu příkladů ukázavše. Polcovi se vidělo, aby ho přespolní učil, protože ten z Soběslavě ostejchati se bude, pána vésti. a spíše uzdu mu pustí než přespolní; nicméně pana z Hradce radda obdržela, a paní máti s nařízenými pány Krumlovskými Soběslavského předse Petříčkovi představili, neboť byl člověk vážný a dosti učený.

Léta páně 1552 ten poctivý a učený bakalář Jan Aquarius Soběslavský, preceptor pana Petra Voka z Rožmberka, napomenut byv od vrchnosti své akademické skrze vysoce učeného pana mistra Jana Artophidiusa Tejnhoršovského, pana [1]) děkana téhož učení, aby k disputací a na examen k určitému dni do Prahy dle dosažení stupně mistrovského, vyprose se od pana vládaře, dal se vynajíti. Předsevzetí to jeho pan vládař Rožmberský schváliv, jej časně do Prahy dovézti poručil. A takž on na examinování ostav a dobrú chválu obdržev, den sv. Řehoře mistrovský stupeň přijav, zase ku povinnosti své na Krumlov obrátil se a práci svú věrnú a pilnú při panu mladším Rožmberském v vyučování ho netoliko jazyku latinskému — nebo německý byl mu jako přirozený — ale i chvalitebným mravům a ctnostem, předně pak vůli pána boha všemohaucího vedl a vynakládal, tak že nemalý prospěch týž pan Petr Vok v literním umění učinil; nebo orací, kterúž týž pán mladý, vítav arcikníže Ferdinanda, když příjezdem na Krumlově býti ráčil, říkav ji z paměti, to ukazuje. Jenž taková byla:

Nobilissime princeps, domine clementissime! Laudandus est deus optimus, maximus, qui hoc iter Tuae celsitudini prosperare dignatus est. Nobis vero merito laetandum censeo de felici Tuae clementiae in hanc domum adventu. Vere igitur grati erga favorem divinum Tuam

---

[1]) Str. 7.

amplitudinem,[1]) illustrissime princeps, in has aedes laeti excipimus ac omnia secundissima precamur. Ut Tua celsitudo, archidux inclytissime, bonis huiusce domus cum gaudio frui velit, humiliter petimus.

Pět let od 1551 až do 1556 Jan Makovský z Makové, preceptor pana Petra Voka, zůstávaje v službě preceptorské, pojal sobě manželku Kateřinu z Prachatic a učinil sobě zákup tam.

Léta páně 1557.

Když pak učení panu Petrovi Vokovi dále nehrubě 1557
k mysli bylo, měv chuť k dvořanství, jezdectví, myslivosti, a aby po světě peregrinovati a něco zkusiti mohl, pan vládař zjednal mu hofmistra Slezáka, urozeného vládyku, jenž slaul Vít Šmoger z Kolna a z Branšic. Ten před tím byl purkrabím na Brandejse královským v Čechách 1552 léta. Tentýž léta páně 1560 skrze pana Joachima z Hradce, nejvyššího kancléře k. Č., vyhledával při panu Vácslavovi z Hažmburku, nejvyšším mistru převorství v k. Č. na Strakonicích, úmyslu toho jsa, v jejich zákon vstaupiti a kříž na se přijíti, pokudžby nějaké kantorství v řádu jejich prázdné bylo, aby toho užiti mohl. Ale nedostal; nebo při službě pana Petra Voka až do smrti své, jakž níže doloženo bude, setrval.

V [2]) pátek před sv. Jakubem apoštolem božím pan Petr Vok J. M. ráčil jeti na Žirovnici ku panu kancléři nejvyššímu panu Joachimovi z Hradce na křtiny; ráčil sebou koní jmíti XVI.

Při času sv. Kateřiny pan Petr Vok, strojiv se ke službě ke dvoru královskému, se všemi se rozžehnával i se pannau abbatiší Krumlovskau Bohuňkau z Šternberka, kteráž mu s konventem svým v tom předsevzetí od pána boha požehnání žádala.

Pan Petr Vok na podzim z Krumlova hnuv se, jeda do říše, v sobotu dne 6. novembris se všemi svými šťastně ve zdraví do Tejna Horšova dostal se. A tu našli hrabě

---

[1]) Str. 8.
[2]) Str. 9.

1557 z Henneberku, kterýž jej pána mladého z Rožmberka s sebau vzal až do Limberku, připověděv, jej před panem bratrem pro tu jízdu vymluvena učiniti.

Při času sv. Ondřeje pan Petr Vok byv v Vídni, paní mátě svým mateřinským srdečným psaním jej synáčka svého navštěvovala,[1]) prosíc, aby pána boha předně bál se, jemu věrně slaužil a králi pánu svému a dobře se chovati a panem Kristofem z Ejcinku a panem z Hradce spravovati se hleděl.

Mezi tím osvícené kníže a pan Jiří Ernst neb Arnošt hrabě a pan z Henneberku, byv v dobrém přátelství se panem Petrem Vokem z Rožmberka, naschvále vypravil posla z Mansfeldu na Krumlov a pánům z Rožmberka některé knihy evangelistské, v nově na světlo vydané, aby, čítajíce je, z nich v pravdě boží známosti hojnější nabývali, odeslal, a tudy příčinau byl, že pan Petr Vok náklonnost k učení evangelistskému jměl. [Hrabě z Henneberku učinil pana Petra Voka lutherianem.[2])]

Léta[3]) *páně 1558.*

1558 V pátek po hromnicích, jenž byl čtvrtý den februarii, pan Petr Vok, byv na Vintrberce, rozžehnav se tu se panem bratrem svým, ráčil k J. Mt královské odtud vyjeti.

Pokrmivše v Sušici do Klatov dotáhli	6 mil.
5. febr. v sobotu v Tejně Horšově	3
6. feb. v neděli na Boru	3
8. feb. v auterý v Armesrichtu ve vsi	6
9. feb. ve středu v Hiršově	3
10. feb. ve čtvrtek v Heršpruku	5
11. feb. v pátek v Normberce	4
13. feb. v neděli v Nejštatu	5
14. feb. v pondělí v Kicingen	5
15. feb. v auterý v Wurtzberku	3
16. feb. ve středu v Bischofhaimu	4
17. feb. ve čtvrtek v Miltenburku	4

[1]) Str. 10.
[2]) Srovnej Hurter: Ferdinand II. 6 díl p. 451.
[3]) Str. 11.

18. feb. v pátek v Aschenburku 4 mil. 1558
19. feb. v sobotu v Frankfurtě 5

Když pan Petr Vok byl v pondělí po sv. Dorotě na Boru, to jest 7. feb., odtud učinil psaní ku panu bratru svému panu Vilémovi takto: Včera ráno sem z Tejna vyjevše na Bor před polednem jsme přijeli a se panem purkrabím a pány Švamberky proti J. M[i] královské jsem vyjel a na J. M. jsme až do večera[1]) čekali. A odtud dále s královskými k Frankfurtu pojedeme. Jeho M[i] královské ještě přikázán nejsem; naději se, že dnes po obědě se to skrze pany švagry vykoná.

Tito služebníci byli se pánem: Pan hofmistr Vít Schmograv z Kolen, 3 koně jměl; Buzický, pacholek jeho, 1 kůň; Pavel Baubinský; Jan Hrabáně; Španovský 3; Trojánský 2; pan Kavka 2. Někteří, zvláště jízda jen se pánem až na Bor jeli a po vykonaném přivítání královské milosti zase k domoví obrátili se.

Baltazar Beltzer z Eberštejnu služebník a jako hospodář pana Petra Voka doma na Krumlově pro opatření věcí páně zanechán.

Byl pán v Frankfurtě až do pondělího 21. dne martii; hnuvše ten den až do Aschenburku a potom silnicí k Nornberku a od Nornberka k Čechům ku Praze směřovali.

3. aprilis pan Petr Vok s svým hofmistrem do Prahy v neděli květnú přijeti a tam velikú noc slaviti ráčil. Jiřík Lomnický byl ainkauferem aneb, jakž mu říkali, šafářem po cestě. Potom z Prahy vracuje se, přijeli do Třebone v pondělí 18. dne aprilis a v auterý dostali se na Krumlov; a tu pobyli několik nedělí, anobrž přes celá dva měsíce máj a červen. Stála ta cesta pána mladého přes 1200 tolarů.

26.[2]) junii, jinák v neděli před sv. Petrem a Pavlem pan Petr Vok na lov do Benešova přijeti a tu až do čtvrtku pozůstávati ráčil; Vojtěch Hultzšporer, hejtman Novohradský, pána náležitě potřebami opatřil.

---

[1]) Str. 12.
[2]) Str. 13.

Léta[1]) *páně 1559.*

1559 V pondělí po novém létě pan Petr Vok byl již v Augšpurce, nebo jízdu tam předsevzal měsíce prosince.

8. ianuarii, jinak ve středu před devítníkem, když pan Petr Vok byl v Augšpurce při dvoru císařském, kdež sněm tehdáž držán byl, pan vládař velmi pobožným a laskavým psaním jej pana bratra navštívil v německém jazyku, napomenutí bratrské mu učiniv, aby pána boha před očima jměl, bál se ho, ctně, šlechetně živ byl, pilně a věrně císaři slaužil, staré lidi v poctivosti jměl, vážně sobě vedl a střídmě v skutku i v řeči, pana švagra z Hradce a pana Hofmana v raddách užíval, něco v čeledi uskrovnil a domů poslal, zbytečně neutrácel.

Na to psaní pan Petr Vok z Augšpurku odepsal v pondělí před hromnicemi, že na všecky ty artikule pamět jmíti a podlé nejvyšší možnosti, jak choval se, ještě tak se chovati hleděti bude, o novinách dokládaje takto: Pán z Brandejsu v neděli po sv. Havla na víru obrácení umřel a pan Popel mladý, který jest truksasem, na smrt leží.

Paní[2]) mátě pak velmi často mu psávala — nebo naň náramně laskava byla — napomínavši jej též mateřinsky v ten rozum, jako pan syn, ještě přidavši, aby se nedal milostí svázati dle nějakého spříznění, odkudžby zármutek jim přinesl, jako svévolné děti činí.

I sice panna Eva, šlechtična nejmladší z Rožmberka, v svých psaních pana bratra navštěvujíc, začasté více něco směšného napsala než užitečného, druhdy naříkavši, že musila v smutku s fachy choditi, a měvši dosti karafilátu, že nesměla věnců dělati a nositi; item že na žádné hody a veselí jí paní máti odpauštěti nechce. Byla mimo jiné sestry výtečnější a veselejší a potom zatím, jakž při historii pana bratra doloženo, i svávolnější.

Pán mladý, ač drahný čas v Augšpurce s císařem při dvoru J. M[i] zůstával, však do komory přijat nebyl. I mám za to, že i mezi jinými příčinami ta byla, že v religii pode-

[1]) Str. 14.
[2]) Str. 15.

zřelý byl. Z čehož aby se vyvedl a pravým katolíkem 1559
římským, pod jednau přijma svátost velebnau, býti se prokázal, tak aby to císař zjevně poznati mohl, od pana kancléře nejvyššího nejednau napomínán. Což tak se stalo, jakž níže sám pan Petr Vok poznamenal.

Těch časů již sobě na kámen stěžoval a dopisoval si o nějaký prášek ku panu bratru, ješto mu sic nebylo než 20 let.

Některé [1]) pilnější paměti Augšpurské z poznamenání vlastní rukau pana Petra Voka z Rožmberka po měsících tuto položím:

14. *martii* jedl arcikníže Karel a kníže Bavorské a hrabě z Ortenburku a hrabě z Colleru, pan z Pernštejna, já, Logus, Hans Jakub Fukher a pan kancléř u knížete Bavorského.

15. Toho dne jedl kníže Bavorské a hrabě z Luny a hrabě z Ortenberka a pan kancléř a někteří více u pana z Pernštejna.

16. Jmělo franské poselství audiencí zjevnú.

19. Došlo mne psaní strany Malovce, pacholete mého; a on u mne nechtěl zůstati od máteře jeho — říkají jí Ofka z Michnic — a jel na zejtří preč.

25. Přijela kněžna Bavorská do Augšpurku.

26. Přijímal jsem pod jednau od bosáka tělo boží.

28. S knížetem Bavorským jsem večeřel a hrabě z Colleru a pan Joachim z Hradce, arcikníže Karel a kněžna Bavorská.

29. [2]) Ten den jel arcikníže do Inspruku.

30. Jela kněžna Bavorská z Augšpurku do Badu.

21. *aprilis.* Dnes ráno kníže Krištof Wirtenberské do Augšpurku přijelo a hrabě z Badu a kníže Bavorské zase od své ženy.

23. Arcikníže z Inspruku zase do Augšpurku přijel.

26. Pozval císař všechněch knížat i krále Franského poselství na panget; než krále Hišpanského poselství tam nejedlo. A potom prosil knížat, aby mu slíbili rukau dá-

[1]) Str. 16.
[2]) Str. 17.

1559 ním, že se nechtějí užírati ani připíjeti plné ani polovice, dokudž ten sněm trvati bude.

27. Dnes císař svým dvořanům zapověděl píti po plné i po polovici pod pokutau prvního přestaupení měsíčné služby vymazání, druhého měsíc ode dvora odprázdnění, třetího aneb kdožby se po třetí užral do konce ode dvora preč vzdálení.

18. *maii.* Ten den velmi hřímalo, krupobití bylo a několikrát udeřilo.

28. Když císař k obědu šel, maje se umývati, drževše mu ručník kníže Bavorské, arcikníže Karel, a kníže Lehnické [1]) mělo nalévati, tehdy císař se nechtěl od něho mýti a řekl mu: Poněvadž se stydíte Svrchovanému slaužiti, tedy mi také neslužte! A to se proto stalo, když jsau s tělem božím měli jíti, že jest odtud preč ušel.

5. *iunii.* Jměl císař vně lov u Pöbing dvě míle od Augšpurku a zval ven všeckna knížata i kněžny. A potom v Pebingu jedli u Nejdhorta; pak kníže z Pomr neb Pruské a kníže z Onšpachu vskákali do kaštny před císařem i někteří jiní dvořané více.

6. Dnes jela kněžna Bavorská domů i kníže.

22. Faltzkrabě Fridrich z Rejnu kurfiršt sem přijel a císař proti němu vyjel i oba kurfiršti a teutschmistr a arcikníže Karel.

24. Dnes jelo kníže Lehnické ode dvora preč.

21. *iulii.* Dnes vyjela paní kancléřová z Augšpurku a vyprovodil jsem ji až do Praku.

26. Jel jsem ku panu Jiříkovi z Franszperku do Mindelheimu a se mnau Promnic aneb Poravic, hrabě z Agralu, Strain, Belšperg.

2. *augusti.* Toho dne J. M. arcikníže Karel odjel do Neuburku i kníže Bavorský i kníže Wirtnberské, kníže Ludvík, faltzkraběte Fridricha kurfiršta syn, mladý kníže z Cwaibruku a pfaltzgrabě Wolfgang jakožto hospodář, item hrabata z Pützengrasu a z Colleru a markrabě z Baden.

---

[1]) Str. 18.

6. Zase z Nejburku do Augšpurku jsme přijeli; dav 1559
dnešního dne pfaltzkrabě Wolfgang dceru svú pokřtiti, mám za to, že jí říkali Barbara — byl jsem sice při tom.

Při času sv. Havla pán mladší z Rožmberka byl v Čechách na Vintrberce, když pan bratr starší v Praze byl.

19. *septembris*. Pan Petr Vok psaním svým, jehož datum v pátek po památce povýšení sv. kříže, přijal k službě pana Ottagara Holického z Šternberka a to na žádost pana Vácslava bratra jeho, poněvadž s sebau páni velmi dobře byli.

(Haec in meliorem ordinem redacta descripsi 20. iunii anno domini 1613 Třebonae.)

I [1]) to slušná věc k poznamenání, když pan Petr Vok v Frankfurtě byl, kterak k panu bratru svému i jiným pánům přátelům ku potěšení a poctivosti psal, že, ačkoliv pro přítomnost a častější shledání s svými milými přátely by mu mnohem veseleji bylo, však že nemůže smuten býti, protože jmá J. M. královskú arcikníže Maximiliana, děkujíce pánu bohu, na sebe milostivého a laskavého pána. Což že mu jest tak milo, že by toho za mnoho nedal. A dokládá i toho, že pro myslivost krále J. M[ti], kterúž s sokoly vyjíždějíce provozovati ráčí, zaneprázden bývá a chvíle nemívá, přátelům do Čech psávati.

9. *octobris*. Pan Petr Vok dal ve Chbu, jinak v Egru, Ulrichovi Kyserovi platnéři jedenácte zbrojí dělati na své pacholky a na sebe jednu, kterúž od toho času až do masopustu shotoviti měl; od panské smluveno 9 tolarů a od jiných po 6 tol., a tak od všech dvanácti přišlo 75 tolarů.

10. Pan vládař domu Rožmberského byv s domem svým před morem v Vyšším brodě staral se o to, aby předně dvůr jeho potřebnau toliko čeládkau opatřen byl, i jiné všecko hospodářství pořádně a rozšafně s dobrým jeho řízeno bylo. K té věci předně Krčína potřebovati ráčil.

8. *decembris*. Z Frankfurtu odjeti maje, pan Petr Vok takové psaní vlastní rukau učinil panu bratru svému, panu vládařovi:

---

[1]) Str. 19.

Můj nejmilejší pane bratře! O mně vězte, že jsem, děkuje pánu bohu, zdráv a mám se dobře. A tak ve jméno pána boha s raddau pána [1]) mého, J. M[i] královské, tolikéž i pánů a přátel svých a na žádost prince z Uranie do Niderlantu jedu, a tak abych Antorf a některá města uhlédal. A tak se naději, že nejdél ve dvau měsících bohdá doma budu. A na žádost mau pan Vácslav Holický, pan David Ungnad mně k vůli a sice několik od J. M. císařské dvoru se mnau jedau etc. Dán v Frankfurtě 8. dne decembris léta (15)62.

Postscriptum. Včera J. M. císařská odsud odjeti ráčil a dnes J. M. královská.

V Frankfurtě s J. M[i] panem Petrem Vokem mezi jinými byl také jeden dvořenín Krištof Chlumčanský.

Adam Súdek z Dlúhé, dobrý starý člověk, když pan vládař při sv. Havle byl před morem v klášteře Vyšebrodském, život dokonal. Byli se panem vládařem před morem v klášteře tito dvořané: Busický, Metych, Pine, Weltzer, Trojanský, Parisz, Bastian, Stier sekretář německý, pan z Lobkovic.

Léta [2]) páně 1563.

1563 1. februarii. Když pan Petr Vok v Anglii s křesťanskau, náležitau vlídností od J[i] M[i] královské královny Alžběty přijat i zase laskavě s milostí propuštěn byl, tehdy J[i] M. královna patent pro ně všudy k svým úředníkům a mejtským vydati ráčila slovo od slova takto:

Alžběta královna etc.

Kdež pan z Rožmberka, jeden z komorníkův našeho dobrého bratra, krále římského, pan z Šternberka a pan z Sonegku, ukazatelé listu tohoto, s sebau majíce jednoho Krištofa z Lifdal z vlasti Edmondes, zemana, (ti tedy), [3]) byvše zde s námi již nyní zase domův do vlasti své se navracují s naší láskau a odpuštěním: naše tedy vůle a líbost jest, abyšte vy i jedenkaždý z vás dopustili jim

---

[1]) Str. 20.
[2]) Str. 21.
[3]) Slova tato jsou v originále v závorce položena.

s služebníky jejich, s tlumoky a truhlami i se všechněmi jejich jinými věcmi a potřebami pokojně jeti beze všech překážek, přehledávání jich, kormaucení, protivenství: též podobně abyšte se přičinili, aby oni z místa na místo za slušné peníze poštu míti mohli, též i jiné věci, jichž by jim potřebí bylo, s přívětivým k nim se chováním. (To vše tak opravdově vykonejte,)[1]) jakž rádi nám byšte se zachovali a chtěli; jestliže byšte toho nevyplnili, k tomu s vaším nebezpečenstvím odpovídati musíte. Tento list svědectví vůle naší bude vydávati. Datum pod naší pečetí na paláci našem N. 1. feb. a našeho království léta pátého. 1563

Purgmistrům, hejtmanům, baliffům, connestab., kustom., comptroll., přehledavačům i všechněm jiným v auřadech našich postaveným služebníkům a poddaným a kterýmžkoli by náleželo a jednomu každému z nich.

6. Pan Petr Vok s svými spoluputovníky, navrátivše se zase do Niderlantu do města Brüsel, vyprázdnivše dobře měšec, s raddau a pomocí osvíceného pána, pana a knížete Viléma z Uranie, dobrého patrona na pánu poznavše, jenž za ně (v) podpůrčí se postavil, vyslavše hofmistra a jiné služebníky do Antorfu, tam 4000 tolarů, však ne zauplna na penězích, ale též na díle, jakž u kupců bývá, na sukních XXIIII palicích temně šedivých aneb železné barvy k tomu přiražených u Kristofa Friesingera, obyvatele v Antorfu, pojistivše s dostatkem túž summu k spokojení dne 17. měsíce příštího augusta i s aurokami zjednali a tudy sobě forot k doputování domů přihotovili. Sukna pak ta englická do Norberka vézti[2]) dali.

18. februarii. Z Brüsle pan Petr Vok poslal osm nidrlantských psů do Čech, učiniv psaní hejtmanu Třeboňskému Henrichovi Kekulovi, aby je dobře až do páně příjezdu opatřil a mezi jiné psy nepauštěl, polévky mastné jim dával, protože se tlučí nechovají.

A[3]) když v sazometnau středu jedné šest jich přivedeno, Origines Roh z Vlkanova, hejtman na Třeboni, panu

[1]) Slova tato jsou v originále v závorce položena.
[2]) Orig. vesti.
[3]) Str. 22.

1563 vládaři o tom znáti dal s dotázáním, kterak by se v tom dále zachovati měl, dokládaje toho, že na ty psy k mastění polévek ze dvora po jednom tlučení jedva za den by stačilo. I sice že hospodář Pražský těm, kdož ty psy přivedli, dal 14 kop 5 gr. miš. od poselství.

V auterý po nalezení sv. kříže, když pan Petr Vok již v Čechách byl, pan Jan mladší z Lobkovic a na Tejně Horšovském, nejvyšší purkrabě Pražský, schvalně ku pánu odeslal, pána vítaje, nerad jsa tomu, že s pánem v domu svém se neshledal. A co se těch věcí z Nornberka přivezených a na Tejně složených dotýče, ty že, zjednati dav formana s šestmi koňmi, poněvadž fůra velmi těžká byla, pánu na Krumlov odsýlá.

30. maii. Pan Petr Vok byl v Baden.

20. iunii. Tentýž byl v Vídni i následujících časů 4. iuli, 18. augusti.

1. septembris. Byli v Prešpurce toho celého měsíce.

4., 8. octobris. Byli v Prešpurce; 9. novembris v Prešpurce; 19. v Olomauci.

1.[1]) decembris, jenž bylo v středu, v Niši; 9. ve Vratislavi; 29. předse ve Vratislavi.

5. augusti. Pan vládař domu Rožmberského z pevného cvilinku a pláten i jiných potřeb dal dělati několik nákladných stanů a místo zhotoviti, na něž šlo nákladu 538 kop 9 gr. A těch potřebováno k tomu korunování krále Maximiliana do Uher.

16. Petr Baubinský z Aujezda byl hejtmanem haufu J. M[i] pana vládaře domu Rožmberského, když na korunování jeli a v Rozích noclehovali. Jměl koní pan vládař 250 i s vozníky.

5. decembris, to jest v neděli druhau adventní, vyjevši z Krumlova osvícená kněžna Sophia paní Rožmberská, úmyslu byvši, do Břehu jeti, do Soběslavě na nocleh přijela.

6. V pondělí den sv. Mikuláše do Vožice přijeti ráčila. Bylo koní J. M[i] páně 8; J[i] M[i] kněžny vozníků 12;

---

[1]) Str. 23.

p. Kolkhrejter K. 3; p. Kyzan 3; p. Malovec 3; p. Mejtollar 2; v kočím p. Řeřábka vozníků 3; v kočím, kuchařský vozík 3; ve dvau komorních aneb špižných vozích 12 — facit 49 koní. 1563

Ze [1]) Břehu jeti ráčila do Vratislavě a tu shledavši se se svým panem manželem, panem vládařem domu Rožmberského, odtud do Berlína cestu vzali a z Berlína k sněmu do Prahy, kterýž držán byl při času sv. Pavla na víru obrácení léta 1564. A ráčili na té cestě býti až do neděle masopustní.

2. decembris. Nějaký Dominicus Wiener byl vypraven od pana Petra Voka z Rožmberka s předepsanými stany, kterýchž se v poli při korunování krále Maximiliana potřebovalo v Prešpurku, z Vídně k Linci na vodě aby vezeny byly; i přijel s nimi 12. decembris k Linci. Dále hejtman Rožmberský po ně do Lince poslal s vozy a koňmi a na Krumlov dovézti dal.

Léta [2]) páně 1564.

9. februarii, jinak v středu po sv. panně Dorotě, J[i] M. kněžna paní Rožmberská ráčila přijeti do Soběslavě s služebníky svými, jevši z Prahy, a tu v Soběslavi přes noc zůstati ráčila. Na autraty podpisoval se Mikuláš Bohuchval z Hrádku. 1564

Jeden Rybiš N., bratr Sajfrida Rybische ze Vratislavě, raddy J. M[i] císařské, slaužil u pana vládaře.

12. a 13. dne máje měsíce, to jest v pátek a v sobotu po božím vstaupení, Origines Roh z Vlkanova, hejtman na Třeboni, s Mikulášem Ruthartem měřili rybník Kaňov z jistého poručení pana vládaře.

16. měsíce máje, to jest v auterý po božím vstaupení, písař Borovanský odtud vyzdvižen a na Krumlov odeslán a nějaký Joachim na místo jeho tam uveden.

Toho času byl fišmejstrem na Třeboni Kelbl.

---

[1]) Str. 24.
[2]) Str. 25.

1564 Paměti v příčině rybníka Počátku.

20. augusti, jinak v neděli před sv. Bartolomějem dáno Michalovi Kolmanovi z Třeboně od udělání nového rybníka na lukách Třeboninských, řečeného Počátek, jakž s ním Krčín, purkrabě Krumlovský, smluvil, od jednoho provazce[1]) po 17 kop miš., co se jich vyměří; i jest vyměřeno 8 provazců. Dále s ním smluveno od povýšování hráze jednoho lokte z výší od jednoho provazce 2 kopy.

Téhož roku v sobotu den sv. Šimoniše Judy Jakub Krčín a Martin fišmejstr Krumlovský učinili smlauvu s Ondrau rybnikářem o udělání tarasu na tom novém rybníce Počátku; spodek měl býti lokte dobrého z tlauští a nahoře v zavírce dvau loket; a zápínky dobré a kabát měl vyklásti k té míře, jakž návoz té hráze dovézti se má. Od jednoho provazce dáno mu po 70 gr. miš., sud piva bílého a jeden dčber žita. A ačby co při tom díle předepsaným auředníkům se nelíbilo, měl rybnikář napraviti. I dáno mu 9 kop 20 gr.

Ve čtvrtek po sv. Martině z poručení J. M[i] pana vládaře skrze tyž auředníky s předepsaným Vondrau najednáno o udělání na témž rybníce Počátku splavu nového, jenž měl býti z délí dvau provazců a z šíří šest loket a z hlaubí lokte jednoho, jakž mu podlé kolku vyměřeno. Od toho díla dáno mu 4 kopy 30 gr., věrtel piva bílého, 1 tina žita.

A potom léta 1565 v sobotu před nedělí laetare udělán podvoz na hráz na témž rybníce; od něho 4 kopy a 1 věrtel piva dáno.

V auterý po družebné neděli od povýšení hráze témuž Vondrovi na témž rybníku od jednoho provazce po 100 gr. m.; i jest jich $9\frac{1}{2}$ provazce, přibylo o půl druhého více, než v prvnějším placení, a k tomu přidáno 1 věrtel piva bílého — facit 15 kop 50 gr.

Při [2]) času památky narození panny Marie, když pan vládař ráčil žádost vzložiti na všecky poddané své po všech pan-

---

[1]) Str. 26.
[2]) Str. 27.

stvích, poněvadž již J. M[i] všecky panny sestry své k stavu 1564
svatému manželskému vydati a sám také po dvakrát v týž stav manželský vstupovati ráčil a nikdyž žádnau pomocí peněžitau neráčil jich stěžovati, aby při sv. Havle nejprve příštím jeden díl berně, kterauž J. M[i] císařské podlé svolení zemského skládávali, J. M[i] pánu ku pomoci sebrali. Což na žádost J. M[i] jako věrní poddaní, znajíce záslušné a náležité to býti, tak učinili a žádosti páně místo davše zbírku učinili a do komory J. M[i] odvedli.

5. septembris, jinak v auterý po sv. Jiljí J. M. pan vládař s J. M[i] panem Petrem Vokem, bratrem svým, ráčili do Hradce Jindřichova k veselí svatebnímu J[i] M[i] panny Evy z Rožmberka, sestry své, a J. M[i] pana Mikuláše hraběte z Serinu přijeti, kteréž držáno 10. dne septembris.

14. septembris se paní nevěstau hrabinkau z Hradce do Slavoňova jeli a tu přes noc zůstali. Druhý den noclehovali v Trosendorfu, pak v Schengrabu. Ve čtvrtek 21. septembris do Eberav města a hradu pana hraběte z Serinu přijeli a tu zůstali v pátek, v sobotu i v neděli. 29.[1]) septembris do Vídně přijeli; až do 22. octobris v Vídni byli. (Tak se rozumí, že s nevěstau k Slavoňovu odjeto a potom dále k Vídni a odtud až do charvátské země na Cakaturn.)

Služebníci: Christof Herrge, Rosenbergischer Secretarius 1564, 20. octobris byl tehdáž na Krumlově; Hynek z Raupova, syn pana Adama z Raupova, slaužil panu Petrovi Vokovi z Rožmberka 15. novembris.

9. decembris, jinak v sobotu den památný sv. Joachima, pan Joachim z Hradce, kancléř k. Č., z Vídně tyto noviny panu švagru svému, panu Petrovi z Rožmberka, napsal: J. M. císařská nejméně třikrát na lovy každý tejden jezditi ráčí a divné šermicle od sviní jmívají. Neboť těchto dnův tak znamenitě mužnú svini jmíti ráčil, kteráž tak hospodařila, že jest množství dvořanů porazila, skausala, tak že jsau musili některé na kočím domů vézti. Jakž pak Vchynského porazila a v nohu pod kolenem ho tak

---

[1]) Str. 28.

1564 skausala, že v lůži ležeti musí, a praví, že mu již na to přišlo, nejprv že jest všecko utratil při dvoře, tak že nic nejmá, — a naposledy že ho svině chtějí sníst. Keklovice dvakrát nebo třikrát porazila a hrubý šrám mu v noze udělala. Smečanského hodila dvakrát, rozumím, znamenitě vysoce nahoru. Petra Mollara také z jakéhosi vozu dolů ztáhla, a kdyby nebyl plášť k ní dolů zpustil, tehdy by ho jistě byla porazila a zhryzla; ten jest se více o svůj pláštěk nežli o život hněval, a žádnému se víceji nesmáli, nežli jemu, jakž způsob jeho znáte. Ten z Pruku ten jest [1]) se tak bránil, že ho svině dobrau chvíli po blátě v jakési lauži vláčela, několiko koní ranila, až naposledy potom utržiti musila. A tak já hádám, že ještě, než se ten svinský lov vykoná, někdo o nohu neb o ruku přijde. Každý se sám o sebe starej a pán bůh o všecky.

Léta [2]) páně 1565.

1565 20. aprilis, jinak u veliký pátek, cedule řezané učiněny mezi Ondřejem Hracholuským, písařem Libějovickým, a Tomášem Liškau, pěším na Libějovicích, na vydávání peněz jemu Liškovi pro povyšování stok, kterými se voda vede od Hradiště na rybník Mlaky. V pondělí po neděli misericordias oznámil pan Mikuláš Ruthart, kterýž to dílo s Liškau projednal, že se mu má dáti od povyšování týchž hrazí od každého provazce 30 gr. a k tomu jeden sud piva bílého. A tak Liška vyměřiv díla toho 40½ provazce, záplatu vzal 20 kop 15 gr. miš.

Mezi služebníky: Pavel Baubinský z Aujezda, byl štolmistrem u pana Petra Voka z Rožmberka; než Vít Šmograv byl předse hofmistrem.

1. iulii. J. M. císařská a král Maximilian, byv dvorem svým v Vídni, listovně oznámiti ráčil panu Petrovi Vokovi z Rožmberka, komorníku svému, že té vůle býti ráčí, exequiae aneb pohřeb tělu mrtvému někdy dobré a slavné paměti pana otce svého, císaře Ferdinanda, tam v Vídni

[1]) Str. 29.
[2]) Str. 30.

5. dne augusti, jinak v neděli před sv. Vavřincem vyko- 1565
nati, milostivě poraučejíce, aby on pan z Rožmberka ke dvoru J. M[i] a k službě své v též místo časně dal se najíti.

5. septembris, jinak v středu po sv. Jiljí, byl pan vládař se panem bratrem svým v Soběslavi a tu ráčil postupovati panu bratru panství Chaustnického, Zeleckého i někdy toho dílu Táborských.

14. [1]) septembris, jinak v pátek den povýšení sv. kříže, páni bratří z Rožmberka, sjevše se na Hradec, tam jednání přátelské měli a pěkně bratrsky se narovnali na tento spůsob:

1) Předně zavázati se ráčili, že nařízení domu od pánů předků J[ch] M[i] vyzdviženého a císařem Karlem IV. konfirmovaného ostříhati ve všem znění a ním se spravovati budau.

2) Druhé. Pan Vilém panu bratru svému Petru Vokovi k užívání postaupiti ráčil zámku Chaustníka s městem Soběslaví, item zámek Vintrberk s městem Vintrberkem, tvrz Zeleč se vším plným příslušenstvím na tento spůsob:

1. Co se collatur, záduší a jakého nadání dotýče na předpsaných panstvích, ty sobě jako vládař v moci zanechati ráčil.

2. Aby moci jmíti neráčil pan Petr Vok od týchž panství co odcizovati, aniž jaké závady činiti.

3. Nadání, milostí a vejsad duchovním i světským lidem nerušiti, nýbrž J. M. pan Petr Vok potvrditi povinnen býti ráčí.

4. A naposledy že J. M. pan Petr milostivým pánem a ochrancem týchž všech lidí na panstvích předepsaných býti ráčí.

Proti tomu zavázání pana Viléma panu bratru:

1) Že jej v ničemž slušném neopustí, nýbrž jako bratr bratra zastati chce.

2) Berně zemské na místě pana Petra Voka odvozovati z týchž lidí povoliti se ráčil.

---

[1]) Str. 31.

1565 3) Ač veliké dluhy k zaplacení pan Vilém jmíti ráčil, — vyčítaje z jakých příčin též dluhové zašli — však [1]) že pana bratra v to podrobovati, aby co pomohl platiti, nechce.

Naposledy pan Petr panu bratru svému nejmilejšímu z takového bratrského opatření poděkovav, připověditi ráčil, smlauvě této i nařízení domu Rožmberského dosti učiniti; i tolikéž pan Vilém.

Do desk vešla ta smlauva v pondělí po sv. Divišì.

Voldřich Kapaun z Svojkova, služebník pana Petra Voka, byl se pánem na lovu v Brloze.

1. octobris, jinak v pondělí po sv. Vácslavu, dědici českém, pan Petr Vok přátelským psaním sausedy své okolo Soběslavě a panství Chúsnického přísedící napomenauti ráčil, aby v těch místech i jinde na panství J. M[t], chtěv sobě tu toho pro sebe i své pány a přátely přichovati, štvaní na ten čas zanechali, psaní o to učiniv panu Kunšovi Dvořeckému z Olbramovic a na Dvorci, panům Petrovi a Janovi Rutům z Dyrného, p. Voldřichovi Smrčkovi ze Mnichu, p. Albrechtovi Valovskému z Usauší a na Valu, p. Hynkovi Tučapovi z Tučap a na Budislavi, p. Janovi Špulířovi z Jiter a na Tučapech, p. Janovi Volbramovi z Štěkře a na Brandlíně, p. Voldřichovi Přehořovskému z Přehořova a na Nakvasejících.

3. octobris, jinak v středu po sv. Jeronymu, pau vládař za služebníka a hejtmana ku panu bratru svému na Novosedlí projednati ráčil Kristofa Srbického ke stravě a šatům ze 70 kop miš. a dvau koní chování, jehož pan Petr přijal a na Zeleč dosadil. A tak tu starý Jan Albin a nový auřadník byl. Poslal také k nařízení a vyzdvižení hospodářství pan [2]) vládař ku panu bratru i pana Mikuláše Rutharda i Štangle písaře z Vintrberka. A tak opravdově v hospodářství svém fedrován.

Christof Herrichen při panu Petrovi Vokovi služebník na Zelči 13. octobris.

---

[1]) Str. 32.
[2]) Str. 33.

Po časích týž Srbický skrze omluvení pochlebníků 1565
dvorských, kterýchž ani dvůr pana Petra Voka prázen byl, v nelíbost pánu upadl, tak že pro vyhnutí další nemilosti, chtěje lepším hospodářům uprázdniti, od pána z služby se stáhl a přijat zase od pana vládaře. Proto bylo nemalé skyselení pana Petra Voka na Srbického, chtěv od něho jmíti registra sirotčí, a tuze se pro ně dopisovalo, ješto on jich s sebau nevzal, nežli písaři odvedl. A tak z toho se znáti dává, že také pán svú Petrovau hlavu jmíti ráčil, a kdyby pan vládař mezi nimi toho nespokojil, vyveden z toho škodného domnění pana bratra, sotva nebyla by ta věc ku právu přišla. I sice v jiných škodných nedostatcích pán starší pana Petra netoliko našel, ale jako otec laskavě napravoval.

30. octobris, jinak v neděli po sv. Michalu archangelu božím. Poněvadž statkové pozemští panu Petrovi Vokovi vykázáni a postaupeni byli, slušné také bylo, aby nějakými stříbrnými nádobami opatřen byl; z té příčiny stříbra pánu ve 43 kusích, jenž učinilo 113 hřiven, toho dne na Krumlově odváženo a odvedeno.

Měsíce novembris při času sv. Martina pan Petr Vok byl sídlem na Vintrberce a tu hospodářství v nově nařizoval a za tau příčinau, když obeslán byl od J. M[i] císařské, aby na cestu do říše na sněm s J. M[i] se strojil, u J. M[i] s poníženau poddaností se vymluvena učinil 15. novembris, kterážto výmluva nemohla mu postačiti, nebo předse s J. M[i] císařskau do Augšpurku se vypravil, jakž šířeji následujícího roku oznámeno bude.

6. decembris, jinak ve čtvrtek den památný sv. Mikuláše, pan Petr Baubinský z Aujezdu a na Dubu a pan Vácslav Dubský z Třebomyslic, auředník na Libějovicích od J. M[i] pana Petra Voka z Rožmberka z jedné a pan Petr Ruth z Dyrného a Vácslav Albin z Helfenburku od Jana Albina z Helfenburku z strany druhé smlauvcové učinili narovnání mezi stranami o všecky svrchky a nábytky Zelecké, kterýmiž J. M[i] pánu Jan Albin postaupením povinen byl i také co vejše nad povinnost zstaupiti měl.

1565 V neděli před sv. Tomášem projednáno dílo Ondřejovi Vlachovi z Lomnice od pana Petra Voka; měl na Zelči staré zdi zbořiti, kromě krovu sice sám všecko měl rozebrati, půdy všechny, kamení vybrati a na hromadu vézti i vápno staré na jisté místo, a to ze 30 kop 15 t. žita, 1 t. hrachu, 1 cent sejra, 20 žejdlíků másla s přípovědí přídavku 5 kop, ač dobře udělá. Na to cedule mezi sebau udělali.

Léta [1]) páně 1566.

1566 Oldřich Kapaun z Svojkova slaužil u pana Petra Voka z Rožmberka, Vít Dub u Vintrberce druhdy hospodářství spravoval i při času sv. Jakuba apoštola.

3. ianuarii. Pan Petr Vok již byl na cestu k J. M[i] císařské do Augšpurku se vydal.

Před 6. dnem ianuarii některý čas v nebytí Alexandra Škola doma vyšel oheň u zámku Rožmberka okolo sedmé hodiny ráno z stáje neb nějakého chleva a shořelo tam patnácte volů. Nemohl se hejtman dověděti, kterak se to stalo.

Měsíce toho pan z Lobkovic. služebník mladý pana vládaře, umřel.

23. ianuarii, jinak ve čtvrtek po svatých Fabianu a Šebestianu, (ač neměloli datum později býti,) co se v Augšpurce dálo, pan Petr Vok v listu ku panu bratru svému odpověď dal takto: O novinách kdež věděti žádáte, to Vám oznamuji, že ještě zde žádný z kurfirštů ani knížat říšských není; nežli tento tejden aneb z neděle očekává se kurfiršt Brandenburský, Trierský a Mohucký. Turek, jak slyšeti, silně se s mocí strojí. J. M. císařská ráčil dopustiti králi Hišpanskému z německých zemí vyvésti čtyři regimenty knechtů. Kníže Bavorské. které jest nám dobrodiní a lásku skrze zemi svau ukazoval, jest u mne; mně se vidí, že by bylo hodné, jej mezi sebe za obyvatele království Českého přijíti. Též věděti žádáte o mém domů přijetí, abych Vám oznámil: i to Vám oznamuji, že sám nevím, kdy odsud J. M. císařská mne odpustiti ráčí. etc.

[1]) Str. 34.

7.[1]) dne februarii ve čtvrtek po sv. Dorotě byv pan 1566
Vilém, vládař domu Rožmberského, na Krumlově, odtud psaní učinil panu bratru svému do Augšpurka a odeslal je po naschvalním poslu, v němž mezi jinými věcmi píše takto: Tyto dni umřel mi služebník, mladý pán z Lobkovic, páně Litvínů syn. který při mně byl, dobrý, šlechetný mládenec etc. U nás zde tento hlas jest, že kníže Bavorský vás pány Čechy skrze zemi svau poctivě choval a velikau lásku vám všem ukazoval; záslušné jest, abychom se všickni Čechové toho J. M[i] odsluhovali.

Krčín vyhledával všelijakých cest k sporotě a umenšení autrat, jakž z poznamenání níže psaného znáti dává se.

24. februarii, jinak v neděli masopustní, J. M. pan z Švamberka ráčil přijeti na Krumlov; ráčil s sebau jmíti koní jízdných i vozních 18, a zůstati na Krumlově až do pátku prvního v postě. Co jest vzato od Mandeleny Počmilnárky na tyž koně sena a slámy, tolikéž služebníkům i čeládce J. M[i] za jídlo i za pivo, sečteno panem Jiříkem Mírkem v těch pěti dnech 9 kop 30 gr.

Pan[2]) Petr Vok z Augšpurku do Čech se navrátil v postě a na Vintrberg před hodem velikonočním přijel.

22. aprilis, jinak v pondělí po provodní neděli, poručením a nařízením pana Petra Voka z Rožmberka smluveno dílo s Jiříkem mlynářem ze dvora od Austí, aby pod rybníkem nad Třebištem ležícím mlejn nový na dvě kole, což od dřeva náleží, J. M[i] pánu vystavěl zauplna na schválení dobrých mistrů; i sám zamleti měl, a pán mu od toho dáti měl 54 kopy miš., žita 2 str., ječmene 1 str., pšenice $^1/_2$ str., hrachu $^1/_2$ str., másla 10 žejdlíků a dva věrtele piva bílého.

27. aprilis, jinak v sobotu po sv. Marku, pan vládař strojiv se k tomu veřejnému tažení do Uher, mistrovi Honzovi, krejčímu J. M[i] arciknížecí Ferdinanda, kterýž J. M[i] stany dělal, v jisté smlauvě z devadesáti kop miš. projednal a udělati dal stan na šestnácte koní z dobrého

---

[1]) Str. 35.
[2]) Str. 36.

1566 cvilinku na schválení mistrů, k zhotovení takovéž marštale v pěti nedělích.

13. maii. J. M. císařská byv ještě v Augšpurce poručením listovním obeslati ráčil pana Petra Voka z Rožmberka, znáti dávaje, že sám osobně proti nepříteli Turku do pole vytáhnauti konečně úmyslu býti ráčí, aby nejdéle ke 12. dni měsíce iunii do Vídně najíti dal se a [1]) v šesti zbrojných, dobře spravených koních, jakž do pole náleží, se ukázal, při tom dokládajíce, že po vykonání mustruňku na jedenkaždý kůň žold, dokud to tažení by trvalo, měsíčně po 12 zl. platiti se bude.

Poznamenání některých správcí a nejvyšších hejtmanů, kteří rejthary a knechty do Uher dolů vésti měli; znáti dává se, jakú slavnú a znamenitú pomoc J. M. císařská zjednati ráčil proti nepříteli Turku na tom sněmě v Augšpurce.

Hrabě Jiří z Helfenštejna	vésti knechtův měli	12	praporců.
Claus z Hochstetu		10	
Vilém z Wolterthumu		10	

Ti všickni při konci měsíce máje a počátku měsíce června v Šartinku, v Passově a v Linci mustrováni měli býti.

Hrabě Purkhart v Barben vésti měl . . . . . 1000 koní.
Ludvík Unguad, císaře J. M[i] dvoru maršálek, vede rejtharů . . . . 1000 koní.
Jakub z Šulpurku vede . . . . 1000 koní.
Markrabě Filibert z Badu, knížete Bavorského švagr, vede . . . . 500 koní.

Tito rejthaři všickni měli na den sv. Jana křtitele v Olomauci, v Brně, v Vídni, v Niklšpurku mustrováni býti.

P. Robertus Brodort vede burgundské archibusiry 300 koní. Měl se mustrovati v Tanaberdu.

Senior [2]) Alphonso Castaldo, císaře J. M[i] dvořenín, měl vésti Vlachův 1200 koní. Má se mustrovati v Reifni při Nortschi.

---

[1]) Str. 37.
[2]) Str. 38.

Jiný vlaský hrabě — jména se neví, než že jest byl dvořenín J. M[i] císařské — měl mustrován býti v Tusbuli, vedl . . . . 800 koní. 1566

Hrabě Gunther z Švorcenburku měl vésti pět praporcův, kterýchž počet okolo . . . . . 1200 koní.

Ren Abel, polní maršálek, měl vésti . . . 1000 koní.

Ti všickni měli měsíce června a července mustrováni býti a odtud do pole hned bez meškání táhnauti.

Učiní summa všech rejtharů a pěších, kromě co říše posýlá, 33.900; a takž rejtharů bylo 8000, ostatek pěchota 25.900, a poněvadž praporců bylo 32, tedy obsahoval jeden praporec knechtů 809$^3/_8$ osob.

25. iulii. Páni z Rožmberka, drževše statek Hazelský v Rakausích nad Ensem, také z něho jednoho koně zbrojného podlé země jejich vypravili k té veřejnosti.

21. iulii, jinak v neděli před sv. Maří Magdalenskau Krčín z Krumlova panu vládařovi o novinách napsal takto: Vaší M[i] oznamuji, že J. M. markrabě z Padu sám osobně [1]) skrze Krumlov jeti ráčil a tu ráčil zůstati přes noc u rychtáře městského. A bylo s J. M[i] koní, tak jakž jsau pravili, do dvau set. Někteří s J. M[i] ostali v Krumlově a ostatek jich jelo až do Velešína na nocleh; ti pak, kteří jsau tu zůstali v Krumlově, chovali se tak podlé připovědi J. M[i] kromě některých nemnoho osob, kteří u Podlahy zůstali, jakž sám pověděl Podlaha, že mu od nich zaplaceno nebylo. Ale ti, kteří do Velešína dojeli, nechovali se tak dobře; neb někteří platili lidem, jakž jsau chtěli, někteří z polovice a mnozí nic. Naposledy pak při svém odjezdu i kněze ubili a něco mu z fary pobrali. Tato pak pocta J. M[i] markrabi dolů jest donešena: jelen čerstvý, celý (nebo byl před tím ledva dvě hodině zastřelen), sedm štik velikých, deset kaprův Dechtářských, pstruhův dvadceti, laka Rivoli a tři štandle vína. Což jsem znal, že od Vaší M[i] vděčně ráčil přijíti, a toho litovati ráčil, že se s Vaší M[i] shledati nemůže. Nebo jsem měl oznámeno

[1]) Str. 39.

1566 skrze Štralara, že Vaší M[i] poručení jest, aby se J. M[i], jestliže tu býti ráčí, poctivá pocta donesla.

28. iulii. Dominicus Wiener von Murau, byv na Vintrberce též jedním správcím, v nebytí pana Petra Voka doma poručenau měv pivnici a zahradu, oznamoval psaním svým, že na též zahradě pěkně se spravuje a že zedníci na ní dělají. Než před tím s Janem Černým z Vinoře nemohli (se) srovnati, divné stížnosti Černej do něho sobě ku pánu pokládal, že nevěrně s vínem zachází, nejlepší s mladými ženami vyžírá, na čihadle se daremně párá, a co mu svěřeno, vše nevěrně spravuje etc.

2.[1]) novembris. Když bylo po tom smutném pádu pana Mikuláše hraběte z Serinu, při navrácení vojsk zase z Uher, tehdy pan vládař domu Rožmberského o osiřelau sestru svú paní Evu, hrabinku z Serinu, dostatečně se ujal, J. M[i] císařské listovně prose, aby ráčil při přátelích nebožtíka nařížditi, kterak by v brzce s dítkami svými spravedlivě od nich opatřena a spokojena býti mohla, psav také i panu Jiřímu, hraběti z Serina, i panu Botschanovi o to. A snažnost pana bratra nebyla daremní; nebo přímluva jeho, nad to poručení J. M[i] císařské skutečně místo obdrželo.

28. decembris, jinak v sobotu den mláďátek aneb po hodu narození Kristova, pan vládař domu Rožmberského napřed do Brna služebníky své s 54 koňmi z Třeboně odeslal. A od toho dne vykonávav tu jízdu při J. M[i] císaři Maximilianovi na sněmy do markrabství Moravského města Brna a do knížetství Slezského města Opavy až do pondělího po neděli invocavit léta páně 1567 na té cestě zůstával.

Léta páně 1567.

1567 1. ianuarii, jinak ve středu den nového léta, přijel pan vládař domu Rožmberského do Brna; 22., jinak ve středu den sv. Vincencia neb před sv. Pavla na víru obrácení, pán vyjel z Brna do Výškova a odtud k Opavě;

---

[1]) Str. 40.

26., jinak v neděli devítník do Opavy přijeli a tu zůstal 1567
až do pondělího po [1]) sv. Dorotě.

P. Fridrich z Donína, služebník pana vládaře domu Rožmberského, byv se panem v Opavě, po památce sv. Pavla na víru obrácení, roznemohv se tam a ležev nemocný těžce osm dní, umřel. Na náklad pana vládaře pohřeb mu poctivý a průvod křesťanský do kláštera, kdežto v kostele pohřben jest, vykonán; byl při tom i N., bratr nebožtíka.

Jan Ajgnecký, důchodní auředník panství Chaustnického, v auterý po invocavit. (umřel).

1. ianuarii téhož roku ženiv se Vácslav Karel z Svarova v Vašeku, pojímav sobě N. dcerku pozůstalú po někdy Petrovi Muchkovi z Bukovan; pozván býti ráčiv J. M. císařská na též veselí svatební, za tau příčinau pana Petra Voka z Rožmberka, komorníka svého, na svém místě na ně vypraviti ráčil.

27. februarii, jinak ve čtvrtek po sv. Matěji, pan Petr Vok nemocný zůstával na Hradci u paní sestry své, paní Anny, navštěvován psaním od pana bratra a napomínán, aby ven na vítr se nevydával. Staral se mu i pan vládař o lékaře.

6. martii, jinak ve čtvrtek po středopostí, pan vládař byv na domu svém na hradě Pražském, skrze psaní pana Petra Voka, bratra svého, již na svém zdraví se lépe jmajícího, (navštívil) a doložil: Nového odsud Vám nevím co psáti, než [2]) že jsme teprva dne včerejšího snèmovati začali, ač ještě nic strany těch žádostí od J. M[t] císařské na nás vzložených se nejedná, než toliko o některé jiné naše postranní věci a potřeby jednáme. A tak se naději, že sněm pro takové naše postranní jednání za některý den se protáhne etc.

Greger Šamper, trubač, byv se panem Petrem Vokem v tom tažení uherském předešlého roku, i byl tam zanechán hraběti Ekhovi z Salmu a zůstával v Rabu; potom 15. dne máje dostav se zase na Krumlov, vyhledáváno tu při něm, aby panu vládařovi sloužil. I přislíbiv prve panu Petrovi

[1]) Str. 41.
[2]) Str. 42.

1567 Vokovi slaužiti, pročež s dovolením J. M[i] přistaupil k službě ku panu vládařovi a v ní trval při domu Rožmberském, až i tam v Krumlově v domu svém v Latraně život dokonal za vládařství pana Petra Voka.

3. septembris. jinak v středu po sv. Jiljí, po druhé toho roku pan Petr Vok nemocný byl na zámku Vintrberce a děkana Vodňanského za lékaře potřeboval.

Kněz Vojtěch, kazatel slova božího v městě Prachaticích, při času sv. Bartoloměje komendoval J. M[i] panu Petrovi Vokovi na Vintrberk ctihodného kněze Oldřicha Šroffera z Šalu pro evangelium Kristové protivenství trpícího s tím doložením, že se mu i některým v Prachaticích dosti dobře líbí etc., aby pán ho zkusiti ráčil. A takž na tu přímluvu od J. M[i] pána přijat za kazatele dvorského a přistěhován i s ženau. [I sice pán na Vintrberce v městé měl kazatele evangelistského, kterýž lidi z bludů papežských pomalu vyvozoval;] ten kázával na Vintrberce v kostele a v jedňom domě v městě měl svůj byt a opatření od J. M[i] pána. S měšťany pro religii [pravau] a neřády jejich měl tuhé odpory. I odešel ten předpsaný kazatel preč druhého roku měsíce dubna; byl předse i léta 1568 12. februarii kazatelem neb predikantem pana Petra Voka z Rožmberka.

Toho [1]) roku pověst procházela na panství Zeleckém, kterak nočním časem na polích u Zhoře, Planejch, Austrašic a Zelče nějaké strubování slejcháno. A potom v pondělí po sv. Vítě v noci i v auterý na středu a ve čtvrtek na pátek po tři noci na ovčáka Zeleckého, kdež v poli s ovcemi vejstával, nějací lotři dva s dobytými braněmi a jeden s palicí neb kyjem chodili, pohrůžky číníce, že jej rozsekati chtějí; ale pro psy k němu ani k lísám přistaupiti nesměli. V tom přihodilo se, že pastýř Zhořský jednomu poddanému J. M[i] pana Petra Voka z Rožmberka pět skopců ukradl. Když pro to mu domlauváno, prosil, aby naň vrchnosti nežalovali, než sausedé aby ho porovnali a co by za tu škodu uznali, že rád zaplatiti chce. Z té příčiny hejtman

[1]) Str. 43.

Zelecký, tehdáž Kristof Srbický, jmav takový jistý průvod 1567
vzíti, jej do Soběslavě dovésti dal. Když před auřadem k též krádeži na díle přiznal se, neprodlévaje v tichosti do Tábora pro mistra popravního poslali, aby ti, kterýchž by se více dotýkalo, nezutíkali. I dal jej zvrci. Ten k mnohým krádežem, i že ovčáka Zeleckého zamordovati i Zeleč vypáliti míní, se přiznal. Pro tu nešlechetnost mečem ztrestán; pomocníci jeho dva, na kterýchž umřel, též zjímáni a při právě Soběslavském odpraveni.

19.[1]) decembris, jinak v pátek po maudrosti boží, ač pan vládař vždý dobrý pozor na mladšího pana bratra dal a jej k správě hospodářské navozoval, však také i na konec toho roku psaním svým zvláště pánu znáti dal takto:

Podlé toho Vám oznamuji, že jsem té vůle hned po svátcích vánočních s vejběrčími z posudního počet učiniti; a poněvadž jste Vy od toho času, jakž jsem Vám statkův některých k užívání postaupil, až posavád žádného posudního nespravili: za to žádám, že sobě registra svá všeckna hned z počátku užívání týchž statkův spravíte a přihotovíte, a kdybych já Vám psaním oznámil a svůj počet složiti chtěl, abyšte Vy také s registry Vašimi i penězi pohotové jsauce někoho poslati a podlé mých je složiti mohli. Nebo kdybyšte toho pominuli, snad byšte skrze to k nemalé škodě i těžkosti přijíti musili.

Na takové pana bratra svého staršího opatrné napomenutí pan Petr neprodléval. písaře své k tomu míti, aby jakž registra pořádná spíšíce tak i peníze přichystajíce to náležitě opatřili.

Léta[2]) páně 1568.

Kristof Hericner z Štangaru, sekretář J. M[i] pana Petra 1568
Voka z Rožmberka; Kristof Srbický J. M[i] páně hejtman Zeleckého panství; Jan Jiřík písař Drslavský.

12. ianuarii v pondělí po třech králích J. M. pan Petr Vok ráčil přijíti Michala Litochleba za auřadníka na Vintrberg.

---

[1]) Str. 43.
[2]) Str. 44.

*

1568 1. martii, jinak měsíce března, to jest v pondělí po neděli masopustní bylo svatební veselí držáno na Hradci urozenému vládyce Mikulášovi Walterovi z Walteršperku etc., raddě a sekretáři J. M[i] císařské v království Českém sekretáři, pojímajícímu urozenú vládyku (král tituluje nábožnú) Alinu Pušovnu z Niklsdorfu, kteráž při urozené paní paní Anně z Rožmberka v fraucimoru byla. Král J. M. na místě svém k tomu veselí služebníka někdy pana otce i také svého za vyslaného jmenovitě pana Petra Voka z Rožmberka zříditi ráčil.

9. martii, to jest v auterý po neděli invocavit, pan vládař pospěšně jev do Prahy a ve čtvrtek tam konečně býti maje, zastavil se u pana bratra v Soběslavi na pokrmení; však ten den předse do Tábora dojel na nocleh. [Nemocní zdravého zabili.]

22. [1]) martii, to jest v pondělí po neděli oculi, v noci v městě Nových hradech stala se příhoda: ležev školní mistr nemocný v domu svém na loži, přišel k němu nějaký mlynář Slezák, který předešle u pana Kolichrejtera ve mlejně byl, a tu u toho rektora čtyři konvice piva vypil i zaplatil; a v tom, chtěv preč jíti, maje při sobě braň, ženu školnímu mistru pozadu těžce pobodl, tak že, uzřev to muž její, ležev na loži, když se s ním žena o braň drala, schopil se, nůž mlynáři, kterýž v druhé ruce měl, vytočil a vzal, tatím nožem mlynáře v hrdlo pobodl, že jest od té rány hned umřel. I byl školní mistr tak nemocný do vězení dán a žena doma nemocná zůstala; než statek jejich opatřen byl. Dále rady Vojtěch Hultzšporer, hejtman, žádal při panu kancléřovi Albinovi, co by s tím činiti měl. I tak to v kancelláři Krumlovské uvážili: poněvadž mlynář k té svádě a rozbroji příčinu tím ubod..utím a nože vytažením dal, že pro neopatření zbraně tau vraždau povinni nejsau.

30. iulii. jenž byl v pátek po sv. Abdonu, Jan Černý z Vinoře panu Vilémovi vládaři domu Rožmberského takto napsal: Opět jiná příhoda se stala na Novém hradě. že

[1]) Str. 45.
[2]) Str. 46.

jedno pachole druhé v rathauze, když pivo vařili, vstrčilo 1568
do břečky, a to se hned upařilo a umřelo. Na zejtří přišli konšelé ke mně, radíce se se mnau, že otec spařeného pacholete žádá práva na to pachole; dal jsem jim to za odpověď, že Vaší M[i] o tom oznámím, a co mi o tom dále poručiti ráčíte, že jich tejna neučiním. Nebo správu dávají o tom pacholeti, že jest velmi nešlechetné, a bylo by skůro nejlép, potrescíc ho metlau čistě, aby ho otec někam preč odeslal; nebo by se někdy mezi otci mohlo něco zlého zběhnauti. Co o tom pan vládař nařídití ráčil, nenacházím.

Toho roku nařízením pana vládaře rathauz v Milčíně a v něm někteří pokojové pro J. M. pána měli stavíni býti; ale auředník Štěpán Bohdanecký neměv nalámaného kamena ani dříví pohotově i také nesnadnost sedláků k robotování předkládaje v pilná díla klizení sen a potom brzo obilí, k tomu vedl, aby povlovně to stavení šlo; a sotva co, leč na podzim, toho roku započato.

12. augusti, jinak ve čtvrtek den sv. panny Klary, z Krumlova pan vládař takové psaní panu Petrovi Vokovi učiniti ráčil:

Můj nejmilejší pane bratře!

Věrně Vám přeji, že jste zdrávi a dobře se jmáte. O mně vězte, že z milosti pána boha také zdráv jsem. Z odeslaných knížek o ztracení Zigethu a zahynutí švagra našeho, hraběte z Serinu, Vám děkuji; a ač by všemu křesťanstvu užitečněji a nám vděčněji bylo, aby se toho tak nebylo stalo, než abychom Zigeth i také hrabě živé i celé jměli, však když jest pak v tom tak vůle pána boha byla, nás tím trestati, budiž ve všem vůle jeho svatá. Jestiť proto i to s potěšením slyšeti aneb čísti, že takovou pobožností a budaucích svých a svau poctivostí a věčnau dobrau pověstí náš milý a zpřízněný přítel jest se choval a svůj život pro víru svatú, křesťanskú, čest a chválu boží pro pána svého, jemu víru a povinnost svú zachovávajíc, naposledy i pro vlast svú milú tak zmužile a chvalitebně dokonal a složil etc. Při tom Vás za to žádám, že ten pondělí před narozením panny Marie ke mně na Třeboň přijedete a nápomocný toho budete, abych hostí svých

1568 pěkně uctiti mohl; neb tehdáž toho jsem úmyslu panu Ruthovi veselí jeho svatební držeti a vykonati. etc.

S [1]) počátku měsíce prosince nakažené morní povětří v Milčíně velmi panovalo, tak že i druhdy do desíti za den pochovávali.

Léta páně 1569.

1569 Doktor Tomáš Albin, syn pana Václava Albina a bratr Jana, byl také jedním správcím na Krumlově při panu vládařovi; potom byl Olomúckým biskupem. Christof Herrichen vom Stengar sekretář pana Petra Voka. Zdeněk Smrčka ze Mnichu a na Radyni (sic) štolmistr pana Petra. Ondřej Purghauzar služebník pana Petra Voka. Šebestian Třebochovský na Vintrberce písař. Matiáš Pocestný písař pana Petra Voka. Vít Šmograv hofmistr. Michal Litochleb z Strachotína auředník na Vintrberce. Joachim Umbirth z Rejchenova, auředník pana Petra Voka na Bechyni, saudní věci řídil i potřeby do kuchyně. Václav Skuhrovský z Skuhrova na Voticích služebník pana Petra Voka. Jaroslav Častolar služebník pana Petra Voka.

5.[2]) februarii, jenž bylo dne sobotního, pan Petr Vok bydliv na Zelči, odtud na veselí svatební pana Skuhrovského vyjel a přes noc ležel v Cerekvici, jměv pan třidceti jízdných a osm koní kočích.

6. februarii přijeli na Teleč, kdež to veselí konáno, a pán tu od neděle až do středy zůstati ráčil.

10. februaria odtud jeto na Hradec.

12. februarii zase do Telče přijeli; odtud k Brtnici pak Klevkvici a odtud na Zelč navrátili se.

30. martii, jinak v středu po vtělení pána Krista, pan Petr Vok na Krumlov přijel a nařízením pana vládaře v královském pokoji na zámku lozument jměl; za ním pán starší v pátek na Krumlov přijel.

6. iunii, jinak v pondělí před památkau těla božího, byvše pan vládař domu Rožmberského a nejvyšší pan purkrabě v Vídni u J. M[t] císařské přijeli spolu na Hradec

[1]) Str. 47.
[2]) Str. 48.

Jindřichův a na zejtří jeli na Třeboň. Nedlauho doma pán starší sobě odpočinauti mohl; hned zase z poručení císařského do Vratislavě na cestu strojil se. 1569

27.[1]) iunii, jinak v pondělí po sv. Janu Burijanu, prostředkováním pana Jana mladšího z Říčan a na Kosově hoře, pana Viléma z Talmberka a na Jankově, císaře J. M[i] raddy, Vácslava staršího Bechyni z Lažan a na Dušnících a Voldřicha Smrčky ze Mnichu a na Radeníně stala se smlauva a trh dokonalý mezi Henrichem starším z Švamberka a na Zvíkově i na místě pana Kristofa a pana Hynka z Švamberka, strejců páně, prodávajícími a panem Petrem Vokem z Rožmberka kupujícím o zámek a město Bechyni s celým panstvím (kromě kláštera s jeho příslušenstvím) a to za summu XXIII[m]VIIj[c] kop gr. č. v pěti nedělích k plnění a spokojení i postaupení toho panství.

Toho času něco překořenili někteří zvláště Tejnští židé panu Petrovi Vokovi, že pán proto na všecky židy velice popudil se a rozhněval, tak že jim všecky své grunty zapověděl i pana bratra svého. Kteraužto zápověď na mnohé snažné za ně činěné od pánů a dobrých lidí přímluvy zase listy veřejnými v auterý po sv. Jiljí zrušiti a je na milosť přijíti ráčil, jim zase živnosti jejich po jarmarcích i jinak propustiv.

20.[2]) octobris, jinak v sobotu po sv. Šimoniši Judovi, dal pan Petr Vok plnomocenství spečetěné příteli svému panu Tomášovi z Proseče etc., poněvadž v starém městě Pražském dům nedaleko kláštera sv. Jakuba od pana Viléma Pětipeského z Krásného dvoru kaupil, aby na J. M[i] místě při vkladu takového domu i vinice k němu náležející byl.

Toho[3]) roku pan Petr Vok některé zločince jmenovitě Vaňka Bezpalcího, rybnikáře, a Vaňka z Řemičova s nějakau neřestí Voršilau příjmím Kostkau u města Soběslavě popraviti dal. Za tau příčinau jiní rybnikáři, že jim jejich dobré tovaryše hrom panský zutráceti dal, původem nej-

---

[1]) Str. 49.
[2]) Str. 50.
[3]) Str. 51.

1569 více nějakého Vondry Boráka z Pořizan, hejtmana rybnikářského, dělavše rybník na panství Netolickém u Hrbova, konjurací, piksu neb spuntování, přísahau se vespolek zavázavše, jonáků [1]) padesáte proti pánu že ho zabijí, učinili. Z té příčiny, aby v svém lotrovském — však oni mínivše pořádném — předsevzetí se ohlásili, odpovědní listy sepsati, pohrůžky pánu činíce, dali. A ty k sobě Burák předepsaný, Pavel Děcko, Jan Lauč mladý a Vondra Plástovský přijímavše na silnicích metali. Tak řeč šla, že Burák na pána sám třidcátý a Vašek sám osmnáctý pacholek, našedše k tomu zlému předsevzetí tovaryše stávali. Místa pak, kde úklady a stavuňky na pána mívali, byla tato: za Sedlčany v struhách osm lotrů, z nich pět pastýřů a tři rybnikáři, byli s osmi ručnicemi stávali; však tu jeden z nich je rozpáčil, chváliv pána, že jest dobrý, a oni proto sotva se ukrotiti davše, zabiti ho chtěli. Tyž osoby stáli na pána mezi Lastiboří a Komářovem a tu konečně chtěli jej skliditi; ale nepřijel na ně, jměv výstrahu, jinau cestau pán vyvázl. Burák [2]) s jinými padauchy na pána vstával nejprve na Vožnici, též v tom místě po druhé a po třetí, když pán jeti ráčil do Zelče k Bechyni. Item odpovědníci páně na pána čekávali v lese za Bechyní a umínili tu pána zastřeliti; ale ujel jim, a také že naň nesměli, nebo jim pán bůh srdce vzal. Item za Bernartici v černém lese velikém, jedlovém k Stálci na tři hodiny, tu na pána čekali s ručnicemi; zimau dále ostati nemohli. Item na Kuřích hůrkách u Soběslavě také stávali na pána. Pan Smil Skuhrovský v Domašíně, městě svém, míli od Českého Šternberku, Vaška odpovědníka pana Petra z Rožmberka vzíti dal a do Milčína jej ku právu odeslal. Tíž mordýři na rozličných místech odpravováni, na Táboře, Bechyni, Vintrberce, Soběslavi, Vodňanech, Třeboni etc.; hlavami jejich pan Petr Vok jednu truhlici naplnil. Než Jan Žáček z Mirotic rybnikář, písař týchž 50 odpovědníků předepsaných, za příčinau položení ohně na třech místech v Miroticích — jednoho u své matky — a vypálení padesáti domů léta páně 1575 vzat a na Vorlík v moc panu Kristofovi

[1]) Orig. janaku.
[2]) Str. 52.

z Švamberka doveden; odtud dodán ku právu do Milivska 1569
a tu odpraven. A ač nemálo z toho počtu té nešlechetné čeládky vyhubeno, však Borák dosažen býti nemohl, jakžkoli s pilností, že by tuto neb tamto býti měl, po něm špeh dán byl. Při čemž přihodilo se v městě Soběslavi, že nějaký ovčák Janovi Agnickému, písaři důchodnímu Chústnickému, pohrůžku učinil a Buráka lotra mordýřského zjevně zastával slovy těmito: „Co jest Borák, to jsem já.“ Jest do vězení vzat a proto i boku, po třikráte právo vystáti musiv, nasadil, ješto sice s ním spolku neměl a vinen nebyl; potom byl ještě několik let živ na panství Třeboňském.

Léta [1]) *páně 1570.*

Zdeněk Smrčka ze Mnichu, hofmistr pana Petra Voka 1570
na Bechyni, při času letnic; Herich sekretářem. Jiřík písař, Lomnický příjmím, umřel na Krumlové při času všech svatých. Pacholata pana Petra Voka na Bechyni: Malovec a Příchovský. Kristof Chlumčanský dvořenín a služebník J. M[i] pana Petra Voka jměl roční služby 40 kop. Andreas Purckauser, kuchenmeyster des herrn Petter von Rosenberg při času velikonočním; druhý toho roku David Gablhoffer von Leoben, kuchlmeyster, skupoval pánu víno na Bechyni, v Hradci. Mikuláš mladší Bejšovec z Bejšova služebník a dvořenín pana Petra Voka, Vilém Buzický též služebník, Jan Vranovský z Valdeku též služebník — na Bechyni. Joachim Umbirth z Rejchenova auředník neb hejtman na Bechyni; po neděli křížové poslal na Tábor 3 fůry pro přistěhování děkana na Bechyni. Vít Koza písař Vintrberský. Vácslav Vacelík z Edu, Ezdreáš Vítha ze Rzavého, Apolon Bejšovec z Bejšova sausedé v Bechyni, měli své grunty, dobytky; sausedé s nimi v nedorozumění, že nevykonávali, co jiní. Jan Pešík, syn paní Evy Pešíkové z Chrastu a na Komářově, slaužil panu Petru Vokovi. Bejšovec [2]) měl jedna registra obilná a Matauš, obroční písař, druhá na Bechyni. Pan Petr Vok své dva hejtmany po

[1]) Str. 53.
[2]) Str. 54.

1570 sv. Bartoloměji na Bechyni ženiti mínil. Gabriel de Blonde, maléř, též maloval na Bechyni. Volf Chanovský z Dlauhé vsi, služebník pana Petra Voka na Zelči, fedroval vínem pána. Srbický hejtman Zelecký.

3. februarii pan Petr Vok z Prahy v malém počtu služebníků na veselí svatební pana Adama Slavaty na Košumberk jel a byl tam při té svatbě až do 10. februarii. Odkudž toho dne, jenž bylo v pátek den sv. Školastiky, jel pán na Brtnici a odtud na Bechyni.

16. februarii pan Petr Vok z Rožmberka na Bechyni přijel a pan Jiřík z Kunstatu s ním.

17. přijelo kníže Bavorské s svým mladším synem do Prahy.

21. J. M. arcikníže Ferdinand držel v Praze panket, na němž byli J. M. císařská, starý i mladý kníže Bavorský a markrabě z Anšpachu.

23. februarii, jinak ve čtvrtek před sv. Matějem kurfiršt Saský Augustus i se paní manželkau svau do Prahy k J. M[i] císařské také přijeli. A měvše slavní turnajové a kratochvíle rytířské držáni býti, k nimž také z povinnosti jako dvořenín a komorník J. M[i] císařské pan Petr Vok, mladší pán, měl dáti se potřebovati; však jsa na svém zdraví nedostatečný a mdlý rejthar vymluvena u J. M[i] císařské se učinil, kterážto výmluva u císaře místo obdržela.

26.[1]) februarii, to jest v neděli oculi, v Praze slavné honění k kraužku držáno.

Téhož dne Antonín arcibiskup Pražský kněze Jiříka příjmím Netolického, kanovníka Pražského a faráře Krumlovského, za preláta a arcipryšta kraje Bechyňského listem svým ustanovil a jiným všechněm v tom kraji kněžím, zvláště pak dvěma děkanům domino Martino, decano Bosnensi, parocho Miroticensi, et domino Martino, decano Prachensi, parocho in Strašini, představil.

1. martii, to jest v středu den sv. Albana, držán byl v Praze svobodný turnaj. 2. též svobodný turnaj byl a držán tanec u večír na paláce.

---

[1]) Str. 55.

4. téhož měsíce kurfiršt Saský z Prahy odjel. 1570

6. dne téhož martii starý i mladý kníže Bavorský a markrabě z Anšpachu z Prahy odjeli.

10. martii kníže Brunšvické do Prahy přijel a zase dne 18. z Prahy odjel.

Od [1]) 1. dne měsíce dubna až do 7. pan Petr Vok byl na Krumlově u svého pana bratra.

24. aprilis, jinak v pondělí po sv. Jiří, od J. M[i] císařské listovně pan Petr Vok z Rožmberka, aby se neprodlévaje do Prahy vypravě, v kancelláři na hradě Pražském najíti dal a příčině obeslání toho vyrozuměl, obeslán (byv tehdáž kancléřem pan Vratislav z Pernštejna), což pán tak poslušně zachoval a do Prahy odjel, 13. maii zase domův na Bechyni navrátiv se.

Zahodiv se pan Adam z Hradce do Soběslavě 10. dne maii, jinak ve středu před sv. Duchem, o novinách ku panu Petrovi takto napsal: Oznamujiť já, přijev sem (do Soběslavě), našel jsem nemálo lidu před branau a na ulici; zeptav se, co tu dělají, dali mi zprávu, že tvůj stolař se ztřeštil a na věž na zámku vlezl a tam se zavřel a žádného k sobě pustiti nechtěl, nýbrž kamením na lidi házel, tak že nevěděli, co s ním počínati. A tak jsem ven šel a s ním tak dlauho mluvil, až jsem dolů zase svedl, připovídaje mu, že mu se nic státi nemá, a do šatlavy dáti poručil až do tvého příjezdu. O čemž ovšem poddaní tvoji další zprávu dají. Z nějakých řečí, když mu hrozeno bylo, že jej vypálí aneb zabijí, nespav několik nocí, ztřeštil se.

19.[2]) dne měsíce máje, jinak v pátek po seslání Ducha svatého, mezi dvamezcítmau hodinau na zámku Vintrberce pán bůh ráčil z tohoto světa povolati pana Víta Šmograv z Koln a Branšté, hofmistra pana Petra Voka z Rožmberka; na zejtří tam na Vintrberce pochovati ho dal Michal Litochleb z Strachotiny (sic), hejtman toho panství.

14. iunii, jinak v středu před sv. Vítem, pan Jindřich Vencelík, místokomorník k. Č., a pan Jan Vojkovský, místopísař téhož království, měli na Zvíkově býti, před nimiž

[1]) Str. 56.
[2]) Str. 57.

1570 páni z Švamberka, zvláště pan Henrich nedostatečný na zdraví měli přiznání k trhu Bechyně učiniti a panu Petrovi Vokovi ji do desk vložiti. Na tom bylo tak zůstáno; ale o peníze asi 400 kop od toho bylo činiti. Nevím vykonalo-li se to toho času.

19. iunii, jinak v pondělí po sv. Vítu, pan vládař císařské mandaty nejprv do Krumlova, potom i na Novohradské a Rožmberské panství odeslal, aby na rathauzích publikováni a kdež náleží v těch místech při největší silnici přibiti byli. Ti mandati byli strany silnice od Cahlova a od Lince, kterak by' se ti, jenž své obchody v rozličných kaupěch provozují, v tom chovati měli.

24. iulii pan Petr Vok na Strakonice jel a 28. zase na Bechyni navrátil se.[1])

31.[2]) iulii, jinak v pondělí po sv. Martě, pan Henrich z Švamberka v příčině stavení špitálu na Bechyni takto ku panu švagru svému, panu Petrovi Vokovi napsal: Co se pak toho špitálu stavění dotýče, tím nemeškajíc Antonína s Vlachem na Bechyni vypravím; jednom se k tomu sám přičiniti a s týmž Vlachem jednati račte, aby, co nejspíše bude moci, hotov byl, abych jej za zdravého života svého ještě viděti mohl, neb se vždy obávám, věku svého na světě krátce býti.

18. augusti Strojetický k službě ku panu Petrovi Vokovi přistaupil.

17., 18., 19., a 20. septembris svatební veselí tři na Bechyni držána, jmenovitě panu Srbickému, panu Unbirthovi a Gabrielovi de Blonde maléřovi.

18. september Malovec, pachole, dostalo se ku panu Petrovi Vokovi; 20. septembris Zahradecký, pachole, preč odjelo; 21. sept. Rennsperger pachole preč odjelo.

26. septembris J. M. pan Petr Vok na Hradec odjel, a 29. sept. pán zase na Bechyni z Hradce navrátil se.

---

[1]) Po těchto slovech poznamenal Březan: Ten rok jeho černá hlava bude vždycky červa zdráva (náš milý pán nechť dá); protož M. Tomáš malíř dá za víno mnohý halíř.

[2]) Str. 58.

10.[1]) octobris pan Petr Vok z Bechyně ku Praze a 1570
paní hrabinka z Serinu na Hradec odjeti ráčila; 23. octobris pan Petr Vok na Bechyni z Prahy zase navrátil se; paní hrabinka z Serinu též zase na Bechyni přijela.

30. mustruňk byl držán na Písku.

2. dne novembris, jinak ve čtvrtek po všech svatých, pan vládař domu Rožmberského Vilém přijev na Třeboň listovní poručení učinil kancléři svému Albinovi na Krumlov, poněvadž povětří morové tam čím dále více se rozmáhalo, aby jarmark Krumlovský odvolati dal a zapověděl a lidé z moru aby do města pauštíni nebyli, item sám ani kdo z Krumlova aby na Třeboň nejezdil, než aby vše skrze psaní se spravovalo.

11. novembris, jinak v sobotu den sv. Martina, pan Petr Vok z Rožmberka ze 158 osedlých panství Bechyňského z jednoho po 20 gr. zbírku podlé sněmovního snešení prvního terminu, jenž jí přišlo 52 kop m., zpraviti dáti ráčil.

15. novembris, jinak v středu po sv. Martině, Mikuláš Humpolec takto o novinách ku panu Petrovi Vokovi napsal: Dnes pod Křížky krmíce koně, i přijel V[i] M[i] kočí tu; i musil jsem V[i] M[i] napsati, že dne včerejšího měl jsem vyhlášené tři půhony s tím Krčínem z toho Leptáče od Pekla. Tak za to mám, že s pomocí pána boha s těmi černými knihami i s těmi čerty bude mu dosti hry dáno etc. Item dne včerejšího té paní Hradecké staré kšaft ke dskám položen, ale není čten; vůbec ale to jsem já našel i přečetl, že všecko dobré paměti panu Joachimovi z Hradce dala a něco jiným, nemnoho, ale na V[i] M[i] pány mi zapomenula.

6.[2]) decembris Mikuláš Bejšovec od pana Petra Voka z Rožmberka za purkrabi na Bechyni ustanoven.

10. decembris pan Vilém Krajíř z Krajku byl u pana Petra Voka na Bechyni, odjev 13. zase.

16. jel pan Petr Vok na Hradec, pak odtud na Bystřici a 22. zase na Bechyni navrátil se.

---

[1]) Str. 59.
[2]) Str. 60.

1570 Také toho roku nařízením pana Viléma vládaře domu Rožmberského statek někdy Jiříka Lomnického, kterýž zanechal v Krumlově v Latraně v domu Pečmulnarovském inventován a lépe než prve pro přátely opatřen.

Léta páně 1571.

Slovutný Jan Agnický, auředník důchodní panství Chaustnického aneb písař; Albrecht Vojíř z Očedělic, hejtman Chaustníku a Zelče. Umbirth, hejtman na Bechyni (než na kouci roku nebyl). Vít Koza důchodní písař Vintrberský. Mikuláš mladší Bejšovec z Bejšova purkrabě na Bechyni. Jiřík kuchmistr J. M[t] páně Petra Voka na Bechyni (někdo na něj smrkl, že čeládku jinak pokrmy choval, nežli prve, že dostal dobré ulevení; on se zase psaním vymlauval). Matiáš Štandl písař důchodní na Zelči; Jindřich Volbram z Štěkře na Zelči hejtman. Pavel Svatovský, komorní písař pana Petra Voka. Počty přijímali od písařů: pan Kuneš Dvořecký z Olbramovic a na Dvorci, pan Jindřich Volbram z Štěkře a v Skalici. p. Michal Litochleb z Strachotína, hejtman na Vintrberce, a Pavel Svatovský. Francauz [1]) lokaj (s ním mívali divnú kratochvíl a vexací). Jiřík Chanovský z Dlauhé vsi jměl syna svého Volfa při panu Petrovi Vokovi za služebníka. Jan písař důchodní panství Bechyňského, příjmím Zelotín. Vilém Buzický toho roku ženil se. Srbický Simonis et Judae již byl na Krumlově. Chánovský purkrabě na Zelči (po sv. Jiří také odstaupiti k službě ku panu vládařovi měl). Adam Koňas z Vidří byl pacholetem u pana Petra Voka. Jiřík Fink z Finknštejna byl u pana Jindřicha z Donína v službě purkrabí na Benátkách. Vácslav Vítha služebník pana Petra Voka. Jindřich Stařinský z Moravy měl přijat býti za služebníka, přímluva zaň od pánů z Vrbna.

Ve čtvrtek po novém létě byv Kristof Herrich, sekretář německý pana Petra Voka, v Praze o těchto novinách pánu svému napsal: J. M[t] císařské dětí čtvero, dva synové a dvě

[1]) Str. 61.

dcery, dnešního dne do Prahy přijeli napřed, za nimiž bu- 1571
daucího týhodne také J. M. císařská přijeti ráčí.

V pondělí po neděli iudica auřad Soběslavský listovně vznesli stížnost do pana faráře svého kněze Matiáše, někdy oppata Milivského, že sobě dům na Horách Gutnách kaupiv tíše na větším díle věci své od nich z fary tam odvézti dal, a tak že poznávaji, že duch jeho již s nimi není a že dosti mdle jim posluhuje, přes půst sotva dvoje kázání učinil; toliko knězi Alexandrovi Poláku, kterémuž málo, ano téměř nic nerozumějí, na místě svém poraučí, a tak v ránu tu boží a metlu že zle opatřeni jsau etc. Nad to že nemálo dluhu nadělal, a že věděti nemohau jeho úmyslu, pána za opatření milostivé prosíce.

Michal [1]) Litochleb z Strachotína, auředník Vintrberský, v pondělí velikonoční žháře jednoho, nějaké pachole, kteréž před tím v Cuclavicích dva dvory vypálilo, v kterémž ohni mnoho obilí i dobytka a jedno dítě uhořalo, panu Petrovi Vokovi na Bechyni odeslal.

V neděli po božím vstaupení Šimon Kobrcž, saused v Bechyni, přišed z nešporu domů hned náhlau smrtí z tohoto světa sešel. Joachim Umbirth z Rejchejnova hejtman, vzav k sobě konšely též i pana Vacelíka a pana Parisa, truhly a sklepy v domu spečetiv, ponocovati poručil.

17. iunii Kristof Herrichen, platný služebník pana Petra Voka z Rožmberka a sekretář, v Praze od pána boha z tohoto světa povolán. Otec jeho Jiřík Herrichen, hammermeister v Stencker na panství pánů Görlických, potřebný člověk, vyhledával při pánu o nápad statku pozůstalého po témž synu svém; není pochybné, když nejprve restanti a dluhové zaplaceni byli, ač co pozůstalo statku, že ho užil.

V auterý po památce sv. Anny pan Petr Vok nějaké svatební veselí na Bechyni strojiti dáti ráčil, na kteréž i pan vládař, páně bratr, i pan Henrich z Švamberka přijeti ráčili.

Ve čtvrtek po nanebevzetí panny Marie stala se smlauva s mistrem Hansem Viserem o přivedení vody na zámek

[1]) Str. 62.

1571 Bechyni z studýnek ležících nad cestau jdauce k hořejšímu mlejnu mezi dvěma vrchy, tak aby voda silně a plnými trubami, jakž na to náleží, šla, na tento spůsob: mistr sobě sám dříví k trubám i jiným potřebám připrav, než pán ráčí i což potřebí dáti přivézti; též mistr trauby vyvrtaje bytedlně do země vlož, pán nádenníky k vybírání struh dada, mistr jim po 6 gr. miš. na den plať. Za to dílo pán dáti se podvolil 35 kop miš., 1 str. žita, 1 hrachu věrtel, ječmene 1 věrtel a sud řídkého piva. S obojí strany cedule zdělali.

Pan [1]) Henrich starší z Švamberka v listu svém, jehož datum na Zvíkově v pondělí po sv. Bartoloměji, ku panu Petrovi Vokovi takto napsal: Též V[i] M[i] oznamuji za novinu ač nedobrú, že tento pátek minulý v noci na sobotu pana Loreckého se dvěma syny jeho nějací lotři, dobyvše se do pokoje, kde jest ležel, když spal, zamordovali a hrdla jim podřezali; ale toho se nijakž doptati nemohu, kdo by to učiniti měl.

Některý čas po sv. Jiljí začínal se dělati rybník nový někde od Bechyně nedaleko.

Ve čtvrtek po narození panny Marie arcikníže Ferdinand ráčil na Hradci u snídaní býti, a snadno J. M. bylo uctiti, nebo velmi málo dvořanů s sebau ráčil jmíti.

[21. septembris, to jest na den sv. Matauše, činiv svatební veselí pan Adam z Hradce na Hradci a Hluboké sestře své panně Anně vdávající se za pana Voldřicha Felixa z Lobkovic a na Kosti etc.].

Byli toho roku hejtmanové kraje Bechyňského: J. M. pan Petr Vok z Rožmberka a Voldřich starší ze Mnichu a na Radeníně.

Sotva Bechyně ještě toho roku byla do desk panu Petrovi Vokovi vložena.

Léta [2]) páně 1572.

1572 Adam Chochol z Semechova (tituloval ho jeden sekretářem); Apsolon z Bejšova byl někdy služebník pana Petra

---

[1]) Str. 63.
[2]) Str. 64.

Voka a zjednal ho sobě pán za vlastního od Jana staršího 1572
Bejšovce, aby s ním činiti mohl, co by chtěl. Voldřich Častolar služebník pana vládaře. Václav Vítha služebník pana Petra; od paní hrabinky dostal ženy, mělo jim svatební veselí konáno býti na přímluvu pana vládaře, kterýž k tomu vedl, aby paní hrabinka podlé vůle paní mateře, panny Mariany samé, pánů bratří [1]) i všech přátel také k tomu povolení dala, a pannu [2]) v tom předsevzetí fedrovala, tak aby se při času Voldřicha veselí toto vykonati mohlo: pan Petr Vok aby pana Víthu také živností opatřil. Albrecht Vojíř z Očedělic hejtman na Chúsníku a Zelči. Mikuláš Mozol z Lewenperka služebník pana Petra Voka. [Ondřej Purkhauzar komorní písař pana Petra Voka; Vít Koza na Vintrberce důchodní; Michal Litochleb hejtman; na Třeboni Černý byl, před tím na Nových hradech.]

16.[3]) ianuarii, jinak ledna, to jest v středu po sv. Šťastném, pan vládař cestu před sebe vzal k J. M. císařské do Vídně, k kteréžto jízdě pan bratr mladší dvau svých kočí i s koňmi pánu zapůjčil.

23. aprilis aneb při času sv. Jiří Adam Šturm přistaupil za písaře obročního na Zeleč a slaužil až do sv. Havla léta 1577; jměl roční služby 12 kop. Potom slaužil od toho času za purkrabi tudíž.

Měsíce dubna pan vládař jměv dobrého ručnikáře na Krumlově dal mu nadělati nemalý počet půlháků, na tom s ním zůstav, že mu od jednoho po půl třetím zlatém od díla zaplatí a ne víc. A poněvadž hodná věc byla, takového dobrého a mírného řemeslníka fedrovati, to nařídil, aby Krumlovští měšťané k obci 50, Prachatičští 100 a Třeboňští 50 takových půlháků dali udělati a ty aby na rathauzích chováni byli. S jinými městečky také o to rozmluveno býti mělo.

1. maii, to jest ve čtvrtek den sv. Filippa a Jakuba nařízením pana vládaře domu Rožmberského skrze Krčína Jan Černý z Vinoře z služby hejtmanské na panství Třeboň-

[1]) Orig. pannj.
[2]) Orig. paňu.
[3]) Str. 65.

1572 ském propuštěn i také vypraven v přítomnosti Albina kancléře a Pavla Helema sekretáře. Utekl se zase ku panu Petrovi Vokovi, kterýž jej dal z Třeboně vystěhovati, ješto předešle, když z Vintrberka odstaupil, v nemalé nevoli býti ráčil pan Petr Vok s ním. [Krčín divně hejtmany točil.]

1.[1] iulii, jinak v auterý po sv. Petru a Pavlu J. M. císařská z Vídně pana Petra Voka tímto titulem a takto obeslati ráčil:

Vysoce urozenému Petrovi Vokovi z Rožmberka na Vimberce a Bechyni, věrnému našemu milému.

Maximilian etc.

Milostivěť věděti dáváme, že jsou stavové království našeho Uherského na nyní jminulém rákoši, kterýž teď v městě našem Prešpurce držán byl, nejjasnější kníže Rudolfa, arcikníže Rakauské etc., syna našeho nejstaršího jeho lásku za krále Uherského a pána svého budaucího jakožto dědice a successora našeho netoliko jednomyslně přijali, nýbrž ihned den k korunování jeho lásky, totižto 6. den měsíce září jinak septembris jmenovali. A protož tebe milostivě žádati ráčíme, že se k nám do Vídně vedle jiných před dotčeným časem a dnem, totiž k prvnímu dni dotčeného měsíce září pro takovú důležitú potřebu naši a ku poctivosti téhož syna našeho nejmilejšího jeho lásky což můžeš nejpoctivěji a s největším počtem koní jízdných vezmauce s sebau staré zbroje a všelijaké k turnajům i jiným rytířským kratochvilím, kteréž se ku poctivosti jeho lásky držeti budau, náležející věci také vypravíš.

Pan Henrich z Švamberka, chtěje sobě paměť dobrú způsobiti, jakož nahoře dotčeno, stavéní špitálu v Bechyni pro chudé lidi před se vzal. Že pak to dílo váhavé šlo, nejednau ku panu Petrovi Vokovi, švagru svému, na Bechyni se dopisoval, snažně pána prose, aby se přičinil. kterak by nejspíšeji ještě za živobytí jeho to dílo zhotoveno bylo, i nákladu na to stavení neváživ. Kaupil také i pro dokázání dobrých skutků nějaký dvůr a zahrady, a poněvadž dříví nemálo k tomu potřebovalo se, i do kláštera knězi

---

[1]) Str. 66.

Martinovi zprávci tudíž a do špitála jakž k stavění tak i ku palivu o vykázání nějakých pasek, že je rád chce zaplatiti, vyhledával. 1572

25.[1]) septembris korunování arciknížete Rudolfa na království Uherské se vykonalo, na kteréž byv úmyslu pan Petr Vok na obeslání J. Mt C. též jeti, vůz svůj časně do Prešpurku a Vacelíka s něketerau čeládkau předeslal: však v tom pán bůh naň nemoc dopustil, že se složiti a doma zůstati musil. Pročež skrze jiné komorníky při J. M[t] císařské jmenovitě pana Smečanského a pana Kana svau nevyhnutedlnost a bezelstnost nepříjezdu k službě vymluvenau učinil.

Měsíce října neb octobris povětří morové v Soběslavi proskakovalo.

19. decembris, jinak v pátek před památkau sv. Tomáše apoštola, úřad Soběslavský panu Petrovi Vokovi takto poníženě v psaní svém napsali.

Vaše Milost!

Rychtář městský zprávu nám dal, kterak včerejšího dne u večír v hodinu na noc, majíce choditi týž rychtář s poslem svým v městě pro přetržení všelijakých rozpustilostí i neřádův, i v tu chvíli mimo vědomí jeho nějaký stary člověk pro dluh sedící, měv pauto na sobě, z něho sobě pomohl a, seděv s ním nějaký mladý lotras z Bechyně sem přivedeny a do vězení daný, tomu ukovanému za obě ruce ten starý zámky ztlaukl, pauta zotvírav z vězení sobě i jemu pomohl. A vylezše věží na zeď městskau do hradu šli a odtud ze zdi skákavše do příkopu se dostali a vylezše z něho oba preč odešli. Nad čímž my i rychtář velikau starost jmáme; po kterýchžto vězních té hodiny zvěděvše na několik stran jsme hledati odeslali etc. — Našli jsau je či ne, nenacházím, ani co jim k tomu pán říkal.

Léta [2]) páně 1573.

Nějaký Nidrlant v opatrování jměv pana Petra Voka šatstvo, odevzdal je toho roku a byl inventář s pilností přehlídnut; a kde co nenašlo se, oznámeno, kde to s volí 1573

[1]) Str. 67.
[2]) Str. 68.

*

1573 J. M[i] páně obráceno. [Jan Černý zase na Vintrberce hejtmanem v pondělí den sv. Nikodema po Litochlebovi. Šebestian Třebochovský písař na Bechyni komorní, nebo staral se o placení dluhů. P. Mikuláš Mozol z Levnperka hejtman na Bechyni. Kašpar krejčí dvorský, kterémuž se od šacení osoby rytířské po $1\frac{1}{2}$ kopě a jiných po 1 kopě miš. od díla platilo. David Gablhofr nebožtík toho roku v pátek po sv. Erazimu. Petr Jan Dvořecký z Olbramovic služebník pana Petra Voka. Andreas Purkhouser důchodní písař na Vintrberce. Matiáš Fuch kammerschreiber na Krumlově. Vácslav Albin, někdy od sedláků nazýván latinský kancléř a Krčín český. Matiáš Štandl písař na Zelči (snad i úředník). Šimon Netolický nákladem pana Petra Voka z Rožmberka v Praze učil se písařství i latině u nějakého mistra Jezuitského, kterémuž zvěřinu zjednal s mísu při sv. Havle. Gabriel de Blonde maléř v Soběslavi bydlil. Tomáš Kalivoda písař pana Petra Voka listovní, Šimona Netolického bratr.] Kometka, služebník J. M[i] pana vládaře, byv se panem v Polště, okolo hromnic v Čechách vyslaný byl, ale zase od Krčína brzo do Polska vypraven.

16.[1]) ianuarii, jinak v pátek po sv. Šťastném, pan Petr Vok uživ osob řádu a stavu vládyckého Vácslava Dubského z Třebomyslic, pana Jiříka Dvořeckého z Olbramovic, pana Adama Chochola z Semechova a pana Mikuláše Mozola z Levnperku hejtmana Bechyňského dal obnoviti auřad konšelský v městě Bechyni, tyto osoby do něho davše: 1. Vojtěch Němec, starší města; 2. Říha Kolář; 3. Pavel Zámečník; 4. Mikuláš Kačírek; 5. Jiřík Zámečník; 6. Jan Petříků; 7. Vácslav Stadlecký; 8. Petr Varhaník; 9. Jan Kuneš; 10. Jan Tůmů; 11. Šimon Chmel; 12. Jozef Kobrczů a rychtář městský Jakub Plch.

10. martii, jinak v auterý před Sv. Řehořem, v hodinu na noc na panství Vintrberském ve vsi Výškovicích čtyři dvory shořaly na větším díle i dobytek a všecko stavení, tak že jim nezůstalo nic. U Šobora se zapálilo v stodole; Jan Černý, hejtman tehdejší, tam přiběhv lid k bránění měl, že dále hořati nedali.

---

[1]) Str. 69.

[14. martii, jinak v sobotu po sv. Řehoři,] Pavel Ždárský z Kosmačova, služebník J. M[i] pána, v městech Pražských co potřebí bylo J. M[i] pánu řídil a jednal. 1573

29.[1]) martii, jinak v neděli provodní, když na Třeboni nějaká nevážná Lidmila, Ondřeje Bechyňského z Prachatic žena, čarodějnice s jinými babami čarodějnými u vězení držána byla drahný čas, tehdy v nebytí J. M[i] pana vládaře v zemi utekli se ku panu Petrovi Vokovi přátelé té Lidmily o zproštění jí z toho vězení. Pán Krčínovi o to psaní učinil a, aby zproštěny byly, k tomu směřoval; ale Krčín zase pánu odpověď dal, že od pana vládaře dostatečné poručení jmá, aby právní proces k nim zachován byl. I další jejich skutky nešlechetné s jistými a dostatečnými při tom správami pánu na Bechyni odeslal; pán když tomu vyrozuměl, neráčil dále nešlechetných se ujímati.

18. aprilis, jinak v sobotu po neděli iubilate, od J. M[i] císařské listovním poručením z Vídně odeslaným pan Petr Vok za hejtmana kraje Bechyňského nařízen a při něm Oldřich Smrčka ze Mnichu a na Radeníně, kterýž auřad na sebe přijíti měli od sv. Jiří příštího, to jest od 23. aprilis.

11. maii, jinak v pondělí svatodušní panna Mariana z Bejšova, ještě za živnosti pana otce svého byvši zamluvena k stavu svatého manželství panu Albrechtovi Zelendarovi z Prošovic, auředníku pana z Hradce na Protivíně, a v tom dříve než svatební veselí se vykonalo, pan otec její umřel. I poněvadž panu ženichovi pro hospodářství a[2]) službu jeho tím až do roku prodlévati velmi by bylo obtížné, v to vložili se pan Petr Vok z Rožmberka, pan Adam z Hradce a paní matka jeho, že se paní vdova Bejšovovna s syny jejími i jinými přátely na tom snesli, aby předse to svatební veselí však beze všech muzik a kratochvílí v smutku na ten den vykonáno bylo. (A takž dne předepsaného byv poručníkem pan Petr Vok týchž sirotků to veselí jí panně Marianě na Bechyni vykonávati ráčil. Ale to tak nešlo; nebo teprva po několika nedělích se vykonalo, jakž níže.)

[1]) Str. 70.
[2]) Str. 71.

1572 12. maii, jinak v auterý svatodušní, takové psaní odeslal Jan Černý z Vinoře z Vintrberka ku panu Petrovi Vokovi: Posýlám V[i] M[i] hlavu a čtyři nohy nedvězí; Kubice jej zastřelil včera na koni (totiž, když nedvěd koně žral). Udávil Pirgarům sedm koní a dva ztrhal, že s těžkem živi zůstanau; nebohým stala se velká škoda, jakž do pastvy vehnali u večer, hned jim je v noci zdávil. A nejlacinější kůň byl za 30 tolarů. Jiní své koně z pastev sehnali; přestrašeni tím, nechtějí více pásti.

14. septembris, jinak v auterý na den povýšení sv. kříže, paní Anna Hradecká z Rožmberka ku panu Petrovi Vokovi toto za novinu napsala takto:

Můj nejmilejší pane bratře!

Odsud vám na ten čas nevím co za novinu napsati, než že jest pán bůh naši paní Kurtzpochovú z tohoto světa pojíti ráčil hned brzy, jakž z Brtnice z toho veselí jela; a byla tam paní zdráva a vesela. Nemohu se ještě žádného gruntu doptati, kterak jest nemocí čili jakau příhadau z tohoto světa zsešla; než to veselí na Brtnici bylo 16. augusti, jinak v neděli po nanebevzetí panny Marie.

18.[1]) octobris, jinak v neděli po sv. Havle, pan Petr Vok z Rožmberka svatební veselí na Bechyni služebníku svému Vácslavovi Víthovi, pojímajícímu sobě pannu Marianu (z Bejšova) z fraucimoru paní hrabinky z Serinu, učinil, na kteréž i paní Anna Hradecká z Rožmberka, sestra páně, s pannau dcerau svau Aničkau přijeli.

15. novembris, jinak v neděli po sv. Martině, jehož před tím v středu bylo, hejtman Vintrberský panu Petrovi Vokovi takové psaní odeslal:

Vaší M[i] oznamuji, že jsau Němci mnoho let v grunty V[i] M[i] nevkročovali a nesáhali až teď před dvěma nedělmi udělali nový most na potoku — slove Birmwasser — nedaleko od Kunžvarthu. Zvěděv o tom v středu minulú, poslal jsem tam tesaře, dal jsem jejich most posekati a dal jsem jiný most udělati; a oni zase můj zsekali a jiný udělali a na sto osob že s ručnicemi tu bylo i také s braněmi. V[i] M[i]

---

[1]) Str. 72.

jest potřebí brániti; neboť oni chtějí mocí ty grunty V[i] M[i] osvojiti. Posýlám teď písaře, abyšte ráčili biskupu Passovskému psaní učiniti, aby v grunty V[i] M[i] nevkročoval, že sám ráčíte na svých gruntech dáti co potřebí a náleží opravovati; nechtělli by přestati, muselo by se mocí toho také brániti. Nebo jest to v [1]) pokoji bylo na 18 let, až teď teprv něco se chce začínati a příčiny V[i] M[i] dávati, ač by to náleželo panu bratru V[i] M[i] opatřiti. Nebo před 18 léty za starého Tenglara také tak bylo, že dal byl dělati, a já zvěděv zkazil jsem jej a dal jsem jiný udělati; potom jest můj zůstal, až teď před dvěma nedělmi oni udělali a já také jej zkazil a jiný udělal a oni zase můj zkazili. Vidělo mi se na spěch o tom V[i] M[i] oznámiti. 1573

Pan Petr Vok těžkým břemenem dluhův tisknut jsa, nevěda jinam, kde svůj zřetel a útočiště obrátiti, Vacelíka s některými jinými ku panu vládařovi s jistau instrukcí, co by při J. M[i] o spomožení mu jednati měli, vypravil. Pan vládař před sebe je pustiv, jejich žádost na místě pana bratra vyslyšev, bedlivě rozsaudiv a pováživ, zase okolo 16. novembris s jistau jádrnau odpovědí v spis uvedenau ku panu bratru je odeslal, předstíraje v ní znamenité příčiny, proč povinen dále není jeho závody vyvozovati:

1. předně že sám dlužník jest a věřitele nevyhnutedlně spokojiti musí:

2. že na tak kvapný a spěšný čas nemůže mu pomoci:

3. sám že na hospodářství a jízdy časté potřebuje peněz, z nich se vydávati nemůže;

4. prve že jej živností a statkem poctivě a nezávadně opatřil;

5. poněvadž svau nezprávau, nedbanlivostí, nemírností, rozpustilostí se sám zavedl, že není povinen mu pomáhati;

6. poněvadž radami dobrých a věrných služebníků svých se zpravovati ani páně bratrovau nechtěl;

7. poněvadž v slušných věcech a zbírkách ho zastával a zastává, že není mu dále čím povinen, s [2]) tím doložením naposledy, ačby v tom tak dále nesprávně sobě vedl a pana

---

[1]) Str. 73.
[2]) Str. 74.

1573 vládaře bratra svého staršího o rozmnožení domu Rožmberského pečujícího zarmucovati měl, jsa vlastní dědic téhož domu, že by pan vládař v úmyslu svém ustávati také musil, nýbrž na nějaké jiné cesty pomysliti.

4. decembris po takovém prudkém prachu a dobré kapitole zase mírnější lékařství pan vládař listovně svau vlastní rukau přiložil takto:

Můj nejmilejší pane bratře! Přál bych vám, abyšte zdrávi jsauc dobře se měli. Psaní vašemu jsem vyrozuměl, kterýmž mne vždy za to, abych několik tisíc, tak jakž od pana Vacelíka jsem porozuměl, vám na zaplacení některým osobám vyčísti dal a vás založil, žádáte. I nepochybuji, že jste z mé odpovědi tomu prve vyrozuměti mohli, že na ten čas při penězích nejsem, na autraty své každý čas a někdy mimo naději mně nastávající že nemálo peněz potřebuji: kdybych se o ně časně nebyl staral, že bych je ani neměl a sotva tak mi na ten čas k mým mnohým vydáním a útratám peníze stačovati mohau. — V čem se dále omlauváte, že na vzkázání mé důvěrné a dobrým úmyslem učiněné mi jste odpovědi posavad nedali: není potřeba se nic omlauvati; nebo ne pro to, abych se s vámi v jaké nepotřebné psaní a odpovědi dávati měl, to jsem učinil, zvláště jsauce přílišně jinými věcmi zaneprázdněni, než jako bratr váš starší, co jsem vám vzkázal, za příčinau učinil jsem tau dobrau měrau a poněkud i z povinnosti, — věřím, že to také tím úmyslem ode mne přijali jste a přijímáte. Při [1]) sobě ta léta a ten rozum máte, chceteli jedno k platnosti jej užívati, že to, což vám třeba jest činiti aneb nechati aneb co pochvalu vám aneb pomluvu přinésti může, všecko znáte, a sebe a věci své podlé náležitosti a potřeby můžete věděti, kterak s bázní boží spravovati a říditi. S tím vás i sebe v ochranu pána boha poručena činím. Datum na Třeboni v pátek den sv. panny Barbory léta 1573.

V. bratr

Vilém z Rožmberka.

[1]) Str. 75.

Po tom pak pan Petr Vok vždy žádostiv byv od pana 1573
bratra svého pomoci v svých závadách vyhledávati dále listovně i skrze dobré přátely své též i pana Dvořeckého o to nepřestával. Dav se v tom pan Kuneš Dvořecký z Olbramovic potřebovati, jakú zase odpověď od pana vládaře dostal v psaní svém, jehož datum na Dvorci 27. decembris, jinak v neděli den sv. Jana evangelisty, panu Petrovi Vokovi odeslal, jehož díl tuto položím, takto:

Pane Dvořecký, můj milý!

Zlo se pan bratr o mně domnívá, abych já měl staré a první příčiny v paměti své zdržovati; tohoť jistě při mně není. To pak mé bratrské v tom spisu předložení, jak sobě ode mne stížně béře, jako bych mu mimo jeho nechvalitebné obyčeje mnoho ublížil, divně sobě vykládá a mnohým lidem dosti mladým to k přečtení podával; čehož já nic nedbám, nechť to ukáže, komu chce etc. Ale[1]) pan bratr majíce ode mne sobě ukázané poctivé opatření beze všech dluhův s jakau pobožností a panskau náležitostí toho užívá, jest věc mně i jiným mnohým dobrým lidem dobře vědoma. Že jest pak nyní v dluhy veliké vešel, toho kaupení panství Bechyňského příčina hodná položiti se nemůže, protože jest bylo panu bratru to patrně vyčteno, co se bude moci každého roku jistiny zaplatiti, odkud se mají úroci zpravovati a nad to vejše k autratě komora páně bratrova že by byla s dostatkem opatřena. Však ta správa nic déle netrvala než do kaupení a postaupení Bechyně, již pak potud pan bratr nemyslil na placení Bechyně; než vzal před sebe to, aby jměl na zámku deset aneb dvanáct děveček a děvčat, ty jmají své zvláštní dostatečné opatření, to jsau jeho komornice, ty jmívají klíče od jeho pokojů a dnem i nocí nevěrně jeho opatrují i k stolu mu slauží. K tomu žádné pobožnosti, žádného řádu, žádné správy v ničemž není, autrata nesmírná, čeledi nepotřebné s ženami množství, ješto jest mi o tom těžko slyšeti, až mne srdce bolí. Kteréžto příčiny i jiné mnohé od pana bratra všecko požehnání boží vzdalují — pak pán

[1]) Str. 76.

1573 bůh račiž mne toho zachovati, abych ho měl v takovém neřádném spůsobu fedrovati. etc.

22. decembris pan Petr Vok z Rožmberka již tehdáž mysl (k) knihám měv a dráhný počet jich shromáždiv, popsati je dal; i našlo se rozličných kněh na větší, střední i menší modum kusů dvě stě čtyřidceti tři zinventovaných.

Toho [1]) roku pán bůh ráčil dopustiti na panství Vintrberské povětří krupobitné, že velikau škodu lidem na obilí na mnoha místech podělalo.

Léta páně 1574.

1574 Jiřík z Felzova, služebník pana Petra Voka, před památkau zvěstování panně Marii byl věznem v Praze, že něco přečinil proti řádu a právu; páni místodržící napsali pánu, že jej na zápis vydají z toho vězení. [Vít Křenovský, písař Plavnický; Kelbl fišmejster panství Chúsnického, Zeleckého a Bechyňského; Tomáš Netolický písař listovní neb sekretář český. Lorenc Mostník z Ništice purkrabě na Třeboni, (nevím co jest byl, nebylli Srb). Mikuláš Bejšovec služebník pana Adama z Hradce. Adam Chochol, služebník pana Petra, (staral se o peníze).] Ku počtům pan Petr Vok potřeboval: pana Štěpána Vratislava z Mitrovic a v Austrašicích, pana Jindřicha Volbrama z Štěkře a v Skalici, pana Jana Lažického z Písnice, hejtmana Bechyňského a Šebestiana Třebochovského, písaře komorního. [Adam Šturm obroční písař Zelecký i snad důchodní.] Kněz Vít kaplan Třeboňský skrze pana vládaře k kněžství přišel; Krčín se zaň přimlauval v pátek po neděli reminiscere. [Jiřík kuchmistr na Bechyni. Vácslav Vacelík z Edu štolmistr J. M[i] pana Petra Voka. Ondřej Ronpar písař obroční Krumlovský. Vaněk Poněšický vodák pana Petra Voka na Bechyni.] Kristof Chlumčanský z Představlk toho roku s počátku odstaupiti od služby pana Petra Voka měl; na pozůstalau službu mu zápis učiněn.

19. ianuarii, to jest v auterý po sv. Prišce, dvě hodině přede dnem pán bůh ráčil z tohoto bídného světa povolati

---

[1]) Str. 77.

pana Henricha staršího z Švamberka na Zvíkově; a nebyl 1574
žádný z krevních přátel při smrti páně kromě pan Petr Vok z Rožmberka, jakž sám svau rukau v kalendáři toho roku poznamenal, a pan Oldřich Hodějovský. Paní Anna Hradecká panu bratru svému panu Petrovi Vokovi za tau příčinau psaní učinila, z něhož vidí mi se tuto některé věci položiti takto:

Můj nejmilejší pane bratře!

Že jest pán bůh pana Henricha z Švamberka etc. povolati ráčil, to jsem nerada uslyšela. A protož mi by se za dobré vidělo, jestliže jste panu bratru o tom neoznámili, abyšte do Prahy hned odeslal, aby pán nějaké psaní učinil panu Kristofovi, aby tím ničímž hejbáno nebylo až do dalšího páně opatření; nebo jest nebožtík pán všecko panu bratru svěřil a poručil, co se má po smrti jeho činiti etc. Také mi se nezdálo pominauti, než s vámi o pohřeb pánu zmínku učiniti, poněvadž dobře víte, že jest nebožtík pan z Švamberka byl vždycky dobrým a starobylým křesťanem, který se spravoval církví svatau. A protož by se mi za dobré vidělo, aby mu se také podlé pořádku křesťanského pohřeb poctivý vykonal; poněvadž, můj nejmilejší pane bratře, odpuste mi, vy málo v to věříte a pan Kristof z Švamberka zhola nic, abyšte mu žádného luterianského pohřebu činiti nedali. Nebo se obávám, že byšte tím pana bratra velice rozhněvali, kdyby se mu mělo tak po [1]) luteriansku činiti, jakž pohříchu činí, jako by nějaké hovado umřelo. Bylo by pánu poněkud s posměchem, poněvadž jest také nejstarší z toho rodu byl, aby také poctivě do země přišel. etc.

1. februarii, prvního dne toho měsíce února, jakž vlastní rukau pana Petra Voka poznamenáno. přivezli se v hodinu dvamezcítmau s tím tělem mrtvým pana Henricha z Švamberka na Bechyni; pan vládař domu Rožmberského byl při tom a poctivý katolický mu pohřeb vykonán.

14. martii, jinak v neděli oculi, Jakub Krčín regent Rožmberských panství byv na Třeboni takové psaní panu vládařovi učinil: Třeboňští podali mi tohoto spisu, žádajíce

---

[1]) Str. 79.

1574 odměny co se zátopy gruntův a obce jejich, tak jakž tuto zejména poznamenali, dotýče. Dal jsem jim to za odpověď, že ten spis V^i M^i odeslati a potom, jaká by byla vůle V^i M^i jim oznámiti chci. I srozuměl jsem, že by to bláto chtěli na obecní groš dáti vyplaniti a zgrechtovati a potom mezi sebe rozděliti a něco pro pastvy zanechati. I neuznávám, aby tu co nenáležitého žádali, nebo z toho místa V^i M^i na ten čas žádný užitek nepřichází etc. A takž Třeboňští v odměně za laučné grunty zatopené a k užitku pánu obrácené těch blat při dlauhém mostě předepsaných dostavše, dali nadělati stok, nimi táž blata pro odpad vody protrhli a tudy je osušivše k užitku nemalému přivedli — ješto sice předtím taková bahna tu byla, že když hovado mostu chybilo, že se v nich až po krk pohřížilo a ven pomoci sobě samo nemohlo —, kteráž již k městu docela přivtělena jsau; než pevnosti tudíž nedobře poslaužili.

Předešlého [1]) roku jsem dotkl, kterak pan vládař pro některé výstupky pana bratra svého mladšího s ním spokojen nebyl, nýbrž jemu je s dostatkem předložiti poručil. A když pan bratr sám sebe poznal a cesty své napravoval, zase pana vládaře k sobě nakloňoval a zvláště, když poníženě a pokořně pomoci vyhledávati nepřestával. Mezi jinými i toto psaní vlastní rukau téhož pana Petra Voka napsané toho dosvědčuje: Službu svú vždycky poslušnú a hotovú vzkazuji vám pane pane bratře a otče můj nejmilejší. Abyšte zdrávi byli a všelijak se dobře jměli, toho bych vám, můj nejmilejší pane bratře, z toho srdce rád přál. Z toho ovsa, který mně na žádost mau dáti jste poručili, z toho vám služebně děkuji; bohdá se vám služebně toho odslaužím. Při tom také, můj nejmilejší pane bratře, co se mé těžkosti při saudu purkrabském dotýče, prosím, jakž prošeno býti může, že mne v své otcovské ochraně míti budete; nebo žádnému jinému než předkem pánu bohu a vám, můj nejmilejší pane, se ve všem poručena činím, nebo věřím i vím, že mne neopustíte. S tím milost páně

[1]) Str. 80.

rač býti s námi se všemi. Datum na Bechyni ten pondělí 1574
po neděli laetare léta etc.

26. martii, jinak v pátek po zvěstování paně Marii Krčín o rybnících takovú zprávu učinil panu vládařovi: Před týhodnem, kdyžto pěkní časové byli, nemálo se lidí z panství Novohradského na dílo nového rybníka (to jest Světa) sešlo; nebo tam ještě síti nemohau. A dosti jsau koliks málo dní díla na té hrázi Opatovské [1]) udělali, tak že již bude se moci naskrze taras udělati; a jest již naděje, děkuje pánu bohu, že se bude moci k sv. Jiří a snad i prve do konce zastaviti. Nebo vody nahoře na rybníce Branském, Hrachovištských a Lipnickém máme dostatek, kteří hned, jakž by se zastavil, do něho spustiti se mají. — Pod Plastovským rybníkem také jsem tyto dni dal trub nastavovati a podvozu ještě o osm loket rozšířiti, aby tím bezpečněji do mezí vodau dohnati se mohl. Nebo nepokládám, aby na to všeckno, což se ještě přiopraviti má, do 50 kop vydání přišlo, a mnohemkráte víceji V[i] M[i] na rybách bohdá přibyti může; nebo té hrázi, aby se rybník do konce vodau naplniti měl, věřiti nesmím. — Lidem na panství Krumlovském, Helfenburském, Netolickém a Liběјickém, kterým jest povětří poškodilo, žádají, aby se jim v auroce ulevilo a po půl auroce od nich přijímalo; i na ten čas jsem povolil a poručil písařům tu polovici přijímati, a kterak V. M. o nich dále poručiti ráčíte, že jim chci vůli V[i] M[i] oznámiti.

14. aprilis, to jest v středu a ve čtvrtek po svátcích velikonočních, pan Vilém veselí svatební dosti hlučné dal strojiti na Třeboni sekretáři svému Pavlovi Helmovi z Vorlova, rodilému z Tábora.

28.[2]) aprilis, jinak v středu po sv. Marku, dále Krčín co na panství Třeboňském působeno psaním svým panu vládařovi znáti dal takto: Na rybníce novém jmám nemálo dělníků a již dnes se zastavuje a Branský do něho se spauští, a jak by toliko Branský zstekl, tak hned bude se moci voda na něj z stoky ode mlejna pustiti a pokud nejvíc budau moci hráze snésti, vodau napustiti. Tato hráz

[1]) Str. 81.
[2]) Str. 82.

1574 také jest již spojena s hrází Opatovskau a pěkně osazena. Sv. Jiljí kostel také se již zemí obvozuje a v několika málo dnech s tím dílem hotovi budem a jej dobře opatříme, že beze všeho nebezpečenství vody tu zůstati bude moci; a v pravdě že by byla škoda, aby sjíti měl, nebo nemálo ten rybník šlechtiti bude. A včera J. M. pan Jiřík z Lobkovic to dílo schvalovati ráčil etc.

27. maii, jinak ve čtvrtek před slavným hodem seslání Ducha svatého, Štěpán Bohdanecký, úředník Milčinský, v Milčíně umřel.

22. augusti, jinak v neděli před sv. Bartolomějem, oznamoval Krčín z Třeboně panu vládařovi, že pro příjezd arciknížete Ferdinanda potřebami se slušně zachystá, při tom takto dokládaje o hospodářství: Rybník Dvořiště na zimu nasazovati nesmím, ale tu násadu vyberauce do jednoho rybníčku na živú vodu dám vsaditi; nebo ten rybník na živé vodě není a náramně mnoho v něm toho bejlí a těch trav neužitečných vzrostlo, že jich lidé ani darmo kliditi nechtějí. A kdyby se podzimek suchý trefil, nebylo by nežli s nebezpečenstvím a naposledy s velikau škodau V[i] M[i]. Spolský rybník, dá-li pán bůh, tuto středu příští chtěl jsem zakládati; dejž pane bože, aby šťastně bylo.

Léta [1]) *páně 1575.*

1575 [Petr Spolský auředník na Vintrberce po sv. Matauši.] Před tímto časem za pachole byl slaužil u pana Petra Voka Hynek z Raupova a na Raupově. [Adam Žernovický důchodní písař na Bechyni po sv. Ludmile. Šebestian Třebochovský písař komorní pana Petra Voka. Tejflovi dal pan Petr Vok šaty dělati. Husa sotva také neslaužil. Pan Vacrlík předse služebník. Vácslav Poněšický služebník J. M[i] pana Petra Voka conversio s. Pauli. Viktorin Žlutický písař důchodní panství Vintrberského.]

8. martii, jinak v pátek po slavnosti hodu vzkříšení Kristova, pan Petr Vok z Rožmberka a pan Jindřich Pauzar z Michnic a na Žumberce od J. M[i] c. ustanoveni za hejt-

[1]) Str. 83.

many krajské, od sv. Jiří příštího, aby ten auřad na sebe 1575
přijali až do roka.

18. martii, to jest v pátek před nedělí iudica, pan Václav Holický z Šternberka domů z Prahy přijev na český Šternberg, psaním svým ku panu Petrovi Vokovi z Rožmberka těžké závady páně vypsal takto:

Můj nejmilejší ujče, bratře, švagře a kmotře etc.!

Oznamuji, můj nejmilejší ujče etc., což pak i tebe tajna mi se nevidí učiniti, že dnův pominulých byv v Praze jsem v uši své slyšel od některých věřitelů [1]) tobě z summy peněžité i od těch, kteří přísudky pro tebe na sebe jmají, ku panu Čeňkovi Mičanovi, purkrabí menšímu, velmi tuze domlauvati, že zatykačové se od auřadu nevydávají. Ač i pan Čeněk Mičan měv k sobě takové veliké domluvy k J. M[i] starému pánu, panu bratru tvému šel, při čemž jsem byl a radu s ním bral, co má činiti. I od J. M[i] pana bratra tvého jest mu odpověď dána, že pořádek práva, kteříž toho žádají, jest darmo hájiti. A tak těchto časův jest na rukojmě za tebe mnoho po přísudcích zatykačů vyšlo a na mne mezi jinými též dva; než nejsau mi ještě dodáni, což se jich hrubě kryji, hůře než pes blech. A protož, můj nejmilejší bratře, příchod připadlých na osobu tvú srdcem nepřeji: nebo těžkosti veliké se na tebe hrnau. A tak mi se vidí, aby vejvadau tebe na pana bratra mnoho nespolehal; nebo jsem sám se pánem o osobu tvú důminku jměl. A v tom, žádám, že mne poslechneš a Prahy příjezdem svým což můžeš nejdéle vzdálíš; nebo na tě číhají, jakž přísloví, co rybář na parmu.

4. aprilis v pondělí po velikonoci pan Petr Vok z Rožmberka se dvadcíti a dvěma koňmi do Hradce Jindřichova bez pochyby rady a pomoci v své těžkosti u přátel vyhledávaje přijel.

(8.[2]) augusti 1613.)

25. aprilis J. M. Ferdinand arcikníže Rakauské, velikau láskau byv ku panu Vilémovi z Rožmberka nakloněn, o to, ponévadž pán několik let vdovcem byl, aby manželka mu

[1]) Str. 84.
[2]) Str. 85. Roku 1613 psal tedy Březan tuto část.

1575 z domu markrabů Badenských, tak aby v té příčině — poněvadž prve dvě kněžny jměl — erbu svého neponížil, dána byla, starati ráčil se a v tom se velmi přívětivým a laskavým psaním ku pánu i pokud co v té příčině zjednáno bylo a že i J. M. císařskú pán po své straně jmá pronesl.

8. augusti, jinak v pondělí před sv. Vavřincem, J. M. císařská vsnesv se s kurfiršty o sněm říšský v Řezně, na něj osobně s synem svým králem Rudolfem jeti míniv, obeslal též k takové jízdě pana Petra Voka z Rožmberka, komorníka svého, aby v Praze dal se najíti ve čtvrtek po povýšení sv. kříže, to jest 15. septembris, a ač by jaké saudní zaneprázdnění jměl, že jej v tom J. M. císařská opatřiti chtíti ráčí. Doložiti též ráčil, že k takovému své císařské a syna svého královské milosti průvodu drahný počet i jiných osob netoliko z Čech ale i z přináležejících zemí obeslati ráčil. Ale ten sněm odložen až na druhý rok.

5.[1]) septembris, jinak v pondělí po sv. Jiljí, J. M. císařská takové psaní panu Petrovi Vokovi učiniti ráčil:

Maximilian etc.

Vysoce urozený etc.! V jakém se nebezpečenství Jan Černý z Vinoře před Šebestianem řezníkem z Vintrberka, poddaným tvým, jakožto zjevným odpovědníkem svým býti praví a v tom za milostivú ochranu naši poníženě prosí, tomu z příležející supplikací jeho šíreji vyrozumíš. A pokudž by tak bylo, jakž jsme zpraveni, milostivěť poraučeti ráčíme, aby se týmž Šebestianem řezníkem buďto dostatečně ujistil aneb to tak opatřil, aby nadepsaný Jan Černý před ním všelijak bezpečen býti mohl; pakliby v tom co jiného bylo, a o tom nám zprávy své dáti neopomíjej. Na tom milostivú vůli naši císařskau naplníš. Dán na hradě našem Pražském etc.

Na tu stížnost Černého a J. M[ti] císařské psaní ač v obšírných slovích pan Petr Vok odpověd dal. Však ta na to se vztahovala, že toho není, aby měl jeho odpověník ten jistý řezník býti; druhé že měv s ním od pána rok sročený po dvakráte k němu nestál a také že sám

[1]) Str. 86.

chtěl po své vůli vězeti; však nicméně ač chceli ho z čeho 1575
dále viniti, že mu za spravedlivé pan učiní, toho dokládaje, že týž z Vinoře ještě jeho nevyčteným služebníkem jest.

18. septembris, jinak v neděli po sv. Lampertu, Krčín pana vládaře v příčině hospodářství spravoval takto:

S Prachatickými již jsem o ten pivovár a o jiné všeckny věci dorovnal a to všeckno v spis uvedl. Ale nechtěl jsem toho spečetiti nežli prve Vi Mi k přehlídnutí ukázati; nebo v té smlauvě nemálo výminek jest poznamenáno a všelijak se opatrují, ale [1]) nejsau Vi Mi i úředníkům ani poddaným Vi Mi ke škodě. A to všeckno hnedky ode dne sv. Václava začátek svůj vzíti má. Netoličští také by rádi od Vi Mi pivováru a dvoru se mlejnem dosáhli, a již za to ročně ve 2000 kopách miš. až do tří let Vi Mi platiti se uvolují. I nedal jsem jim na to žádné odpovědi, ale na Vi M. jsem ukázal. — Tesaři ochotně les k té nové oboře Třeboňské chystají a jest naděje, ponévadž se jich nemálo sešlo, — nebo jest všech několik a sto osob a ještě někteří přijíti mají, — že s tau oborau meškati nebudau. Stavení na zámku Třeboňském vzdy pomalu přibejvá, ale v pravdě, milostivý pane, ještě tak brzy se vším hotovi býti nemohau, a vidím to sám, že nezahálejí. — Pan Jan Precht také tu se se mnau v Prachaticích sjel a zůstal se mnau na tom, že konečně ve dvau nedělích od dneška k službě přistaupiti míní. — Velicí rybníci Třeboňští, kteří se letos loviti budau, dobře opadají a všudy jest beze škody kromě na rybníce novém Nevděku; hrubě se hráze šalují a vzdy po vodě do rybníka ustupují. I na hrázi Opatovské na dvau místech se hnula; ale nejvíc tu na velké hrázi ke dvoru paní Kořenské. Ty hlíny toho nenechají a také v tom bahně musejí svého místa dojíti. Chtějí tomu, že v těch místech na tu propast, než se zavezla, země zavezeno tak mnoho, že by mohl vůkol všeho města Třeboně tak veliký nasyp učiniti, že by města viděti nebylo.

30.[2]) septembris, jinak v pátek po sv. Michalu, všickni ti tesaři předepsaní při tom díle obory u Třeboně

[1]) Str. 87.
[2]) Str. 88.

1575 odtud, neopověděvše se úředníkům ani komu, preč odešli, pročež s prací je zase shledávati a ku dílu přivésti musili.

Léta [1]) páně 1576.

1576 O Sintzenhausera přimlauval se hrabě Jiří zu Negaral. Herrauff Adtschpauer,[2]) aby ho pan Petr Vok přijal. [Chval Protivinský z Pohnání, služebník pana Petra Voka. Času postního Erhart nějaký přijat od J. M[t] pána za hospodáře v domu v Soběslavi; roční služby jměl 20 kop. Jan písař v městě Soběslavi, auředník panství Křepenického.] Kherschl Schleusser, purkmistr Krumlovský; Lorenc Sinsausz, přísežní horní; Mikuláš Grienperger schüchtmeister. [Jiřík Gerštorf pachole J. M[t] pana Petra Voka. Řehoř písař důchodní Bechyňský. Lazický na Bechyni a Tomáš Vintrberský na Třeboni auředník.]

5.[3]) februarii, jinak v neděli po hromnicích, po nešpoře ve dvamezcítma hodin umřela na Zvíkově paní Alžběta Švamberková, rozená z Rožmberka; šlak ji poraziv přetrhl. Hejtman tehdejší Zvíkovský Oldřich Želízko z Túrového, jakž dokonala, panu bratru nebožky panu Petrovi Vokovi z Rožmberka, poněvadž pana vládaře doma ani v zemi nebylo, o smrti její oznámil, žádaje, aby pán neráčil meškati na Zvíkov přijeti.

2. aprilis, to jest v pondělí po neděli laetare, vykonána smlauva trhová mezi panem Petrem Vokem z Rožmberka kupujícím a panem Ctiborem Audražským z Kestřan a na Audražích prodávajícím o dva dvory ve vsi Audražích, jmenovitě Martinkovský a Janatovský, že je se vším plným panstvím, platy a k nim přislušenstvím pan Audražský pánu prodal za 225 kop miš.; tu smlauvu pan Audražský, kdy by se koli o den snesli, J. M[t] pánu měl ve dsky vložiti.

---

[1]) Str. 89.

[2]) Toho hraběte verše (připsal Březan): ein münch ohn ein kutten, ain junges weib ohn thuten, ain junger gessel ohn ein starckhen hertz ist der letzt so gut als der erst. Jměl divnú němčinu: W za B psal.

[3]) Str. 90.

Měsíce máje sněm držán v Praze, na němž pan vládař 1576
veliké zaneprázdnění jměl; než pan bratr doma na Bechyni stonal na zimnici.

5. iulii učinil pan Vilém svau vlastní rukau takové psaní panu bratru:

Můj [1]) nejmilejší pane, pane bratře!

Zdraví i jiného všeho dobrého vám věrně přeji. Teď k vám pana Čeňka z Klinštejna a Jakuba Krčína posýlám a jim jsem poručil některé věci s vámi promluviti, z čehož upřímnému bratrskému úmyslu mému budete moci vyrozuměti. Za to žádám, že je volně vyslyšíte a jim toho, což s vámi mluviti budau věřiti budete, jako osobě mé vlastní. A s tím vás i sebe v ochranu pána boha našeho poraučím, a víc na ten čas pro zaneprázdnění psáti nemohu. Datum na hradě Pražském ve čtvrtek po sv. Prokopu.

Bratr váš volný

Vilém z Rožmberka.

Léta [2]) *páně 1577.*

[Viktorin Žlutický důchodní písař na Vintrberce. Spol- 1577
ský hejtman. Jan Koleso, týž býval u pána na Bechyni často (mezi vládyky). Adam Šturm purkrabě Zelecký.] Volf Dietrich neb Jetřich von Zintzenhausen služebník pana Petra Voka na žádost hraběte Negarala přijat; odevzdal ho týž hrabě pánu v Gratzu při veselí svatebním pana z Hradce; a potom zase tohoto roku od služby propuštěn a vymustrován. Pavel Svatovský písař J. M[i] pana Petra Voka a na Bechyni peníze přijímal i vydával. Řehoř Třeboňský písař důchodní Bechyňský toho roku; předučiniv kšaft umřel, jehož den v pondělí po sv. Františku.

2.[3]) februarii v sobotu den památný hromnic tělo mrtvé císaře Maximiliana od Lince vezené byvši do Čech. toho dne do Soběslavě přinešeno; pan Petr Vok jakožto

[1]) Str. 91.
[2]) Str. 92
[3]) Str. 93.

1577 nebožtíka císaře služebník, přednapomenut byv od pana vládaře, potřebami pro ten příjezd se zachystal.

30. maii ve čtvrtek po letnicích Krčín v psaní svém ku panu vládařovi znáti dával takto: Ke mlejnu k Záblatí vdy (!) pomalu potřeby se vezau a vdy jmám naději, že s tím mlejnem do podzimku příštího hotovi budem. Mistr Mertl tesař ochotně se k tomu lusthauzu má a žádnými potřebami není meškán. — Co se pak zběhlo s tau Petra Kořenského zazděnau manželkau z tohoto listu Vojtěcha Hultzsporera, hejtmana Novohradského, tomu porozuměti ráčíte, jenž takto Krčínovi napsal: Co se pak paní Kořenské dotýče, toto vám, jakž spraven jsem, oznamuji, že v pondělí svatodušní 27. maii v noci minuté přišli nějací lidé tu do Svibohu a někteří mluvili s hlásnými a jiní za tím ty zazděné dvéře vylámali. A tak vzavše ji nesli ze vsi ven a hlásní nic říci nesměli; a tak správa jde, že jsau ji skrze město Sviny vedli, že jsou ji havéři do plunder oblekli a dali jí zástěru havéřskú a klobauček, tak že mezi nimi skrze město šla a tu za farau na ni s vozem čekali, že [1]) ji do vozu dali a preč vezli. To též mi včera z Svinů jeden pravil, že Janek pacholek, kterýž ji hlídal, běžel napřed k panu Kořenskému, ale nebylo ho doma; tak paní zbudil, aby vstala, a když mimo dům její šla, že na ni ukazoval, že ta to jest, aby jí klobauček z hlavy sňala, že ji pozná, ale paní Kořenská že jest toho učiniti nechtěla. Tak ty noviny jsau. — Než toto vám oznamuji, že jsau lidé k ní k té věži chodili co na paut a někteří aniž sobě brániti dáti nechtěli, než aby s ní mluvili; i také mnozí mluvili skrze zeď, že bylo všecko dobře slyšeti. Ač paní Eliška Kořenská učinila mi byla asi troje psaní, žádajíc, aby J. M[t] páně lidem bylo zapovědíno, aby tam k ní nechodili, a hlásným v tom pokoj dali; i učinil jsem tak, ale nic platno nebylo. Nebo mi psala i o sigle rychtáře Benešovského, abych ho na rukojmě vzal, že jest tu také byl, a že jest pohrůžku učinil, že ji chce dáti vylámati; ale on tomu odpírá. Než v neděli na den seslání

[1]) Str. 94.

ducha svatého (ta zpráva jest) od Benešova a z měst i odjinud přišlo bylo lidu dvau set i víc, a tak ti hlásní a ten pacholek poslali ke mně, prosíc a oznamujíc, že jim ji mocí vzíti a vylámati chtí. I odeslal jsem své pachole tam na koníku, aby přezvěděl, co se děje; a tak uhlídavše oni pachole jeti, utekli ze vsi, než dvě ženě z Benešova již byly počaly zdi těch dvéří lámati a vylámaly byly již něco kamení, a tak uhlídavše pachole jeti i utekly. Pan Pavel Baubinský mi pravil, že v té věži byl, že jest byla mnoho zdi vylámala a kamení na hromadu snosila, chtíc v té věži poklopu dosáhnauti. Jměla tam vodu a [1]) zemi jedla, že ji tak dlauho zdrželo. etc. 1577

9. iunii, to jest v neděli před sv. Vítem Krčín o svém neštěstí takto panu vládařovi napsal: Předkem, milostivý pane, V[i] M[i] o své nešťastné příhodě, kteráž jest mi se tuto neděli minulau, když jsem od pana Bohuslava Malovce z Dřítně jel, na cestě od Viléma Čejkovského přihodila, oznamuji, tak že jsem od něho svým vlastním tulichem, nedav mu žádné nejmenší příčiny, třikrát poboden a nejvíce a nejškodněji na levém boku nad samým prsem. I hojím se, milostivý pane, na Krumlově a teď po tři dni sotva jsem živ zůstal; ale dnes z milosti boží jsem čerstvější, nebo lázebník mne těší, že naskrze proboden nejsem, a sám tomu rozumím, že tak jest. Nebo ta speklá krev a talov po knotu ven vychází a horkost, kteráž mne v životě trápila, pomalu mne mijí. A jakž jmám správu, milostivý pane, od těch, kteří jsau při tom byli, to jest auředník Netolický Jan Benýdek, písař, kočí můj a pachole, kdyby byl fišmejstr Krumlovský tak spěšně mne neretoval, že by mne byl usmrtil tu na tom místě. Nebo v tom se V[i] M[i] musím poznati, že jsem tak velmi opilý byl, že jsem nic nevěděl, když mi ten tulich dobyl, ani také jsem cítil, když mne bodl; i to slyším, že ani na nohách státi, ani tušim slova promluviti jsem nemohl. etc. A hned se V[i] M[i] tímto psaním zavazuji, že žádnému k vůli píti ani víceji někomu k takovému zhovadilému opilství se

[1]) Str. 95.

1577 namluviti nedopustím. Datum psaní 15. iunii v sobotu den sv. Víta.

27.[1]) iunii, jenž bylo ve čtvrtek po sv. Janu Burijanu, Krčín po tom skompeškování od Čejkovského se pozdraviv, z Krumlova vyjev, toho dne u Vidova se zastaviv, sádky tam vyměřoval.

Toho měsíce pan Petr Vok byl se myl u Dobré vody na panství Novohradském; jistá mu byla dieta vyměřena od doktora, kterak při té lázni chovati se měl a co přijímati. A tak nabyv tu zdraví, zase s počátku měsíce iulii na Bechyni se navrátil.

29. augusti v kvaternu trhovém hřebičkovém léta 1577 ve čtvrtek po sv. Bartoloměji M. C. Kristof z Švamberka a na Vorlíku podává Petrovi Vokovi z Rožmberka zámek Bechyni za summu XXIII^{m} VII$^{1}/_{2}{}^{c}$ kop grošův vše českých. A takž teprva Bechyně do desk panu Petrovi Vokovi vložená býti musila.

13. octobris. Byv J. M. císařská v Vídni raddy své vojenské při sobě okolo hodiny 3. a 4. na půl orloji při sobě jmíti a jim audiencí dávati ráčil. A tu v raddě pan Mikuláš hrabě z Salmu s panem Otthenrichem Pochomířem se v některé věci pohodli a svádili; ihned brzo po tom pan hrabě ode dvora skrze bránu, burgthor, k zahradě páně Trautsinově, poručiv čeládce své, tu v bráně čekati,[2]) jměv s sebau toliko lokaje svého, jel. Pan Pochomíř pak vyhlédav v zámku aneb v burku z okna, pana hrabě, že toliko sám jede, uhlídal; ihned jest také za ním jel a tu také v bráně čeládku svú nechal, lokaje svého jen s sebau vzav. Dojev pana hrabě, tu hned oba z koní svých zsedli a koně služebníkům svým držeti dali a na sebe rány dělali, tak že pan hrabě pana Pochomíře nešťastnau náhodau v levú ruku nad loktem bodenau ránú trefil. Od kteréžto rány týž pan Pochmíř tu hned na místě zůstal a život svůj skonal, ač i pan hrabě od nebožtíka škodně v hlavu raněn, že se nevědělo, vyhojíli se. Tak ta novina z Vídně do Prahy přišla.

---

[1]) Str. 96.
[2]) Str. 97.

29. octobris v auterý po sv. Šimoniši Judovi užívav 1577
před tím pan Petr Vok v distillování i jiných věcech lékařských a künstlířských Viléma Bendera z Mohuče, měštěnína Olomuckého, toho dne, v Soběslavi jej ode dvora vypraviv, list mu fedrovní vydati poručil.

13. novembris kometa neb ocasatá hvězda nejprv ukázala se.

27. nějaká na Krumlově svatba byla.

13. decembris velicí větrové trvali a váli po tři dni pořád.

15. decembris dobře zachovalý a starý služebník domu Rožmberského Václav Albin z Helfenburku život svůj dokonal.

(28. Elška suffocata.) (Haec ex ephemeride cuiusdam breviter excerpta.)

Léta [1]) *páně 1578.*

[Adam Šturm purkrabě Zelecký. Adam Žirovnický 1578
písař na Bechyni listovní. Třebochovský při letnicích nebyl písař již páně komorní; pro restant seděl snad při sv. Jiří, když učinil počet, s Lazickým potom jměl činiti. Hansz von Holtz tafeldecker pana Viléma. Mistr Andreas bradýř.] Bartoloměj Planský z Plekněštejna hejtman Prachatický, mám za to i Drslavský před dvěma neb tři léty měl vyhlášen býti. Jan Matiol doctor d. R. [Vít Koza auředník na Vintrberce ascensione domini. Jiřík Kerštorf z pacholete komorník, měl v opatrování stříbro, toho roku odevzdal.] Lazar z Kemhmple purkrabí na Krumlově. Petr Maršak písař na Drslavicích. [Srbický na Zelči hejtman. Fallin Fink z Finckenštejna služebník pana Petra Voka. Jakub Pesert, krejčí dvorský pana Petra. Václav Husa služebník.] Sebastianus concionator germanicus Crumlovii locum tenens parochi 20. aprilis.

16. ianuarii, to jest v pátek den sv. Marcella, purkmistr a radda města Soběslavě učinili pánu svému panu Petrovi Vokovi psaní pánu poddané, připomínajíce potřebnú

[1]) Str. 98.

1578 žádost svú v příčině podlažení města, aby fůrami pomoc od okolních pánů sausedů a zvláště od lidí pana Adama z Hradce, poněvadž k tomu příležitost byla, k vezení kamene k témuž dlažení učiněna byla, aby J. M. skrze psaní toho vyhledávati a jim jejich v tom zakázaní připomenauti ráčil. Což místo své obdrželo a místo to k vydlažení přivedeno, a takž pomocí tau dlažení to vykonáno.

27.[1]) ianuarii, to jest v pondělí po devítníku, toho dne, když pojímati sobě ráčil pan vládař třetí manželku markrabnu z Badu, týž pán chtěv, aby toho veselí i potřební lidé aučastni byli, v městě Prachaticích o dva stoly chudých lidí aupravně nakrmiti dáti ráčil.

7. februarii, a toho času rybník Potěšil již byl udělán; ale mnoho při tom díle Krčín nedostatku našel, sotva musil jej vyměřovati.

11. februarii Otto Heinrich, kníže Brunšvické a Luneburské, bylo u pana Petra Voka na Bechyni, z Krumlova tam přijevši; byl v velmi dobrém přátelství jakožto švagr se pány z Rožmberka.

8. martii v sobotu před středopostím tyto noviny z Moravy přišly do Čech: Odsad V^i M^i nevím co nového psáti, nežli že pro pana hejtmana od pondělka až do čtvrtka se vyhlášení půhonův odložilo. Sirotčí věci ani v Holomauci ani zde v Brně nebyly slyšány, nad čímž chudí stížnost nesou; sirotkům a vdovám se nemalé skrácení děje, takový neřád stíhnauti pamětí lidskau se nemůže. Biskup, dada se na krumpléřství, umřel a jiných až i služebníků jeho několik; i pan Vácslav Bruntálský a všickni na otrávení naříkali. Jáť k nim na snídaní nechodím.

9.[2]) martii, jinak v neděli laetare, Jan Lazický z Pisnice, hejtman na Bechyni, pánu svému panu Petrovi Vokovi takto napsal: V^i M. o příhodě nešťastné na Bechyni, která se stala před třimezcítmau hodinau v sobotu pominulú, že jest oheň kladený vyšel nad mostem předním u vrat nad komorami holomčími a tak krov nad tauž mostnicí a komorami holomčími zlej a spráchnivělej všecek

[1]) Str. 99.
[2]) Str. 100.

do gruntu shořel, i dvoje podlahy v holomčích dvau komorách, i tolikéž raubení vnitř i zevnitř ve všech čtyřech uhlech, místy až na skrze prohořelo. Ale však pán bůh všemohaucí z své božské milosti a dobroty ráčil nám toho rozumu popříti, že jsme hned ten oheň spatřili a s zámeční čeládkau vodau i jinými potřebami že se to pilně hasilo a bránilo i ulívalo a ohni tak velikému v čas uleváním pilným vstříc vkročilo; před třímezcítmau hodinau až do páté hodiny na noc to hájení jest trvalo. A tak že se již na dvé na krově Hanuše starého kuchaře nad domem jeho zapálilo, než že jest to časně pod krovy opatřeno bylo a bez škody uhašeno. (Haec ex turbato animo profecta melius formanda.) 1578

21.[1]) aprilis v pondělí po neděli iubilate pan vládař štvaní držel u Plastovic, při kterémž bylo kníže Brunšvické předepsané a pan markrabí z Badu, švagr pana vládaře. Pan Petr Vok pro uctění týchž vzácných hostí také přítomen byl, přijev s týmiž hostmi od pana z Hradce z Hluboké. To kníže Brunšvické bratrovali sobě se panem Petrem Vokem a panem z Hradce.

Téhož roku byl pan Petr Vok opět hejtmanem krajským spolu se panem Janem Španovským z Lisova a na Pacově.

5. maii arcibiskup Pražský kněz Antonín psaním svým, odeslaným k knězi Šebestianovi, německému kazateli Krumlovskému, nařízení učinil, aby doktora Pavla Camilla za správci a archidiakona kostela a církve Krumlovské vyhlásil a investiroval; před tím do Krumlova týž arcibiskup i také správci školního odeslal a té škole představiti poručil.

Téhož dne v pondělí před božím vstaupením díl Kunžvartu, nějaké staré, sešlé dvě světnice na panství Vintrberském vyhořely, a žádný člověk nevěděl, jak se zapálilo. Za hejtmanství Víta Kozy.

28.[2]) septembris to kníže Brunšvické Otto Henrich, ještě v Čechách byvši, z Milčína panu Petrovi Vokovi

[1]) Str. 101.
[2]) Str. 102.

1578 z Rožmberka psaní učinilo velmi přátelské, úmysl svůj oznamuje, pokudž by pánu příležité bylo, že by pána navštívil.

Toho roku nějakých nepříjemných psaní pan Petr Vok dostav, jich se velmi ulekl; panu bratru ihned je odeslal, žádaje, se pánem shledání s tím doložením, nebude-li předkem pána boha a pana vládaře, že zle o jeho věc v té při bude a že se předkem pánu bohu a panu bratru jako syn, poručena činí, pro pána boha prosiv, aby ho neopáuštěl. [Tak smejšlím, že musili býti nějací zatykači.]

Léta páně 1579.

1579 Jan Lazický z Písnice, hejtman Bechyňský, pana Petra Voka, pána svého, velmi proti písařům zjitřoval, tak že pán proti nim velikau přísnost zachovával, dříve nežli počty činili, hraničné právo jim osazoval, z auřadu zsazoval, do vězení dával, restanty zauplna jmíti chtěl; nic tu přímluvy dobrých lidí platiti nechtěly. Tak se vedlo s Šebestianem Třebochovským, písařem komorním na Bechyni, potom Matiášem Štandlem, item Adamem Šturmem, purkrabí Zeleckým, až pan bratr v tom pána mladšího napomínati a říditi musil. A poněvadž Lazický takové věci nepřátelské proti svým pomocníkům vésti směl, co pak neměl tyranem a odračem ubohých poddaných býti!

[Adam [1]) Záhorka z Zahořic hejtman Krumlovský. Andreas barvíř, pana Viléma služebník dvorský. Jiřík Gerštorf komorník pana Petra Voka. Jan Taušek auředník Milčinský.] Při času sv. Jeronyma Adam Šturm, někdejší purkrabě a písař Zelecký, zůstav na počtu však na spravedlivých vykázaných dluzích 500 kop, proto seděv drahný čas, puštěn, aby v krátkém času takový restant zvyupomínal. Znáti se dává přísnost nemalá pana Petra Voka k úředníkům a písařům; nebo nemohau písaři bez dluhů býti. To vše šlo z hlavy Lazického. (Šturm) půl šesta léta slaužil, pivovár Chúsnický spravoval, tolikéž jsauc za purkrabí na Zeleč půl třetího léta slaužil.

---

[1]) Str. 103.

Bartoloměj Planský z Pleknštejna hejtman Prachatický; 1579
odtud paní kněžně dobrá piva odsýlal.

[Sekretářova manželka byla v Prachaticích při času sv. Lukáše a sekretář ten se panem vládařem jezdil.]

Fridrich z Saxendorfu byl na Třeboni se paní kněžnau v nepřítomnosti pana vládaře. [Hanusz Wörnher Pusch zu Vilschain slaužil panu Petrovi Vokovi; spolu s jiným dostal se na vojnu do Niderlantu.]

Za hofmistrni na Bechyni ku panu bratru fedrovala paní sestra Hradecká vdovu po Jindřichovi Víthovi. Stará paní Anna Purckhauser in a zum Schiechelhof byla při paní kněžně Rožmberské nemocna 29. maii; ačby umřela, o pohřeb nařídil s maršálkem p. vládař.

Mense [1]) februario toho týhodne po devítníku na ovčínu a dvoře pod Chúsníkem nařízení pana Petra Voka tesaři dělali, trvavše v tom díle až do sv. Jana křtitele. Vavřinec Holub jim platil.

16. februarii pan Vilém z Rožmberka v Praze byl; neměl s sebau své paní kněžny Badenské, než často ji psaním navštěvoval svau vlastní rukau. Však staral se, kterak by ji do Prahy k sobě dostal; pročež 19. februarii pro tuž paní kněžnu manželku svú pana Joachima Metycha, maršálka svého, s některými dvořany a čeládkau odeslal, aby ji do Prahy doprovodili. Byla při J[i] M[i] tehdaž paní purkrabová, to jest pozůstalá vdova po panu Janovi z Lobkovic, paní Alžběta z Rogendorfu.

27. februarii v pátek po sv. Matěji J. M. císařská ku panu Hynkovi Brtnickému z Waldštejna a ku panu Janovi mladšímu z Žerotína a na Bředslavi přímluvčí psaní za pana Petra Voka z Rožmberka o pannu Kateřinu šlechtičnu z Ludanic, poněvadž k ní poctivú nachylnost a úmysl jměl, aby mu za manželku dána byla, učiniti ráčil. Pan Petr Vok jakž císařským psaním tak ovšem jednáním pana bratra svého [se pány poručníky] na Brtnici prokleštěnú cestu měv, vypravil se do markrabství Moravského se panem Adamem z Hradce, panem ujcem svým, a paní

---

[1]) Str. 164.

1579 Annau Hradeckau, sestrau svau; odpovědi od panny takové dostal, s níž dobře spokojen býti mohl.

9.[1]) aprilis, jinak ve čtvrtek před nedělí květnau v menším městě Pražském v lozumentu pana hejtmana markrabství Moravského vykonána vejprosa šlechtičny předepsané z Ludanic, panny Kateřiny, panu Petrovi Vokovi z Rožmberka k manželství. Pan Jan mladší z Žerotína a na Bředslavi i na místě pana Hynka Brtnického z Waldštejna a na Brtnici, kterýž pro nemoc dnau sklíčení přítomen býti nemohl, jakožto přátelé a ochrance panny Kateřiny šlechtičny z Ludanic zaručili takovúž svú přípověď a vejprosu pana ženicha na ten spůsob jmenovavše čas mezi sv. Duchem toho roku 1579 a mezi sv. Duchem příštím léta 1580; kdyby od pana Jana mladšího z Žerotína a pana Hynka Brtnického z Waldštejna panu Petrovi Vokovi z Rožmberka čtyři neděle napřed věděti dáno bylo, aby se pán se pány přátely svými v místo uložené a k vykonání takového svatebního veselí najíti dáti ráčil, tomu k dostiučinění slíbili za tyž pány poručníky a ochrance panny nevěsty pod základem 15.000 kop gr. č. Čeněk z Lipého a na Hodoníně, maršálek k. Č., Adam z Švamberka, nejvyšší sudí k. Č., Jan z Waldštejna, sudí dvorský, Fridrich z Žerotína a na Židlochovicích, Jan Jetřich starší z Žerotína, Jan z Boskovic a z Třebové — a[2]) stavu rytířského Burian Trčká z Lípy, podkomoří k. Č., Mikuláš z Hrádku a na Hošticích, podkomoří markrabství Moravského, Jan Vratislav z Mitrovic, Jan Skrbenský z Hříště a na Slavětíně; za pana ženicha k témuž panu Janovi mladšímu z Žerotína a k věrným rukám jich pánů Hanušovi Haugvicovi z Biskupic, hejtmanu markrabství Moravského, pod týmž základem 15.000 slíbili: Ladislav z Lobkovic, nejvyšší hofmistr k. Č., Bohuslav Felix Hasištejnský z Lobkovic, nejvyšší komorník k. Č., Vratislav z Pernštejna, nejvyšší kancléř k. Č., Zdeněk z Vartnberka na Buštěhradě, hejtman nového města Pražského, Jaroslav z Kolovrat a na Petršpurce, landfogt dolních Lužic, Fridrich Mičan z Klinštejna

[1]) Str. 105.
[2]) Str. 106.

a Rozstok na Kornhauze, — stavu rytířského. Michal Španovský, nejvyšší písař k. Č., Jan Vchynský ze Vchynic, purkrabě Karlštejnský, Bernart Hodějovský z Hodějova, Vilém Kosoř Malovec z Malovic, místopísař k. Č. K tomu manželství když tak šťastně naměřeno bylo, pan vládař aby své podstatě dům svůj tak jako páni předkové jeho postavil, u sebe rozsaudiv, kdyby z téhož manželství pan bratr jeho plod vyvedl (neměv on pan vládař s předešlými manželkami ani s tau třetí rodiny) na tom se panem bratrem zavřel, pokudž by pán bůh syna jemu s manželkú budaucí dáti ráčil, aby dojda svých let osmi panu vládařovi k cvičení odevzdán byl otcovským právem; druhé podvolil se pan Petr Vok. kdyby jej pana vládaře pán bůh smrti neuchoval, že ničehož při klášteřích, farách i všelijakém duchovenství jinačiti nechce, než tak, jakž by předešle nařízeno bylo, při tom zůstavěti docela a zauplna. 1579

8.[1]) maii pan Vilém vládař domu Rožmberského, byv na Třeboni, nějakú myslivost provozovati ráčil; nebyla kněžna s ním, než na zejtří k ní na Krumlov pán jel.

Toho měsíce s pilností dal Krčín Leptač tvrz divným hospodarstvím, též rozličnými lovy malovati; i oboru okolo dělati, šindelem plot krýti, podezdívati i kotím obíjeti dal, obeslav všecky okolní auředníky, jim poručil, aby sobě pomohli v tom díle s pilností.

10. iulii, jinak v pátek po sv. mistru Janovi Husovi, J. M. císařská na vznešení Jana Černého z Vinoře pana Petra Voka z Rožmberka do saudu komorního ke středě po sv. Bartoloměji sročiti ráčil, poněvadž pána viniti chtěl z slov hanlivých a na poctivosti důtklivých a to z takových, že pán léta 1575 ve čtvrtek den sv. Matěje na sladovně před zámkem Vintrberkem z aust v uši před dobrými lidmi k němu Janovi Černému promluvil mezi jinau řečí tato slova: Brals mi z mé sladovny obilí a dals je nositi k sobě domův etc. Aby k tomu saudu přijíti mělo, nesmýšlím; podobné, že v to se dobří lidé vložili a Černého spokojili, a to více tak na foch obeslání stalo se.

---

[1]) Str. 107.

1579 14. iulii pan vládař jev z Prahy ráčil na Hradci býti při vejprosích panny Anny šlechtičny z Hradce, jenž bylo v auterý po sv. Markétě; ve středu do Třeboně ku paní své přijel.

16. iulii kníže Filipp, markrabě Badenské, bratr Anny Marie paní Rožmberské, na Krumlov přijeti ráčil; nenašed tu kněžny sestry své a rád se chtěv se paní i panem švagrem shledati, žádal za oznámení, mělli by tu čekati, či za ním jeti. Jmám [1]) za to, poněvadž na blízku býti od sebe ráčili, že jsau se shledali.

3. augusti opět markrabě to [na Krumlov] přijelo; i tu tehdy nebylo paní kněžny sestry jeho.

16. septembris, to jest v středu po povýšení sv. kříže, pan Hynek Brtnický z Waldštejna se paní manželkau svau i pannau šlechtičnau z Ludanic, pana Petra Voka nejmilejší, na Hradec Jindřichů přijeli; a tak pan Adam toho také dne domů přijel a pan Petr Vok z Rožmberka též neobmeškal, své nejmilejší navštíviti.

21. septembris, den památný sv. Matauše, pan Petr Vok z Rožmberka na veselí svatební na Hradci pana Oldřicha Felixa z Lobkovic a panny Anny z Hradce na místě J. M[ti] císařské vyslaný byl.

Měsíce octobris pan vládař domu Rožmberského byv v Praze, paní své kněžně za novinu napsal, že svatební veselí mělo konáno býti panu Ronffovi, J. M[ti] C. komorníku, pojímajícímu sobě hrabinku z Archu, na to mysliv pan vládař, aby ne dlauho na tom veselí trávil, než když by se rozveselili, aby vyvázl z Prahy.

4.[2]) novembris, jinak tu středu po všech svatých vlastní rukau pana Petra Voka z Rožmberka napsáno: Rozdal jsem prsténků pro padaucí nemoc a božec: panu Vithovi Stadleckému 2, panu Vilémovi Sádlovi 1, panu Vácslavovi Hozlaurovi 1, paní manželce jeho 1, Jindřichovi Olbramovi i jeho ženě 2, Apolonovi Bejšovcovi 1, Finkovi 1, Vacrlíkovi 1, panu Petrovi Smrčkovi 1, Ezdriášovi 1, panně šlechtičně své jedenáct, paní Bejšovcové 1, panně Zdeně 1.

[1]) Str. 108.
[2]) Str. 109.

4. decembris, to jest v pátek den památný sv. Barbory pan vládař z Krumlova jel do obory Netolické a, tu nedlauho se zdržev, zase na Třeboň ku paní své odjel. 1579

(Haec pars prior annalium, peregrinationis vitaeque illustris ac clementis principis atque patris nostri d. d. Petri Vok purins descripta anno domini 1614 mense ianuario, die 27. Laus deo! Quo die comitia indicta sunt Budvicii, ad quas (sic) status convolarunt et rex. Deus adsit in consilio!)

(Continuatio [1]) annalium illustris principis ac domini, dni. Petri Vok Ursini, ultimi ex familia Rosenbergiaca herois.)

Léta páně 1580.

(13 novembris anno 1614.)

Předešlého roku oznámeno o zasnaubení a vejprosích 1580
panu Petrovi Vokovi z Rožmberka k stavu manželskému panny Kateřiny šlechtičny z Ludanic, tak že na jiném nepozůstávalo, než aby to poctivé nařízení boží potvrzeno a veselím oslaveno bylo. O kterémž dříve než co připomenu, vidělo mi se, o některých věcech tuto předně jen kratičce dotknauti; na svém místě obšírněji o rodu pánů z Ludanic píši.

Otec panny nevěsty, předepsaného sirotka, byl pan Václav z Ludanic, ten v Vídni byv na lékařství, život tam dokonal a jí v sirobě, samé jedinké toho rodu asi v šesti létech odemřel. Tělo jeho mrtvé domů ku pohřbu přivezeno a náležitě pochováno. Pan Zachariáš z Hradce, toho času hejtman markrabství Moravského, poněvadž se poručenství žádného dokonalého nenacházelo, v statek se uvázal, ne tak, jakž pořádek země Moravské jest, aby v přítomnosti nejbližších přátel statek pořádně se zinventoval a popsal a inventářové spečetění, od týchž přátel učiněni, jeden týmž přátelům sirotčím odveden a druhý za panem poručníkem zůstaveni byli. Ale o inventáři za dlauhý čas nevědělo se, ani snad na něj myšleno bylo, než po dlauhém čase nětco toho sepsali, co ještě neustranili a nerozebrali a nevědělo se, bylli ten popis spečetěny čili nebyl. A tak jakž nepořádně k zprávě statku sirotčího přikročilo, takž

[1]) Str. 110.

1580 tím nepořádněji se hospodařilo. Veselíčko statek lacino odprodán, tak také i zboží Rokytnické i některé jiné vesnice a gruntové ničemně k škodě sirotka prostrčeni, summa summarum zprávcové, auředníci a písaři k sobě hnali a jakž nejvíc mohli sirotčí statek pod divnými obmysly k zisku vlastnímu obrátili.

Paní [1]) Johanka Mezřícká z Lomnice [2]), matka panny Kateřiny z Ludanic, umřela na Rokytnici léta páně 1568 v pondělí po neděli květné dříve, než pan manžel její pan Vácslav z Ludanic. Bába panny Kateřiny, matka paní Johanny, byla paní paní Kateřina z Vlčnova. Panna Mangdalena(!) z Lomnice, sestra paní Johanky předepsané, vdávší se za jednoho vejvodu do Litvy, svrchků a klenotů znamenitých nemálo panně Kateřině sirotku, tetě své náležejících, ustranivši tam zavezla; pročež pan Zachariáš z Hradce, poručník panny, musil se jich dosuzovati.

Léta [3]) páně 1574 v sobotu po sv. Jeronymu, jinak 1. dne octobris, pan Zachariáš z Hradce, chtěv toho poručenství rád prázden býti a se vytáhnauti, domlauval se na auředníka Helfenštajnského Jakuba Vojsku, aby sirotka i s statkem, komuž náleží postaupil; k tomu od auředníka promluveno, že panna šlechtična ráčí žádati. aby maličko poshověti ráčil, že panna se před J. M[i] pány auředníky a saudce zemské postaví. A v tom jest od pana Vojsky v saudnici Brněnské do šranků vedena a nemálo oba placu zaměstknali a, držíce císařský list, v němž se panně léta dávají, panna od sebe promluviti dala, nevěděvši nebožátko, kde jest, a co by jejího dobrého bylo, jakožto panenka v sedmi letech, než auředník, aby se pánem počtu prázden byl, od ní mluvil, že léta doplněna jmá, aby jí panství postaupeno bylo. Na to list čísti dali, v kterémž nápadové, jakž obyčej, dostaveni nebyli. Načež naučení vyšlo takové: Naučení panu Zachariášovi z Hradce, nejvyššímu komorníku, jakožto předešlému hejtmanu o pannu Kateřinu z Ludanic, sirotka po nebožtíku panu Vácslavovi zůstalého, dané.

---

[1]) Str. 111.
[2]) Orig. z Lomnická.
[3]) Str. 112.

Poněvadž panna Kateřina z Ludanic od J. M[t] císařské [1]) jakožto krále Českého a markrabí Moravského léta doplněna listem J. M[t] sobě dána jmá, má pan Zachariáš z Hradce jí panně Kateřině, pořádný počet učině, statku a což jí náleží mezi tímto časem a posudkem příštím postaupiti a ona pána z toho kvitovati. A poněvadž se panna Kateřina podvolila raddau pana Jana mladšího z Žerotína na Strážnici a pana Hynka z Waldštejna na všem zpravovati, bez vůle a vědomí jejich nic, což by na škodu její bylo, před se nebrati, povinna jest až do let svých přirozených tak se zachovati. Relatores pan Hanuš Haugvic z Biskupic podkomoří a z vládyk Jaroš z Zastřízl. 1580

Pan komorník nejvyšší pan Zachariáš z Hradce počet a registra panně Kateřině sepsati dal, v kterýchž nejmenší zmínky o důchodech a užitcích téhož panství neučinil, než že dluhu vynašlo se po N. panu otci jejím 108·238 kop 9 gr. 1 d. ½ h., kteréž on pan poručník že by předně svými vlastními penězi, potom také i sirotčími platiti měl a tudy, jako by pořádný počet přednesl, se vytáhl. Ale poněvadž v tom poručenství, jakž napřed dotknuto, nemalý neřád nalezen, panna potom dostavši se za manželku panu Petrovi Vokovi z Rožmberka o svú spravedlivost se panem poručníkem svým panem Zachariášem z Hradce činiti jměla léta páně 1581 i druhého. Ale čím to sešlo, že právně ta věc dovedena není, nerozumím; nežli jedna příčina byla nenadálá smrť a z světa zprovození pana Zdeňka Kavky, přítele jejího, kterýž ten saud na místě paní proti panu z Hradce vedl.

14.[2]) februarii, jenž bylo v neděli masopustní, pan Petr Vok z Rožmberka veselí svatební dáti strojiti na Bechyni a ženiti se ráčil, pojímaje sobě za manželku předoznámenú pannu pannu Kateřinu šlechtičnu z Ludanic z markrabství Moravského.

Smlúvy svadební na týž den mezi panem ženichem předepsaným s jedné a urozenými pány, panem Janem mladším z Žerotína na Břecslavi a panem Hynkem Brtni-

[1]) Str. 113.
[2]) Str. 114.

1580 ckým z Waldštejna na Brtnici jakožto přátely a ochránci panny nevěsty z strany druhé vykonány, předně, že týž páni přátelé a ochráncové panny šlechtičny ji podlé zasnaubení a zápisův panu ženichovi k stavu manželskému řádně dodávají a druhé věna pro ni jmenují z statku jejího 5000 kop gr. č. k vypravení panu ženichovi od datum smlauvy v roce dáti. Naproti[1]) tomu pan ženich panně nevěstě túž summu obvěniv, jíž učinilo 12500 kop gr. č., na zámku Bechyni s panstvím dskami do sv. Jiří příštího pojistil; než pokudž by pan Petr Vok od paní manželky své jaký statek více k sobě přijal, aby ten na jiných zbožích svých dskami ujistiti povinen byl, k čemuž i pan vládař vůli svú dal. Rukojmové z strany panny nevěsty: pan Hanuš Haugvic z Biskupic na Račicích a Chropyni, hejtman markrabství Moravského, pan Jan Lhossl Brtnicky z Waldštejna na Polici, p. Jiří Zajimač z Kunštatu na Jevišovi(cí)ch, p. Henrych Brtnický z Waldštejna na Sádku, p. Mikuláš Trčka z Lípy na Želivě — a urození a stateční rytíři: pan Burian Trčka z Lípy na Světlé nad Sázavau, podkomoří k. Č., pan Petr Pražma z Bílkova a na Ejvanovicích; při straně pana ženicha slíbili: pan Zachariáš z Hradce na Telči a Polné, nejvyšší komorník markrabství Moravského, p. Adam z Hradce na Hradci a Hluboké, p. Vácslav Švihovský z Ryžmberka a z Švihova na Horažďovicích, p. Kristof z Švamberka na Vorlíku, p. Adam starší z Šternberka na Sedlci — a urození a stateční rytíři: pan Jan Vchynský ze Vchynic na Lzově purkrabě Karlštejnský, p. Petr Baubinský z Aujezda na Střele, p. Bohuslav Malovec z Malovic na Dřítni a p. Jan Malovec z Malovic na Kamenici a Chýnově.

Mezi jinými svatebními písničkami neb verši Johannes Fredherus ku poctivosti týmž manželům v Roztochu vytisknauti dal epithalamium, v němž při konci tento závěrek položil:

Arx deus ipse tuae fundamentumque salutis
Et decus et firmum est omni in discrimine robur;

[1]) Str. 115.

Qui te perpetuo fide vitaeque gerenda, 1580
Quae non intereat, quae nunquam marcida fiat,
Cum placide annorum plenus iam cesseris orbi,
Coelesti Rosea decorabit in arce corona.

Vzácné hosti na též svatbě byli z království Českého, markrabství Moravského i jiných zemí, i také vysoce urozený a osvícený pán pan Vilém z Rožmberka, vládař domu Rožmberského, pana ženicha bratr, se paní manželkú svú osvícenau kněžnau Annau Marií, markrabinau z Baden, pan Adam z Hradce se paní matkau svau paní Annau z Rožmberka, jenž při té svatbě jedna nejpřednější fraucimorská hospodyně byla a pomáhala, se panu ženichovi věrně o všelijaké potřeby starati.

[K tomu veselí potřebováni pozaunéři starého města Pražského a s nimi Gregr Šamper, starého pána trubač; nařízena též byla muzika židovská z Prahy, kteráž velmi libě k tancům hrála.]

23.[1]) aprilis, to jest den památní sv. Jiří, pan Petr Vok auřad hejtmanství krajského nařízením císaře Rudolfa II. na sebe přijal; k němu přidán urozený vládyka pan Jan Ruth z Dyrného na Dyrném.

Téhož času, byv pan Vilém starší pan bratr nedostatečen při svém zdraví na zámku Třeboni, na místě jeho pan Petr Vok do Budějovic Českých jel v příčině jednání a kommissí horní věci a tu se se panem komorníkem nejvyšším a panem Španovským i jinými k tomu nařízenými shledal; byli tu i kurfiršta Saského vyslaní, jenž horním věcem rozuměli. [Mezi jinými věcmi také nevoli mezi panem vládařem a kverky vyslýchali, ji povožovali a k srovnáni přivésti hleděli.]

Byli tam i měsíce máje a dne 7. téhož měsíce pán na Bechyni navrátil se.

Při času sv. Jiří toho roku podlé jistého snešení páni poručníci paní Kateřiny Rožmberské z Ludanic měli paní statku Helfenštejnského postupovati; ale paní Rožmberská nemohši se se pánem svým osobně k tomu času do mar-

[1]) Str. 116.

*

1580 krabství Moravského vypraviti, časně odepsali a vymluvena se učinili. Nicméně [1]) dožádala se paní pana Hanuše Haugvice z Biskupic, hejtmana markrabství Moravského, a pana Zdeňka Kavky Říčanského z Říčan, aby takové postaupení podlé práva a obyčeje země na místě paní k sobě přijali, k tomu je zmocnivši s odeslaným, spečetěným od osoby své plnomocenstvím. [O čemž také, že zmocnila k tomu pány předepsané, panu Janovi mladšímu z Žerotína a panu Hynkovi Brtnickému z Waldštejna časně listem svým znáti dala.]

To odevzdání na ten předoznámený čas nestalo se jedno, protože pan hejtman Moravský od paní přední zmocněný do Olomauce nepřijel, než sám pan Kavka, a ten že nechtěl nic před se vzíti bez druhého; druhé, že zmocnění listovního při sobě nejměl; třetí, že pan Břetislavský tu nebyl; čtvrté, že páni poručníci chtěli předně v některých summách, v čem sirotka zakládali, spokojeni býti. Takž vodloženo to až do čtvrtku po letnicích, a již aby to před se šlo; by pak tu poručníci nebyli, postaupivše a zmocnivše na svých místech pana Hynka Bruntalského z Vrbna a pana Jana Hrubčického z Čechtína. Když pak ty závady paní Rožmberská vyvadivši spokojila a pany poručníky opatřila i také plnomocenství pod pečetí s podpisem ruky své pánům zmocněným k přijetí téhož panství odeslala, tehdy [2]) 29. iunii, jinak ve středu den památný svatých Petra a Pavla, apoštolův páně, od pana Hynka Bruntalského z Vrbna a pana Jana Hrubčického jakožto dožádaných od pana Břeslavského a pana Brtnického, předepsaných poručníků, panu Hanušovi Haugvicovi z Biskupic, hejtmanu markrabství Moravského, a panu Zdeňkovi Říčanskému Kavkovi z Říčan na místě a k ruce paní Kateřiny Rožmberské z Ludanic zmocněným, panství Helfenštejnské i s lidmi postaupeno, kteřížto páni zmocnění i pečet paní Rožmberské dle opatření J[i] M[i] v závadách všelijakých za sebau jměli.

Jeden Gerštorf jako komorník panu Petrovi slaužil a byl se pánem v Budějovicích v nějaké kommissi po sv.

[1]) Str. 117.
[2]) Str. 118

Jiří. Item paní Hozlaurka, jela se paní do Moravy. Item 1580 při J[i] M[i] paní byla panna Johanka (jmám za to Švihovská). Item Slezák pachole; item Daudlebský; item Adam Babka po Babkovi pacholeti; item slaužil Ondřej Špulíř a byl se pánem na Moravě jako při komoře. Item kněz Matauš oppat Milivský; Jan starší Špulíř z Jiter; Vácslav Víta z Rzavého; ti tří v zahradě panské v městě Soběslavi s zedníky nějaké dílo pojednávali tohoto roku v auterý po božím těle.

10.[1]) augusti, jinak v středu den památný sv. Vavřince, pan Petr Vok z Rožmberka se paní manželkau svau vzali před se cestu z Bechyně do markrabství Moravského a noclehovali v Hradci Jindřichově; ve čtvrtek učinili druhý nocleh v Dačicích; třetí nocleh učiněn v pátek v Jaroměřicích; v Ejvanovicích čtvrtý nocleh učiněn v sobotu po sv. Vavřinci. V neděli před památkau nanebevzetí panny Marie pátý nocleh vykonán v Brně; v pondělí den památný nanebevzetí panny Marie učiněn šestý nocleh v též jízdě v markrabství Moravském v Výškově; v auterý do Olomauce přijeli; ve čtvrtek pán ráčil z Olomauce na své panství Helfenštejnské a ráčil na zámku Helfenštejnském hospodu jmíti.

26. augusti, to jest v pátek po sv. Bartolomějovi, J. M. pán ráčil do Olomauce přijeti, kdežto nížepsané věci řízeny:

Vklad spolku Kateřiny z Ludanic Petrovi Vokovi z Rožmberka.

Kateřina z Ludanic a na Helfenštejně Petra Voka z Rožmberka manžela mého milého přijímám na pravý a jednostejný spolek na hrad Helfenštain a město Lipník se vším a všelijakým toho panství a zboží příslušenstvím, nic sobě na tom nepozůstavujíc, než jak jsem toho sama v držení a užívání po panu Vácslavovi z Ludanic, otci svém, vešla, a podlé odvedení a postaupení mně toho panství a zboží Helfenštejnského od Jana mladšího z Žerotína a na Břecslavi a Hynka Brtnického z Waldštejna a na Brtnici

[1]) Str. 119.

1580 i na to na všecko, k čemuž právo jmám a ještě jmíti budu. Tento [1]) vejpis dán jest z desk zemských markrabství Moravského z druhých knih pana Zachariáše z Hradce, nejvyššího komorníka, pod pečetmi urozených pánův pana Zachariáše z Hradce na Telči a Polné, místodržícího hejtmana a nejvyššího komorníka, pana Znaty z Lomnice a na Říčanech, nejvyššího sudího markrabství Moravského a urozené vladyky Ctibora Sirakovského z Pěrkova a na Staré vsi, nejvyššího písaře téhož markrabství Moravského.

Když zase pán z Moravy z Helfenštejna 12. septembris, to jest v pondělí po narození panny Marie, jel, tyto učinil noclehy: 1. v Kroměříži, 2. v Výškově v auterý před povýšením sv. kříže, 3. v Brně ve středu, v Krhově v pátek po povýšení sv. kříže, 5. v Jemnici v sobotu, 6. v Kunziaku v neděli, 7. v Soběslavi v pondělí a v auterý.

Jan Albin z Helfenburku od mladosti při panu Vilémovi byl a se pánem učil se v Passově, pak za komorníka slaužil v štěstí i v neštěstí, zdraví i nemocech, pilně a příjemně při pánu trval; potom byl auředníkem na Zelči. Pak léta 1580 když panu Petrovi Vokovi a paní manželce jeho panství Helfenštejn postaupeno, byl [2]) hejtmanem na Helfenštejně a všecky moravské věci s pilností věrně řídil, hospodářství na tom panství v nově s dobrým pánu nařizoval. Šebestiána Třebochovského při sobě za purkrabi přijal a vyhlásil; dával mu dobré svědectví psané panu Petrovi Vokovi z Rožmberka takto: Šebestián, jmám naději, že všechno rád učiní, ale jest k tomu ještě mdlý, a na tak krátký čas nemohu judicirovati (jest přísloví: nové chvoštiště hladce mete); ale já o něm jistě nepochybuji, neb se dokládá a, což mu se poraučí, pěkně a rozšafně vykoná a jest jemný.

13. octobris, jinak v pondělí po svatých Šimoniši Judau, téhož roku zjednal pan Petr Vok z Rožmberka Vácslava Kapříka z Vokovic za myslivce; naříditi mu ráčil služby roční 15 kop gr. č. s přídavky těmito na dva valachy a psy líhavé jedna míra Bechyňská ovsa každého týhodne,

---

[1]) Str. 120.
[2]) Str. 121.

sena, slamy i kování, což by zapotřebí bylo a osm pecníkův chleba na psy každého týhodne, s stravau, jakúž jagrmistrové jmívali, a pachole též aby vychování s maštalíři jměl; pro myslivost na koroptvy kleprlík mu propůjčován býti má; prachu do roka 5 liber a olova 10 liber; másla 8 ž., sejry dva mírné; na dva rarohy a jeden jestřáb masa, bezelstně kdyby pro myslivost do 12 gr. miš. utratil, passirováno býti má a tři kůže zvířecí z toho, což by zastřelil. Stalo se na Bechyni etc. 1580

13.[1]) novembris, jinak v neděli po sv. Martině, pan Petr Vok ráčil do Soběslavě přijeti a tam až do středy po sv. Hubertu býti.

17. novembris, jinak ve čtvrtek po sv. Hubertu, smluvil pan Petr Vok J. M. s baumistrem mistrem Balthazarem o rozebrání a rozlámání věže na Bechyni, jdauce do zámku na levé ruce, od vrchu až dolů. pokudž toho potřeba ukazovala, ze 45 kop, žita 6 str., hrachu 2 st., piva bílého 2 sudy a řídkého s potřebu, a dva dělníky přidati ráčil.

5. decembris, jinak v pondělí po sv. Barboře, od J. M[i] pana Petra Voka z Rožmberka z Bechyně poručení vyšlo Lipenským a auřadníkovi Helfenštejnskému v příčině obnovení v témž městě auřadu konšelského. Nesmýšlím, aby který z bratrského náboženství do auřadu dosazen byl proto, nebo auředník Albin velmi na ně nevražil a jim dům jejich zapečetiti chtěl. (Lustranda sequentia.)

Léta [2]) páně 1581.

16. martii, jinak ve čtvrtek po neděli iudica, pan Vilém z Rožmberka, byv v Praze, kdež tehdáž císař nemocný ležel, sotva se vyprosiv od J. M[i] C., k domoví se obrátil; nebo na Krumlov očekával knížete Filippa markrabi z Baden, švagra svého, kterýž i panu Petrovi Vokovi na Bechyni byl velmi vzácný host. 1581

26. aprilis, jinak ve středu po sv. Marku evangelistu páně, skrze J. M. vysoce urozeného pána pana Petra Voka[3])

[1]) Str. 122.
[2]) Str. 123.
[3]) Orig. Wogkha.

1581 z Rožmberka stala se smlauva celá a dokonalá s mistrem Balthazarem paumistrem a to taková, že má J. M[i] pánu dotčený mistr Balthazar v zámku Bechyni stavení udělati, tak jakž model vlastní rukau J. M[i] páně podepsaný ukazuje. Od kteréhož díla mistru Balthazarovi J. M. pán dáti míti ráčí summy hotové na penězích jedenácte set padesáte kop miš. a k tomu přídavky tyto: žita 88 strychův, ječmene 10 str., hrachu 10 str., sejra 10 c., másla 88 žejdl., piva bílého 15 věrt., piva řídkého z každé várky 1 věrtel, šaty ložní jakž jmají a lozument nad spílkau. A mistr Balthazar bude povinen v tom spodním štoku [1]), kde prádlo i druhé pokoje nad ním v zámku s placem zároveň naskrze sklenauti a všechny věci od spodku až do vrchu, co zedníku náleží, zpraviti, vápnem obmrštiti, vydinchovati, obíliti, zdi zevnitř kvadrátem vyrýsovati a cokoliv jemu náležitého bude, spraviti na schválení lidské. Však J. M. pán ráčil se uvoliti, grunty dáti vybrati a stavení, které se má bořiti, na svůj náklad dáti rozbořiti a sklepy zavožovati; nad to vejš, když to všechno stavení do konce bude ustaveno, J. M. pán ráčil se uvoliti mistru Balthazarovi šaty dáti, z kterýchž bude moci J. M[i] poděkovati. A pro lepší pamět za J. M[i] pánem jedna cedule zřezaná zůstává a druhá jemu mistru Balthazarovi dána. (Co více sděláno, najde se při létu 1587.)

[7. máje, jinak v neděli po božím vstaupení, osvícené kníže pán pan Filipp markrabě z Baden pana Petra Voka, z Prahy jev, na Bechyni navštíviti ráčil jakožto pana švagra svého.]

31. maii pan Petr Vok z Rožmberka do Prahy přijel a na zejtří, to jest 1. iunii, jinak ve čtvrtek den památný sv. Nikodéma, za důležitými svými příčinami na Raudnici ku panu bratru svému jel a své dobré jednal.

2.[2]) iunii přijel tam na Raudnici arcikníže Rakauské Karel i s svau paní manželkau, v neděli před sebe do Drážďan odtud cestu vzav. Než páni z Rožmberka v pondělí zase ku Praze obrátili se.

---

[1]) Str. 124.
[2]) Str. 125.

13. iunii v auterý před sv. Vítem hrom udeřil na kostelík Matky Boží nad městem Sedlčany, roztrhl zeď, trámy, vížku rozházel. 1581

5. iulii pan vládař byv na Třeboni a paní kněžna manželka J. M[t] na Krumlově o to se usnesli, že na ten den jeli do obory Netolické do nového stavení a tu se žádostivě shledali. To stavení toho roku Kratochvílí nazváno a za tvrz vysazeno.

5. augusti, jinak v sobotu den památky matky boží sněžné, pan Adam z Hradce na svém místě k postaupení panství Čerňovského a Dešenského panu Petrovi Vokovi, ujci svému, podlé jistého snešení nařídil, zmocnil a vyslal urozené vládyky France Švejnocha, auředníka Žirovnického, a Petra Rausndorfa, služebníky své, s jistau instrukcí, kteréhožto zboží někdy v držení byla paní Anna Rožmberská z Hradce a pan Adam odkazem jich dostal, jakož o tom jinde v registřích obšírnější poznamenání nachází se.

[Z [1]) poznamenání pana Petra Voka z tabulek: 13. augusti, to jest v neděli po sv. Vavřinci, přijel Jan Albin z Helfenštejna na Bechyni.]

20. augusti pan vládař domu Rožmberského, navracovav se do Čech od kurfiršta Saského, do Chomútova přijel a odtud upřímo ku Praze směřoval, úmyslu byv, tam nedlauho se zdržovati nežli k domoví pospíšiti.

[21. nejprve na Aničku Vojířku její nemoc přišla mezi 13. a 14. hodinau.[2])]

29. augusti, to jest v auterý po sv. Bartolomějovi, pan Petr Vok z Rožmberka se paní manželkau ráčil z Bechyně k markrabství Moravskému hnauti a v Hraci noclehovati se 48 osobami a koňmi 65. Ve středu v Cerekvi pokrmeno, v Jihlavě noclehováno; ve čtvrtek ochtáb sv. Bartoloměje do Mezeříče, v pátek do Tišnova, v sobotu do Brna, v neděli po sv. Jiljí do Ejvanovic, v pondělí do Lipníka a tu ráčil na rathauze hospodu jmíti.

21. septembris, jenž bylo ve čtvrtek den sv. Matauše, ráčili z Lipníka vyjeti zase a přes noc v Ejvanovicích ležeti,

[1]) Str. 126.
[2]) V orig. též v šiffrách psáno.

1581 v pátek do Brna, v sobotu do Krhova, v neděli do Dačic, v pondělí před sv. Vácslavem ráčil ležeti v Soběslavi; v auterý zase na Bechyni navrátili se.

11.[1]) septembris pan Vilém, vládař domu Rožmberského, od císaře Rudolfa nařízen, aby na místě J. M[i] při veselí svatebním Kristofa mladšího z Lobkovic a ženicha, pojímajícího sobě za manželku pannu Alžbětu, dceru pana Jana z Lobkovic a na Bystřici, na kterémžto 17. dne septembris hostem pan vládař byl a present od J. M[i] C. týmž manželům odevzdal.

20. septembris Gregorius papa XIII. pana vládaře psaním otcovským laskavě navštívil, dav pánu titul proregi Bohemiae, oznamuje, že biskup Ceruiensis, nuncius apoštolské stolice, život dokonal; z té příčiny že jiného, fratrem Joannem Franciscum, episcopum Vercellensem, na jeho místě do Čech posýlá.

29. septembris, to jest v pátek den sv. Michala archanjela, pan Petr Vok nemnoho sobě v domu svém na Bechyni odpočinuv, hned do Prahy, pohnán jsa od Jana Černého z Vinoře, vypraviti se musiti ráčil, noclehovav v Milčíně.

Adam Babka, pachole panské.

30. septembris v Jesenici noclehováno. 5.[2]) octobris, to jest ve čtvrtek po sv. Jeronymu J. M. pán ráčil z Prahy vyjeti po dostavení se k půhonu Jana Černého.

16. octobris, jinak v pondělí den sv. Havla, — Krčín poznamenal, že vyložil se s lidmi na stoku u Smržova na panství Třeboňském, a jměl co přes sedm dní na ní dělati.

18. octobris, jinak ve středu po sv. Havle, Augustus kurfiršt Saský do Prahy k J. M. císařské přijel, z kteréžto příčiny, předobeslán byv pan Petr Vok od J. M[i] C., aby též k poslaužení a uctění témuž slavnému hosti do Prahy najíti dal se, skrze pana vládaře, pana bratra svého, vymluvena se učinil, tak že do Prahy nejel.

29. octobris, jenž bylo v neděli po sv. Šimoniši Judovi, skrze Jindřicha Sasku, jinak Vojíře z Vacovic a na Smilkově,

[1]) Str. 127.
[2]) Str. 128.

projednán u J. M[i] pána na Bechyni Vácslav Kapřík za myslivce ze 30 kop miš., tří koží zvířecích, na kůň obrok i kování, se stravau na sebe i pachole, volova 10, prachu 5 liber, na psy chléb, něco másla i sejra, na rarohy a jestřáb srdce maso. 1581

6.[1]) novembris v pondělí den sv. Linharta, pan vládař z Prahy navrátiv se, ten den z Třeboně na Krumlov jel.

10. novembris v pátek před sv. Martinem Jan Lazický z Písnice, hejtman Bechyňský, byv na Vintrberce, to panu Petrovi Vokovi, pánu svému, za novinu napsal, že Volf Tkadlec z města Vintrberka, který podlé jiných myslivců v myslivosti k ruce J. M[i] nápomocen byl, na lesích na nedvědici se dvěma mladými nedvědy náhodau trefil, kteráž ihned v něj dala se a šaty na něm všechny podrala a roztrhla a jako říkaje za umrlého (jej majíc)[2] odešla. A tak jest on zase okřál a na Vintrberg přišel a jiným myslivcům o tom oznámil, kteříž hned po šlaku za ní jíti nepominuli, ale pro spěšný rozjih a zjití z hor sněhu dále šlakovati jí nemohli.

19. novembris, jenž bylo v neděli po sv. Ottmaru, jev pan vládař do Prahy na nocleh, sjeti se ráčili spolu páni bratří v Soběslavi. Ta jízda páně vládaře byla proto, poněvadž J. M. císařská z Prahy odjeti se strojiti ráčil, aby pán na místě královském v residencí a zprávě J. M. zastával.

Toho[3]) roku panu Janovi z Lobkovic a na Bystřici rybník Stankov se ztrhl, stížně v noci přiběhl odtud posel do Třeboně napomínaje, aby se na péči jměli. Z té příčiny od Jiříka Homuta z Harasova, tehdejšího hejtmana, lidé na panství, přísedící blízko vodě, vystřeženi, že se neprodlevaje odstěhovavše sebe i své statky opatřili. J. M[i] pánu žádná se škoda na rybnících nestala, ač byla náramně veliká voda, tak že pamětníků takové nebylo.

---

[1]) Str. 129.
[2]) Doplněno.
[3]) Str. 130.

Léta[1] *páně 1582.*

1582 Hned z počátku toho roku nalámáno přes 7 set sáhů kamene pro taras na rybník Oplatil, dav jej Jiřík Homut, hejtman Třeboňský odvézti; [i taras také čerstvě vyzdvihován] a dělán na témž rybníce. Toho také času gruntové pro hráz rybníka Krčína vybíráni. Žoček byl auředník nad rybnikáři. Item při počátku roku téhož do Netolické obory silně cihly a kámen a vápno s potřebami veženo na mnoho set for a vše na vrchu skládáno nad tvrz Leptač; byv tehdáž správcím a auředníkem téhož panství Jan Netolický z Túrova, nebo Matiáš z Veveří jiné povolání jměl, nejvyšším inspektorem nad pivováry představený jsa.

17. ianuarii, to jest ve středu den sv. Antonína, pan Petr Vok s paní manželkau svau z Bechyně vyjeli do markrabství Moravského; 26. téhož měsíce přijeli do Lipníku; 14. februarii, to jest ve středu den památný sv. Valentína, zase pan Petr Vok se paní manželkau a dvorem svým šťastně navrátili se na Bechyni.

21. februarii pán starý, vládař domu Rožmberského, cestu před sebe vzav z Prahy toho dne do Soběslavě přijel. odkud k Třeboni obrátil se a tu nařizoval, co by se mělo v zámku na jaře dáti stavěti; však neprodlévaje k Krumlovu k paní kněžně manželce své pospíšil. Nebo 25. dne téhož měsíce února, totižto v neděli masopustní spolu se panem bratrem svým Petrem Vokem a paní manželkau jeho i hrabětem z Kasoldu a paní Evau z Rožmberka, ženau jeho, na Krumlově masopust okvasili. Nedlauho pan vládař doma zůstal, ihned zase strojil se do Prahy k saudu postnímu.

Měsíce[2]) martii postního času, když se země otevřela, v městě Soběslavi na příkopích za domem někdy Špulířovským, již toho času panským, pan Petr Vok z Rožmberka začasté bývati a nemálo každého dne dělníků jmívati ráčil a jim z mejta městského na den po 5 gr. míš. platívalo se.

---

[1]) Str. 131.
[2]) Str. 132.

[Císař Rudolf toho času v Vídni býti ráčil a odtud 1582
strojil se na sněm do Augšpurku, k kteréž jízdě také i pana Petra Voka obeslal; sotvať jest pro mor z ní nešlo.]

1. aprilis v sobotu na neděli iudica okolo osm hodin až do dne vidíni slaupové ohniví, plápolající.

23. aprilis, to jest při času sv. Jiří, aby auřad hejtmanský kraje Bechyňského pan Petr Vok z Rožmberka na sebe s urozeným vládykau Jindřichem Pauzarem z Michnic a na Žumberce přijali, císařským poručením, psaním jim odeslaným, k tomu nařízeni.

3.[1]) iunii u Netolic veliká voda, o čemž takto Matěj z Veveří Krčínovi napsal: Oznamuji V[i] M[i], kterak veliká voda na den seslání ducha svatého přišla asi tři hodiny na den, nikdyž prve tak veliká nebývala, a již jsme řekli, že nám ty všecky rybníky potrhá. Na Pomoci již na hráz vstupovala, a tak se zdálo, že to všeckno prlení polámala, a Zajíček v sobotu dal tu hráz zkopati, kterau jste ráčili povýšiti dáti pod polí, nic nemohlo postačiti. Na Podrauškách jsme jedno pole prlení vybrali, nic nebylo platno, šla nám přes hráz; byl by se ztrhl, musili jsme dáti prokopati k městu u mostu; ale neprobrala voda sotva za osm loket zšíří. Spláv také na témž rybníku vyházela. K šturmu udeřeno a několik jiných rybníků na tom panství a na Libějovském zkopati musili; nebo několik dní ustavičně pršelo a vody se náramně rozmnožily. Táž povodeň na panství Bechyňském velikú summu dříví k plavbě zhotoveného pobrala. V Soběslavi také v příkopích velmi náramně mnoho vody, až skoro mostu u brány Veselské dosahovala, vzrostlo — summa summarum tak veliké rozvodnění bylo, že podobného lidé staří nepamatovali.

V auterý svatodušní pan vládař domu Rožmberského z Krumlova přijel na Třeboň, úmyslu[2]) byv na obeslání císařské ku Praze obrátiti se; ale ta povodeň mu pobravši mosty na mnohých místech překazila a zbránila, tak že zase na Krumlov navrátiti musil se.

[1]) Str. 133.
[2]) Str. 134.

1582 Při času slavnosti sv. Trojice na panství Třeboňském škody staly se: na Borovanech v městě kraupy potlaukly a hrom jich osmnácte do gruntu vypálil; v Jilovici kraupy potlaukly i v jiných vesnicích okolo Borovan; ve vsi Cepu tři hrom vypálil; ve vsi Radosticích kraupy potlaukly; v městě Ledenicích kraupy potlaukly i u Vidova.

Mor za tau povodní veřejný následoval. 17. iunii, to jest od neděle po sv. Vítu až do neděle po sv. Vavřinci, to jest v osmi nedělích zemřelo jich v městě Raudnici 742 osoby. Co pak jinde po všem království Českém! A tak mnoho v tom Raudnickém kraji lidu vymřelo, že nebyl kdo obilé kliditi, nebo přezralé na polích stálo.

23. iunii v pátek den sv. Johanny na panství Třeboňském na rybníce Žabově dělníků dělalo okolo pěti set. Na druhé hrázi, jenž slove Ptačí bláto, hráz počala se dolů vézti a různo lézti. Zprávce toho díla byl Burijan Kasalický z Kašic. Žoček pro nemoc nemohv k rybníkům dohlídati, Sejkorovi poručeno, aby dohlídal. Na Záblatském rybníce také taras Vlaši dělali.

28.[1]) iunii, to jest ve čtvrtek po památce sv. Jana křtitele, pan vládař domu Rožmberského na obeslání J. M[t] císařské v považování pilných věcí s jinými auředníky zemskými dvě míle od Prahy se sjev, protože v Praze již tehdáž mor rozmáhal se, po 40 i 50 za den schovávavše, z té příčiny co nejpřednějších vše se rozjelo anobrž i dosti potřební. Od toho tehdy jednání navrátil se pán zase na Třeboň dne předepsaného a odtud přijev na Krumlov za drahný čas pro tu ránu boží nehejbal se.

2. augusti, ve čtvrtek po památce sv. Petra v okovách, Šebestián Třebochovský, auředník Helfenštejnský, z markrabství Moravského psaní učinil panu Petrovi Vokovi, pánu svému, že přede dvěma nedělmi od datum listu tohoto pan Zdeněk Říčanský Kavka z Říčan od nějakých lotrův Uhrův aneb Polákův, jev z Rokytnice na Braunov, nenáležitě zamordován a zastřelen z ručnice.

---

[1]) Str. 135.

8. augusti. to jest v středu po proměnění pána Krista, 1582
sjeli se na Kratochvíli v oboře Netolické páni bratří z Rožmberka, poněvadž pan vládař umínil slavné stavení tu vyzdvihnauti, raddy pana bratra v tom doložiti se chtěje.

V [1]) ten mor rozmnožený v městech Pražských, páni auředníci zemští, místodržící, J. M[t] císařské komora a apelací na Táboře své povinnosti řídili, když pan vládař při času sv. Bartoloměje je navštěvoval.

17. septembris, jinak v pondělí po sv. Lidmile, zjednán u J. M[t] pana Petra Voka na Bechyni za purkrabi Hanuš Tataus z Vraního na ten spůsob, aby na zámku, ve dvořích, ovčíních, k zámku Bechyni náležejících, i jinde což k hospodářství téhož panství přisluší, dohlídal a spravoval, a což by s dobrým J. M[t] páně i užitečným bylo, vyhledával a pilen byl. Naproti tomu služba mu zapsána roční 15 kop gr. č., šaty jakž na vládyku náleží, kůň a pachole, s opatřením náležitým i manželky, pokudž by ji měl. Strany, ač by se nepotřebovaly, a slaužiti nemínil, aby sobě čtvrt léta napřed znáti daly, dále tau smlauvau sobě povinny nebudau.

19. septembris, jinak v středu po sv. Lidmile, Jindřich Homut z Harasova, jagrmistr pana vládaře Rožmberského, obyvav v novém stavení v oboře Netolické a dav pro jeleny a telata otavy kliditi, to Krčínovi za novinu napsal: To [2]) vám oznamuji, můj zvláště milý pane otče, že jsau jeleni Kukačku z světa zprovodili a jemu více nežli do sta ran udělali. Mohu vám to oznámiti, že jest jeden jelen tak velmi zůřivý a zlý, že více nežli padesáte sekáčů před ním na stromoví utíkati musilo: tak se mi zdá, že jest více ten na škodu J. M[t] pánu nežli k zisku. Nebo se obávám, že konečně ještě někoho z světa zprovodí; nebo mne samotného dnešního dne na koni do stodoly vehnal a sekáče na stromoví, a tak nemohv již žádného dojíti, lehl tu před nimi na lauku a válel se velmi velikau zlostí. U ševce bývá, že mu hlavu do okna strká a řve: k víře podobné

[1]) Str. 136.
[2]) Str. 137.

1582 není, kterak sobě to zvíře počíná etc. A tak již toho roku obora osazena byla zvěří, a zvěř rozmáhala se.

Pan Petr Vok se paní manželkau svau i se vším dvorem v tom velikém nakažení morovém v Čechách předse na Bechyni zůstával, ješto okolo něho všudy mřeli, přespolních lidí nehrubě štítiv se. A tu tehdáž poněvadž paní manželka jeho důvěrnost v služebnostech církevních tak, jako i předkové její v tom náboženství vychována byvši, k zprávcům jednoty bratrské jměla, pročež bratra Matěje Hrona staršího mezi bratřími v Tejně nad Vltavau v zprávě svědomí jí představivše, ona jeho služeb užívala. Pán J. M. nějak také k nim se nakloňoval, až potom i toho dovolil, že kázání na zámku paní činívali. Dala k tomu také příčinu ta rána boží morová.

15.[1]) novembris to nakažení morní přiblížilo se k Krumlovu, residencí pána vládaře, o čemž sám pán rukau vlastní napsal panu bratru takto:

Můj nejmilejší pane bratře!

Tyto hodiny od vás mi psaní dodáno, z kteréhož jsem porozuměl, že jste zdrávi i s paní manželkau svau, což vám věrně přeji: o mně vězte, že s manželkau svau též z daru pána boha všemohaucího zdrávi jsme, než již blízko okolo nás to morové nakažení se ukazuje. Pánu bohu věřím, že jeho svatá milost ráčí nás milostivě ochrániti a zachovati, jakož pak až do této chvíle pán bůh nás jistě opatrovati ráčil. S vaším služebníkem jsem onehdy o to mluvil, kde byšte se před morem opatřiti mohli; nevím v pravdě kde lépe nežli v Rakausích aneb v Moravě. Nebo já jsem na to též myslel, kdyby zde nechtělo čisto zůstati, abych s pomocí pána boha tu někde se obrátil. Na ten čas nevím co jiného vám psáti, než pán bůh dáti rač nám se ve zdraví shledati. Datum spěšně na Krumlově ve čtvrtek po sv. Martině léta 1582.

25.[2]) novembris v den sv. Kateřiny pán bůh z tohoto světa povolati ráčil, bez pochybí bolestí morní, v městě Soběslavi sauseda a služebníka pana Petra Voka z Rožm-

[1]) Str. 138.
[2]) Str. 139.

berka Vácslava Agnického, [kterýž pánu vína skupoval i v jiných potřebách platně slaužil, někdy Chaustnické a Zelecké důchody spravoval]. 1582

30. novembris v sobotu před sv. Ondřejem ač před tím, jakž napřed oznámeno, pro blízké nakažení morové pan vládař Rožmberský na Krumlově s hostmi svými, mezi nimiž byl pan Bohuslav Felix z Hasištejna, nejvyšší komorník k. Č., a pan sudí nejvyšší s manželkami svými, mohl se poněkud uleknauti a dále byt svůj přenésti; ale předse až do toho času na Krumlově zůstával a nenacházím, aby kam dáleji za příčinau moru hejbal se.

30. decembris tu neděli po narození Krista pána ráno při východu slunce ukázala se duha k půlnoci, též po druhé o dvamezcítma hodinách. To poznamenal vlastní rukau pan Petr Vok z Rožmberka.

Tuto vidí mi se doložiti o dluzích pana Petra Voka z Rožmberka, že ačkoliv pán veselý, dobromyslný, ctihodný i dosti štědrý byl a rád stavěl, však že od léta páně 1569 až do léta tohoto 1582 [1]) dne sv.

Havla našlo se dluhův	179·876 kop 26 gr. 4 d.;
naproti tomu zaplaceno do předjmenovaného času na tuž summu dluhův	125·372 kop — gr. 4 d.
a tak pán ještě jměl dluhů svých	54·504 kop.

A protož z toho se znáti dává, že pán předse na své věci pilný pozor dal a dobrým hospodářem byl. Kterak potom budaucích let hospodařeno a dluhové platili se, při létu páně 1588 se nalezne.

Tyto nížepsané paměti sám pan Vilém, vládař domu Rožmberského, toho roku do kalendáře poznamenal, k jehož historie doplnění vztahují se. [Ale poněvadž jsem již jeho historii dosti obšírně sepsav, zavřel a spřepisoval, . . .] pro vzácnost té ruky nevidí mi se toho pominauti.

10. maii z Prahy jsem vyjel s manželkau až na Konopiště, 11. na Tábor, 12. na Hradec, 15. na Bystřici a bylo oddání pana z Hoys[2]) se pannau strejnau z Lobkovic; 14. zů-

[1]) Str. 140.
[2]) Ferdinanda Albrechta s Reginou.

1582 stali jsme na Bystřici, 15. na Třeboň, 16. na Třeboni, 23. z Třeboně na Krumlov jsem přijel s manželkau svau a nalezl hrabě z Kasoldu s sestrau mau zde.

26.[1]) hrabě z Gasoldu s paní malželkau svau do Vlach odjeli; 31. odjel Krčín na Třeboň o jednání. Junii 4. vyjel jsem z Krumlova ku Praze až na Třeboň, 5. pro veliké vody nemohl jsem nikam; 7. byl jsem na Dvořišti a Oplatitele a jedl jsem ve Lhotě, a ten den ráno zavříno jednání s Třeboňskými.

8. přinesli dobrú rudu z dolu sv. Adama z Budějovic.

9. přijel sem pan z Hradce, pan Slavata a pan Jindřich z Waldštejna. Ten den z Prahy i z Raudnice listy přišly, oznamujíc o velikých škodách, povodněmi které se staly.

12. na Krumlov jsem přijel. 13. pěknú rudu novú přinesli mi od sv. Adama z Budějovic. Bohu chvála.

17. přijel sem pan z Hradce s paní manželkau svau a s panem Jindřichem z Krejku a panem Zachariášem Slavatau; 18. pan z Hradce odsud jel až do Drkolen.

21. jel jsem na Kratochvíl; 22. štval jsem v oboře a na panu Mikulášovi Kořenském všemi chrty vyhráno; 23. vyjel jsem ku Praze až na Tábor, 24. na Konopiště jsem přijel, 25. na Dobřejovice a tu přijeli všichni páni místodržící ke mně i pan president komory; 26. do Milčína, 27. na Třeboň.

29. Mettych vonn Krumaw kommen.

Julii [2]) 1. Ist Mettych gen Raychenstain verrayst; inn der nacht bin Ich nach Krumaw zogen vnd den 2. vmb 4. früe ankommen.

6. pan Jiří z Šternberka i pan Ferdinand z Inspruku sem přijeli; 7. zase odjeli.

8. pan Petr a Adam Baubinští ke mně přijeli; pan Racek Vchynský a pan Vílém Malovec sem přijeli, 13. pan Pavel Kurka přijel; 15. pan Adam a pan Jan z Šternberka přijeli; 19. pan Zdeněk Kavka na ten den zradně zastřelen, jehož duši pán bůh milostiv býti rač! 23. listy přišly od

---

[1]) Str. 141.
[2]) Str. 142.

paní Kavkové z Moravy o té nešťastné příhodě pana manžela jejího. 1582

Augusti 8. já jsem jel na Kratochvíl; pan bratr ke mně na Kratochvíl přijel, též páni Kavkové bratří u mne byli; 11. přijel jsem na Krumlov z Kratochvíle; 12. pan president přijel, p. Hajder, p. rentmistr, též pan Vilém Beřkovský přijel; 14. pan president zase odjel; 15. Metych přijel z Slezka; 16. pan Vilém Beřkovský odjel. 20. vyjel jsem až na Třeboň; 21. na Třeboni jsem zůstal, 22. na Tábor jsem jel; 23. na Táboře, a Vchynský odjel. 24.[1]) vypravili jsme musterherra a colmistra; 25. pan hofmistr a pan písař odjeli; 26. pan sudí přijel; 28. vyjel jsem z Tábora až na Třeboň; 29. bratr můj přijel ke mně do Lhoty k obědu a jel až na Třeboň se mnau; 30. zůstali jsme na Třeboni; 31. vyjel jsem na Krumlov a bratr můj domů.

Septembris 2. oberpurkmistr a Höltzl přijeli s handsteinem pěkným; 4. p. Adam z Šternberka přijel, 6. zase odjel pan z Šternberka; též Metych odjel na Břeh; 11. v hodinu jedenáctú v noci p. Voleteky umřel; 13. p. Chanovský, Bukavanský, Butkovský a Kořenští přijeli; 15. pan Kurka z Inspurku přijel s pány Benedy; 16. v neděli den sv. Lidmily všickni odjeli, odpuštěna p. Chanovská s otcem; 23. hrabě Kašpar z Ladronu i s paní manželkau svau přijel do města; 24. jedli nahoře a po obědě odsud jeli.

Octobris 7. pan Racslav Vchynský sem přijel a na zejtří se mnau jedl; 9. zase odjel pan Vchynský, 11. přijeli pan Adam Baubinský a p. Detleb Koc od paní Markvartové; 17. jel jsem na Kratochvíl a ten den přijeli ke mně pan komorník, p. sudí nejvyšší s manželkami svými; přijel též pan Jan Vchynský; 19. štvali jsme; 20.[2]) jeli jsme na Krumlov se všemi těmi pány; pan sudí dvorský též k nám přijel; p. z Landštejna; pan Vratislav z Pernštejna, nejvyšší kancléř k. Č. v Linci život dokonal; 25. jsme pan komorník, pan sudí a já do Lince vyjeli až na Vyšebrod; 26. do Lince jsme přijeli z daru pána boha ve zdraví; 27. u paní

[1]) Str. 143.
[2]) Str. 144.

1582 z Pernštejna byli, ji velmi zarmaucenú našli. Pán bůh rač ji potěšiti! 28. v Linci zůstali, arcikníže Matiáše navštívili; 30. z Lince vyjeli až do Cáhlova; 31. přijeli jsme z daru pána boha ve zdraví na Krumlov. Týž den přijela paní Sára z Chlumce a na zejtří zase odjela.

Novembris 2. vypravil jsem futtrmejstra do Gracu o bábu; pán bůh rač štěstiti. (NB: Za to jměl pán i jiní, že paní manželka jeho těhotna jest; ale potom nenašlo se toho, nýbrž nějaký votok a nezdraví se proneslo.) 3. Metych z Slezka přijel: 22. pošta od J. M[i] císařské; 25. pan Plezský a pan Dobřanský od paní z Pernštejna sem přijeli: 27. kancléř přijel zase.

Decembris 11. vonn München die Weiber ankommen; pan Karel z Biberštejna přijel. (Deo gratias.)

Léta[1] *páně 1583.*

1583 1. ianuarii, to jest v pátek po sv. třech králích, stalo se projednání od pana Petra Voka z Rožmberka na Bechyni s Zachariášem Leňkem a Volfem Šendlerem, havíři, o vybrání gruntu k novému stavení při cestě, která jde okolo zámku, na té straně proti potoku látra z šíří a z hlaubí, jakž od mistra Tomáše uznáno a jim ukázáno bude, a na dýl po jedné i druhé straně, jakž míra ukáže, v skále vysekání a vybrání. Od takového díla jim havéřům J. M. pán dáti míti ráčí osm kop míš. a nad to výš J. M. pán ráčil poručiti, poněvadž jim díla více přispořeno, 2½ kopy míš. jim přidati, hrachu jeden věrtel, piva řídkého po truňku. No to řezané cedule zdělány a oni podlé této smlauvy k práci přistaupili a ji vykonali. V sobotu před provodní nedělí doplaceno jim podlé tohoto projednání; nežli poněvadž se jim mimo to více díla přihledalo, jest jim některá kopa k tomu dána.

10. februarii v neděli po sv. Apolloně urozený vládyka Kristof Saska, jinak Vojíř z Vacovic zjednal se u J. M[i] pana Petra Voka z Rožmberka za hejtmana a předního regenta na ten spůsob, aby panství Bechyňské, Zelecké, Chaustnické,

---

[1]) Str. 145.

Vintrberské spravoval a toho, což by s dobrým užitečným 1583
J. M[i] páně bylo, vyhledával. Naproti [1]) tomu pán ráčil mu službu roční naříditi 80 kop míš., koně tři obrokem i kováním, jej samého, pacholka i pachole stravau i oděvem podlé náležitosti opatřením.

3. martii nížepsaní vládyky, služebníci pana Petra Voka z Rožmberka, v čem od J. M[i] potřebováni byli, svým psaním znáti dávají pánu takto:

Milostivý pane! Jakož jste ráčili nám psaní učiniti, V[i] M[i] abychme, jak se při řízení těch saudů a sirotčích věcí daří, oznámili: V[i] M[i] oznamujem, že ještě to, což jsme na ten čas řídili, a dvoje panství Zelecké a Táborské ten minulý tejden odbyli, dobře se dařilo. Co pak dáleji bude, to čas vyjeví; nebo od rána až do noci na těch věcech sedáme, a což přednešeno bývá, s bedlivostí uvažujem, a co by na nějakých nedostatcích býti chtělo, to na supplikacích i sice se poznamenává a na V[i] M. odkládá. V pátek minulý jest radda zde v Soběslavi obnovena i také počet obcení vykonán. Strany pak opatření našeho jiného V[i] M[i] psáti nevíme, než že jsme náležitě chováni a při tom dobře spokojeni. Dán v Soběslavi v neděli, jenž slove oculi, léta 83.

Jan Špulíř z Jiter.
Jetřich Slatinský.
Vácslav Víta z Rzavého.

Pan Kuneš Dvořecký pro nějakú svú potřebu domů odjel, ale zejtra bohdá ranním jitrem zase sem přijede.

A takž pán po všech panstvích v Čechách v tom těch dobrých pánů přátel potřebovati ráčil.

8.[2]) martii bratr Jindřich Švortz (z Semanína) dostal se sem na Bechyni za správce duchovního mé ženě (sám to poznamenal pan Petr Vok).

14. martii dnes jsem do Soběslavě přijel za příčinau těch saudův držání (to sám svau vlastní rukau pan Petr Vok ráčil poznamenati).

---

[1]) Str. 146.
[2]) Str. 147.

1583 25. aprilis ve čtvrtek po neděli iubilate umřel v městě Soběslavi Jan Agnický, téhož města saused. Jiřík Saukeník jako poručený auředník páně v témž městě, vzav s sebau purkmistra Šebestiána Raubíka a písaře městského do domu nebožtíka, jakž dokonal, sjití učinil a, vyhledav registra v jedné truhlici, kteréž se panství Chaustnického i Zeleckého dotýkala, ty dal městskau pečetí spečetiti, a neopominul při Šebestiánovi Raubíkovi jich ku pánu na Bechyni odeslati.

31. iulii, jinak ve středu po sv. Anně, pan Vilém, vládař domu Rožmberského, z cesty se navrátiv, na Třeboni sobě odpočinul a tu k němu arcibiskup Pražský přijel k pilnému o platných věcí jednání.

26.[1]) augusti, jinak v podělí po sv. Bartolomějovi, pan Petr Vok se paní manželkau svau z Bechyně odjel do markrabství Moravského, nejprve o odjezdu svém panu bratru oznámil s tau žádostí, pokudž by zanechaní doma zprávcové raddy pana vládaře v čem potřebovali, aby opuštěni nebyli. Pan starší bratr v té věci slušně volný dal se najíti.

[1. septembris mezi novokřtěnci přední mistr tesařský Toman Schnell na žádost pana Petra Voka toho dne skrze najednání pana Fridricha z Žerotína měl na Bechyni přijeti v příčině stavení krovu na zámku raddy udělení. Ale nevím, byloli proň odesláno.]

5. septembris ve čtvrtek po sv. Jiljí, když pan Petr Vok v markrabství Moravském býti ráčil, o příhodě toho dne na Bechyni Hanuš Tataus, purkrabě, toto za novinu napsal. Jeden podavač Tomanovi z lešení upadl: od lešení mistr Toman přeměřil až na zem devět sáhů. Ale [2]) však on šmikou až na cestu pod zámek upadl; vzali ho odtud, že on o sobě nic nevěděl a donesli k Kačírkovi. Ale včera (to jest na druhý den) hned ráno chodil, nic nevěděl, když procítil, co je mu, než řekl k své ženě: Kdo je mne upral, neodpustím jemu. S přísahau se zavázal; ale ona mu teprve pověděla, že jest upadl. A tak jest veliký div, že

[1]) Str. 149.
[2]) Str. 149.

se nezabil, ani nohy neb ruky a ničehož nezlámal. A dnes 1583
ráno (to jest v sobotu třetím dnem) na zámek sám přišel: a tak předivný pán bůh v svych činech, kohož zachovati ráčí, a hodina nepřijde, divně jej mimo lidský smysl zachová. — Vidění hrozné na nebi, jakž jste odjeli, jsme v noci viděli.

Tito služebníci byli s J. M[i] pánem při té jízdě: pan Dohalský, Daudlebský, Škol, Špulíř, Adam komorník, Tumzhyrn, Beřkovský, Honz a Pavel, Adam sekretář, Šimon Netolický, při něm písař.

[Kudy pán z Moravy jel, upřímoli k domoví čili k kraji Boleslavskému do Boleslavě, nevím, toholi roku tam býti ráčil v 16. neděli po sv. Trojici čili jindy.

30. septembris pan Petr Vok z Rožmberka od pana Fridricha Žerotína zván byl, aby přijel ku pánu na Židlochovice. Nevím, staloli se to.]

Toho [1]) roku byla veliká auroda vína a tudy pán bůh po tom žalostivém moru ráčil zase pozůstalých lidí potěšiti; nebo panu vládařovi domu Rožmberského vinohradové jeho, k panství Raudnickému přináležející, vína bílého i červeného výborného vynesli devadesáte tři sudy a jeden věrtel, odkudž k tomu přišlo, že i kočí a maštalíři J. M[i], nad to jiná čeládka místo piva víno píti musili a sobě jej v škopcích nosívali.

Na konec toho roku pan Petr Vok z Rožmberka a na Bechyni Šebestiánovi Třebochovskému, auředníku Helfenštejnskému, na omluvení lidské a zvláště některých pokrytě nábožných v Lipníku osob, s nimiž v notu trefiti neuměl, svadiv se s purkmistrem Lipenským Martinem Lorencovým, člověkem lstivým, o čemž širší správa najíti se může při pamětech města Lipníku, odpuštění dáti poručiv, jinú osobu na též panství, jakž níže se dotkne, za hejtmana přijíti ráčil.

---

[1]) Str. 150.

Léta [1]) *páně 1584.*

1584 3. februarii, to jest v pátek po obětování panny Marie, instrukcí vydána od pana Petra Voka z Rožmberka na Bechyni Vácslavovi Sedlčanskému, kterak se měl v auřadu svém kuchmistrském chovati, sepsáním Jiříka Homuta z Harasova. Téhož dne vydána též od J. M[1] pána instrukcí Lazarovi hospodáři zámeckému, tak aby všudy řád, čistota a šlechetnost zachována býti mohla.

5. februarii, jenž bylo v neděli sexagesima, Šebestián Třebochovský, jakž napřed dotčeno, že mu odpuštění pan Petr Vok dáti poručil, od pana Jana Hrubčického jménem pana Petra Voka z Rožmberka z auřadu hejtmanství panství Helfenštejnského propuštěn a Jan Bostěchovský z Bostěchova na místo jeho v tu práci uveden. A takž Šebestián do Olomauce, kdež sobě byl oblíbil, obrátil se. B. Pavel Jesen s jinými odporníky tomu rádi byli a věrně mu toho přáli, že odtud vybyt. Dům svůj, který v Lipníku jměl, chtěl rád prodajem náměstku svému Bostěchovskému dopříti; ale auřad k ruce panství ujali se ho, ukázavše poručení.

6.[2]) februarii pan vládař domu Rožmberského v pondělí den sv. Doroty přijel z Třeboně na Krumlov.

16. pan Chanovský ku pánu přijel a pán na zejtří odjel k Třeboni; 20. z Třeboně vyjel pán ku Praze až do Soběslavě, 21. do Milčína.

Erasim Ginter, služebník pánův z Švamberka, jenž od písařův počty přijímal, také i na Bechyni k tomu potřebovati dával se.

Martii 17. dne, byv pan vládař v Praze, toho dne jednání jměl o Libeň i smlauva učiněna, kteráž 21. sepsána i ztvrzena byla. Potom pan vládař 23. z Prahy vyjel až na Libeň, 26. z Libně až do Milčína, 27. do Soběslavě, 28. na Třeboň.

Asi 31. dne martii Jan Bostěchovský z Bostěchova, auředník na Helfenštaině, učiniv psaní panu Petrovi Vokovi z Rožmberka na Bechyni mezi jinými věcmi o takové pří-

---

[1]) Str. 151.
[2]) Str. 152.

hodě oznámil: V[i] M[i] také toho tajna nečiním, že teď před 1584
samými hody velikonočními ňáký Pavel holomek, kterýž na Helfenšteině [1]) slaužil, — příhoda se jemu přitrefila a to taková — přišed od robotýřů nahoru na zámek. nějaký prach okolo dvau liber sušil sobě tu v světnici u předních vrat u vrátného, a potomně do téhož vrátného komůrky, tak z prken udělané, ten prach sobě schoval, vrátnému o tom nic nepraviv. Vrátný pak, nevěda o žádném prachu, s světlem tam chodě, do toho prachu zatrausil, tak že ten prach téhož vrátného velice opálil a komůrku tu rozvrhl. A již týž vrátný od takového opálení i umřel; avšak proto, milostivý pane, žádné se škody nahoře nestalo. Ten pak holomek, obávav se těžkosti, zámek zlezl, těmi vokny, jakž někdy před lety ňáký pekař, tudy také vylezl; dal jsem ty vokna hned spolu se zdí zároveň zazditi, tak aby odtud žádný více těmi vokny nemohl vylézati. Dán na Helfenštejně v auterý po svatých Filippu a Jakubu

Týž Bostěchovský dostal se k službě z Dačic. kdež prve své obydlí a dům jměl a jej prodal.

Tyto paměti, tak jakž sám pan vládař poznamenal, pořád všecky se položí:

Aprilis die 8. pan Mošaur přijel; 9. seděl týž pan Mošaur na Třeboňských počtech s Metychem; 10. jeli jsme vyměřovati rybník u Třeboně; 11. na Dobré mysli jsem zůstal; 12. na Třeboň jsem zase jel; 26.[2]) Krčín jel na Krumlov; 17. já na Krumlov šťastně přijel. Deo laus! 24. na Kratochvíl jsem přijel; pan hrabě z Rozdražova a pan Redar byli u mne; 25. bratr můj přijel ke mně; 26. štvali jsme se panem Kořenským; 27. na Bechyni jsem jel; 28. do Miličína, 29. na Libeň jsem přijel, 30. na Libni zůstal.

Maii 18. dne na Raudnici jsem jel. 19. na Dogzany klášter. 20. zase na Raudnici. 22. štvali jsme. 23. na Mělník, 24. na hrad Pražský se panem sudím.

---

[1]) Str. 153.
[2]) Str. 154.

1584 Julii 5. dne vyjel jsem z Prahy až na Libeň, 6. přijel jsem na Kosovu horu, byl jsem kmotrem panu z Říčan a odtud jsem jel až na Tábor, 8. až na Třeboň.

Augusti[1] 9. dne vyjel jsem z Třeboně na Kratochvíl, 13. z Kratochvíle jsem vyjel až na Krumlov.

Septembris 8. dne přijel ke mně pan nuncius na Krumlov, 10. odjeli jsme do Vyšebrodu, 11. přijeli jsme zase, 14. vyjeli jsme z Krumlova do obory, 17. přijeli jsme na Třeboň. 18. convocatio clericorum, 19. pan nuncius odjel a já zůstal jsem na Třeboni, 27. vyjel jsem ku Praze až do Soběslavě, 28. do Milčína, 29. na Libeň, 30. do Prahy.

Octobris 1. die byl jsem u J. M[i]; 20. vyjel jsem z Prahy až do Nespek; 21. na Tábor, 22. na Třeboň, 23. na Krumlov jsem přijel; 29. pan Jiří z Šternberka se panem Lacslavem přijeli; 31. pan Adam starší z Šternberka sem přijel.

Novembris[2] 12. dne jel jsem z Krumlova na Třeboň; 13. přijeli poslové markrabí z Badu na Krumlov; 19. Metych z Krumlova přijel; 27. veselí svatební pana landkrabí Leuchtenberského; 29. vyjel jsem z Třeboně do Soběslavě, 30. do Milčína.

Decembris 1. die na Libeň; 2. zůstal na Libni; 3. ráno do Prahy jsem přijel; 4. tři arciknížata ráčili z Prahy odjeti; 18. vejpověď panu Vilémovi z Opperstorfu; téhož dne po hodině šesté u večer pán bůh všemohaucí pana hofmistra nejvyššího z tohoto světa povolati ráčil. Pán bůh rač duši milostiv býti! 22. vyjel jsem z Prahy na Raudnici; 24. na Dogzany k nešporu; 25. zase po nešpořích na Raudnici; 27. přijel ke mně pan Krištof starší z Lobkovic, pan Mičan, p. Grispeck, p. Kurtzpach, p. Kaplíř, a ten den jsme štvali u Boru; 28. pan Jindřich z Donína přijel. (Potud poznamenání pana vládaře ex ephemeride.)

Maii[3] 30. dne před tím časem dohotoveni a zdárně sliti dva cymbálové k hodinám na zámek Bechyni, kteréž

[1] Str. 155.
[2] Str. 156.
[3] Str. 157.

dal pan Petr Vok na svůj náklad Brykcímu zvonařovi z Cinperku v novém městě Pražském slíti; větší vážil 6 c. 30 liber a druhý menší pro čtvrti 2 c. 7 liber. Kladl sobě zvonař za libru 13 gr. a takž přišlo za dílo přes sto osmdesáte kop míš. 1584

Julii 4, jinak ve středu den památný sv. Prokopa, o polednách v městečku Deštném na panství Chúsnickém čtyřidceti a pět domů vyhořelo dříve půl hodiny a tři osoby, totižto jeden krejčí, přes plot chtěv s svým řemeslem přelézti, plamenem zachvácen. na tvář padv, tak uhořel a dvě děti. Zapálilo se u pana Alše Vrbčanského v komíně. Ten také jediné v košili vyběhl z domu i jiní sotva s hrdly utekli, nic nevynešše, načež se bylo žalostivé dívati.

[Julii 18. dne několik kněží bratrské jednoty přijelo na Bechyni, poněvadž paní se zpravovala.]

Augusti 10. dne pan Jan Jiří z Švamberka a pan Jan Vilém též z Švamberka, vlastní strejcové, shledavše spolu na Vorlíku učinili přímluvčí psaní ku panu Petrovi Vokovi z Rožmberka, pánu na Bechyni. poněvadž jednáním urozeného vládyky Sejfrida Meceroda z Rajchwaldu strejc jeho Abraham z Mecerodu bez odpornosti ochotně od J. M[i] téhož [1]) pana z Rožmberka ke dvoru přijat jest, aby pán téhož Abrahama laskavě sobě poručena jmíti a v potřebách jej opatrovati ráčil jakožto člověka poctivého a literním uměním ozdobeného, nepochybujíce o něm, že podlé svého dobrého chování J. M[i] pánu platně slaužiti bude.

Augusti 29. dne, to jest v středu po sv. Bartolomějovi, pan Petr Vok ráčil z Bechyně cestu před se vzíti do markrabství Moravského k Hradci, Dačicům, Jaroměřicům, Výškovu, Olomauci do Lipníka.

Septembris 3. dne, jinak v pondělí po sv. Jiljí, ženil se na Bechyni štolmistr J. M[i] páně Valentin Fink z Finkštejna, pojímav sobě pannu z fraucimoru J[i] M[i] paní. Panna Lidmila šlechtična z Říčan za hospodyni fraucimorskau

[1]) Str. 158.

1584 při tom veselí byla od paní Anny Lobkovské z Hradce z Kosti k té potřebě odpuštěna.

10. v pondělí po narození panny Marie pan Petr Vok s J[i] M[i] paní ráčili přijeti do Soběslavě a zůstati přes noc; nebo tu při Soběslavi štvaní držáno, sjevše se tu někteří poctiví lidé.

Novembris [1]) 8. dne, jenž bylo ve čtvrtek po sv. Linhartu, pan vládař z Krumlova přímluvčí psaní odeslal ku panu bratru svému na Bechyni za urozeného vládyku Joachyma Hernika z Hornu mládence, žádaje, aby ke dvoru přijat byl.

13. téhož měsíce pan Fridrich z Žerotína, místokomorník markrabství Moravského, v kraji Olomúckém panu Petrovi Vokovi o spůsobu povětří v zemi jejich laskavě oznámil takto: Již téměř po vší zemi rána boží morová se rozmáhá a, skoro ten spůsob, jako přede dvěma léty v království Českém byl, zde jest; nebo dnes člověk zdráv bude, a na hlavu sobě stýskati počna, na zejtří aneb třetí den ho k hrobu nesau. Divně se množí sem i tam rozbrkáme. Všemohaucí milosrdný pán bůh rač hněv svůj ukrotiti a jej v své bezedné a nesmírné milosrdenství obrátiti! — Při tom žádaje, aby na Helfenštejně schrániti se mohl a dřívím opatřen byl, dokládaje, že v městě Veselí na statku pana Buriana Tetaura asi před týhodnem v noci při kostele zvonové sami šli a zvonili, ješto jich žádný netáhl, a za dobrau chvíli, načež kněz a mnozí lidé vstanaucí hleděli.

Toho [2]) roku pan Petr Vok na zámku Bechyni apatéku sobě spůsobil, dostav apatékáře Jana Pordejusa z země Westfalské z města Herwerden, kterýž lidem platně několik let až do přenešení páně dvoru na Krumlov připosluhoval.

Léta [3]) páně 1585.

1585 Panna Johanka šlechtična Švihovská z Ryzmberka, dcera pana Vácslava a na Horažďovicích, slaužila při

[1]) Str. 159.
[2]) Str. 160.
[3]) Str. 161.

J[i] M[i] paní na Bechyni. Johanka Zichartka, sestra Petra Zicharta z Nasrvrk a na Palupíně nebylali též při paní. 1585

Abraham z Mecerodu, předešlého roku přistaupiv k službě, na tento rok 1. ianuarii vinš učinil a napsal carmine sapphico panu Petrovi Vokovi z Rožmberka jako pánu svému.

[Jan Bostěchovský z Bostěchova, auředník Helfenštejnský, měsíce února ležel na těžké a nezhojitedlné nemoci, z níž nepovstal, až umřel, a tudy hospodářství to zprávce pozbylo.]

25. ianuarii, to jest v pátek den obrácení sv. Pavla na víru, zjednal se zase do roka k službě u pana Petra Voka na Bechyni za zahradníka Linhart Braun ze dvadceti dvau kop míš.

28. februarii kněz děkan farář Krumlovský Pavel Camillus život dokonal a prvního dne martii pochován.

3. martii, jinak v neděli masopustní, pan Jan Bezdružický z Kolovrat na Bystrém v Zaběhlicích, J. M[i] císařské radda a nad appellacími president, ženil se v domě svém v ryňku starého města Pražského ležícím, pojímav sobě urozenú pannu pannu Alžbětu z Rožmitála a z Blatné.

25. [1]) maii na sobotu před nedělí křížovau arcikníže Ferdinand, jev z Krumlova ku Praze, ráčil noclehovati v Soběslavi; Homuth, auředník Bechyňský, potřeby pro J. M. přihotoviv, tu očekával.

17. iulii a těch časů pan Petr Vok z Rožmberka se paní manželkau svau ráčil býti v markrabství Moravském v městě svém Lipníku. Navrátiv se na Bechyni, dal připraviti nástroje, skrze kteréž mohl v pokoji svém poznati, kdy který vítr vál; k tomu potřebován Pavel hodinář z města Litomyšle a Matauš Ornys maléř z Prahy.

I sice toho roku pronajato bylo dílo malířské na zámku Bechyni Bartolomějovi Jelínkovi, maléřovi obytnému v Budějovicích, při němž práci vedl i léta 1587, a některé sto kop míš. od něho mu dáno.

---

[1]) Str. 162.

1585 4. septembris, v středu den památný sv. Mojžíše aneb před narozením panny Marie, posvěcen jest ke cti pánu bohu kostelík v zámku Bechyni, kterýž pan Petr Vok z Rožmberka v nově z gruntu vystavěti dal; bylo kněží z jednoty bratrské při tom šest. Na ten čas zavřitý zůstává [nynějčky se tam netopejři hnízdí].

Těch [1]) časů rána boží morová místy a zvláště, kde předešlého roku 82 nemřeli v království Českém, proskakovala. Pan Petr Vok z Rožmberka jakožto hejtman v tom kraji Bechyňském takové nakažení pro uvarování ho vyhledávati dal; na takové poručení v pondělí po povýšení sv. kříže Jan Zelendar z Prošovic, hejtman na Hradci, takovú odpověď dal: Podlé poručení auřadu V[i] M[i] tak činím a správu toho dávám stran povětří morového. Zde při městě Hradci předkem zřídka na bolesti proskakuje, někdy jedno dvě, někdy za dva tři dni žádný, než tu blízko u Hradce v půl míli v jedné vsi v Bednarci Velkém ve třech nedělích do padesáti osob jest umřelo; jinde na ten čas nic slyšeti není na zdejším panství krom v Počátkách, že by na bolesti také počínati měli mříti.

Jan [2]) Matiol, lékař služebník pana vládaře domu Rožmberského, dostav nějakého dvořečku pustého v Hostiváři, do něho se vstěhoval a tu hospodařiti počal mense septembri 1585; než zahradu pro koření a omladí teprv z jara na budaucí rok vyzdvihnauti umínil i včely sobě spůsobiti a do sklenných aulův uvésti, aby se dívati mohl, kterak med dělají.

Jan Domauský z Harasova úředník panství Helfenšteinského po Bostěchovském a Jan Ottoslavský písař důchodní byl.

3. novembris, to jest v neděli po všech svatých, pro přímoří, kteréž bylo na Krumlově, pan vládař domu Rožmberského byl dvorem na Třeboni; ani tu potom bezpečen byv, hnul se do hor na pomezí Rakauské do kláštera Vyšebrodu na konec toho roku i tu nové léto slavil.

---

[1]) Str. 163.
[2]) Str. 164.

8. novembris kněz Valentin, správce duchovní v mě- 1585
stě Lipníku, umřel (v) morním nakažení.

[Toho roku byl hejtmanem kraje Bechyňského pan Petr Vok z Rožmberka se panem Janem Rutem z Dyrného a na Dyrném.]

Těch [1]) časů na zámku Bechyni do roka zstravovalo se žita každého týhodne po 16, někdy po 18 stryších; přišlo dobře i s robotýři do roka okolo 1000 strychův. Ale na všem tom panství Bechyňském, Zeleckém a Chaustnickém vycházelo do 1563 strychů kromě Vintrberk.

Toho roku, jakož sám pan Petr Vok poznamenati ráčil, bažantí obůrka na tom panství Bechyňském udělána.

Léta [2]) páně 1586.

1. ianuarii, to jest ve středu den nového léta, uči- 1586
něno jest projednání s Řehořem Korábem tesařem o vedení vody na zámek Bechyni na tento spůsob, aby on Řehoř Koráb ty prameny vodní, kteří jsau ve vsi Sudoměřicích, do jednoho haltéře uvedl, a z toho haltéře má tu vodu až na zámek Bechyni trubami dřevěnými vésti, a ty prameny obraubiti a na nich svrchu příkopy zdělati, a sám bude povinen trauby vrtati a klásti. Za kterúžto práci od jedné každé kopy trub má se jemu po šesti kopách míš. dávati a nad to vejš k tomu přídavky tyto: sejra jeden centnéř a másla půl centnéře; avšak nicméně zděří, což by koliv k těm trubám zapotřebí bylo, J. M. ráčí jmíti sám na svůj groš dáti udělati a trubám vykopati i zase zasauti dáti a, kde by v nesnadných místech bylo, pomocníky dáti a k rukám trub dodati. Pro lepší toho pamět sepsány jsau v jednostejná slova cedule dvě řezané, do kterýchž, co se jemu na takové dílo vydávati bude, se zapisovati má; jedna za J. M[t] pánem zanechána a druhá vejš dotčenému Řehořovi Korábovi vydána jest. Stalo se léta a dne svrchupsaného.

Potřebováno k tomu 25 kop trub po pěti kročejích zdélí a zděří železnych tolikéž.

---

[1]) Str. 165.
[2]) Str. 166.

1586 S [1]) počátku toho roku hejtmanové z kraje Bechyňského byli pan Petr Vok z Rožmberka a Jan Rut z Dirného; po nich byli Štefan svobodný pán z Eciňku a na Landštejně, dědičný komorník arciknížetství Rakauského, a Jan Malovec z Malovic a na Kamenici.

Z jara dělána stoka přes grunty Třeboňské u vsi Svinek na rybník Blatecký, jenž náležel k panství Bechyňskému; a ač něco na odpořích o to bylo, však potom mezi pany bratřími porovnání, když lidem slušné odměny vykázány jednáním Krčínovým, stalo se. Jan Benýdek byl tehdáž hejtmanem na Třeboni. O též věci druhého roku více dotkne se in originali.

Před těmi časy Fridrich purkrabě z Donína, potom pan zu Chraschetz, za pachole slaužil u pana Petra Voka z Rožmberka. O něm více o pánich z Donína.

3. maii v sobotu den nalezení svatého kříže počalo se mejto v Sudoměřicích vybírati; nebo pan Petr Vok zjednal sobě majestát od císaře Rudolfa na táž mejta v Plany (!), v Sudoměřicích a Černovicích.

Toho také času obora pro zvěř při vsi Sudoměřicích v lukách a dědinách, všechněch osedlých na též vsi se dotýkajících, na panství Bechyňském nákladem téhož pana Petra Voka z Rožmberka udělána a zvěří osazována. Žádali táž obec Sudoměřická za odměnu, poněvadž na ostatních gruntech k vyživení přestati mohli, na ospích zlehčení, a kdyby svým časem táž obora k spuštění a svedení přišla, uživauce jeden každý svého dílu, zase zauplna ospy vrchnosti na Bechyni odvozovati. Dosti podobné, že k tomu přistaupeno.

Jan [2]) Domouský z Harasova, úředník na zámku Helfenštejně, všudy všecky kauty vyštúral, kde by mohl důchod panský rozmnožiti; nechybil se ani pokut literátských, jichž před rukama bylo přes 300 kop míš., se ujíti a na Bechyni odeslati, ale to nevím jakým právem.

19. iunii, to jest ve čtvrtek po sv. Vítě, stala se příhoda v městě Lipníku, že jeden hlásný na bráně Hranické

---

[1]) Str. 167.
[2]) Str. 168.

od povětří neb hromobití zabit a brána zapálena; však 1586
brzo oheň uhašen, že se škoda veliká nestala.

26. septembris, to jest v pátek po sv. Matauši, J. M. pan Petr Vok ráčil projednati do roka k zpravování zahrady na Bechyni Tomáše Khrymtenagle zahradníka, tak aby kuchyně páně a stůl fedrovány býti mohly, ze 40 kop míš. a jeduěch šatů, k tomu přídavky žita 25 str., pšenice 5 st., hrachu 1 st., ječmene 1 st., pohaniny neb rejže 1 čtvrt, másla 64 žejdlíky, sejra 60 liber, soli s potřebu, masa hovězího každého téhodne 6 liber, masa jiného 4 libry, vína každý den půl pinty a piva bílého s potřebu.

Léta[1] *páně 1587.*

S počátku toho roku projeven byv nechvalitebný sku- 1587
tek a nešťastná příhoda z křehkosti lidské pošlá, že Jan Špulíř z Jiter, služebník pana Petra Voka, pod oblíbením, zvolením i poněkud zasnaubením manželským, když s dokonáním manželství toho protaženo bylo, v fraucimoru J[i] M[i] paní na Bechyni pannu Annu Litickau obtížil. Pan Petr Vok z Rožmberka nad tím velikú těžkú lítost a nelíbost nesa, od pana bratra vládaře domu Rožmberského, co by v takové příhodě činiti měl, rady snažně bratrsky žádal.[2])

A takž pan Petr Vok nedostav tu raddy ani naučení, nýbrž porozuměv, že pan bratr proti němu z jakýchkoli důvodů a příčin velice zjitřen jest (pan vládař nebyl dobře spokojen se panem bratrem pro religi), ač od pana z Hradce, aby na veselí svatební téhož pana bratra svého do Prahy přijel, že nedorozumění to mezi nimi bohdá spokojí, požádán byl, nejel.[3])

---

[1]) Str. 169.

[2]) Zde má následovati psaní pana Viléma, jehož originál Březan v makulář svůj vložil, učiniv k němu úvod: „Na kterėžto vyhledávání toto zase svau rukau pan vládař odepsal“, které se však ztratilo.

[3]) Zde scházejí dva listy pana Petra Voka ku panu z Hradce, nyní rovněž ztracené, s úvodem: „Než toto za odpověd panu Hradeckému dal.“ Všechny tyto kusy scházely již v polovici předešlého století, kdy Petr Kašpar Světecký rukopis stránkoval.

1587 19.[1]) aprilis, to jest od neděle iubilate až do neděle po sv. Havle, za půl léta, to jest ve 26 téhodnech našlo se vydání na dvůr nový Rožmberský za oborau Netolickau na panství Liběјickém 58 kop 18 gr. 3 d. míš.; Jan Voštíp, auředník téhož panství, podpisoval se.

24. téhož na zejtří v pátek den sv. Vojtěcha[2]) doctor Richhaysser, tajná radda J. Mt C., jistě dobrý a poctivý člověk, umřel v Praze.

29. aprilis ve čtvrtek den památný sv. Jiří J. M. arcikníže Arnošt ráčil do Prahy přijeti na poště, jakž se doslýchalo, něco v příčině království Polského.

Při tom čase hejtmanský auřad kraje Bechyňského na pana Petra Voka a pana Jeronyma Hozlaura z Hozlau a na Bzí císařským poručením opěty přišel.

30. aprilis, to jest ve čtvrtek po neděli cantate, jiným císařským listovným poručením pan Petr Vok z Rožmberka, pan Jan Malovec z Malovic a na Kamenici, ač ten s předešlými pány k tomu nařízen, a pan Jan Ruth z Dirného a na Dirném na místě urozených pánů, pana Viléma z Talmberka a pana Karla Mrackého z Dubé, prve k tomu obraných, k spatření mezí a hranic mezi též urozeným Štefánem z Ejcingu na Landštejně a panem Vilémem z Raupova na Němčicích za kommissaře nařízeni.

17.[3]) maii, jenž bylo v hod slavný Ducha svatého, pověst šla, že pan Petr Vok z Rožmberka příjezdem v Mladé Boleslavi ve zboru spolu s jinými pány a rytíři zjevně přede všemi od bratří přijímal.

26. maii v auterý ochtáb letnic Jiřík Homuth, vyměřiv rybník v nově na panství někdy Táborských, toho dne mínil na to dílo s rybníkáři se oddati a je započíti, kteréžto při sv. Havle doděláno. A poněvadž hráz na silnici jest, ku Plané od Soběslavě jeda, Krčín tady jev, nemohl se nadiviti, že v tak krátkém čase mnoho díla uděláno a téměř všeckno přihotoveno, a chválil velice; než byloli to srdcem čili skrz plíce, neví se.

---

[1]) Str. 170.
[2]) Má býti v pátek po sv. Vojtěchu.
[3]) Str. 171.

Hned s počátku toho měsíce června a zvlášť při sv. Medardu velicí dešťové byli a odtud náramné rozvodnění přišlo; Soběslavským na rybnících obecních za mnoho set škody stalo se a mnoho ryb ušlo, nebo na zimu měli sloveni býti. 1587

13. iunii, jenž bylo v sobotu po sv. Medardu, v příčině stok předepsaných, kteréž dělati dal pan Petr Vok, toto Krčín pánu napsal: V[i] M[i], milostivý pane! V[i] M[i] oznamuji, že jest mi před včerejším od J. M[i] pána mého odpověď [1]) na mé psaní, které jsem J. M[i] pánu strany těch stok a toho díla V[i] M[i] rybnického za vsí Komárovem učinil, dáno. A jak jest mi od J. M[i] pána napsáno, slovo od slova vejpis V[i] M[i] odsýlám a velice jsem tomu nerad, že J. M. pán ráčí sobě to na rozmýšlení bráti. I poněvadž jsem porozuměl, že bohdá brzy J. M. pán domů ráčí přijeti, ještě s J. M[i] pánem o to promluvím; nebo na jiném nejsem, nežli vždycky V[i] M[i] sloužiti a ke všemu dobrému se přimlauvati. S tím se V[i] M[i] všelikterak dobře a šťastně jmíti vinšuji. Datum na Třeboni.

Z listu pana vládaře Krčínovi vejtah:

Porozuměl jsem tomu z tvého psaní, čeho tak pan Petr, bratr můj, strany těch stok a díla rybničného, aby mu v gruntech mých a lidí mých dopřáno bylo, žádá, a k čemu ty se přimlauváš. I oznamujiť, že prve nežli bych tomu všemu lépeji vyrozuměl a na čem jistém u sebe se ustanovil, k tomu povoliti nemohu a nemíním na ten čas povoliti; neboť dosti těžce někdy od něho a auředníků jeho s lidmi poddanými mými zvlášť pak s Veselskými, o dosti také málo když se gruntův jeho dotknou, se nakládá. Ještě to všecko v těch místech ode mne a s mau vůlí jmá a mohu mu to podlé erbanuňkův našich, kdyby mi se koliv líbilo, odníti a jinde ukázati, na čemž by přestati musel. A protož na ten čas do dalšího té věci u sebe uvážení toho odkládám; nežli tomu chci, aby se vyrozumělo, jsauli v těch místech již jaké strauhy brány k tomu rybníku, to aby hned bylo zase zametáno. A o tom

[1]) Str. 172.

1587 o všem, coť o té věci píši, jemu budeš moci napsati, nic v tom proti mně neučiníš.

Odpověď[1]) pan Petr Krčínovi tuto dal: Pane Jakube Krčíne, příteli můj zvláště milý! Abyšte zdrávi byli a dobře se jměli, toho bych vám věrně rád přál. Psaní vaše i s přiležejícím připisem listu pana bratra mého. vám učiněném, jest mi dodáno; také jsem je přečetl. Nevím, co k tomu říkati, než milému pánu bohu to poručiti. S tím milost a ochrana pána boha rač býti s námi se všemi. Dán na Bechyni tu neděli po sv. Medardu 87.

Pro to zametání a zasutí těch stok Jan Benýdek, hejtman Třeboňský, byl od pana Petra v nebezpečenství za dlauhý čas.

12. augusti v středu po sv. Vavřinci od J. M[i] pána na Bechyni projednán za zahradníka Abraham Hejr z Pruku na takový spůsob, aby tu zahradu přidvořeckau J[i] M[i] paní u města Soběslavě dělal a náležitě spravoval ze 40 kop míš., šatů a jistého obilí.

16. augusti J. M. pan Petr Vok z Rožmberka s manželkau svau ráčili býti v Lipníku s nimi i regent jejich Jiřík Homuth, a ten k hospodářství dohlížel a opatroval.

8.[2]) septembris v auterý den památný narození panny Marie z poručení J. M[i] pana Petra Voka z Rožmberka skrze Jiříka Homuta z Harasova, hejtmana na Bechyni, v přítomnosti urozených vládyk pana Adama Chřepického z Modliškovic a pana Jana Lazického z Písnice, též Jakuba Prachatického písaře přijat jest počet od Jana Ottoslavského, písaře důchodního, pivovárního a obecného vydání panství Helfenštajnského od středy den sv. Jana křtitele léta 1586 až do téhož sv. Jana léta 1587; restoval 1170 zlatých 22 gr. 6 d. a jeden Vídeňský.

8. decembris v auterý po sv. Mikuláši poznamenáno dílo, co mistr Baltazar baumistr na zámku Bechyni bez smlauvy a projednání J. M[t] panu Petrovi Vokovi dělal, jakž níže psáno jest: Nejprve povýšoval ten všecken štok nad starým palácem, jakž sobě jměl od J. M[i] pána ukázáno, kde nyní

[1]) Str. 173.
[2]) Str. 174.

nový palác jest: druhý štok na řeku proti fraucimoru, zdi bořil, sklepy, okna prolamoval, zase jinde zdi, klenutí, kde potřebí, přidělával a formoval. — kterýž ještě dokonale není přihotovený; třetí pavlačku z pokoje J[i] M[i] paní sklenouti a udělati, jakž ukázáno bylo, dal; čtvrté [1]) pod pokoji tehdejšími J. M[i] páně měl okna vylámati, též to dynchování vně otlauci, a co zase potřebí, na místo vokna vsaditi i jiné věci přihotoviti; páté kde bratr Jindřich, v tom pokoji komín vlaský udělati dal i potom povýšiti, šesté kuchyňku v fraucimoru J[i] M[i] paní, sedmé besídku [2]) za městem v zahradě J. M[i] páně. Od toho dáno přes dvanácte-set kop míš. 1587

Toho roku pan Petr Vok jednáním pana Jiříka Mošaura z Valdova a na Dobřejovicích kaupiti ráčil od pana Vácslava Horského z Grünfeldu, auředníka nejvyššího kancléře v statku páně u Prahy, dům v ryňku starého města Pražského ležící za 4000 kop míš.

Léta [3]) páně 1588.

4. ianuarii v pondělí po památce obřezání Krista pána projednáno jest dílo z poručení J. M[i] vysoce urozeného pána, pana Petra Voka z Rožmberka a na Bechyni Vácslavovi rybníkářovi z předměstí Třeboňského na rybníce novém při lese Syrovci; dáváno mu na tejden po 1 kopě a 10 gr míš. a k tomu něco od obilí a mlíčného. 1588

13. ianuarii, to jest ve středu ochtáb tří králů, svatební veselí vykonal na Bechyni pan Petr Vok z Rožmberka služebníku svému Jindřichovi Homutovi z Harasova s pannau z fraucimoru paní manželky své, pannau Aničkau Žechartkau z Nasavrk. Ženil se také komorník panský Tomáš Varyn, pojímav sobě Hedviku z Moravy.

Jindřich Daudlebský z Daudleb, dvořan J. M[i] pana Petra Voka z Rožmberka, při času letnic, když pán ráčil v markrabství Moravském na svem statku Helfenštajnském

---

[1]) Str. 175.
[2]) Orig. besytku.
[3]) Str. 176.

1588 býti, byl zprávcem a místodržícím doma na zámku Bechyni i ke všemu hospodářství dohlídal.

Pavel Sedlčanský, jinak Načelek byl na Bechyni obročním písařem.

13. februarii, v sobotu po sv. Scholastice od J. M[t] císařské panu Petrovi Vokovi a p. Jeronymu Hozlaurovi jakožto hejtmanům kraje Bechyňského na vznešení statečného Jana Malovce z Malovic na Kamenici na J. M. císařskau pro zamordování člověka jeho Jana Karštejnského ze vsi Vřesec od Mikuláše Vopršala, syna Vácslava Vopršala, ze zher v Vřescích učiněné, listovní poručení vyšlo, aby ihned nadepsaného Vácslava Vopršala, aby se s již jmenovaným synem svým Mikulášem postavil, obeslali a jej Mikuláše slibem, ctí a věrau před nejvyššího hofmistra k dostavení zavázali. Což tak se vykonalo, a v pondělí po neděli první v postě, kteráž slove invocavit. Vácslav Vopršal s Mikulášem synem svým na Bechyni byl a tu týž Mikuláš jeho syn ctí a věrau zavázán, aby se ode dne svrchupsaného ve dvau nedělích pořád zběhlých před nejvyšším panem hofmistrem království Českého postavil.

Jízda první toho roku do markrabství Moravského:

15. februarii v neděli po sv. Apolloně pan Petr Vok ráčil přijeti z Soběslavě do Kunžaku; v pondělí v Dačicích snídáno, v Moravských Budějovicích noclehováno; v auterý na Žerotice; ve čtvrtek po neděli devítníku ráčil jeti odtud na Dunajovice ku panu Fridrichovi z Náchoda: v sobotu po neděli devítníku z Žerotic jeto na Pauzdřany ku panu Fridrichovi z Žerotína a tu noclehováno. V neděli druhau po devítníku jedauce z Pauzdřan zase do Žerotice a nemohše dostačiti, noclehovali v Bohučicích mezi novokřtěnci; v středu před sv. Matějem J. M. pán ráčil z Náměští do Třebíče přijeti a tu přes noc zůstati; ve čtvrtek den památný sv. Matěje pán ráčil přijeti do Dačic a tu noclehem býti: v pátek snídáno v Kunžaku a odtud k Bechyni směřeno. Jan Vodkolek štolmistr v registřících podpisoval se.

27. augusti, to jest v sobotu po sv. Bartolomějovi, častým nabádáním a mnohými pohrůžkami šlechtičny Krajířky, dědičky panství Boleslavského, k tomu přivedeny, z mušení

že panství to prodati panu hofmistrovi nejvyššímu připo- 1588
věděly, a toho dne skrze pana Viléma z Rožmberka, předního té věci jednatele, i jiné pány mezi panem Jiřím starším z Lobkovic, nejvyšším hofmistrem k. Č., a pannami předjmenovanými pannau Markétau a pannau Barborau šlechtičnami [1]) z Krajku smlauva stala se, že týž všecken statek, kterýž po panu bratru jejich panu Adamovi Krajířovi nedílném na ně připadl, prodaly za 100 tisíc kop míš.; při tom také i s Martau Veselickau, vdovau po nebožtíkovi, o některé svrchky se porovnaly. A když tak ubohé z svého dědictví vystrčeny a oblaupeny byly, velikú patrnú křivdu před bohem i lidmi trpěvše, neměvše žádného přítelíčka, který by se o né zasaditi a jich ujíti směl a mohl: pánu bohu to s mnohými slzami a naříkáním poručily, a když i summau tau peněžitau, kteráž jim vlastně náležela, bezpečny nebyly, komora o ně s nimi jednati davši, k ochraně poručily se panu Petrovi Vokovi z Rožmberka a dostaly se ku pánu na Bechyni, jež pán jako otec za dcery své přijíti a ochraňovati ráčil.

3. septembris Marta Veselická, žena velmi zlobivá, lakomá a dravá, na chudé lidi nemilosrdná, vdova po panu Adamovi Krajířovi z Krajku, scepeněla převelmi hrozně, pravíc, že hoří; pročež musili líti na ni vodu na hlavu a nohy. A těch peněz nashromážděných a nahltaných nic neužila, ano jich ani neviděla; nebo Mladota, který její věci opatroval, právě tehdáž, když umírala, přivezl železnú truhlu plnú peněz nejvíc na zlatě, kteréž pan hofmistr nejvyšší k sobě přijal; ale Mladoty ani k nim nepustili. Chtějí tomu, že vlaským šípem, jako mu venduška říkají, postřelena byla.

9.[2]) septembris, jenž bylo v pátek před XIII. nedělí po sv. trojici, táž Marta Veselická z poručení pana hofmistra nejvyššího v Mladé Boleslavi od bratří pochována, nebo tam před tím z Prahy přivezena byla.

11. septembris, jinak v neděli XIII. po sv. trojici po nešpoře nejvyšší pan hofmistr s hejtmany krajskými a s svými

[1]) Str. 177.
[2]) Str. 178.

1583 pány strejci přijel do Boleslavě a hned ten den v neděli do domu pana Mladoty poslati ráčil a tam peněz hledati dal, jakož pak i nalezeno nemálo, a na zejtří v pondělí hned ráno víceji, tak že přes sto tisíc na zlatě tolařích dobrých groší a klínotech jest vzato.

Potom po poledni panny šlechtičny postaupily lidí. A Boleslavští, když je pan Kristof z Lobkovic na místě pana hofmistra přijímal, jim připovídal, že jejich privilegia a obdarování v krátkém čase potvrditi chce a že nikdy nebyl takový, což slibuje, aby toho splniti neměl: tedy oni měšťané a všecka obec slíbili věrnost, poslušenství a poddanost. Šlechtičnám od tohoto postaupení od pana hofmistra do čtyř neděl na zámku dopřán byt a nic dále.

21. octobris v pátek po sv. Lukáši J. M. pan Petr Vok ráčil z Bechyně i s J[i] M[i] paní do markrabství Moravského na Žerotice ku panu Janovi z Náchoda na křtiny jeti ve třidcíti jednom koni až do Soběslavě, v sobotu na Markvartec ku panu Janovi z Hodějova na nocleh. V neděli na noc do Budějovic Moravských, v pondělí ráno na Žerotice; tu starý pán z Náchoda i mladý vyjeli proti nim na voze s šestmi koňmi a s IX. jízdnými.

U tabule takto seděli po křtinách:

J[i] M. paní Kateřina Rožmberská z Ludanic.	paní Mandalena z Vartemberka
po pravé straně	po levé straně
paní Maruše Haugvicová z Biskupic.	J. M. pan z Rožmberka.
panna Kačenka šlechtična z Waldštejna	paní Mandalena Zahradecká ze Zlunic.
panna Kačenka šlechtična z Náchoda	paní Barbora Zahradecká z Petrovce.
pan Fridrich z Náchoda	panna Anna Marie Haugvicová šlechtična z Biskupic
pan Jan z Lipého	panna Sibylla šlechtična z Waldštejna
pan Jan Zahradecky	panna Mariana šlechtična z Náchoda
pan N.	pan Voldřich Zahradecký.
paní Sibylla z Vartenberka.	paní Kateřina N.

V [1]) auterý asi ve 20 hodin byly křtiny; pan Petr 1588
Vok dítě držal, jméno mu dáno Petr Vok po panu kmotrovi. Křtil je bratr Jan Němčanský.

V středu po snídaní vyjeli zase z Žerotic, skrze pana Jana Lipého starého pana i mladého z Náchoda vyprovozeni byvše.

11.[2]) novembris v pátek den sv. Martina J. M. pan Petr Vok ráčil jeti na Dub ku panu Adamovi Vítovi.

21. decembris v středu den památný sv. Tomáše apoštola umřel v městě Krumlově Českém Franc Krejčí, rychtář tehdejší.

Strany závad a dluhů poněvadž při létu páně 1582 poznamenal jsem, co jich vyvazeno a odtrhnuto za několik let v zprávě Bechyňské pana Petra Voka z Rožmberka, i slušná věc jest, abych také položil, co až do tohoto roku 1588 zůstalo. Takto dal poznamenati pan hejtman Bechyňský Jiří Homuth z Harasova:

summa všechněch dluhův starých . . .	47·925 kop míš.
summa v nově i s přikaupením statkův Březnického a Vyhnanického	34·120 kop
summa summarum všech a všelijakých dluhův na listech (kromě kupců) starých i nových s přikaupením statkův učiní .	82·045 kop míš.

A tak vždy předse poznávalo se, že dobře hospodařeno bylo, ačkoliv veliké vydání na dvůr a stavení Bechyňské i na jiné zbytečné věci a kunšty vycházelo. I to k opatrnosti pana Petra přičísti se může, že tichým duchem při jistých terminech písaři důchodní z panství na minci výborné zlaté a stříbrné pánu do pokoje peníze odvozovali, na čež jim recognicí dávati ráčil.

Léta [3]) páně 1589.

Kněz oppat někdy Milivský, tehdáž farář Soběslavský, 1589
také lakomstvím posedlý, stěžoval sobě při panu vládaři, že na té faře pro zadržování poplatkův i jiných věcí zůstati

[1]) Str. 180.
[2]) Str. 181.
[3]) Str. 182.

1589 nemůže, žádav, jinam přenešen býti; ale když se od pana Petra Voka gruntovní správa o tom panu bratru napsala a což bylo slušného mu se vydalo, na tom přestáno.

17. ianuarii v auterý den sv. Antonína pan Vácslav Špulíř, hejtman Třeboňský, panu vládařovi o hospodářství na témž panství listem svým oznámil takto: O rybníce Rožmberském novém V[i] M[i] správu činím, že se na něj na čtyřidceti karách z rybníku nahoru na hráz k vejstavě rovnajíce k té míře, kde nejvyšší jest hráz, veze a také jí rozšířujíce podlé náležitosti, kde auzká byla, a vyrovnávajíce. Podvozové při té hrázi tak zůstávají; nebo se v podzim na nich málo dělalo pro rozšiřování řeky nové, na níž se do zimy dělalo. Táž řeka, jakž jsem předešle V[i] M[i] o ní správu učinil, v témž spůsobu zůstává; voda ní jde a vždy ji pomalu rozšiřuje a hlaubí, nesúcí z ní písek dosti hmotně. Na [1]) tarasy rybníku Rožmberského chvůji i kůlí a dříví na splávy a vazby s pilností lidé vezau i kámen na rybník Pamatuj; nebo toho roku taras dělán a rybník ten osíván býti měl. Také V[i] M[i] správu činím, že jsem ten mlýn pustý u Veselí s raddau pana Krčína kaupil za 455 kop.

Martin Krumlovský tehdáž důchodní písař panství Třeboňského.

18. ianuarii ve středu po druhé neděli po třech králích pan Karel mladší z Žerotína na Náměští byl u J. M[i] pana Petra Voka z Rožmberka na Bechyni a tu počátek učinil služby panně Barboře šlechtičně z Krajku.

22. ianuarii v neděli před sv. Pavla na víru obrácení mlejn Sedlecký na panství Liběјickém v noci shořel; věděti se nemůže, jak se zapálilo. Mlynář se stratil, mlejn ten velmi spustlý byl; lidem nemálo meliva v něm shořelo. Dvůr Sedlecký při témž mlejně se také té chvíle od mlejna zapálil, ale žádná škoda se, děkuje bohu, nestala; lidé se spěšně zběhli a uhasili.

Častolar Dlouhoveský z Dlauhé vsi na Chlumu k hospodářství domu Rožmberského dohlídal.

---

[1]) Str. 183

28. ianuarii, jinak v sobotu po sv. Vincensovi, J. M[i] císaře 1589
Římského hofrychtéř měst v království Českém Václav Běšín z Běšin a v městě Žebráce s písařem komorním obnovovav v městech královských auřad, toho dne ku panu Petrovi Vokovi z Rožmberka na Bechyni k žádosti páně přijel.

13.[1]) februarii v pondělí po neděli masopustní pan Oldřich Krajíř z Krajku a na Dačicích i na místě pana strejce svého Juliusa, kteréhož tehdáž při sobě nejměl, přátelskú odpověd listovně dal panu Petrovi Vokovi z Rožmberka v příčině panny strejny své, panny Maruše šlechtičny z Krajku, že tomu místo dávají a dovolují, aby k stavu sv. manželství panu Karlovi Švihovskému z Ryžmberka a na Horažďovicích dostati se mohla, panu Petrovi děkujíce, že jejich dobré a poctivé jednati a obmejšleti ráčí.

Panu Karlovi mladšímu z Žerotína a na Náměští sestra její panna Barbora šlechtična z Krajku též k manželství zasnaubena a pán ji jakožto budaucí své manželce panny, aby jí slaužiti zvykaly, z markrabství Moravského na Bechyni odeslal.

Téhož dne a roku v pondělí masopustní Adam Žirovnický starší, listovní písař (aneb sekretář) na Bechyni, ženil se v městě Soběslavi, pojímav sobě pannu Apollonu Špilerin, sestru manželky Bartoloměje maléře J. M[i] páně, potřebami od J. M[i] pána opatřen byv.

24. martii v pátek po neděli iudica z poručení J. M[i] páně zdělány jsau tyto cedule řezané, co se Jakubovi Raudnickému, auředníku J. M[i] panství Vintrberského, pro snadší vychování stravau na celý rok vydávati má, jmenovitě masa hovězího pro něho a dvé pacholat za 15 kop míš., žita 15 st., pšenice 2 st., ječmene 2 st., hrachu 1 st., kaprův 1 c., másla 50 ž., sejry 2, vína ordinare do téhodne po 4 žejdl., žejdlík po 3 k., učiní do roka 8 kop 54 gr. 6 d. míš., piva bílého do téhodne po jednom dčberu.

5.[2]) aprilis v středu po vzkříšení pána Krista pan Vilém z Rožmberka po té jízdě a jednání na pomezí

[1]) Str. 184.
[2]) Str. 185.

1589 slezkém a polském dosti na zdraví nečacký navrátiv se, v Praze hod velikonoční oslavil, a panu bratru, jej listovně vítajícímu, přátelské a laskavé psaní zase odtud učinil.

18. aprilis v auterý po svátostí J. M[t] císařské listovním poručením pan Petr Vok z Rožmberka a Jan Malovec z Malovic a na Kamenici za hejtmany kraje Bechyňského nařízeni.

6. iulii ve čtvrtek den památný mistra Jana z Husince kněžstvo nesvorně tu památku drželi a u samého, že by se byli zervali. Nebo kněz od sv. Mikuláše, ranní kázání konav, na něm nejmenší zmínku tu v Betlemě o mistru Janovi neučinil; potom na velikém kázání po evangelium páni mistři zpívali ten verš: „A ty milá Husi, ještěť k tobě musí etc:, (naposledy) neb nevědí, kde vzíti kazatele tak ctného.“ Hned potom farář z Tejna rozhněval se, až se třásl a pánům mistrům klamů nadal, aby nevěděli, kde vzíti kazatele tak ctného; a jiní kněží pravili, aby sobě proň šli do nebe, když tak ctný byl. A tak místrná dryje mezi lidem byla.

22.[1]) iulii, v sobotu den památný svaté Magdaleny, frater Michael Fabricius, převor v klášteře Vyšebrodském, na místě všeho konventu po smrti francauza [neměvše oppata] listovně při panu vládařovi vyhledával, aby podlé svolení jejich mohli oppata jmíti, pán aby ráčil toho potvrditi. Jakož pak týž bratr Michal na ten auřad dostal se.

2. octobris v pondělí po sv. Vácslavě pánu Bechyňskému dobrá ves Sudoměřice vyhořely všecky na prach; znamenitá škoda těm ubohým lidem stala se.

Toho času na Kratochvíli v oboře Netolické v novém stavení malováno a pěkní obrazové a dílo děláno, až se lesklo.[2])

---

[1]) Str. 186.

[2]) Práce to malíře Widmana, jak viděti jest z následujícího jeho dopisu ku panu Vilémovi z Rosenberka: Nachdem ich mich angestern bei E. f. G. schriftlich erklärt, dass ich die bedüngte arbeit auf der Kurzweil, gott lob, verrichtet, was nun E. f. G. weiters fert gen wollen lassen, wär ich mit gehorsam urpütig, solches mit höchstem fleiss und ungesparter müh zu fertigen. Darauf mir in weiterer arbeit zu verfertigen 4 zimmer von E. f. G. fürgeschlagen worden: nämlich ein sal, darnach die aufwartstuben, E. f. G. zimmer und die kammer,

Toho roku pivovár Vintrberský řízením Jakuba Raudnického, auředníka, pro várky panské vystaven. 1589

Léta[1] *páně 1590.*

8. ianuarii v sobotu po třech králích J. M. pan Petr Vok z Rožmberka s J[i] M[i] paní ráčil z Bechyně vyjeti ku Praze a dne 23 téhož měsíce zase domů na Bechyni přijeti ráčil. 1590

15. ianuarii proti přirozenému běhu od některých osob a zvláště kněží v Krumlově Českém toho dne vidína duha.

Dne 20. téhož měsíce ledna pán Bechyňský pan Petr Vok v 60 koních a do 12 předních služebníkův jměv, z Bechyně jel na svatební veselí na Krumlov i se paní svau ku panu vládařovi, když paní některé děvečky z fraucimoru vydávala a pan vládař jednoho kammrdinera ženil.

Februarii die 19. v pondělí po devítníku pan Vilém z Rožmberka za příčinau sněmu vyjel z Krumlova ku Praze; na zejtří 20. v Soběslavi se panem bratrem se shledal a tu noclehoval a některé věci dotýkající se Prachatických a Vintrberských promlauvali i na místě postavili.

---

mit gnädigstem begehren, mich vernehmen zu lassen, wie ich solche durch meine arbeit zieren und fertigen wolle. Darauf in gehorsam mein unterthäniges erklären: nämlich den sal betreffend, soll mit ölfarben und poetischen auch anderen antiquarischen historien; die aufwartstuben, welche mit bildern ist, die sollen darin vergoldet und die dapeczereien von ölfarben gemalt werden; E. f. G. zimmer soll oben auf mit rodeschen und allerlei farben gemalt und mit gold gezieret werden und unten herum von guldem stuck gemalt werden; die kammer daneben soll auch von allerlei farben gemalt und mit gold geziert werden und unten herum die dapeczerei von wasserfarben gemalt werden. Weil dann alle sachen in diesen theueren jahren mich hart ankommen, fürnämlich speis und trank sammt den farben und alle verlegung, so zur malerei gehörig, item dass ich mich auf so grosse arbeit mit so viel gesinde muss versehen und allda an diesem ort wenig fürderung habe, bin ich gehorsamer zuversicht, E. f. G. werden meines schadens nicht begehren, hierauf zu meiner besoldung vom sal 800 thaler begehre, von der aufwartstuben 400 th., von E. f. G. zimmer auch 450 thaler, von der kleinen kammer anderthalbhundert thaler. Verhoffe, E. f. G. werden hierin nicht überlegt werden, dann es ziemlich zeit und fleiss bedarf. etc. (Arch. Netol. kníž.)

[1]) Str. 187.

1590 Toho [1]) času byl nějaký nepodařilý Pražský synek Lorenc Wajsperger, jenž otci svému mnoho protimyslnosti činil, svévolně a nechvalitebně živ byl. Otec jeho, nevěda, co s ním dále činiti, když se docela v svět obrátil, žádal při J. M[i] panu Petrovi Vokovi z Rožmberka raddy, a chtěje rád, aby skrze trestání a kázeň aspoň k ctnosti přiveden býti mohl, poněvadž pěkným spůsobem nic při něm prospěti se nemohlo. Pán ráčil tu cestu najíti, aby do saukromného bezpečného vězení dán byl a že k tomu velmi příhodný hrad jmá v markrabství Moravském Helfenštejn; na tom zavříno, aby dodán tam byl. I našel se slovútný Simeon Podolský z Podolí umění maléřského, kterýž ho tam pod pěkným spůsobem vlauditi a dostaviti připověděl, o kteréž věci panu Petrovi Vokovi takto listovně znáti dal: Milostivý pane! V známost V[i] M[i] uvozuji, že cestu, mně od V[i] M[i] poručenú, jsem vykonal a tuto sobotu do Prahy zase jsem se navrátil. Toho pak mládence na tom dostatečně ustanoviv, že u V[i] M[i] služebníkem a písařem důchodním na zámku Helfenštejně bude, jej opatrně, v ničemž klamu nelitovav, až na zámek V[i] M[i] Helfenštejn jsem přivezl, kdež auředník V[i] M[i] podlé poručení V[i] M[i] mne očekával. Tu jsem jemu druhého psaní dodal, oznámiv jistú vůli V[i] M[i], aby bylo čteno před tím mládencem; on pak s velikau radostí slyšeti je žádal, nebo na té vší cestě že božím řízením to jde a pán bůh obzvláštně se oň stará, a to spůsobil, aby služebníkem V[i] M[i] byl, oznamoval. Ale [2]) jakž psaní V[i] M[i] slyšel, vší té dobré naděje zbaven, nýbrž tak velmi zbledl, a pojednau se proměniv, že se čemu diviti bylo, a velice smutně s pláčem milosti hledal. A tak tu hned podlé jisté vůle V[i] M[i] do železž dán, velmi litovav své svobody a tak nenadálého jí potracení, a tak tu zanechán jsa, spůsob veliké pokory ukazuje; ale tak brzo jí nic věřiti není. Jsau jemu tu také registra k přepisování od Víta písaře dány, tak že v zahálce není. Datum v Praze v autery po neděli, jenž slove devítník.

---

[1]) Str. 188.
[2]) Str. 189.

V tom vězení buď z pominutí smyslu aneb nějaké lehkomyslnosti za krk přivázal se, a kdyby byl myslivec jeden viseti ho nad lůžkem nespatřil a neuřezal, byl by hned tehdáž o život se připravil. I viděvše takový jeho ničemný a nebezpečný způsob, z želez ho s jistau volí J. M[i] páně propustili a pilný pozor na něj dali. Potom 1592 nachází se, že na Bechyni při zámku se zdržoval. 1590

Šimon Žabka toho měsíce za purkrabi na panství Třeboňském vyhlášen a k řízení hospodářství ku panu Vácslavovi Špulířovi hejtmanovi přidán.

Štolcpek, toho času primas Třeboňský, byl corycaeus a inspector auředníkův i jiných služebníkův J. M[i] páně.

Martii 12. v pondělí den památný sv. Řehoře pan Petr Vok ráčil ku Praze vyjeti a noclehovati na Táboře, v auterý v Benešově a ve středu v Praze.

26.[1]) martii Ondřej mladší Kotelík kantor Krumlovský ženil se, pojímav sobě z fraucimoru J[í] M[i] paní děvečku na Krumlově.

3. aprilis v auterý po neděli družebné pan Petr Vok zase z Prahy vyjeti a v Jesenici noclehem býti ráčil; ve středu byl druhým noclehem v Voticích ; ve čtvrtek u pana Malovce na Kostelci snídati a na Bechyni po snídaní dojeti ráčil.

Při panství Helfenštejnském chtěvše lepší řád a hospodářství spůsobiti, jakýmžkoli průvodem pána k tomu přivedli, že Šebestiánovi Třebochovskému, skušenému auředníku, odpuštění dáno po druhé a v ten auřad uveden při sv. Jiří Bouchval Daniel z Semanína příjmím Laudat, kazatele dvorského Jindřicha Švorce bratr, a přidán k němu za důchodního písaře Daniel Černkovský příjmím Plachý; a ti vše plaše a ničemně, krásu projížděti s trubači hleděvše, řídili a dráby zavedli, jakž při druhém roce dotknuto bude.

24. aprilis v auterý velikonoční v městě Soběslavi panu Jiřímu Homutovi z Harasova, hejtmanu panství Bechyňského, o pannu Alžbětu šlechtičnu z Cimburku jedna-

---

[1]) Str. 190.

1590 jícímu, dána dobrá odpověď. A též toho dne jednání bylo mezi panem písařem nejvyšším a panem Adamem Vítau o nějakého člověka.

29.[1]) aprilis v neděli provodní mezi jiným hospodářstvím. správu čině listovně, Vincens Hultzšporer, Novohradský hejtman, panu vládařovi dokládá: Při dvořích V[í] M[i] Nederthalském a Svachovském při každém jsem, milostivý pane, jednu chmelnici dal vysaditi letos.

4. maii, jenž bylo v pátek po svatých Filippovi a Jakubovi, tělo mrtvé pana Jana Vchynského z měst Pražských vezeno a provázeno do Teplice; před tím měl těžké saudy s nejvyšším panem hofmistrem Jiříkem z Lobkovic.

15. dne měsíce máje v auterý po neděli iubilate v městě Hradci Jindřichově byly vejprosy urozené panny Zuzanny z Lisova, sestry Voldřicha Španovského z Lisova, urozenému pánu panu Zdeňkovi Lvovi z Rožmitála a z Blatné, k nimž i pan Petr Vok z Rožmberka dožádán byl.

5. iunii v auterý po neděli exaudi Andreas Rott, hejtman Rožmberský, nařízením pánův regentův pana Častolara a Bartoloměje z Flieszenpachu dal stavěti v Rožmberce pivovár a mlejn na pět kol vše podlé sebe; nebo kaupeni byli k tomu dva spustovaní domové. A také na starém pivováře velmi nebezpečně pro oheň várky dělány. S Vlachem od sáhu zdi smluveno po 20 gr.

28. iunii Goldschejderova manželka v Krumlově Českém pochována.

29. iunii zemětřesení bylo ten rok ponejprvé.

8. iulii v neděli po sv. Alžbětě hejtman Novohradský takto panu vládařovi napsal: Oznamuji V[í] M[i], že již Novohradští dali kostel svůj dokonce dohotoviti a zadní kůr bez pilířů dali sklenauti. Což jistě, milostivý pane, pěkný sklep jest a chrám páně, jako se brzy mu rovný nenajde. Dále jen o varhany starali se a panu vládařovi supplikovali.

Pavel Vodňanský. písař předešlý pivováru Svinenského, restoval něco.

[1]) Str. 191.

21. iulii J. M. arcikníže Ferdinand z Inspruku ráčil vlastní svau rukau velmi přátelské a laskavé psaní panu Petrovi Vokovi z Rožmberka a poděkování učiniti z příčiny odeslaných sobě tří velkých knih pangamenových mšálů a psalterií psaných a pěkné illuminovaných s některými kameny českými, vděčně to vše J. M. arciknížecí přijavše. Abraham Mecerod, služebník pana Petra Voka, s těmi věcmi tam vypraven byl. 1590

Toho[1]) roku měsíce srpna od Bartoloměje Jelínka maléře malována věže okrauhlá nová na hrádku Krumlově počna od svrchku pod makovicí, jenž také toho roku 28. iulii postavena, i na zdi.

12. augusti od neděle den sv. Marty až do neděle po sv. Vavřinci, to jest za dvé neděle při rybníce Rožmberském na hráz zem vozili k dostavení koňmi jeden tejden 24 karami a druhý 25 karami, volové vždy 19 karami. Rybníkáři vyvezli země na hráz a podvozy ty dvě neděle 19½ provazců 1½ lokte. — Řeka nová se od praudův až do loviště zkopala, jakž nejhlauběji býti mohlo, a potom, kde jaká tráva byla až k Leštinovi vytrhána, vyprázdněna jest. To zkopání jest za tau příčinau, co jest tak zkopáno i zkypřeno, to když silná voda přijde, vynese a řeky pohlaubí. O tom tak Václav Špulíř hejtman správu napsal.

29. augusti Goldšejder starý, měšténín a raddní pán v Krumlové Českém, pohřben.

10. septembris v pondělí po narození panny Marie v noci na auterek mezi 6. a 7. hodinau na celém orloji oheň kladený v městečku Bernarticích v stodole vyšel a tak od toho ohně lidí osedlých pět s stodolami, se vším stavením, obilím, cožkoli jměli, tak že takměř znamení stavení se nenašlo (shořelo).

11.[2]) septembris v auterý po památce narození panny Marie pan Petr Vok z Rožmberka hlučné a aupravné veselí svatební strojiti ráčil na Bechyni služebníku a hejtmanu svému Jiříkovi Homutovi z Harasova ženichovi s urozenau pannau pannau Alžbětau šlechtičnau z Cimburku, urozeného

[1]) Str. 193.
[2]) Str. 194.

1590 pána pana Kristofa Cimburka z Cimburku a na Bělé a paní Anny z Vojislavic dcerau, pannau nevěstau, mnoho poctivých pánů, panen a paní na něm byvše. Kněz Matiáš, oppat Milivský, farář Soběslavský, byl dožádán týchž manželů ku potvrzení; ale nemocí ssaužený toho vykonati nemohl, pročež kněz Diviš, Hradecký děkan, v tom jeho zastaupil a ty manžely oddal.

14. septembris přilepený auřadník panství Helfenštejnského Bauchval Daniel z Semanína o stavení kostela zborného v Lipníku takto panu Bechyňskému napsal: Strany nového stavení zborovného tak jak se velmi vysoko zdi dělají, což při šťastném příjezdu spatřiti ráčíte a jakž od Vlacha zpraven jsem, že není věc možná, aby letos doděláno býti mohlo.

Tomu auředníku testimonium dáno, že jest pijan hrubý.

15.[1]) septembris v sobotu po povýšení sv. kříže paní Kateřina Rožmberská z Ludanic' odjela do Lipníka na Moravu z Bechyně bez vědomí a dovolení pána svého některých lehkých lidí návodem, aby k hospodářství svému dohlídla, poněvadž to panství dědictví její bylo. Od pana manžela svého neprodlévaje psaním laskavě napomenuta, aby v předsevzetí svém se upamatujíc, čeho se tu proti bohu a slibu manželskému dopustila a jakú příčinu k pomluvám a klevetám dala, zase ku pánu na Bechyni příjezdem neodkládala, že jí to přečinění odpouští a ničímž zlým spomínati neráčí. A tak strojivši se takměř každý den vyjeti, vypravením zase jakožto ženské nevýpravné pohlaví toto i ono za překážku jměvši, až do 24. octobris prodlila.

Toho dne, totiž 15. septembris zemětřesení po druhé bylo a v noci po třikrát, pro něž stížnosti s hrauzau šly odevšad. Soběslavští svému pánu na Bechyni takto taužili listovně: Milostivý pane! Pominauti toho jsme nikoli nemohli, abychom V[i] M[i] v známost uvésti neměli o velikém a přehrozném strachu, kterýž na nás milý pán bůh pro

[1]) Str. 195.

veliké hříchy naše dne včerejšího před večerem a potomně 1590
této noci po páté hodině dopustiti ráčil; nebo takové zemětřesení ne na jednom místě aneb v některém domě jest bylo beze všeho větru, ale téměř všecko město toho aučastno bylo a v velikém strachu jsme postaveni byli, čehož jsme jak živi i předkové naši neokusili. Na špitále byv veliký kamenný kříž od několika set let postavený, ten jest padl; při velikém kostele tu se samo v jeden zvonec zvonilo. A tak jak jest milý pán bůh svú moc prokázati ráčil a jaké veliké zemětřesení bylo, pro velikú bázeň a strach téměř toho všeho vypraviti nemůžeme; nebo to tak všecko jest se dálo, jako by město již svú zkázú — čehož milý pán bůh uchovati rač — vzíti mělo. A netoliko aby to na městě bylo, ale, jak jsme v jistotě od sausedů zpraveni, že i v poli to jest se stalo. Děti [1]) pak malé v mnohých domích ze spaní tak velice zděšeny jsauce velikým hlasem plakaly: v světnicích mnohých okna, lišty, z některých štítů vápno pršelo a tak mnoho jiného etc. Čehož jsme V[i] M[i] pána svého oznámením tejna učiniti nemohli. — Datum v městě Soběslavi v hodin 7 v sobotu po památce povýšení sv. kříže.

Postscripta. A tak, milostivý pane, ještě když se toto psaní zavíralo, veliké zemětřesení bylo a hlásní na věži volali, že tam pro veliký strach býti nemohau.

Vincens Hultzšporer, hejtman Novohradský, panu vládařovi o témž mocném božím skutku takto napsal: Milostivý pane, pane! V[i] M[i] oznamuji, že včera v pěti hodinách na půl orloji zde na Nových Hradech jest bylo veliké zemětřesení (ač já doma jsem nebyl; byl jsem na dvoře Svachovském, tam jsem nic neslyšel), tak velmi že se třáslo, že v zámku V[i] M[i] v veliké světnici, jak ten vejstupek z tesaného kamení jest, to kamení dolů sházelo a ztřáslo. Potom v noci ve dvanácte hodin to jest také veliké zemětřesení bylo, že hrůzau se vší čeládkau jsem z domu svého musel uteci; tolikéž i sausedé z domu na ryňk jsau vyběhli. Potom po

---

[1]) Str. 193.

1590 jedné hodině a po dvau ještě se jest dvakráte zatřáslo, ale ne tak hrubě. Datum v neděli po povýšení sv. kříže.

18. dne téhož měsíce také někteří znamenali a pocítili země pohnutí.

23. septembris v neděli po sv. Matauši paní Břetislavová — jmám za to, že paní Břetislavská, manželka někdy pana Jana mladšího z Žerotína — umřela, tak jakž pan Petr Vok v listu k manželce své poznamenal.

Klášter [1]) Bechyňský toho roku skrze nějakého padaucha zlezen, vydrancován a nejznamenitější klínoty i na drahých kameních a perlách z něho ukradeny, kterýžto škůdce u města Soběslavě hanebný konec vzal.

Služebníci na Bechyni: Sobek edlknab a jako komorník J. M[i] páně, na kteréhož paní velmi laskava byla, item Pětipeský; na Třeboni: p. Vácslav Špulíř hejtman a Šimon Žabka purkrabě.

7. octobris v neděli po ochtábu sv. Vácslava pan hejtman Třeboňský, co na tom panství působeno, pana vládaře zpravoval takto: Že ta nová řeka vytopuje na hráz rybníka pana z Lobkovic, kterýž bez odtažení jí nemohl k slovení přijíti; druhé: že od Hradce k Třeboni již formané jeti pro zátopu rybníka Rožmberského nemohli a že se obraceli k Lomnici a potom k Lišovu; třetí na rybníce Rožmberském že se se vší pilností dělá, veze a hráz povýšuje a osazuje, a že do něho tak mnoho vody přibylo, že rybníka Podbřezského více než půl zatopil a travničný rybník pode Hlínau všecek; čtvrté, tarasové kamenní na rybnících Potěšile a Koclířově že skrze Vlachy děláni, a na nové řece tesař udělal stlup podlé vyměření pana Krčína. A summa summarum několik set lidí s panství velmi valně na rybníce Rožmberském dělalo bez přítrže.

[14.[2]) octobris v neděli XVII. po sv. trojici nějaké hody strojeny na Hradci, na něž pan Petr Vok od pana Hradeckého pozván byl.]

5. novembris v pondělí po památce všech svatych Jan Nejhauzar, auředník Netolický, takto pánu svému na Krumlov

[1]) Str. 197.
[2]) Str. 198.

napsal: Milostivý pane! V^i M^i správu činím o hospodářství 1590
při dvoře V^i M^i novém Rožmberském. Mistr Beneš Vlach až posavád ještě, pokavádž ta tepla jsau, na zdech dělá: tohoto týhodne pominulého dal jsem mu k témuž dílu kamene svézti do sta sáhů. Tesaři ti tři mistři na těch nových staveních též pilně dělají a krovy váží a stavějí.

13. novembris v auterý po sv. Martině veselí svatební konáno na zámku Tejně nad Vltavau Albrechtovi Ojířovi z Očedělic s pannau Marijí Magdalenau, sestrau pánův Prokopa, Albrechta, Karla a Adama bratří vlastních Čabelických z Sautic, na kteréž také pan Petr Vok z Rožmberka býti ráčil, i se paní, jměv 42 koně.

Daniel Plachý 21. novembris byl na Helfenštejně služebník.

5.[1]) decembris v středu po sv. Ondřeji pan Jiřík Homuth, hejtman Bechyňský, ku pánu svému o těch škůdcích u Prahy takto poznamenal: V^i M^i mohu oznámiti, že téměř všickni poctiví lidé stavu rytířského velmi splašeni a v strachu byli pro tu lotrovinu, poněvadž předkem pana Davida Boryni na Roztokách vytlaukli, do tvrze jeho všedše, s ním divně zacházeli, ztlaukli, že až posavád nic nevidí a více nežli za 23.000 kop od peněz a klenotů pobrali; odtud se dali do ňákého Aujezdce, kde ňáká paní Chodaurka blízko Petrovic, jí všecknovšudy pobrali. Odtud se v sobotu na neděli strojili na Petrovice ke mně a pořádkem k jiným; nežli že to pán bůh dáti ráčil, že v pátek na sobotu jednoho dostali a toho zvrci dali a o jiných přezvěděli, tak že jich k padesáti jmají. Ostatek vandruje a táhne k Moravě. Smejšlím, že tyto dni konce své bráti budau a všickni na hák zavěšeni, aby vždy se mohlo takové jejich lotrovství přetrhnauti.[2])

29. decembris v sobotu po mláďátkách z jistého poručení J. M^i pana Petra Voka z Rožmberka přijat jest počet skrze Jindřicha Daudlebského z Daudleb, Abrahama Meceroda z Mecerodu a Daniele Turka, písaře kuchyňského, od Jana Bílka a Pavla Racka, sausedů Lipenských, což

---

[1]) Str. 199.

[2]) Březan: Vilém z Rosenberka str. 292, Dačický I. str. 172.

1590 jsau k sobě od písařův důchodních panství Helfenštejnského, totiž Víta Vintrberského a Daniele Plachého peněz na stavení zboru nového aneb kostela bratrského na předměstí při domu jejich přijali. I našlo se

všeho příjmu podle register . .	934 zlaté	18	gr. 2½	d.
a proti tomu vydání	1008 zlatých	2½	gr. 1	d.
kteréžto vydání převýšilo příjem o	73 zlaté	14	gr. 2	d.,

což svých peněz výše přidali, pročež takové peníze zase z důchodův téhož panství jim oplaceny.

31.[1]) decembris v pondělí den památný sv. Silvestra nařízením J. M[i] pana Bechyňského projednal pan hejtman téhož panství dílo Vincensovi tesaři šest kop a dvadceti trub vodních 6 loket Vídenských zdélí k vyvrtání, od kopy po 4 kopách míš. a do tří laurů, kde prameny vodní jsau vyraubeny a postaveny, s dodatkem 20 kop. míš.

Služebník Lazar z Kemhemple hospodář zámecký na Bechyni.

Týž Vincens tesař z Jilového také udělal v oboře u Sudoměřic pro bažanty ohradu k hnízdění téhož roku; i jiná více díla vykonána, jichžto specifikovati mu se nevidělo.

Toho roku ovčín Svachovský na panství Novohradském nedaleko Velešína dohotoven a ovcemi osazen; bahnic na zimu zavříno 250.

U dvora Svaryšova na témž panství rejtův přiděláno, tak že se mohlo přes 30 měr na zimu vsíti.

Jagrmistr nový vyhlášen, jmám za to, že pan Lišvic; anno 1591 Hynek z Raupova Adama syna svého jměl při dvoru pana Bechyňského, item Jan z Vrtby a na Červeném Hrádku též u pána na Bechyni v službě syna svého Sezimu jměl.

Léta[2]) *páně 1591.*

1591 3. dne ianuarii datum psani od slavného a znamenitého muže a pána F. Levasseny z Nidrlantu z města Brüssel ku panu vládařovi domu Rožmberského, v němž oznamuje,

[1]) Str. 200.
[2]) Str. 201.

že arcikníže Rakauský Karel i také svobodný pán starší 1591
z Harrachu, tolikéž markrabě z Renty,[1]) někdy spolurytíři tovaryšstva rauna zlatého z tohoto světa zešli, pána napomínaje podlé povinnosti své, aby podlé nařízení téhož tovaryšstva dal služby zádušní za ně konati.

2. februarii ve čtvrtek den obětování panny Marie nařízením J. M[i] pana Bechyňského Vácslav Kapřík forštmistr projednal s Janem Kaliborem tesařem v oboře Sudoměřské dle kratochvílné zvůle některá díla, jichž není potřebí vyčítati, aby se v ně, jakž by teplo bylo, dal.

Potom toho roku i rybníkářům v týchž místech díla projednána.

3. februarii statečný rytíř Oldřich Španovský z Lisova ženil se v městě Ipsu podlé Dunaje za urozenú paní paní Kateřinu paní z Prësingu, rozenú Lipovskú z Lipovic, někdy urozeného pána p. Rudolfa z Prösingu svobodného pána na Kameně a Rorecku dobré paměti pozůstalú vdovu, pozvav i pana Petra Voka z Rožmberka na též veselí.

7.[2]) februarii nuncius apostolicus na Krumlov přijel, odjev zas dne patnáctého téhož měsíce.

8. februarii v pátek po sv. Dorotě pan Fridrich z Náchoda na Horních Dunajovicích za noviny panu Petrovi Vokovi z Rožmberka z markrabství Moravského napsal takto: Pan Čeněk z Lipého, nejvyšší maršálek k. Č., v Olomauci při saudu nyní minulém se náhle rozstonav, hned pátý den tam umřel. Málo před tím paní Mandalena z Vartmberka, manželka pana Jana z Lipého, také umřela. A pochováni jsau v minulú neděli oba v Krumlové v klášteře, kdež pohřeb pánů z Lipého jest. A panna Bohuňka z Žerotína, sestra pana Karla z Žerotína, který na Náměští, také život svůj brzo po paní Mandaleně z Vartmberka dokonala.

11. martii v pondělí před sv. Řehořem pan vládař domu Rožmberského toho dne z Krumlova, předeslav několik dní vozy těžké, ku Praze k saudu zemskému vyjeti se strojil, ale pro nedostatek zdraví doma zůstati musil.

[1]) Leonard z Harrachu a Vilém de Croy marquis de Renty.
[2]) Str. 202.

1591 Metychovi maršálkovi tu jízdu vykonati a, co zapotřebí při tom bylo, vyříditi poručiv.

20. martii v středu po neděli oculi výjezd pan Petr Vok i se paní manželkau ku panu bratru svému z Bechyně na Krumlov dle navštívení jeho v nedostatku zdraví učinil. Ten příjezd byl panu vládařovi velmi vděčný. V [1]) neděli laetare odtud zase na Hlubokau odjeli, v pondělí do Tejna a tu zůstali přes noc.

8. aprilis v pondělí po neděli květné Jiřík Homuth z Harasova, hejtman Bechyňský, projednal dílo na rybníce Koském zájezek s Matějem tesařem ze Mlýn ze 35 kop míš. 3 st. a 2 věrtelů piva řídkého, aby hodné a stálé dílo bylo. Byli při tom Daniel Theophil z Šerfenštejna, auředník panství Zeleckého, a Jiřík fišmejstr.

7. mai pan Petr Vok z Rožmberka přijeti ráčil na Krumlov ku panu bratru za pilnými příčinami peněz: 8. odjeli z Krumlova ku Praze; 10. přijeli do Prahy; 11. byli spolu se panem z Pernštejna za příčinau věcí páně vládařovych v sobotu u pana Rumfa; 13. audiencí jměli u J. M[t] císařské, pak také u nejvyššího pana hofmistra byli; 14. byli u pana Trautsyna. 15. umřel pan Trčka. 17. císař z Brandejsa přijel. 18. velcí dešťové v Praze. (Toto svau vlastní rukau pan Petr Vok poznamenati ráčil.) V pondělí po křížové neděli ještě na to jednání při J. M[t] císařské; o resolucí nevědělo se.

Předešlého [2]) roku 1590 při času sv. Jiří na panství Helfenštajnské skrze postranní nedobrú raddu uveden byl za auředníka Daniel Bauchval z Semanína příjmím Laudat. dvorského kaplana na Bechyni bratr, k němuž za písaře důchodního na témž panství přidán byl Daniel Plachy z Černovic rodem. Paní, byvši tam na témž svém zboží. auřad důchodní z tohoto Plachého sňavši, poručila jej nejakému jinému písaři Martinovi. A když se tak hakmak hospodařilo beze všeho řádu, auředník po své vůli se projížděl a svých věcí více nežli panského statku hleděl, Plachého na svém místě zanechal; on v tom čase kvasil, hodoval a vesel byl s tovaryšem svým jako v odběžném

[1]) Str. 203.
[2]) Str. 204.

statku. Potom obávavše se trestání, vzavše některé sto 1591
s sebau, oba ujeli preč k Polsku do Krakova jako zrádcové a zlodéji. Pan Petr Vok dověděv, že jsau v Polště, nařiditi ráčil, že po ně s listy J. M[t] páně Bartoš Kvirin a Jan Ottoslavský, předešlý důchodní písař a Kvirinů syn, na kočím voze čtyři osoby vypraveni byli, kteříž vyjeli v pátek den nalezení sv. kříže.

3. dne máje z Olomauce vypraveni byvše od auředníka Helfenštejnského Šebestiana, přijeli do Krakova v auterý po neděli iubilate, jinak 7. dne máje. Doptavše se téhož Daniele písaře a vyřídivše tu věc fedruňkem pana hejtmana Krakovského, s ním v neděli cantate vyjeli přede dnem (davše jej do železa a zjednavše jemu formana — než k Martinovi přijíti nemohli —) fortnau s dráby, kteří je provázeli až za Krakov, sice ve dne studenti byli by ho nedali vzíti. Týž [1]) Daniel Plachý přivezený do vězení šatlavního dán, v kterémž zůstával třimezcítma nedělí; potom puštěn.

10. augusti v sobotu den památný sv. Vavřince Jiřík Homuth z Harasova, hejtman Bechyňský, projednal dílo na rybníce Naději u Komárova Václavovi formanu a Mataušovi z Třeboně rybníkářům ku dělání na témž rybníce podlé cesty. kteráž okolo vsi jde, kus nămětku, aby se voda přilívati mohla, i tolikéž hrázky předešlé, kdež proti té chalaupce od dobytka jest dolův svržena, k vyrovnání a kde zapotřebí vyvejšení, též základu jakž potřeba káže v té nové hrázce i vejšky učinění podlé vykázání. Od toho jim dáno 17 kop míš., 1 st. žita, sejra 10 liber, piva řídkého 1 věrtel.

20. augusti v auterý po nanebe vzetí panny Marie pan Adam z Hradce, nejvyšší kancléř království Českého, veselí svatební strojil na Hradci panně Kateřině šlechtičně z Hradce, strejně své, pozůstalé dcerce po někdy dobré paměti panu Zachariášovi z Hradce, dodávaje ji panu Ladislavovi Berkovi z Dubé a z Lipého, J. M[t] císařské komorníku, při kterémž sňatku i pan Petr Vok z Rožmberka se paní manželkau svú býti ráčil.

[24.[2]) augusti nemálo hostí mělo býti na Bechyni.]

[1]) Str. 205.
[2]) Str. 206.

1591 10. septembris v auterý po památce narození panny Marie poručením J. M[t] páně Jiříkem Homutem projednáno s Bartoloměјem maléřem o malování dvú stran v place na zámku Bechyni, na kterýchž před dvěma léty bylo se počalo malovati, totiž od jedné při paláce dvadceti kop míš. a od druhé strany při nových klenutých pokojích devadesáte kop míš., čehož učiní 110 kop míš.

19. septembris ve čtvrtek po sv. Lidmile mezi druhau a třetí hodinau z poledne městečko Stropnice na panství Novohradském nenadálým prudkým ohněm ztrestáno, v kterémž 14 stodol se vším obilím a pící a k tomu 11 domů zkaženo a zpáleno, a pro přetržení ohně několik domů roztrháno a porušeno, tak že nebozí potřební lidé k veliké nenabyté škodě přišli.

19. octobris, to jest v sobotu po sv. Havle, nejvyšší kancléř k. Č., pan Adam z Hradce, byl u pana Rožmberského na Bechyni velmi vzácný host.

Pan [1]) Petr Vok z Rožmberka se panem Janem mladším z Malovic na Kamenici nově byl hejtmanem krajským od sv. Jiří.

13. decembris, to jest v pátek den sv. Lucie Ottilie, Jetřich Slatinský, radda v kancelláři, na Krumlově život svůj dokonal.

26. decembris den památný sv. Štěpána učiněn pohřeb na Bechyni Lazarovi z Kemhemple, hospodáři zámeckému, při kostele sv. Matěje, provodivše jej i pan hejtman s služebníky dvorskými.

Z rauren nějakých na zámek Bechyni po trubách uvedena voda toho roku; Martin kovář z Soběslavě zděři k též potřebě dělal, od nichž na libry mu placeno od jedné po 6 gr. míš.

Mlejnové těch časů na panstvích pana vládaře, jakž tomu chtějí, původem Bartoše z Flieszenpachu mlynářům zodjímáni, porušeni a hřídele přeřezovány, odkud veliké naříkání od ubohých lidí povstalo; nechybili se i poddaných klášterských Korunských, Drkolenských i jiných. Co tím

---

[1]) Str. 207.

dobrého získáno, nyní se ukazuje; mohše páni bez nákladu svú stálú věc míti, z ní se vyvedli, nenabyté náklady na nové mlejny činíce. 1591

Jeden z kněží Krumlovských poznamenal takto: Hoc anno fame moriuntur multi homines — Toho roku hladem mnoho lidí pomřelo. — Sequitur messis ubertate plena, sed pluviis impedita. — Následovala žeň hojná, ale klizení pro deště nepříhodné a těžké bylo.

Léta[1] *páně 1592.*

Sobek Henrych, Adama Sobka z Kornic a na Trhové 1592
Kamenici syn, Bechyňský služebník.

8. ianuarii v středu po památce tří králů Jiřík Homuth z Harasova, hejtman Bechyňský, a Vácslav Kapřík z poručení J. M[i] pana Bechyňského s Janem Vlachem o udělání studnice v oboře Sudoměřické zhlaubí čtyř sáhů zšíří zespod tří a navrchu čtyř loket z desíti kop míš. a jednoho strychu žita smlauvu učinili.

12. ianuarii v neděli po třech králích pan Petr Vok z Rožmberka na Krumlov přijel a tu až do pátku zůstal se panem bratrem svým v lásce konversirovav.

2. Februarii v neděli den hromnic datum správy Vincense Hultzšporera o zlepšení hospodářství na panství Novohradském takové: Dvůr Nedrthalský jest dosti o mnoho gruntův víceji rozšířen; též při dvoře Svachovském jsau tři sedláci jako ve vsi Talšovicích, ti nemálo gruntů, luk i lesů jmají a jsau velmi k tomu dvoru příležití, ty jsem již také vypověděl a k tomu se přičiním, aby se zase na panství mohli osaditi. Na zámku, které staré pokoje se mají dáti spraviti vedlé zůstání s panem Bartolomějem a zvláštně bude se v nich na ten čas moci obilí chovati, nebo sic žádných obročnic není. Plac, kde ta věže byla také, milostivý pane, dám prázdniti, tak aby se mohlo v zámku s vozy obraceti; a ten kámen zbyteční dám dolů ke dvoru Nederthalskému pro ustavení nové stodoly

[1] Str. 208.

1592 vézti a něco ho dám vézti pro [1]) ustavení nového pivováru pod zámkem u mlejna Nederthalského jménem Bruzlovského.

6. februarii frater Antonius Flamingus, oppat kláštera Zbraslavského, toho dne uvedl za oppata a představil konventu v klášteře Korunském podlé regule jejich kněze Melichara příjmím Helderle, nebo sice přede dvěma léty od Klaudia Germain, představeného bratra řádu jejich cisterciensкého, na to oppatství nařízen i potvrzen byl. Toho také času pan vládař Rožmbersky nařídil, že poddaní téhož kláštera mu slibovali; a tak na ničemž víc nepozůstávalo, než že ještě od některého biskupa požehnáním obdařen býti měl.

24. maii v neděli první po sv. trojici pan Jiří Bořita z Martinic a na Smečně, římského císaře radda a nejvyšší sudí k. Č., tetu svú, urozenú pannu pannu Gunigundu šlechtičnu z Gutnštejna za urozeného pána p. Jana Kristofa Pruskovského z Pruskova na Pruskově a Starém Hradě, J. M[t] C[e] truksasa, v menším městě Pražském v domě pana Jana Václava z Lobkovic vdával a svatební veselí strojiti dal, na kterýž sňatek pan Petr Vok z Rožmberka se paní manželkau svau a pannau Anežkau šlechtičnau z Gutnštejna, panny nevěsty sestrau, pozváni byli.

Toho [2]) roku někdy letního času za hejtmanství Šimona Žabky povětřím hrozným a hromobitím na panství Třeboňském předěšeni, tak že ve vsi Branné jednu selku zlý u volů v chlevě zabil a, ač zapálil, však se to hned uhasilo.

Při historii pana vládaře domu Rožmberského pana Viléma oznámeno, že pán měsíce srpna v Praze smrtedlně roznemohl se a z té nemoci nepovstal, posledního dne téhož měsíce život dokonav. Pan Petr Vok po panu bratru svém plné vladařství a panování všech panství, statkův a zboží zdědil netoliko ta, kteráž od nebožtíka pana bratra nerozdílem (nebo páni Rožmberští od mnoha set let dílní nebyli, chovavše se podlé zřízení domu svého) než toliko podílem a opatřením slušným vykázané a postaupené jměl, jmenovitě panství Bechyňské, Zelecké, Chaustnické s mě-

[1]) Str. 209.
[2]) Str. 210.

stem Soběslaví, Vintrberské a v markrabství Moravském 1592
po paní manželce Helfenštejnské, kteréž k Rožmberským statkům přivtělené nebylo; mimo ta zboží připadli naň statkové a panství Rožmberské, Krumlovské s městy Krumlovem, Prachaticemi a Netolicemi, Třeboňské, Novohradské v veliké postatě a rozšířenosti za mnoho mil ceny jisté, protože nikdá od domu Rožmberského prodávána nebyla jako patrimonium a dědictví pánův Vítkovcův; item zboží Helfenburské, Huské, Drslavské, Libějovské, Milčinské etc. Než o Raudnické panství pán ráčil se paní Polexinau Rožmberskau z Pernštejna, vdovau po pánu starém, jistau [1]) smlauvu učiniti a jí též panství dědičně odevzdati i 25 tisíc k tomu přidati a tak poctivě jí věno zaplatiti. Item v Rakausích připadl na pana Petra Voka statek Haželský, na Slezku města horní Rajchenštejn a Silberberg.

A tak nenašlo se tehdáž pána v koruně České, kterýž by na zemi rozšířenější zboží měl, jako tento jediný pan z Rožmberka. Pro tu proměnu vrchnosti hlásky všudy v městech po týchž panstvích ve dne v noci u bran nařízeny a slib novému pánu vykonán byl. Prachatičští slibovali ve čtvrtek po sv. Jiljí, kterúž povinnost od nich na místě J. M[i] páně pan Jindřich Vrchotický z Lautkova přijímal. A tu také hned někteří nedavše dobře nebožtíkovi povystydnauti, dostavše takové příležitosti, jíž by byli za nebožtíka užiti nemohli, zboží Rožmberská divně losovali, trhali a pána svými obmysly javše k své vůli přivedli.

Nějaký pokladač alchimista magister Antonius Michalel, jenž pána starého netoliko velice na penězích ale i na zdraví svými čarami hubil, hned po smrti nebožtíka nařízením pana Petra Voka z Rožmberka hejtmanem Krumlovským, Mikulášem Šrejbersdorfem právně jat a vězením dostatečným opatřen. Ten potom do vězení temného, dobře opatřeného v bráně zámku Krumlovského, jejž dnem i nocí ponocovali, dán a jako pes život svůj dokonal. Přiznal se v tom vězení, že lidem do sedmdesáti osmi tisíc kop míš.

---

[1]) Str. 211.

1592 rozpůjčil; pan vládař z Drážďan okolo dvadcíti tisíc kop na penězích hotových pokladače toho dosáhl.

14.[1]) septembris sekretář Martin Schurer z Waldhejnu poznamenal: servitiis illustrissimi domini domini Petri Ursini, cum mens aliorsum raperetur, ad instantiam eius me denuo addixi (k službě J. M[i] pána pana Petra Voka Ursina, ačkoliv mysl mne jinam táhla, na žádost J. M[i] v nově přikázal jsem se). Mikuláš Schreiberstorf z Teutschenšteina, hejtman na Krumlově, pak se ku paní staré na Raudnici dostal: tam s Bartauškem dobře napili se.

4. decembris skrze J. M. císařskau stalo se jisté nařízení v raddě české na hradě Pražském, aby panu Petrovi Vokovi z Rožmberka titul vysoce urozeného dáván a psáván byl v říské, uherské i české kancelláři.

5. decembris pan Petr Vok vládař domu Rožmberského bratřím Schwinopochům Jiříkovi, Kristofovi a Šebestianovi dovolil živnost a handl vísti s sklennými pateři aneb paternoster a dáti je dělati v hutech na panství do roka pořád zběhlého.

25.[2]) decembris dne pátečního hod vejroční narození Kristova pan vládař ráčil na Krumlově slaviti, veliký dvůr jmíti, všecku čeládku svau i starého pána za několik neděl i se paní vdovau vychovávati ráčiv.

Toho roku Tiešovský mlejn byl stavín za hejtmana na Prachaticích Zigmunda Turnovského.

Léta[3]) páně 1593.

1593 7. ianuarii ve čtvrtek po třech králích pan Petr Vok z Rožmberka, vládař domu Rožmberského, z Krumlova se paní manželkau svau toho dne ku Praze odjel.

26. ianuarii náramně velicí a hrozní větrové byli.

31. ianuarii Honz bradýř, někdy služebník pana vládaře domu Rožmberského, ženil se v Budějovicích Českých.

---

[1]) Str. 212.
[2]) Str. 213
[3]) Str. 214.

8. februarii pan Petr Vok J. M[t] císařské spisu poníženého v slovích nížepoložených podal: Nejjasnější [1]) a nejnepřemoženější! V tento pátek pominulej jest na místě vaší císařské milosti skrze nejvyžšího pana hofmistra při přítomnosti též nejvyžšího pana sudího a pana místokancléře tohoto království Českého na mau ponieženau prosbu, kterauž sem ve vší poddanosti na vaši císařskau milost austně vznesl strany milostivého propuštění z desk zemských vizy, kderéž jménem a na místě vaší císařské milosti na dva zápisy vloženy jsau, kderéž sem na někderejch statcích svejch dědičnejch a domu na hradě Pražském s jistejmi vejminkami manželce mé učinil, milostivá vůle a odpověď vaší císařské milosti jest mně v známost uvedena i spis vedly toho podán. Tomu sem vyrozuměl, že k vaší císařské milosti vod někoho tak donešen sem, jako bych se tu byl něčeho proti vaší císařské milosti dočinil, což zřízením zemským a právy království tohoto vysoce zapovědíno pod pokutami nebezpečnejmi jest, na čež sem jak sem živ netoliko mysliti neměl a dá mi to pán buoh ani do smrti mysliti nechci, abych vaši císařskou milost krále a pána svého nejmilostivějšího nejmenší protimyslností urážeti měl. Uvažujíc při sobě toho o vaší císařské milosti taky nepochybujíc, že vaše císařská milost někdy o tom slejchávati ste ráčili, jak slavnejm předkům vaší císařské milosti a domu Rakauskému jich milostem a králům Českým předkové a rod můj šetřili, skutkem všelijaké poddané služby věrně prokazovali a zachovávali, hrdel i statkův svejch pro jich milosti sobě nevážíce, čehož z pomoci pána boha všemohúcího ku panu dědu a panu otci vaší císařské milosti J[ch] M[m] římskejm císařům a králům českým i k vaší císařské milosti já tolikéž jako věrnej poddanej dokazovati i sem se poslušně od mladosti mé zachovati hleděl i, pokudž mi milosrdnej pán buoh na tomto světě životu příti ráčí, s pomocí jeho božské milosti do smrti své tak a nejinak činiti chci, – poněvadž pak, nejmilostivější císaři, mimo mau 1593

[1]) Str. 214'. List tento leží in originali v rukopisu My ponechali jsme jeho poněkud rozdílný pravopis; Březan změnil jej zajisté v přepise podlé svého způsobu.

1593 všeckau naději od nejvyžšího pana hofmistra to mně se jest oznámilo i v témž spisu doložilo, abych se vyjevil, na jakej spůsob s vaší císařskau milostí bych já se mínil za takovej vejsoce zapověděnej vejstupek srovnati, i ačkoliv sem se, nejmilostivější císaři, nevědauc vo žádném vejstupku, aniž kdy na srdce mé staupilo, kderého bych se proti vaší císařské milosti a zřízení zemskému dopustiti měl, znajíc k sobě od vaší císařské milosti pána svého nejmilostivějšího vždycky tu milostivú lásku, nikoliv takové nemilostivé odpovědi nenadál a protož vaší milosti jakožto císaře, krále a pána svého nejmilostivějšího jakž i předešle ve vší poníženosti poddaně prosím, poněvadž ty vizy snad při některejch lidech o osobě mé k nemalému podezření by se vztahovati mohly a já, jsauce v velikejch dluzích a závadech nebožtíka pana bratra mého postaven, při páních věřitelích mejch nemálo zaneprázdnění bych míti mohl, abyšte vaše císařská milost z milosti své císařské a královské z desk zemskejch zase milostivě takové vizy propustiti a vymazati poručiti ráčili. Toho vaší císařské milosti já jakožto věrnej poddanej poníženými službami svejmi se vší poddaností ponieženě odsluhovati chci a tak se vaší císařské milosti k milostivé vochraně poníženě a poddaně poručena činím. Datum na hradě Pražském v neděli po sv. Dorotě léta 1593.

Vaší císařské milosti

věrnej poddanej:

Petr Vok z Rožmbergka m. p.

J. M[i] římskému císaři, uherskému etc. českému etc. králi etc., pánu mému nejmilostivějšímu ponížená odpověd ode mne Petra Voka z Rožmbergka.

14. februarii Jan Lauta, purkrabě Krumlovský, ženil se ponejprvé v Krumlově, pojímav sobě Gregora ševce dceru.

22. [1]) februarii byla nějaká svatba v Netolicích, na nížto též za hostě byl Andreas Scholius, medicus pana vládaře.

Toho měsíce pan vládař domu Rožmberského zůstával v Praze a 25. dne, to jest ve čtvrtek po sv. Matěji, osobně

[1]) Str. 215.

audiencí při J. M[i] císařské jměl a o vyzdvižení těch viz 1593
se vší pilností poníženě jednal.

2. martii v české kancelláři panu vládařovi od J. M[i] císařské tato odpověď dána, že J. M. císařská k sobě páně prosbu přijíti ráčil k dalšímu o tom resolvování, aby pán nedlauho strpění jměl.

8. martii v pondělí po neděli invocavit pan Jiří hrabě z Gutnštejna na Ryžmberce, Hostauni a Svržně ke dvoru pana vládaře Rožmberského strejce svého Buriana s jedním koněm na službu odeslal.

Kníže Fridrich Wilhelm, administrator kuru Saského, s Janem Kazimírem, strejcem svým, item Jan Jiří kurfiršt Brandenburský listovně v dobrém přátelství vyhledávali fedruňku při panu Petrovi Vokovi vládaři v příčině leen, kteréž od koruny jmají, poněvadž toho času sněm na hradě Pražském držán byl. A při tom sněmě zjednáno panu Janovi hraběti z Serinu, že za obyvatele království Českého přijat byl.

Frater[1]) Lucas Porphirius řádu sv. Augustína 17. martii byl na Krumlově v domu kaplanském a raucho velmi pěkné na zámek vyšíval s erby J. M[i] páně i paní; než nebyl vděčný host děkanovi Krumlovskému.

16. aprilis u veliký pátek pan Petr Vok vládař Rožmberský z Prahy na Krumlov přijel.

28. aprilis ten künstlíř podvodník mistr Antonín Michael vězeň na svém urputném, podvodném, lehkomyslném kynstléřství podvolil se umříti(?) a na to svátost velebnau přijímali.

6. maii obrátil se zase pan vládař jízdau svau ku Praze a byl tam několik neděl.

15. maii nějaký pokrytec vyzáblý distillator byv u pána prve na Bechyni skrze sobě podobné fedrován, toho dne ode dvora vypraven, obrátil se mezi novokřtěnce. Ten slovutný podvodník magister vězeň na Krumlovském zámku scepeněl.

16.[2]) maii Matiáš Fuch a Volf Höltzel učinili listovní vznešení na pana vládaře v příčině Ratiborských a Losín-

[1]) Str. 216.
[2]) Str. 217.

1593 ských hor, kterak štaigerové a šichmistr sobě velice pro nedostatky železa, loje, provazů, prken, dříví a jiných potřeb a zvláště pak pro nečastnú záplatu stěžují, a tím že pavování těch hor velmi obmeškáno bývá, a poněvadž pak pán ráčí chtíti stříbra kupovati, že J. M[t] prosí, aby zatím jinými penězi založeny ty hory byly. Což také nařízeno jest, že s pomocí a požehnáním pána boha pavovány, tak že potom, jakž v následujících letech oznámeno bude, Ratiborské hory v hojnosti štědře vyplatily se.

21. maii v pátek po neděli cantate opět velmi poníženú supplikací pan vládař na J. M. císařskau v příčině těch viz vynětí vznesl, doloživ toho: Jestliže by pak co na statcích mých, o čemž, toť bohem osvědčuji, nevěděv se nacházelo to, což by vlastně V[i] C[é] M[i] náleželo, nechtěje nejmenší protimyslnosti proti V[i] C[é] M[i] před sebe bráti, toho užiti nežádám. V[i] M. se vší ponížeností poddaně prosím, že o tom milostivě poručiti ráčíte, aby mi to vysvětleno bylo, k čemu byšte tu jaké právo a spravedlnost sobě jmíti pokládati ráčili.

31. [1]) maii v pondělí po neděli exaudi pan vládař ráčil Krumlovským listovní poručení učiniti, poněvadž statek, po magistrovi Antonínovi Michalovi pozůstalý, sekretáři svému Martinovi Šurerovi z Waldthaimu daroval, jmenovitě dům v městě v zadní ulici, zahrádku s lusthauzem a stodolkau za Kajovskau branau s dědinkau, aby mu to knihami městskými zapsáno a náležitě zjištěno bylo.

Na den na nebe vstaupení Krista pána urozený a statečný rytíř pan Michael Španovský z Lisova, přijev do Milčína do rathauzu, hned do domu Pavla postřihače pana Ludvíka strejce svého odeslal, aby ku pánu do rathauzu šel; což tak učiniti musil. Tu pan Španovský naň otázku učinil: Komu jsau přísahu učinili? Postřihač za odpověď dal: Dokudž jest jich pan Španovsky v držení býti ráčil, že všelijakú poslušnost a věrnost ku pánu zachovali; ale, poněvadž se proměna stala, že na ten čas v poddanosti, poslušenství a věrnosti panu vládaři domu Rožmberského

[1]) Str. 218.

zůstávají. Tu jest jej hned pan Španovský na závazek vzal, 1593
aby s ním na Vožici jel; jestli toho neučiní, že ho káže svázati. I neměv postřihač od žádného pomoci, do vozu jíti musil, nemohv se vyprositi žádnau měrau, a tak, dovezše ho na Pacov, do věže dán. Podav mu pan Španovský těchto výminek, jedno chceli auroky, za dvě létě od[1]) Milčínských zadržalé, ve dvú nedělích vypraviti a na Pacově složiti, druhé aby vysvědčení pod pečetí městskau přinesl, že pan z Rožmberka jim poručil, aby se panem Španovským nespravovali, dokud Milčína nezaplatí. K kterýmžto dvěma artikulům nikoli postřihač nepřistaupil, by měl i rok seděti. A tak když svú kratochvíl s ním provedl, pustiti ho poručil.

4. iunii v pátek před slavností letničnau opět jinau věc s ním začal, takové k nim psaní učiniv: Maudří a opatrní! Naschvál tohoto posla k vám posýlám a vám poraučím, abyšte mi pečet města mého Milčína poslali, tak abych ji člověku věrnému a dobře zachovalému z prostředku vašeho zase dáti a svěřiti mohl. Dán na Vožici.

5. iunii v sobotu po neděli exaudi Abraham Hroch z Mezilesic, J. M[t] císařské radda, maje sobě od J. M[t] císařské listem obzvláštní poručení učiněné, přiznal se před úředníky Pražskými, že na poníženú prosbu Petra Voka z Rožmberka na J. M. císařskú skrze supplikací vloženú od této vizy vypsané, kterúž jest též předešle, majíc sobě od J. M[t] císařské listem poručení učiněné, na tento zápis naprotipsaný vložil, zase upauští [2]) však bez pohoršení práva a spravedlivosti, tak jakž týž Petr Vok z Rožmberka skrze supplikací svú, jíž actum v pátek po neděli cantate léta 93, v to se sám podává a uvoluje, kteréž by J. M. císařská jakožto král Český k osobám neb osobě též k statkům jeho jakéžkoliv jmíti ráčil. A tak tato viza z desk zemských vymazána jest.

A jakžkoli veliké starosti pro ty zápisy pan vládař pocítil, však nepřestalo se od mantlování; nebo 18. dne iunii v pátek po božím těle téhož roku manželce své bez

[1]) Str. 219.
[2]) Str. 220.

1593 místa dědičně zapsal a, může se říci, právo své vladařské docela odevzdal na Krumlovském, Rožmberském, Třeboňském, Novohradském, Drslavském, Liběјickém etc. panství v jednom tisíci kop groší č. Na kterýž zápis také viza vložena byla následujícího léta 94 v pátek po neděli oculi od Jindřicha z Písnice, J. M[t] císařské raddy a prokuratora. A tak nové zaneprázdnění a supplikování na J. M. císařskú, aby též vymazána byla, tudy povstalo; ale tu nebyli statkové zápisní aneb dochomstiní jí zapsáni. Avšak nemůže se rozuměti, zaslepení-li jsau byli čili tak pošetilí, že do takových závad mermo lezli; nebo o paní se dobře vědělo, že se k zprávě jako zdètinilá a nesmyslná nehodila. Jakžkoliv paní od sebe revers dala, že v správu vkročovati, dokuž pán živ jest, nechce; ale potom poznalo se, když Prachatičští k ní o ochranu se utíkali v příčině handlů solních, jaký to spletek byl. Pročež dosti pánu práce zavalila, než ji k tomu přivedli, že od toho zápisu upustila a před úředníky menšími, jakž na svém místě oznámeno bude, se přiznala.

20. [1]) iunii v neděli po sv. trojici na hradě Pražském arcikníže Arnošt slavný turnaj držeti ráčil.

Toho času kurfiršt mladý Hejdelberský Fridrich některé psy lovčí panu vládařovi na Krumlov darem odeslal.

Když ten sněm na hradě Pražském držán byl, v kterémž někteří Lobkovští[2]) pád vzali; vejstrahy dostal pan vládař od pana Volfa z Kolovrat takové: V. M.! Můj laskavý pane, pane z Rožmberka! Dobrý den V[i] M[t] vinšuji, V[i] M[t] důvěrně výstrahu dávám, ráčíteli svému srdci co dobrého příti, neračte před J. M. císařskau s odpovědí sněmovní předstupovati. Všecko dobré V[i] M[t] bude, to poznati ráčíte, a tuto cedulku račte hned strhati.

12. iulii v pondělí před sv. Markétau navrátil se J. M. pán se paní zase na Krumlov z Prahy.

Toho času, když se obilí klidila, Vácslav Hulinský se Lidmilau Štolcorovau z Třeboně ženil se na zámku Krum-

[1]) Str. 221.
[2]) Tomkovo pojednání v čas. česk. mus. 1853 str. 215.

lově; item Hans Richter hodinář, pojímav sobě dcerku 1593
městskau z Krumlova.

31. augusti právě v roce od smrti nebožtíka pana Viléma z Rožmberka pan vládař dal exequias neb služby za duši jeho nebožtíka bratra svého vykonávati. Mezi jinými pány pana Voldřicha Felixa z Lobkovic, aby k nim přijeli, se dožadoval; ale pan z Lobkovic pro jiná zaneprázdnění přítomen býti nemohl.

11. septembris a toho času po panství domu svého Rožmberského pan vládař naříditi ráčil, aby lid po ukrocení hněvu božího a odvrácení ukrutnosti Turecké život pobožný, kající na sebe vzal, modlitby vraucí pokorné vykonával, všelijaké rozpustilosti, povyky, tance, hry zapověděv.

Toho času Eliška Moskevská, děvče špatné, dostalo se k J. M[i] panu z Rožmberka darem od J. M[i] císařské, byvši císaři od židův darováno; 29. septembris vážilo devětmezcítma liber vídeňských.

22.[1]) septembris ve středu po sv. Matauši vydal se opět na cestu z Krumlova ku Praze pan vládař domu Rožmberského; 12. octobris paní ráčila za pánem do Prahy odjeti.

7. novembris, jenž bylo v neděli, ráno okolo šesté hodiny německé zapálilo se v domě Tobiáše Singenšpihlera jinad Goldtšejdera v městě Krumlově Českém. Děvečka šedši s laučí pod krov, kde seno a dříví bylo, zapálila; a poněvadž ticho a jasno bylo, ten oheň brzo přetržen, že dále nehořelo, než napozadí téhož domu.

16. novembris pan vládař ráčil se z Prahy na Krumlov navrátiti.

19. novembris legat od kurfiršta Brandenburského přijel na Krumlov a odjel zase 23. téhož měsíce.

Toho času přiznání učinil pan vládař k zbírce na lid válečný z poddaného po 12 gr. V kraji Slanském v Okovicích 38 lidí, v kraji Prachenském z osedlých lidí z 5373; v kraji Bechyňském z osedlých lidí 5771. Než mnoho odtud pro zástavy a prodaje srážello se.

---

[1]) Str. 222.

1593 Byli [1]) předešlého roku, když pohřeb nebožtíkovi pánu vykonáván, vyslaní z města Lipníka na Krumlově za příčinau tau, že pán ráčil na město to podání učiniti, pokudž by chtěli v osmdesáti tisících v dluzích pána zastaupiti, že by jim toho panství k užívání až do vyplacení takové summy dopříti ráčil. I nebyvše měšťané jednomyslní a jednosvorní z příčiny religi, k tomu přijíti nemohlo; nebo kostelní, jenž se farářem zpravovali, nechtěli podnoži zborníkům býti. A tak to panství Helfenštejnské prodáno panu Hynkovi staršímu Bruntalskému z Vrbna, hejtmanu markrabství Moravského, za sto dvanácte tisíc a některé sto kop míš.

V auterý před sv. Tobiášem o polednách v Rychnově Německém na panství Novohradském věže při kostele do gruntu se rozvalila, rozbořila a padla i se zvony a jeden se zlámal. Byla věže [veliká a dosti vysoká a cihlami přikryta a v ní dva sklepové.]

Toho také roku počalo se dělati epitaphium panu Vilémovi z Rožmberka, kteréž postaveno slavně a nákladně v kostele farním Krumlovském; přes tři tisíce kop míš. pánu na ně šlo nákladu. [Nejvejš nade vším postaven byl rytéř Rožmberský s koněm, kteréhož po časích jezuité, bavše se, aby snad na ně dolů vyskočil, odtud sníti dali.]

Raddy a služebníci pana vládaře tito byli: Jiřík Homuth v Harasova kancléř, Jiřík Volbram z Štěkře, Abraham Mecerod z Mecerodu, Bartoloměj s Fliessenbachu, Martin Šurer z Waldthajnu, Matiáš Fuch kommrmistr, Jan Benýdek buchhalter, pak hejtman Krumlovský.

Vzala také toho roku svůj konec u Krumlova jakás zahradníková, Michala Eisnera zahradníka žena, pro nějaké kusy zlodějské a podvody.

Léta [2]) páně 1594.

1594 1. ianuarii kancléř biskupa Passovského přijel na Krumlov.

11. dne ledna v auterý po třech králích odjel pan Petr Vok, vládař domu Rožmberského, do markrabství

[1]) Str. 223.
[2]) Str. 224.

Moravského v příčině pořádného odevzdání a zapsání panství Helfenštejnského panu Hynkovi Bruntalskému z Vrbna a navrátili se zase dne 7. februarii. 1594

10. februarii pan Zigmund Beřkovský, dvořenín pana vládaře, několik neděl nemocný ležev v Krumlově Českém v domu Šimona Netolického, písaře kancellařského, toho dne život dokonal. Andreas Scholius nemohl ho zhojiti, nebo sauchotiny jměl. Slaužil se dvěma koňmi u pana vládaře.

16. martii v středu po neděli postní oculi pan vládař domu Rožmberského na J. M. císařskau i pány auředníky a saudce zemské vznešení učinil v příčině spravedlnosti své, kterúž v přednosti místa v saudu a sněmích jakožto vládař domu Rožmberského podlé svobod svých a práva zemského jmá, aby k užívání ho consensu J. M[i] císařské a zemským dosazen, potvrzen a na ně připuštěn byl; ale, poněvadž tehdáž veliké zaneprázdnění J. M. císařská z příčiny Turecké ukrutnosti jmíti ráčil, s vyřízením žádosti pana vládaře až do druhého roku prodlilo se.

Pan Silvester Mlazovský z Těšnice u pana vládaře Rožmberského se dvěma koňmi v službě byl i v kancelláři mezi pány sedal.

Toho ¹) času byvše se panem vládařem v Praze Abraham Mecerod a Martin Šurer sekretář inventovali všelijaké svrchky a nábytky v domu Rožmberském na hradě Pražském, též ve dvoře Vokovském a na vinici, řečené Mičanské.

19. martii v sobotu po neděli oculi též z jistého poručení a vůle J. M[i] pana vládaře přijat jest Jan Studnička za hospodáře a správci domu J. M[i] na hradě Pražském, též dvoru i vinice, odveden byvši mu předepsaný inventář, z něhož odpovídati a práv býti povinen byl. Sto kop míšenských služby roční mu nařízeno.

Toho času Šimon Žabka o hospodářství a práci své na panství Třeboňském panu vládařovi do Prahy napsal: V novém mlejně Veselském, kterýž ne jako mlejn ale co zámek vystavěti i pilu cihlami přikrýti dal, pěkně se lidem

¹) Str. 225.

1594 dělá a dobře každý sobě, kdo mele, chválí. — Most ten nový u Hlíny, který se dělá, o nějž i v noci dosti péče jmám a starosti, při témž díle se nic neobmeškává, tak že jedni totiž čtyřmi berany kolí bijí, jiní mostnice, jiní sluzeje, jiní jochy teší, jiní kolí holtzují, čepují. Přes padesáte kop se jim druhdy týhodně vydávalo.

29. martii v auterý po neděli smrtné hejtman Třeboňský [1]) další správu panu vládařovi dal takovú: Most ten nový již, děkuje pánu bohu, tohoto téhodne kolím dobitý bude a tak se v něm mimo jiné podbřezní kolí k vejjezdu bité nachází kolů vražených 16 kop. Jiné dílo, které se při témž mostu dělati má, v ničemž se neobmeškává.

19. aprilis v auterý po neděli provodní dále co děláno na Třeboni, napsal Žabka takto: Most ten nový u Hlíny také se pilně dělá; jmám naději, bohdá, že jochy na něj toho téhodne položeny budau, a nemnoho jich zůstane. Již se budau sluzeje s oné neděle tahati a klásti a potom mostnice. — A tak ten most od bláznové jinak černé středy, totiž první v postě, počal se dělati a dodělán před sv. Janem křtitelem, kterýžto most jest vzdélí 25 kop 19 loket aneb 1519 loket Pražských.

Téhož času počalo se dělati na novém cajkhauzu v Krumlově skrze baumistra Dominika Cometu, jenž snažoval se v měsíci tu stranu k klášteru vyrovnati, aby se mohl krov stavěti; nemálo domečků pro ten cajkhauz tu na novém městě svedeno. A potom chystal se k stavení mostu Latranského pod rybníkem.

Byl toho času na Třeboni Matiáš Senomatský; nějaká díla od střelby na saustru, jen mustry J. M. pán dělal. Ten držel s Abrahamem Turkem, písařem důchodním, hrdopejškem, jakž ho tak Žabka nazýval, proti hejtmanovi Žabkovi, a tak mezi nimi a tímto veliká nesvornost byla. Sice tomu Senomatskému b. Švortz s svými, kteří málo hospodářství rozuměli, chtěl rád ten auřad zjednati; ale nešlo po jejich hlavě.

[1]) Str. 226.

23. aprilis a při tom času nařídil to pan vládař Rožmberský, že královský ungelt v městě Prachaticích a Vintrberce, kterýž byl císař Ferdinand v jisté [1]) summě léta 1562 panu Vilémovi z Rožmberka zastavil, zase na jisté srozumění císaři Rudolfovi postaupil. K odevzdání na místě svém pan vládař k tomu obral Jiříka Volbrama z Štěkře, služebníka svého, aby jej v přítomnosti úředníkův a osob úřadních panu Mikulášovi Černohořskému z Hořiměřic,[2]) kommissaři J. M[i] C[é] cel pomezních. postaupil. 1594

Téhož času byvši nařízena truhla při buchalterii na zámku Krumlově, do kteréž od sv. Havla léta 93 až do sv. Jiří léta tohoto 94 za 27 téhodnů přijato a zase vydáno bylo 119.647 kop míš.

19. a 20. maii v městě Krumlově za ty dva dni velmi sníh pršel a veliká slota byla nejinak, než jako zimního času.

25. máje ve středu den památný sv. Urbana pan vládař ráčil se z Prahy na Krumlov navrátiti.

25. dne máje (já) Vácslav Březan přistaupil jsem do kancelláře Krumlovské mezi pány raddy J. M[i] pana vládaře za písaře.

Měsíce iunii nějaký nešlechetný člověk a lotr Letaur, někdy saused Svinenský, jenž mnohé nevole a zaneprázdnění tu stropil, chycen a v Hoře Guttně vsazen. Na něj se to proneslo, že jest rathauz vylámal a sirotčí peníze pokradl; nicméně někteří proti obci mu nadržovali. Ten potom na Rožmberce sťat.

Měsíce augusti nařízena veřejnost od pana vládaře po panství a bubnováno v městech, ač by se kteří zvláště skušení vojáci našli, že potřebováni budau na jistau záplatu.

Některý [3]) den před sv. trojicí pan Jan Zdeněk z Šternberka, syn páně Adamů, studovav na Krumlově, spolu s jiným svým rytířstva tovaryšstvem vyprosili jednoho zloděje studenta vídeňského, kterýž měl u Krumlova viseti, že mu pan vládař hrdlo darovati ráčil. Ten potom zase na Nových Hradech chycen a do vězení dán; pak odtud výpovědín, nedlauho trávu tlačiv, u Passova uvázl.

---

[1]) Str. 227. — [2]) Š. Fauknar v Tytuláři má z Chocemic.
[3]) Str. 228.

1594 5. dne augusti popadena štika v Vltavě u Krumlova, jejíž pličky vážily 19 lotů bez quentlíku a sádla měla v sobě 18 lotů též bez kventíku.

12. augusti v pátek po sv. Vavřinci pan Adam z Hradce, nejvyšší purkrabě, Prazskými s jinými pány místodržícími při panu vládařovi opět snažně listovně vyhledával, aby za nejvyššího polního generala nad lidem českým proti nepříteli do Uher v té veřejnosti potřebovati se dáti ráčil, poněvadž toho nevyhnutedlná a nuzná potřeba nastala a přátelům našim Uhrům tak i Moravanům pomáhati, víry a krve křesťanské obhajovati povinni jsme, a to raději v cizí zemi nežli v své etc., s tím doložením: Prosím od osoby své V[i] M. ujcovsky, bratrsky a služebně, že, jak V[i] M. toto mé psaní dojde, sem mezi nás přijeti ráčíte. Nebo o tom dobře vím, že J. M[i] císařské pánu našemu na tom obzvláštní zalíbení učiniti ráčíte, jakž pak nepochybuji, že by J. M. císařská pán náš V[i] M[i] byl sám o tom milostivě psáti a toho žádostiv býti ráčil, kdyby tak krátký čas nebyl.[1])

---

[1]) Pan Petr Vok odepsal na to dne 12. srpna panu Adamu z Hradce, že hodnost nejvyššího generala nad lidem českým proti Turku nemůže přijíti 1) pro krátkost času, 2) pro nezběhlost ve věcech válečných a že by nerad v něco se dal, co by mu s pochvalou nebylo, anebo kde by musil jiným k ruce hleděti a od nich teprve se učiti, 3) že při létech jest a od milého pána boha nedostatkem zdraví, paměti a zraku navštíven, 4) že těžké břemeno dluhů na sobě má a že v zlehčení a pomluvy lidské přiveden jest, jakoby všecky statky manželce dáti chtěl, a skrze to že ani v summě ani v rukojmě pro spokojení věřitelů obejíti se nemůže a že by teď pro nebezpečnost časů nevěděl, odkud by k tak veliké summě peněz si pomoci měl, 5) že poslušnost a zběhlost ve válečných potřebách mezi stavem panským a rytířským žádná není v této koruně české, 6) že neví, aby se to kterému z rodu a domu Rožmberského, co toto království stojí, bylo stalo a že, když před J. M[t] císařskou stížiti a podání prositi chtěl, darmo v Praze tráviv drahně neděl k žádné audienci přijíti nemohl. „Jaké pak toho příčiny jsau, pán bůh časem svým to vyjeví; já jsem toho opravdu nikdy nezaslaužil.“ 7) že ho jisté zprávy docházejí, že někteří přední a rozumní lidé se slyšeti dadí, že by on se pro víru a nemírnost pití k tomu nehodil, jako by žádný takový v zemském neboli komorním soudu neseděl. „Ale to při své váze buď; já pro slávu tohoto světa s pomocí pána boha víru svau zapírati nebudu.“ (Arch. Třeb.)

V téže záležitosti psal dne 19. srpna císař Rudolf II panu Adamu: Dass aber der von Rosenberg zu solchem generalat zu gebrauchen, dessen hab ich allerhand erhebliche bedenken und kann es fürnehmlich aus dieser ursach nit für ratsam befinden, dass er ei-

Proti [1]) té žádosti pánů místodržících ač pan vládař dosti podstatných několik obran a příčin jměl, proč nebyl povinován k sobě takového hejtmanství generalního přijíti, však váživ sobě více obecného dobrého nežli vlastního života a statku ve jméno boží ten auřad podnikl. 1594

V též veřejnosti pěší lid, který vypraven byl desátý člověk, tehdy těch jiných devět toho jednoho vychovávali po 4 fl. na měsíc, jiný pak každý sám osobně táhnauti měl.

17. augusti v středu po na nebe vzetí panny Marie po vykonaném mustruňku lid z města Prachatic a co ho z panství Drslavského a Vintrberského zmustrováný k Krumlovu bral se, i také z jiných panství všechněch. A tu nad zámkem Krumlovským v poli byl veřejně mustrován; bylo jim poručeno pod hrdlem, aby žádný kulkau nenabíjel, nicméně i to od některých přestaupeno.

4. septembris v neděli po sv. Jiljí drábi ti vybraní z Prachatického kraje na Krumlov přitáhli a nazejtří všecko vojsko táhlo k Třeboni.

5. septembris v pondělí den sv. Viktorina předesláni byvše drábi, pan Petr Vok z Rožmberka jakožto nejvyšší polní hejtman a general nad lidem českým též vytáhl z Krumlova k Třeboni, zanechav místodržících pana Častolara Dlauhoveského a na Chlumu, pana Jiříka Homuta kancléře, pana Adama Záhorku, pana Vácslava Víthu, pana Jiříka Olbrama, pana Abrahama Meceroda, p. Jana Benýdka hejtmana Krumlovského, Matiáše Fucha komorníka, Martina Grejnara, zůstavše v kancelláři toliko p. Silvestr, M. Cazovský a p. Lišvic, též p. Mlazovský. Paní také toho dne, když pán ujel do Uher, vzala před sebe paut na Kuklvejt, tak teskliva byvši po pánu; musil jí Záhorka s Víthau a hejtmanem Benýdkem vůz a potah, davše čtyři herky z plůhu vypřáhnauti, spůsobiti. Nechtěla s sebau žádného jmíti nežli Andl Engellantku, Kateřinu šafářku a Aničku třpaskyni; nebo zůstala tam ve dvoře na té paušti

ner solchen religion, die nicht allein der landesordnung zuwider ist, sondern dass er auch seine predicanten mit sich ins lager führen und allda derselben religion öffentliches exercitium anstellen würde, zu dem er auch dem wein zu viel ergeben ist. (Arch. Jindřichohradecký.)

[1]) Str. 229.

1594 na Kuklvejtě, přes noc na slámě leževši, nemohli se jí dočkati do tří hodin ráno s otevřeným zámkem.

Byv na Třeboni při té výpravě Stařel, od nějakého pacholete brokem v hlavu postřelen, tak že mu skrze kost vyšel; bylo mu čistě viděti mázdru a, když mluvil, že se hejbala. Honz barvíř z Budějovic hojil ho.

1. [1]) septembris přitáhl pan vládař k Znojmu a v klášteře Lautském ležel.

10. septembris pan Pavel Korka z Korky, nejvyšší nad regimentem pěších, se dvěma praporci vtrhl do Rakaus do města Labí.

12. septembris v sobotu po narození panny Marie pan vládař Rožmberský byl vyhlášen za nejvyššího generala vojska toho českého.

13. septembris páni Moravané pod jedenácti sekrety učinili nejvyššímu panu generalu českému takové psaní: Službu svú V[i] M[i] vzkazujeme etc. Z jistých správ, kteréž nás včerejšího dne i dnes došly, vyrozuměli jsme, jakým spůsobem ležení u Rabu z této strany Dunaje opuštěno a v moc Tureckau přišlo na veliké nebezpečenství markrabství Moravského, vlasti naší milé. I nechtíce tím ničím odkládati, tak abychom nenadálým vpádem od nepřátel navštíveni nebyli, k V[i] M[i] urozeného [2]) pána pana Joachima Haugvice z Biskupic a na Rokytnici a z rytířstva pana Václava Zahradeckého z Zahrádek a na Budiškovicích pro zvláštní potřebu a opatření markrabství Moravského vypravujeme. V[i] M. za to žádáme, cožkoli nadepsané osoby na místě našem jednati a mluviti s V[i] M[i] budau, že jim toho všeho věřiti a k žádosti naší v tom se laskavě nakloniti ráčíte, tak jako bychom my sami osobami svými přítomni byli a s V[i] M[i] jednali. Věříme, že tak učiniti ráčíte; my se službami svými V[i] M[i] zase toho odsluhovati rádi chceme. S tím milost pána boha rač býti s námi se všemi. Datum z ležení u Katova.

Hejtmani, páni a rytířstvo markrabství Moravského v ležení u Katova shromáždění.

---

[1]) Str. 230.
[2]) Str. 231.

21. septembris v středu den sv. Matauše pan Pavel 1594
z Korky takové psaní panu nejvyššímu učinil: Pán bůh všemohaucí rač dáti, aby se V^{i} M^{i}, mému milostivému pánu, ve všem dobře a šťastně vedlo. V^{i} M^{i} oznamuji, že páni kommissaři Rakauští často se ke mně domlauvají. abych odsad vytáhl, a že jsau všudy nařídili profantu s dostatkem, a jakož se sám tomu divím, proč tak dlauho na jednom místě ležíme. Hlas veliký a řeči rozličné jsau o Rabu. abychom ho nezmrhali. J. M. arcikníže vždy spátkem utahuje již v Pruku; po malých dnech požene ho k Vídni. Račte se dobrými kunšofty opatřiti. Jsem na tom, jestli vůle V^{i} M^{i}, odsud dvě míle odtáhnauti zejtra, abychom nevšecko jiným vytrávili. Bez prodlévání račte, prosím, mi psaním oznámiti.

25. septembris velmi pobožné, srdečné a právě manželské psaní učinil vlastní rukau svau paní manželce své s tímto doložením: A nyní nevěda, dáli mi se pán bůh s tebau více shledati, když jsem se s svým pánem bohem smířil, také tobě všecko, co jsi proti mně činila, i bez tvé prosby odpauštím, tak abychom jestliže nebude v tomto životě ale v budaucím radostně, kdež lépe o sobě mysliti budeme, se shledali a na věky s sebau přebývali.

26. septembris hnul se pan nejvyšší general s tím vojskem od Znojma.

29. septembris ve čtvrtek den památný sv. Michala archangela přitáhli k Vídni rovně ten den, když vzdán byl Rab Turku.

10. octobris v pondělí před sv. Havlem a toho času vojsko české leželo v Prešpurku; k tomu směřoval arcikníže, aby Komárno retováno bylo. Ješto lid byl se již velmi rozběhl, s velikú váhavostí a nesnadností to tažení šlo; nebo hned s počátku penězi meškáni. A pan nejvyšší [1]) general český dožádán. že třmi tisíci kommissaře založil u Znojma, kteréž sice mu zase zaplaceny skrze místokancléře pana Kristofa Želinského, k tomu nařízeného; mnoho peněz i jiným, nechtěje, aby se meškali v tom ta-

[1]) Str. 232

1594 žení, aneb preč pro nedostatek vodjížděli, zapůjčil. Služby měsíčné jměl pan general 4000 fl., což učiní na míšensko 3428 kop 34 g. 2 d. Nicméně k tomu přišlo, že do Šutí uvedeni a tudy Turek prestrašen, že od Komárna odtrhl. 3. novembris vojsko to české bylo rozpuštěno.

Tito páni dvořané a služebníci s J. M[i] panem vládařem v tom tažení byli a koní jměli: Předně koní J. M[i] páně jízdních 45, item koní kočarských bylo 42, páně Joachima Metycha maršálka 8, pana Hanuše z Říčan 4, p. Adama Chřepického 4, p. Pavla Baubinského a pana Jindřicha Votíka 7, po Bohuslava Víthy 4; koní J. M[i] páně formanských 60 — summa koní 174 a na ty obrok páně šel, a osob bylo, kterým se strava dávala, 186.

Tito [1]) jměli měsíčnau službu: Jan Saska Vojíř na koní 6, Jan Dvořecký z Olbramovic též na koní 6, Fridrich Frokštain 3, Ludvík Kvos na koně 3, Fridrich Čejkovský na 2, Voldřich Kalenice na 2, Adam Tuněchotský na 2, Jindřich Bauchval na 2, Jetřich Mlazovský na 2, Erazim Reder 2, Jan Dobřanský 2, více se spolkem formanských koní, jenž pánů dvořanů věci vezli, 8 a postklepprlíci 3 — summa učiní koní 43.

A tak všechněch koní J. M[i] páně i pánů dvořanů učinilo 217.

Auřadové: Pan Metych maršálek se panem Jindřichem Votíkem o všechen dvůr páně se vší čeládkau, kterak by opatřen byl, pečovali; pan Jan Dvořecký z Olbramovic byl štolmistrem; p. Pavel Baubinský a p. Bohuslav Vítha na J. M. páně osobu hleděli, ručnice, zbroj spravovali; p. Adam Chřepický byl kuchmistrem a kellermistrem; panu [2]) Albrechtovi Šicovi stany poručeny; kaplan b. Jindřich Švortz; doctor p. Andreas Scholius; colmistr sekretář páně Martinus Šurer s Janem Ledenickým; pacholata při sekretáři Vojtěch Kautský a David Bechyňský (ti jměli obzvláštní stánek). Přední kuchaři: Kocian, Jíra, Zajíček. Mládenci: Filipp a Zimandl. Kuchynský písař Daniel Turek; ainkauferové Joachim Zemek a Lanč, písaři a špíži na po-

[1]) Str. 233.
[2]) Str. 234.

moc: zušroter a řezník Jan Budař z Bechyně; tafeldekker Hansz; šeňk Jiřík, nápomocný jemu Jíra trubač; stříbrníci Kristof a Henrych Praumbergar; forír a futrmastr Jiřík Růlle; barvíř mistr Ulrich; krejčí sám třetí Štefan Záblatsky. 1594

Hejtmané nad lidem pěším: überhejtman nad patnácti sty Rožmberského lidu pan Ludvík Qvos, fürerové Zdeněk Vítha, Petr Bebar; Voldřich Bejšovec lajtenambl páně Kvosů; fendruši: Melichar Zan z Krumlova, Pavel Pekař z Benešova a Jíra Šustr z Kaplice. Šultisové 3, drabantů 12 pro nejvyššího generala. K [1]) spravování stanův nařízen Nikl maštalíř a Šimek purkrabě Bechyňský. Jiřík Pekař z Třeboně satelknecht J. M[t] pana generala. Pradlí Mariana Nikle maštalíře žena s děvečkau. Trubačové: Andreas, Jan z Bechyně, Jíra starý, dvé mládenců. Bubeník na vlaské bubny Tomášek. Kommerdinerové: Makovsky, Hanzl, Filipp. J. M[t] páně pacholata: Hozlaur, Vitanovský, Jindřich Beneda (syn Jiříka Benedy z Nečtin a v Chřenici), Reder, Haugvic.

V tom tažení v Uhřích pan vládař jakožto nejvyšší general tyto nížepsané artikule po vytraubení dal ohlásiti českým i německým jazykem, jak by se vojáci chovati měli.

Předne, aby žádny do vinohradů neběhal a škody nečinil pod hrdlem stracení.

Druhé na mlejních nemá se žádná škoda činiti nižádnym způsobem pod hrdlem stracení.

Třetí. Kdo by lidem co jiného mimo seno a slámu mocí bral aneb z domů střechy a ploty odlamoval a plundroval, ten každý má na hrdle trestán byti.

Čtvrté. V třech místech, kde J. M[t] arciknížete Matiáše salva guardia položena jest, tu od dřeva a jiných jakýchžkoli věcí dokonce nic se vzíti nemá.

Páté.[2]) Aby žádný po usazené vachtě nestřílel pod hrdlem stracení. A ponévadž tyto puňkty na vetším díle v pštoluncích a artikulích, prve vůbec přečtených, obsaženy a vysoce zapovedčny jsau, protož nejvyšší pan general polní ješte všecken lid válečný přísně napomínati

[1] Str. 235.
[2] Str. 236.

1594 ráčí, aby od takového nekřesťanského a neslušného předsevzetí, jak jsau posavád činili, upustili; bylli by pak kdo v jednom neb druhém skutku postížen, ten každý má beze vší milosti ihned na hrdle trestán býti. Tím ať se jeden každý spraví.

Praporec hlavní pana generala nejvyššího lidu jízdného 500 koní; pan N. Prostiborský z Vrtby lajtenambt p. generala, p. Sezima Miřkovský ritmistr páně. Ritmistři: pan Vácslav Berka nejvyšší polní general maršálek, p. Melichar Reder nejvyšší general-lajtenambt; p. Adam Havel z Lobkovic nad pěti sty koňmi general-ritmistr; p. Radslav Vchynský nejvyšší kvartirmejster; p. Vácslav Pětipeský nad pěti sty koňmi; p. Jan Lukavecký nad 500 koňmi; p. Volf Rozvodovský z Nešova vedl rejthary z panství J. M[ti] císařské z měst a z klášterů 300 koní.

Za fendricha pan Jan Prostiborský velikú korauhev k. Č. nesl; při praporci pan Albrecht Slavata, p. Adam Předenice.

V té veřejnosti jízdy bylo do 4000 a pěchoty do 16.000.

Pěchota.[1])

Nejvyšší nad pěšími pan Pavel Korka z Gorky 1 regiment; 2. regiment pan Henrych z Kolovrat vedl; 3. regiment spravoval pan Bohuchval Rut. V týchž regimentích Voldřich mladší Malovic a na Kostelci hejtman knechtský, Bohuslav Sádlo z Vražného a na Vražném lajtenamb, Kristof Nyslovský z Nyslov a z Radvanova fendrich, Jindřich Červ z Božetína vachtmistr. Vácslav Crkovský z Crkovic feltbabl, Vácslav Bohdal z Řísnice fürer, Vácslav z Ledce vůdce haufu, Jiřík Jemam měštěnín z Ledce vabl.

P. Beneš Bauchval z Hrádku hejtman též nad 500 pěšími při panu Korkovi; Zikmund Chodek z Chodkova též nejvyšší lajtenambt nad jedním regimentem lidu pěšího střelců českých; Lukáš Trnavský též byl jedním hejtmanem nad pěchotau. Generalvagenmajster Jan Saska Vojíř z Vacovic; generalprofaus Herman von Lebendorf.

---

[1]) Str. 237.

V [1]) tom čase, když pan vládař byl v tom tažení Uherském, visitací neb dohledání všudy po panstvích hospod páni místodržící nařídili skrze Jiříka Volbrama z Štěkře a Abrahama Meceroda z Mecerodu. 1594

11. novembris v pátek den památný Martina rytíře, navrátiv se pan vládař na Třeboň, Martin Šurer s Waldthajnu, J. M[t] sekretář, v nemoci uherské ležev pošetilý, těm kteříž ho hlídali ukradv se, tu v zámku Třeboni v předním placu do studnice před pivovárem (,kteráž již zahražena jest,) o půl noci vskočil a utopil se. Nalezše ho kotví, vytáhli a v kostele sv. Alžběty pohřben jest.

14. novembris v pondělí po sv. Martinu J. M. pan vládař ráčil zase v dobrém zdraví z království Uherského domů na Krumlov přijeti; a tak tam deset nedělí ráčil býti.

Na konec toho roku nařízeno bylo po panstvích, že drábi ti z Uher navrácení zase hemelíny, ručnice, kordy, taulce a což jim tak zapůjčeno k tomu tažení bylo k odvozování přidržáni byli.

Toho roku v půl letě od sv. Jiří až do sv. Havla auroku z sum hlavních dobrým pánům přátelům a lidem pan vládař spraviti dáti ráčil 14.731 kop 13 g. 3 d.

V auterý svatodušní po polednách oheň vyšel ve vsi Ločedicích, v kteréž osedlých jest 42; sedláci od toho zapálení nejlepších dvorů a hospodářů sedmnácte a chalupníci čtyří hned do prachu zhořeli. Nemohli se dověděti, kterak se zapálilo.

Léta [2]) páně 1595.

12. ianuarii pan Petr Vok vládař domu Rožmberského ráčil z Krumlova do Prahy vyjeti. 1595

30. dne ianuarii v pondělí po sv. Pavla na víru obrácení Bartoloměj Praxl Volarský, písař důchodní Novohradský, ženil se na Nových Hradech, pojímav sobě za manželku pannu Alžbětu Jiříka Firšta, primátora Krumlovského, dcerku.

---

[1]) Str. 238.
[2]) Str. 239.

1595 3. februarii pan vládař dal všecky faráře po panství Krumlovském obsýlati, aby ordinování svá a formatcí ukazovali i strany posluhování večeří páně správu dali (i) učinili. Všickni se přiznávali, že jsau pod jednau, však že také těm, kdož žádají, pod obojí podávají, kromě Sverazkého, Polenského a Zelnavského, ti že jinak nežli pod jednau nerozdávají; v Netolicích, ve Lhenicích, v Němčicích všecko pod obojí přisluhováno.

20. februarii v pondělí po neděli reminiscere J. M. císař Rudolf ráčil přímluvu učiniti k stavům království Českého na hradě Pražském při sněmu shromážděným za Ondřeje Scholliusa, doktora v lékařství, aby za obyvatele do země přijat byl.

6. aprilis, to jest ve čtvrtek po neděli provodní, podlé takového přijetí zápis učinil, že žádného jiného za dědičného pána jmíti nemá nežli krále Českého korunovaného a že ve všech povinnostech má se srovnati s obyvateli království Českého i v religi, jakž řád a právo ukazuje.

Před nedělí květnau veliká voda byla u Bechyně i u Tejna na Vltavě a mosty pobrala i jinde. Adam Veselský byl tehdáž písařem na Bechyni.

28. aprilis v pátek po sv. Marku Jakub Raudnický, Vintrberský auředník a Drslavský, byv s Janem Benýdkem, hejtmanem Krumlovským, na Husi rybníce, šlakem poražen a odtud do města Záblatí vezen, kdež umřel asi v jednu hodinu po poledni. V domu jeho na Vintrberce, poněvadž manželka nebyla doma, věci jeho auřad zpečetili, aby ničímž hnuto nebylo. Regina nebožtíka manželka, navrátivši se, pečeti odtrhala, pročež i těžkosti pocítiti musila; ale na přímluvu snažnau jí příznivých lidí pan vládař ráčil jí to prominauti.

Fridrich Čejkovský z Čejkova hejtman Vintrberský a Drslavský

30. aprilis Abraham Mecerod s Lišvicem jeli na Vintrberg k inventování všelijakého dobytka, obilí, svrchků a nábytků.

[1]) Str. 240.

V kancelláři J. M[i] páně na Krumlově sedávali: Adam Záhorka, Vácslav starší Vítha z Rzavého, Rajnprecht Jan Gerhart z Lišvice, Abraham Mecerod z Mecerodu, Silvester Mlazovský z Těšnice. 1595

Jan Benýdek hejtman Krumlovský; pan Metych mense augusti byl předse maršálek.

[22. maii veselí svatební bylo na Leštně; jmám za to pana Maximiliána Trčky za pannu Dorotu Holickau z Šternberka.]

24. maii pan vládař ráčil opěty do Prahy jeti nejvíce za příčinau pana Michala Španovského, poněvadž s ním do konce ještě pro panství Milčínské spokojen nebyl. Za příčinau toho nedorozumění na nějaké postranní správy i farář Milčínský kněz Jan N. dostal se do vězení na rathauz do Soběslavě a potom do vězení kněžského na faru Krumlovskau.

16.[1]) iunii arcibiskup Pražský pan Berka přijel na Třeboň; 18. týž velebný kněz pan arcibiskup Pražský v neděli čtvrtau po sv. trojici přijel na Krumlov v šest hodin po poledni.

21. iunii Voldřich Kalenice vyhlášen v kancelláři Krumlovské za jagrmistra od pana Jiříka Homuta v přítomnosti pana Lišvice, pana Benýdka hejtmana a pana Meceroda.

22. J. M. pan vládař ráčil jeti, vyprovázev pana arcibiskupa, na Kratochvíl.

Při tom čase syn František a dcera Livia knížete don Virginia Ursina ze Vlach na Krumlov přijeli s hofmistrem svým panem Camillem Firmianem. Hofmistrně té panny kněžny jměla jednu železnú nohu; tu vedl Vácslav Vítha chromý s holí, že pěkné divadlo udělali, kdy tak spolu kulhali. Čím pak původem ty věci šly, nemohlo se věděti; nebo Vácslav Lavín z toho se docela vytahoval a paní vinu

---

[1]) Str. 241. Tehdejší arcibiskup Pražský pan Zbyněk Berka z Dubé a paní Polyxena Rožmberská z Pernštejna měli pana Petra Voka k tomu, aby některého Ursina za svého přijal a tak dům Rosenberský zachoval. I pozval na to skutečně pan Petr Vok vévody Gravinského Virginia Ursina syna Františka k sobě a byl by též ten úmysl provedl, kdy by pan Jan Jiří z Švamberka a bratr Cyrus na dodržení smluv dědičných nebyli naléhali. Vrátil se tudíž František Ursin štědře obdarován bez výsledku domů.

*

1595 dával a paní Lavínovi, že ty věci spletichal. A tak vždycky mantle dělány.

27. iulii ve čtvrtek po sv. Jakubu Jiřík Sverazký z Nidrau v městě Krumlově v domu svém život dokonal u večer v 9 hodin německých. Někdy býval služebníkem a sekretářem německým pana Viléma z Rožmberka a potom spoluradním v kancelláři. Pochován 29. iulii.

3. augusti J. M. pan vládař ráčil do Prahy odjeti z příčin obecních.

7. septembris poselství knížete Ferarského bylo u pana vládaře za hostě.

12.[1]) septembris J. M. pán ráčil zase z Prahy na Krumlov přijeti.

15. septembris legat papežský přijel na Krumlov z Passova, když dosadil nového biskupa; 16. zase odjel.

18. septembris pan vládař odjel do obory Netolické na Kratochvíl.

20. novembris ustanoveno učení literní a vyzdvižena škola evangelistská v Krumlově v Latraně na novém městě v domu Hrabinském.

1. decembris, jinak v pátek po sv. Ondřeji, Bartoloměj z Fliesnbachu vyhlášen za spoluregenta kancelláře Rožmberské na Krumlově od pana Jiříka Homuta kancléře v přítomnosti pana Lišvice a pana Benýdka hejtmana.

10. decembris v neděli druhau adventní jeden slovutný pokladač, goltmacher, jenž byl i u císaře plac jměl, Martin Klughar, měštěnín staroměstský, několik hodin na noc ve vsi Bubenči, za zámkem Pražským ležící, neví se, v šarvátceli či kterak jinak jest zabit. Piksu jměli spolu s Václavem Lavínem a lidí o mnoho tisíc připravili.

20. decembris J[i] M. paní Rožmberská Kateřina z Ludanic před úředníky menšími, p. Jakubem z Menštejna, p. z Michalovic a panem Kutovcem propustila na zámku Krumlově zápis, kterýmž jměla sobě všecka panství postaupena bez místa od pana manželа svého, pana vládaře, a pán se v ně zase uvedl. Pan Jan Vamberský z Rohatec

---

[1]) Str. 242.

od J^{i} M^{i} na místě J^{i} M^{i} 27. decembris Prachatických postupoval panu Častolarovi Dlauhoveskému k ruce J. M^{i} pánu, protože Prachatičští pro své právní o handl solní a silnici rozepře předně ochrany potřebovali, paní jich zastávati nechtěvši, a 29. decembris Krumlovského panství se postaupení stalo v kancelláři. 1595

Léta[1]) *páně 1596.*

1. ianuarii lidé vyslaní z měst, městeček panství Třeboňského, Novohradského a Rožmberského z příčiny privilegií, aby jim J. M. pán obnoviti ráčil, toho dne v kancelláři Krumlovské vypraveni, a od J^{i} M^{i} paní pánu J. M^{i} postaupení jsau však skrze urozené a statečné rytíře pana Jana Vamberského z Rohatec na místě J^{i} M^{i} paní a pana Častolara Dlauhoveského na místě J. M^{i} pána. A to se tak v kancelláři odvozování i přijímání vyřídilo. Páni, kteříž na uvažování obdarování seděli, byli zejména tito: pan Jan Vamberský, p. Častolar, p. Jiřík Homut, p. Adam Záhorka, p. Jiřík Volbram, p. Jindřich Daudlebský, p. Vácslav Špulíř hejtman Třeboňský, p. Lišvic, p. Vincens Hultzšporer hejtman Novohradský, p. Jan Benýdek hejtman Krumlovský, Vácslav Marek sekretář, Martin Grejnar bucholter, Kristof Vodňanský, auředník Rožmberský. 1596

Léta předepsaného při památce svatých třech králích vyhledalo se všechněch dluhův, co J. M. pan vládař dobrým lidem povinovat býti ráčil,

vší summy	699·257 kop	37 g.	5 d.	míš.
Ode tří králův léta 96. až do sv. Havla léta 1599, to jest za tři léta a tři čtvrti léta splaceno dluhův z důchodův J. M^{i} páně i za prodané statky jmenovitě	290·300 „	9 „	1	„
a tak zůstalo čistých dluhův J. M^{i} pánu k zaplacení při sv. Havle léta 99. jmenovitě	408·957 kop	28 g.	4 d.	míš.

[1]) Str. 243.

1596 1. [1]) februarii Jiřík Firšt, měštěnín Krumlovský, z jistého poručení J. M[i] páně do kancelláře vzat a za spoluradního od pana Jiříka Homuta kancléře v přítomnosti pana Adama Záhorky a p. Lišvice vyhlášen.

23. februarii pan vládař z Krumlova ku Praze cestu před sebe vzal, nechav paní manželky své na Krumlově, kteráž v tom čase v nemoc pominutí smyslů z nespaní upadši, divně sobě počínala a ledacos mluvila. Pán bůh sám ví příčiny takové její fantasie.

4. martii Zikmund Batory kníže Sedmihradské z Prahy k residencí své domů odjel.

16. martii Aldobrandinus, legat papežský, do Prahy přijel. Ten potom byl papežem.

28. téhož J. M. císařská ráčil poručiti děl některých v nově slívaných za zámkem Pražským pokoštovati a pokusiti, při kterémž střílení některé osoby škodu vzali.

4. aprilis ve čtvrtek po neděli iudica pan vládař listovně ve českém jazyku k J. M[i] císařské se přimluvil, aby lékaře jeho Andreasa Schollia erbem obdařiti ráčil, kteréhož on, když pan vládař zaplatil, dostal.

22. aprilis s večerem přijel do Prahy osvícený kníže a p. p. Virginius Ursinus; nějaké jednání a smlauva byla o ty děti jeho na Krumlov odeslané.

22. maii pan vládař ráčil se z Prahy hnauti, a poněvadž všech potřeb s dostatkem bylo, čeládka na odchodu dobře a aupravně s hojností chována.

27. [2]) neb 28. [3]) zase pan vládař na Krumlov navrátiti se ráčil.

Julii 8. ty vlaské děti s předloženými a sluhami svými odebraly se z Krumlova ku Praze.

Julii 13., jenž bylo v sobotu den památný sv. Markéty, ráno život dokonal statečný rytíř a služebník domu Rožmberského Jan Saska jinak Vojíř z Vacovic v domu svém v Krumlově v Latraně a v kostele klášterním po-

[1]) Str. 244.
[2]) Str. 245.
[3]) Ego posui 28, poznamenal V. Břežan.

chován. Před Janem Dvořeckým z Olbramovic štolmistrský 1596
úřad na sobě jměl. (Neví se, jaké religii byl.)

17. augusti Andreasovi Scholliusovi, lékaři svému životnímu, pan vládař stateček tvrz Slavkov s dvorem a vesnićkami, což k tomu náleželo, darovati a postaupiti skrze Adama Záhorku, Lišvice, hejtmana Benýdka a Füršta, služebníky své, ráčil na ten spůsob, aby jistota na 10.000 kop panu vládaři zase navrátil. Což tak učinil.

7. septembris po druhé toho roku pan vládař ku Praze obrátiti se ráčil a tím ranněji odjeti.

A toho dne J[i] M. panna panna Anéžka šlechtična a hrabinka z Gutnštejna, byvši při J[i] M[i] paní několik let, ode dvora se paní Kunegundau Pruskovskau z Gutnštejna, sestrau svau, a panem manželem jejím i také s druhau sestrau její paní Sidonií z Šternberka odjela; nebo nemohla se paní vládařkou srovnati a dobré bydlo ji hnětlo.

11. septembris sněm v Praze počal se, k němuž také pan vládař pospíchal; 22. octobris pan vládař Rožmberský zase z Prahy na Krumlov navrátiti se ráčil.

22. [1]) novembris toho dne odpuštění vzal jsem Vácslav Březan z kancelláře saudní Krumlovské, a ta služba odevzdána Šimonovi Netolickému, někdy sekretáři na Bechyni, potom písaři při kancelláři dvorské.

25. novembris J. M. pan vládař, a to již po třetí ten rok, ráčil před sebe jízdu vzíti ku Praze.

11. decembris v auterý po sv. Mikuláši Vincens Hultzšporer, hejtman Novohradský, o tom pozdvižení selském v Rakausích J. M[i] pana vládaře radám do kancelláře takovú správu napsal: V pátek minulý na Nové Hrady přišlo poselství, že půl míle od Vitoraze některý tisíc sedláků leží. V sobotu hned jsem jel na Vitoraz, abych mohl jistú věc přezvěděti; přijev na Vitoraz, toho jsem nic nenalezl, toliko město a zámek hláskau osazeny. Od pana Švortzmana, hejtmana Vitorazského, jsem správu vzal, že poddaní pana Achace Štrejna a pana z Landau se zprotivili, a těch že jest v městečku Germs míli od Vitoraze přes

[1]) Str. 246.

1596 2000 pospolu; ti že z moci jiných pánů poddané k sobě, dávajíce jim povinnosti, přijímají. V tom pak Germs, kde se jich přes dva tisíce minulý pátek strhlo, ti že jsau dva sedláky mezi sebau za hejtmany vyhlásili. Ten pak jeden vyhlášený jejich hejtman že svůj nůž pětkráte do sebe vbodl, ale posavád neumřel a tak trápě se leží v tom městečku pod správau mau. Poněvadž ani čtvrt míle od nich není, mně správy docházejí, že mnozí lehkomyslní užralci již se dávají slyšeti, aby jen k nim přišli, že se hned k nim dají. — A tak pánův v nebytí J. Mi pána doma za radu žádám etc. Páni raddy odepsali, poněvadž se tu těžké věci dotýkati chce, že J. Mi pána v tom se dolóžiti míní. Při [1]) navrácení J. Mi páně byli obesláni ti pomezní poddaní Němci v nemalém počtu, z nichž někteří vězením i dva na hrdle do kola vpletením pro ostrach ku příkladu jiným ztrestáni byvše.

18. decembris v auterý po maudrosti boží sjíždělo se panstvo na Hradec Jindřichů, a na zejtří pohřeb tělu mrtvému pana Adama z Hradce vykonáván.

Za přední tabulí tímto pořádkem Jch Mi páni po témž pohřbu nebožtíka pana purkrabí seděti ráčili: předně J. M. pan vládař domu Rožmberského jakožto přední přítel, strejc a ujec nebožtíka, a podlé J. Mi pan Václav Berka, pan Adam z Šternberka, pan Jindřich Slavata, pan Jan Jiří z Švamberka, pan Vilém z Raupova, pan Karel z Žerotína, p. Albrecht Slavata, p. Václav z Kolovrat, p. Křinecký z Ronova, p. Bohuslav Malovec, p. Bohuslav Kalenice, pan Joachim Kalenice, p. Joachim Metych, p. Jiřík Homut, p. Burian Vrchotický, pan Jan Kořenský, pan Voldřich Častolar, pan Karel Čabelicský, p. Václav Hodický; na druhé straně podlé J. Mi pana vládaře tito seděti ráčili: p. Krištof z Lobkovic, pan Ladislav Berka, pan Adam z Waldštejna, pan Třebický, pan Krajíř, pan Jan hrabě z Serinu, pan Krajíř mladší, pan z Ecinku, pan Jan Malovec, pan Tubský, pan Jan Hodějovský, pan Bohuslav Těmin, pan Petr Dvořecký, pan Vencelík, pan Pavel Ma-

[1]) Str. 247.

lovec, pan Adam Kunáš, pan Jan Vrchotický, pan Chraustenský, naposledy jeden Moravec, jména jeho nevím — summa všech za tau tabulí třidceti devět a dávalo se na tabuli jako na šest stolů. 1596

Léta [1]) *páně 1597.* 1597

21. ianuarii pan vládař vzal před sebe cestu z Krumlova ku Praze.

24. ianuarii střelba všelijaká v cajkhauzu novém na novém městě v Krumlově předně zinventována; našlo se jí osmdesáte čtyři kusy, místem jich dvě podlé sebe, druhdy osm na kolesách, vše za kus počítaje.

5. februarii právo hraničné, totiž z Tábora, Písku, Vodňan, měst královských, též z Prachatic, Třeboně a Soběslavě, měst J. M[i] pana vládaře, v té při mezi Mikulášem Bidrsonem s jedné, Dorotau, manželkau jeho zpronevěřilau, Fridrichem Litvínem, cizoložníkem, a Martinem Gallusem, svodníkem, sausedy Krumlovskými z druhé strany zasednuto. Vynalezena mu očista přísahau a vězení. 7 dne téhož měsíce právo rozjelo se.

Mense martio ti bauřliví sedláci v Rakausích nepřestávali se rotiti; z té příčiny nařízení učinil pan vládař skrze pana Jana Vamberského a raddy své z kancelláře, že z téhož panství Novohradského rychtáře i konšely z městeček i vesnic před sebe obeslali k přezvědění, takéli by se toho co začínati chtělo. Ale nemohlo se vyhledati; pročež napomenuti k věrnosti a k stálému se své vrchnosti přidržení s předložením pomst, jaké dokračují na takové spurné, svévolné, nešlechetné lidi. Však nicméně někteří se našli, že s nimi se rotiti počínali; z té příčiny dva, jenž k pozdvižení lidí panských původcové byli, na hrdle do kola vpletením a někteří vězením jiným k ostrachu ztrestáni. A takto zlé mezi poddanými panskými přetrženo.

8. martii v sobotu po neděli reminiscere pan vládař tvrz Slavkov s dvorem poplužním, vsí Slavkovem, též Mezipotočí s dvory kmetčími, s platy etc. Ondřejovi Schollinsovi z Elsaufu do desk vložil.

---

[1]) Str. 248.

1597 13. [1]) martii Štefan Záblatský, dvorský krejčí, umřel v Latraně v lozumentu sajdenštrikera v noci na pátek před osmau hodinau; pan Andreas Baudisius, evangelistský kazatel, nad ním pohřební kázání na krchově v Krumlově učinil. Byl nebožtík člověk poctivě spravedlivý a tichý; po něm toho úřadu při dvoře i ženy dostal Matiáš Smolík též z Záblat.

25. martii J. M. pan vládař Rožmberský na Krumlov se navrátil z Prahy.

Při památce božího vstaupení z panství Milčínského, kteréž pan vládař zase v držení vešel, auředník Diviš Lomnický obeslán byv na Krumlov za jistými příčinami, tehdy pan Michal Španovský, do Milčína přijev, dal mu vzíti tři koně jeho i s pacholkem. Předešlého roku také při sv. Kateřině v nebytí auředníka doma, přijev týž pan Španovský do Milčína, v domu J. M[i] páně všecky pokoje i truhly mu zodmykati a zotvírati dal, a odtud mu nemálo pěkných věcí ztratilo se. I sice nad ním divně se potřásal, jímati ho poručiv, jako by jměl od J. M[i] císařské poručení. Ubohému pacholku zaneprázdnění i škodu učinil a nevím, kterak k svému přišel. To všecko činil, dávaje příčiny, aby pán se s ním v další saudní nevoli a zaneprázdnění dal; ale toho nedovedl. Než chtělli Milčín jmíti, musil smlauvě dosti učiniti a jej hotovými zaplatiti.

Sotva pan vládař těch Vlachů Ursinů odbyl, jakž napřed dotčeno, že hned jiný Fabio Ursino, Virginiů bratr, také na hold přijel, od císaře i jiných předních rad přímluvčí sobě psaní vyjednal; ale dobří pana přátelé pana vládaře vystříhali, aby s ním v žádné jednání nedával se, že Vlaši umějí obmyslně své věci vésti. A kdo ví, kde by se bylo to stavilo.

26. maii pan vládař ráčil opěty ku Praze vyjeti z Krumlova.

27. [2]) maii v auterý svatodušní pan Jan Dvořecký z Olbramovic, štolmistr J. M[i] páně, mezi 6. a 7. hodinau na půl orloje umřel v Latraně v lozumentu svém u Provaz-

[1]) Str. 249.
[2]) Str. 250.

níka a v klášteře pochován; jměl na levé ruce pryskýř. 1597
Byl žádostiv ležeti v novém kostele u špitála v Latraně, kterýž dal pan vládař postaviti; ale k tomu neráčil pán dovoliti.

Mikuláš Šrajberstorf byl též radda na Krumlově v kancelláři a bydlil v domu pana Metycha.

Já při pohřbu pana Dvořeckého nebyl jsem, nejsa v Krumlově (a tak jmám za to, že jsem s tím vozem pro Ursini šestmi koňmi vezen do Prahy, aneb někde jinde jsem byl. Nebo ještě tehdáž pan Kvos nebyl štolmistrem a on mne vypravoval. V Netolicích byl jsem v hody boží, poněvadž pána nebylo doma.)

10. iunii v auterý po sv. Medardu v Praze veliký příval s krupami spadl, že v některých ulicích voda šla do kolenau.

17. iunii v auterý po sv. Vítu pan Petr Vok z Rožmberka, vládař domu Rožmberského, dskami dal moc Adamovi Linhartovi a Mikulášovi Rýdlovi, aby mohli odpor dání tomu kollatury fary Krumlovské rektoru a mistrům societatis Jesu dskami zemskými vložiti, i k tomu odporu poháněti a ku při státi. (Dobře, kdyby nebylo zmeškáno a promlčeno.)

A toho dne zase z Prahy pan vládař hnul k domoví; 20. iunii přijel na Třeboň, 22. na Krumlov.

9. iulii poznamenal sám pan vládař takto: jsem zván od pana Petra Baubinského, který na Střele bydlí, na veselí strejně jeho.

28. [1]) augusti ve čtvrtek po sv. Bartoloměji pan vládař ráčil z Krumlova vyjeti k Dobré vodě nad Stropnicí na panství Novohradském a tam až do středy po narození panny Marie zůstávati a mývati se ráčil; protráveno tam 212 kop 45 g. 1 d. 1 h. míš.

Septembris 10. noci předcházející Jana Günstetera, apatekáře a služebníka starého pána z Rožmberka, v městě Krumlově manželka paní Agnes život dokonala.

16. septembris v auterý po patnácté neděli po sv. trojici pan vládař aupravné a dosti hlučné veselí konati

---

[1]) Str. 251.

1597 dáti ráčil služebníku svému Martinovi Grejnarovi, pojímajícímu sobě za manželku pannu z fraucimoru Annu Danielku z Semanína.

23. septembris v auterý toho dne po sv. Matauši J. M. pan vládař toho dne z Krumlova ku Praze vyjeti ráčil; octobris 29. v středu po sv. Šimoniši Judovi pan vládař ráčil se šťastně z Prahy zase domů navrátiti.

Toho roku tato díla konána na Krumlově: v zahradě na novém městě zeď k foglhauzu a v stavení mřeží dratenných dělána i pavlače na zdech od domu hraběcího, aby mohlo se na foglhauz jíti a ptáci netoliko slyšáni ale i viděni býti mohli; jakož pak, když to dohotoveno bylo, rozkošné veselí a rozličný hlučný spěv od nich ku podivu slyšán. — Měšťané tudíž zeď od vody podemlenau a poraženou zase zakláti a vyzdvihovati dali. V zahradě na ostrově pod zámkem mnoho díla tesařského, truhlářského a malířského bez gruntu a stálosti děláno; nebo to potom vítr vše zporážel a voda na díle odnesla. — Obora pod zámkem dělána kamenná okolo rybníka a luk. Item loch hluboký na plášti za zámkem dělán a to dílo několik let děláno; chtějí tomu, že přes 3000 kop na ně šlo. A když se pan vládař na Třeboň dostal, před některými slyšeti se dal, že mu toho nákladu líto, že té zvůle užívati nemá.

Léta [1]) *páně 1598.*

Měv se ženiti pan Fridrich Frokštajn z Načeslavic, dvořenín a fürschnajder J. M[t] pana vládaře, za paní Ludmilu Kořenskú z Hřebene, a J. M. pán den k veselí svatebnímu v pondělí po novém létě na zámku Krumlově determinovati ráčil, ale paní nevěsta, velice se roznemohši v městě Budějovicích Českých, od poručníkův svých nemohla na Krumlov dovezena a dodána býti. Z té příčiny aby nicméně potřeby zhotovené pánům přátelům pozvaným se dostaly a veselí okvašeno býti mohlo, na to místo urozenému a statečnému rytíři panu Adamu Tuněchotskému z Poběžovic, též služebníku a dvořanínu svému, na týž den

[1]) Str. 252.

jmenovitě 5. ianuarii se pannou Mandalenau Kunáškau 1598
z Machovic veselí svatební vykonati ráčil. Tabule držána v světnici veliké z sadu k plášti, jenž slaula zelená. Oddáni byvše od kněze Jana z Vinoře, faráře a arciprýšta Krumlovského, na paláce.

6. ianuarii v auterý po novém létě, jinak den sv. tří králů svatební veselí jměl Jan Hagen z Švartzpachu, pána J. M^{i} komorník se pannou Annou Kopar, Engellandkau, služebnicí J^{i} M^{i} paní; potvrzeni predikantem evangelistským knězem Ondřejem Baudisiusem.

A toho dne písaři tři v erbovní světnici pospolu seděvše, jmenovitě Matiáš Rudner, Bartoloměj Dašek a Václav Hauch svatbili se.

25. februarii v středu po sv. Matěji ráno na usvítě v městě Krumlově Českém umřel pan Mikuláš Fictum, služebník a dvořenín J. M^{i} pana vládaře; byl ženatý. Jměl službu měsíčnú na tři koně.

19.[1]) martii v zelený čtvrtek velmi umělý a důvtipný zlatník pana vládaře Silvester umřel na předhradí zámku Krumlovského. Pojal sobě za manželku z Cáhlova, kteráž před ním umřela.

24. martii toho dne v auterý velikonoční J. M. pán ku Praze vyjeti ráčil, prvním dnem do Třeboně; 26. ve čtvrtek z Třeboně obrátiti se ráčil ku Praze.

29. od křesťanů k třetí hodině na noc Rab dobyt.

Aprilis 23. počna od sv. Havla léta 97. až do sv. Jiří léta 98., to jest za půl léta přijato stříbra čistého dělaného v kruzích neb plicích dvanácti za 7855 kop 39 g. 1 d. 1 h.; potom od toho času až do 11. dne měsíce martii léta 99 v devíti plicích stříbra do komory J. M^{i} páně odvedeno za 5·255 kop 34 g. 1$^{3}/_{4}$ d.

26. v neděli vocem iucunditatis J. M. pán ráčil z Prahy domů zase přijeti.

Maii dne 8. pan Vilém Slavata z Košmberku, jmaje úmysl do království Englického peregrinovati i při J^{i} M^{i} osvícené královně Alžbětě se oznámiti, vyžádal sobě od

---

[1]) Str. 253.

1598 pana Petra Voka vládaře domu Rožmberského, poněvadž přede třicíti léty pán také tam býti a s královnau v známost vjíti ráčil, k Její Jasnosti přímluvčí psaní, kteréž mu vydáno jest. A on, šťastně dostav se k residencí J^i^ M^i^, takové psaní odevzdal; královna dlauho se upamatovati nemohla, bylli tam kdy pan z Rožmberka, až s připomenutím jiných někdejší jeho v mladosti své shledání se pánem ku paměti sobě přivésti dáti ráčila a pana Slavatu laskavě a vlídně přijala i ferunk náležitý učinila.

Maii [1]) 11. v pondělí svatodušní J. M. pán opěty ku Praze z Krumlova vyjeti a prvním noclehem v Veselí býti ráčil.

[4. dne iunii ve čtvrtek po neděli druhé po sv. trojici velebný kněz a pán Zbyněk Berka, arcibiskup Pražský, pana Petra Voka jakožto vládaře domu Rožmberského s patrem rektorem, otci a mistry kolleje Krumlovské narovnati usiloval v příčině podací neb kollatury fary Krumlovské, týmž pánům jesuitům od pana Viléma z Rožmberka odevzdané.]

9. iunii v pondělí den památný sv. Medarda aneb po třetí neděli po sv. trojici díl města Soběslavě ohněm zkažen, totižto v městě i se branau Táborskau 43 domy a na předměstí 24. O tom Soběslavští takto ku pánu svému napsati dali: Milostivý pane! Nemůžeme toho nikoli před V^i^ M^i^ tajiti, kterak v tento minulý pondělí den sv. Medarda okolo hodin osmnácti, před kteraužto nešťastnau hodinau čas a den jasný jmajíce sobě od pána boha propůjčený, neuměvše na to mysliti, abychom se ubozí lidé s tak nešťastnau příhodau potkati měli, oheň z komínu domu Jindřicha Mírky, toho času auřad purkmistrský držícího, jest vyšel, tak že nijakž od lidí, chtěvše to zlé přetrhnauti, tomu nešťastnému poslu odoláno býti nemohlo; nýbrž jmaje posilu od velmi prudkého větru náramně nevypravitedlnú škodu ten oheň na našich chudých stateččích učinil. To všecko pořadí v rynku od domu Vácslava Hrona se dvěma ulicemi, domem farním, s branau Táborskau, kdež při [2]) tom i most shořel, tak že lidé vcházeti nemohli, krovové

[1]) Str. 254.
[2]) Str. 255.

na zdech městských i se vším předměstím Táborským shořelo. A to vše stalo se v hodinách dvau, že jest do sedmdesáti domů s zasejpáním sklepův i s zbořením štítův k tomu několiko stodol do gruntu k zkáze přišlo; nebo nebylo možné pro veliký vítr a prudkost ohně k hájení přistaupiti. Ale kdo mohl něco málo lepšího dostati, aby sám sebe zachovati mohl, do polí lidé ucházeli; jiní, byvše v poli, než jsau se navrátili jako v okamžení o všecko jsau přišli, v čemž chodí, to za svůj statek jmajíce. Vypraviti nemůžeme, jaké naříkání, upění a pláč od ubohých lidí byl, tak že netoliko člověk člověku, tu jsa jeden druhému přítomný a na to se dívaje očima svýma, politovati by mohl, ale to kamení želeti co jmělo. A kdyby, milostivý pane, pán bůh na nás tak milostivě se ohleduauti neráčil, propůjčiv nám v ten největší oheň hojného deště, bylo by snad město i chrám páně do gruntu vyhořelo. Obročnice panská v hradu ta obhájena jest. 1598

Junii dne 11. ve čtvrtek po sv. Medardu mor se v městě Krumlově začal v lázni, v šatlavě, též i mezi studenty v domu chudých žáčků, tak jakž Jiřík Fiřšt, spoluradní kancellářský, poznamenal.

18. ve čtvrtek po sv. Vítu J. M. pan vládař ráčil se šťastně, jev z Prahy na Karlštejn a odtud k domoví, zase na Krumlov navrátiti.

20. v sobotu po sv. Vítu toho téhodne na morní bolesti zemřelo osob a pochováno v Krumlově Českém osm.

25. Ve čtvrtek po sv. Janu křtiteli pan vládař ráčil na Třeboň odjeti.

27. v sobotu toho téhodne jich zemřelo na Krumlově osoby 4.

28. [1]) v neděli před sv. Petrem Pavlem J. M. pán ráčil zase z Třeboně na Krumlov přijeti.

Julii 4. v sobotu den sv. Prokopa toho téhodne zemřelo jich na Krumlově 21.

11. v sobotu po památce mistra Jana z Husince umřelo jich v tom téhodni 7.

---

[1]) Str. 256.

1598 14. v auterý po sv. Markétě J. M. pan vládař, an již dosti hmotně povětří nakažené se rozmáhalo, z Krumlova do obory Netolické na Kratochvíl od Krumlova čtyři míle odjeti ráčil se paní manželkau svau a J[i] M[i] fraucimorem přednějším. Za ním také služebníci a raddy, buchalteria i komora se obrátili, zanecháni byvše doma Jiřík Füršt radda v kancelláři a Jan Lauta purkrabě Krumlovský a těm poručena správa zámku i hospodářství.

18. v sobotu po rozeslání sv. apoštolů toho téhodne jich zemřelo 12 osob; 25. v sobotu den sv. Jakuba toho téhodne jich morem zsešlo 12 osob v Krumlově; augusti 1. v sobotu den památní sv. Petra v okovech mor jich porazil toho téhodne 8; 8. zsešlo osob 14.

13. ve čtvrtek po sv. Vavřinci povětří přišlo v noci s velikým blýskáním a div té noci na nebi z zámku Krumlova naproti Domorajicím vidín.

15. v sobotu den nanebevzetí panny Marie u Krumlova z velikého pršení voda na rybníce pod zámkem veliká byla, mnoho poškodivši; 18. řeka na Vltavě tudíž rozvodnila se, též náramně veliké škody zdělala při městě a není pamětníka, aby ji tak velikau pamatoval, že u mostův městských sluzejí dosahovala.

Augusti [1]) 22. v sobotu před sv. Bartolomějem tím téhodnem padlo jich v tom přímoří osob 43; 29. v sobotu den památný stětí sv. Jana poraženo jich tím morem 50 osob.

Septembris 5. v sobotu po sv. Jiljí toho téhodne jich zemřelo 39 osob; 12. v sobotu po narození p. Marie toho téhodne jich zsešlo 44 osoby.

Na hory Ratiborské od neděle reminiscere léta 96 až do neděle crucis léta tohoto 98. za rudu v desíti kvartálích za 2·245 hřiven 15 lotů 1 d. stříbra podlé taxy Hory Guttny dáno peněz 13·291 kop 46 g. 6 d. 1 h. míš. I také z toho desátek králi do komory zpravován. Auszbajtoné šli po 8, 13. i 17. kop.

---

[1]) Str. 257.

19. septembris v sobotu před sv. Mataušem sešlo jich v městě Krumlově v tom téhodni 43 osoby; 26. v sobotu před sv. Václavem v tom téhodni poraženo od rány morové osob 80. 1598

Octobris 2. v pátek po sv. Michalu archangelu p. doktor Andreas Schollius na Slavkově umřel.

3. v sobotu toho téhodne jich zemřelo 39 osob.

8. Matiáš Fuch, starý Rožmberský služebník a kammrmejstr i s synem svým nejstarším umřel.

10. v sobotu po sv. Diviši toho téhodne zemřelo osob 36.

13. Kašpar Pergar a Linhart příjmím Kardinal, jinak Wolffut, zemřeli.

15. Tobiáš Singenšpihler, jinak Goldšajder, umřel ráno; byl člověk možný a rád zakládal ty, jenž se živiti chtěli; na tisíce dobytka mezi lidmi jměv, když sám jediný pozůstal, registra zpálil proto, aby žádný chudiny sedlské z něho neupomínal.

17.[1]) v sobotu po sv. Havlu toho téhodne jich zemřelo 37; 24. v sobotu po sv. Voršile toho téhodne jich zemřelo 33 osoby; 31. v sobotu po sv. Šimoniši Judovi v tom téhodnu zsešlo osob 26.

Novembris 7. v sobotu po všech svatých tím téhodnem pochováno umrlých 13; 14. toho téhodne umřelo jich 12.

15. novembris, to jest v neděli XXVI po sv. trojici, dovolením a nařízením J. M[i] páně ctihodný kněz a zprávce církevní evangelistský, pan magister Andreas Baudisius počal kázati v kostele novém u sv. trojice v Latraně podlé špitála a druhau neděli následující i svátostí večeře Kristovy žádostivým toho přisluhoval.

21. v tom téhodni pochováno osob 12; 28. v tom téhodni padlo od rány morové 9 osob. Decembris 5. toho téhodne jich pochováno osob 5.

7. decembris v podělí po sv. Mikuláši na dožádání pana Joachima Oldřicha z Hradce pan vládař z Třeboně do Hradce jízdu před sebe vzíti ráčil, nejvíc za příčinau

---

[1]) Str. 258.

1598 prodaje Hlubockého panství [panu Bohuslavovi Malovci] raddu společně přátelskú drževše, a tu až do soboty zůstati ráčil.

12. toho téhodne vymřelo osoby 2; 19. padlo povětřím nakaženým osob 7 toho téhodne; 26. zsešly jedovatým tím povětřím osoby 3 v témž téhodni; 31. toho téhodne na konec roku na Krumlově zemřelo osoby 2. Summa všechněch v této morní ráně zahubených a zsešlých lidí 669 osob toho roku; ale ještě se na tom neslehlo.

Zůstávali v té ráně boží na Krumlově důchodní písař Ambrož Štrup s mládencem svým Matiášem Rudnarem, písař pivovarní Matěj Decara, obroční Nikodem Veselský z Šebínu, mlejnský Šimon Štrobel, Šimon Netolický; v kancelláři mezi pány žádný neumřel, z čeládky zámecké kromě vrátný, jenž chodil k nemocným na Fleeperg s ženau a dětmi, a jeden mládek z pivováru panského.

18. decembris pan z Hradce darem panu vládařovi odeslal osmnácte pěkných figur malovaných nejvíce poetských o Venuši.

Když pan vládař v oboře Netolické býti ráčil, pro zvěř vsito: žita 26 st. a 2 q̃., ovsa 105 st. 2 q̃., pohanky 4 st., pšenice jaré 2 q̃., semence 1 st.

Léta[1]) *páně 1599.*

1599 Toho roku dobytka hovězího šelmau zahubeno na tisíce i zvěří v oboře Netolické na sta kusů zahynulo. I místem nakaženým povětřím lidé mřeli, a byla toho roku drahota na obilí.

Jindřich Vintíř byl již v službě J. M[i] páně z kuchmistra radda a potom přední regent i kantnýř, jakž ho pan kancléř z Lobkovic nazýval.

13. ianuarii přijeli na Kratochvíl do obory menší auředníci desk zemských pan Jakub z Majdštejna (sic) s panem Bunzonem a ingrossatorem na dožádání J. M[i] páně; na zejtří odjeli zase ku Praze.

---

[1]) Str. 259.

14. J. M. pan vládař ráčil jeti ku panu Bohuslavovi Malovcovi na Hlubokú dle navštívení ho v novosedlí. 1599

18. pan Jiří Homuth přijel na Kratochvíl s panem Jindřichem Daudlebským proto, aby přítomen byl počtům komorním.

22. Andreas Zvíkovský, písař na Libějicích, postaupil písařství Jiříkovi Veselskému.

25. Martin Grejnar počet komorní vykonal

27. odjeli z Kratochvíle do Prahy Grejnar, b. Jindřich Švortz, kazatel dvorský, a Hermannus Bulderus lékař.

Februarii 7. urozená paní paní Maruše svobodná paní z Rogendorfu, vdova, vdávala se za pana Zigmunda Ludvíka pana z Polhaimu, J. M[i] C[e] raddu; veselí bylo na zámku Polhaimbu v městě Welsu.

8. páni kommissaři J. M[i] císařské uvazovali se v statek odaumrtní Slavkov po nebožtíkovi Andreasovi Scholliusovi lékaři.

14.[1]) pan vládař ráčil z Kratochvíle odjeti do Třeboně.

15. to jest v pondělí po neděli sexagesima z Třeboně jel pán na Hradec, pozvaný od pana Hradeckého na veselí Pernického štolmistra páně s jednau Staškovnau, kteráž po svatbě ve čtrnácti dnech umřela.

18. navrátiti se ráčil pán zase na Třeboň; 19. z Třeboně jel pan vládař ke dvoru svému do obory Netolické na Kratochvíl. Vácslava Březana nechal ze dvau příčin na Třeboni, jedno aby některá privilegia pánů Třeboňských, kteráž jměli od pánů z Rožmberka k vyhledání genealogie, kteréž se potřebovalo k té při proti pánům z Švamberka, vyhledal; druhé aby v přítomnosti pana hejtmana pana Vácslava Špulíře spatřil bibliotheku klášterskau s listy a pánu o ní správu učinil, což toho dne pátečního 19. februarii vyřídiv, v sobotu za J. M[i] pánem jel.

21. v neděli masopustní veselí svatební konáno na Kratochvíli Ludvíkovi Kvosovi, štolmistru J. M[i] páně, pojímajícímu sobě pana Beneše Bauchvala z Hrádku a v městě Milivsku a paní Johanny Bauchvalové z Rajtzenštejna

---

[1]) Str. 260.

*

1599 dcerku pannu Annu z Hrádku. [Přínos byl z města Milivska do obory na Kratochvíl], oddání a potvrzení knězem Řehořem farářem Netolickým.

Martii 16. J. M. pan vládař ráčil z Kratochvíle do Prahy jízdu před sebe vzíti, první nocleh na Písku, druhý na Březnici, třetí v Dobříši učiniti; 22. před J. M[i] císařskau pan vládař byl a audiencí jměl.

23. bylo přednešení sněmovní bez přítomnosti osobní krále.

31. Jan Benýdek z Veveří s dědici svými do stavu rytířského přijat.

Aprilis[1]) 1. ve čtvrtek po neděli iudica u přítomnosti urozených vládyk Jana Benýdka z Veveří a z Mysletína a Bartoloměje z Fliszenpachu, J. M[i] pana vládaře regentů, stal se popis skrze Vácslava Březana všelijakého statku movitého, svrchků a nábytku J. M[i] páně, jakž v domu J. M[i] na hradě Pražském tak ve dvoře Vokovském i na vinici Mičanovské. A takový inventář s věcmi v něm popsanými jest odevzdán Adamovi Veselskému, jenž za hospodáře od J. M[i] pána ustanoven byl, postaupen, aby z něho práv byl. Nebo od Podlahy auřad ten vzat, protože nějaká krádež peněz, kteréž on v svěření jměl v domu panském několik set, stala se, kterúž on vinen byl, jakž níželi doloženo bude.

Toho času, jmám za to, pan vládař domu Rožmberského do saudu zemského na místo předků svých dosedl; avšak dříve nežli k sobě to přijal, uctivú a rozšafnú výmluvu svú, předkládaje nezvyklost a zpozdilost v prácech a řízeních zemských, učinil.

4. aprilis J. M. pán z Prahy k Netolicům zase obrátiti se ráčil, prvním dnem do Mníšku, druhým do Březnice, třetím na Písek, čtvrtým na Kratochvíl.

9. Honz Pop, někdy J. M[i] císařské Rudolfa druhého nejpřednější a nejtajnější komorník, umřel v noci na čtvrtek v Praze (šlak ho porazil a přetrhl), neučiniv o statku svém, jehož za mnoho tisíc jměl, pořízení. Tu opět císaři přibylo.

---

[1]) Str. 261.

18. aprilis v neděli provodní J. M. pan vládař vyjeti 1599
ráčil z Kratochvíle v kommissí na Čkyně s dvořany svými; měly se nějaké meze při panství Vintrberském spatřovati. Byvši ustavičná hrozná prška, tuž kommissí vodami velikými naběhlými zrušila. Pročež od Čkyní na Němčice jsme se obrátili ku panu Adamovi Chřepickému, potom na Strakonice, z Strakonic na Protivín, kdež jsme několik dní zůstali, pak u dvora Červeného přes luka široce se voda rozlivši, dosti pracně jsme přejeli. Ta povodeň v Čechách mnoho rybníků potrhala i jiných škod nadělala; však na panství Třeboňském škody neučinila.

22. dne téhož měsíce byl veliký příval u zámku Kratochvíle, plná strauha vody byla, až do kuchyně se rozlívala. Ale pán neráčil domů ještě se vrátiti.

Maii 6. ve čtvrtek po neděli iubilate pan Lukšan starý a na Březnici syna svého Adama ke dvoru J. M[i] pana vládaře vypraviv, nemohv pro sešlost věku ho dovesti, listovně J. M[i] pánu k cvičení a ochraně ho poručil.

12. [1]) ve středu po neděli cantate Jan Benýdek hejtman, jaká příhoda stala se na Krumlově, o tom takto panu vládařovi napsal: Milostivý pane! Nemohl jsem pominauti, nežli V[i] M[i] oznámiti, že této hodiny roszparajter V[i] M[i] Andreas v tom domečku, v kterém jest bydlel, umřel a žádný při něm nebyl; co jest se mu stalo, neví se. Předc dvěma hodinami se mnau i s jinými za stolem seděl, obědval a vesel byl, nic sobě nestejskal. Když od stolu šel, jmám správu, že nejprve do maršťale přišel a odtud šel k Tošanské a tu se ptal, kde jest jeho panna. A počala mu krev téci a tak šel v tom do svého lozumentu a položil se na lůže a velmi krev od něho šla; a přišedši k němu Tošanský, že v okamžení umřel. [I to se doslejchalo, že by nějaký truňk dáti mu měla.]

19. [2]) maii v středu po neděli křížové a těch dnův byv Martin Grejnar, kommrmistr Rožmberský, v Praze s písaři svými, panu Adamovi Herzaňovi přes osmdesáte tisíc kop míš. vyčísti dal a tak ho na místě J. M[i] páně spokojil a

[1]) Str. 262.
[2]) Str. 263.

1599 zápisy, kteréž jměl na statky, vydal. Že pak tak velikú summu za panem z Rožmberka jměl, to tudy přišlo, že za nebožtíka pana Viléma z Rožmberka léta 1586 aučty a postaupení panu vládaři jistot jako v hotových penězích od téhož Herzaně jemu na jiných lidech do padesáti tisíc se zjistilo a zavraubilo; a potom vždy více od něho připůjčováno v naději, že nějaký mastný kus uloví, ale chybilo ho sausto.

24. maii v pondělí po neděli exaudi J. M. pan vládař do Krumlova z Kratochvíle, kdež před morem byl, se dvorem svým a fraucimorem navrátiti se ráčil zase k své residencí.

29. v sobotu před letnicemi umřela Tejnská Markýta tlustá, starosta, učitelkyně fraucimoru, v den slavný hodu a památky seslání ducha svatého v fraúcimoru na Krumlově; ku pohřbu vezena po obědích. P. Jindřich Švortz a p. predikant ji provázeli; [J. M. pán ráčil se dívati z té světnice, v kteréž se mýval, nad branau hořejší pod fraucimorem s pannau Eliškau Mozkevskau.]

31. v pondělí svatodušní v domu svém v Latraně paní Anna Vojířka z Prošovic, vdova po panu Janovi Vojíři, někdy štollmistru, umřela.

Junii 17. pan vládař ráčil jeti do Prahy a ten den do Soběslavě, druhým do Milčína, třetím do Benešova, čtvrtým do Prahy.

Oznámeno napřed, že 14. dne ianuarii pan vládař navštívil pana Malovce na Hluboké. I to sluší věděti, že na té cestě pána s saněmi převrhli a ruku levau mu přitřeli, tak že od toho aurazu schnauti mu počínala a zdvihnauti ji nahoru nemohl. V Praze pán byv, dal se hojiti Floriánovi barvíři, kterýž při pánu nic neprospěl. Potom užívati ráčil novokřtěnce z Niklšpurku Eliáše Zebola; ten také se pánem za několik neděl se špikoval a pařil beze vší platnosti, avšak předse za plnau vzal. Až naposledy dohodili dobří lidé prostého sedláčka Jakuba Malsíka ze vsi jedné od Klatov, poddaného pana Jindřicha Běšína. Ten pána mastí, kterúž sám strojil, bílau a kyprau, již v dřevěných škatulích nosil, mazav a kůžkau psí přivazovav, zhojil,

že v brzkém času platnost pán poznati ráčil; a ten málem 1599
spokojen. Když páně ruku pomazal, ostatkem sobě boty natíral.

Julii [1]) 1. pan vládař zase z Prahy, když uslyšeti ráčil o nemoci manželky své, k domoví obrátiti se ráčil; ten den až do Benešova, druhým do Tábora, třetím na Třeboň. 5. na Krumlov přijeti ráčil.

27. Jan Ledenický, jinak Podlaha, s Kristofem Kuchyňkau na nové vyšší šibenici, kteráž jim naschvál nad starau kamennau postavena byla, u Krumlova oběšeni a to pro krádež, podvody a nějaká slova lehkomyslná. Jejich nepravost takto na ně vyjevena: Krumlovský auřad, handlujíce papírem do Prahy, apatykářovi Švejcarovi a Jiříkovi Černému impressorovi za tři sta ho prodali; oni na dopisování takovú summu svěřili předepsanému Kristofovi, jenž se Třeboňským jmenoval, a jméno své proměnil. Ten spolu s Podlahau takové peníze marně a hříšně promrhali. Krumlovští o tuž summu k předdotčeným měšťanům Pražským dopisovali se, i porozuměvše tíž měšťané Pražští, že tu podvod musí býti, dali špeh po témž Kuchyňkovi, až ho dopadli na zámku Pražském v domu, kde Podlaha šeňkoval. Tu s povolením J. M[t] páně právo naň z Malé strany přivedli a jíti ho dali. A tudy potom ta nepravost vyhledána. A ač Podlahovi tu předjmenovanú, podvodnú krádež (vide 1. april), jež byl J. M. pán prominauti ráčil proti postaupení spravedlivosti na dům v Krumlově, ale potom na správu paní Polexiny Rožmberské z Pernštejna a pana Vintíře, že z domu panského sobě hampejs udělal, zase jat a do Krumlova dodán. A nejvíce mu to záhubné bylo, že by nějaká lehkomyslná a na poctivosti utrhačná slova o J. M[t] pánu mluviti měl; ale to pán bůh sám ví, bylli tím vinen. Než Vintíř nejvíce na jeho smrt tiskl, a pan vládař potom toho několikrát litoval.

Augusti 4. dne J. M. pan vládař ráčil odjeti na Třeboň a odtud se strojiti na Hradec; 11. dne téhož měsíce pan vládař z Třeboně na Krumlov přijeti ráčil.

---

[1]) Str. 264.

1599 14. [1]) přijel na Krumlov pan Volf Novohradský z Kolovrat se dvěma syny a pan Lacek z Šternberka; téhož měsíce dne 18. odjeli hosté.

21. pan vládař z Krumlova odjel k Moravě na Teleč.

28. pan vládař ráčil jeti na Březnici na křtiny a odtud na Lnáře ku panu Volfovi z Kolovrat.

Septembris 6. J. M. pán ráčil domů na Krumlov přijeti. 12. pan z Hradce přijel ku pánu na Krumlov a pan Bohuslav Malovec; jmám za to, že o kšaft nebožtíka pana Adama z Hradce bylo rovnání, tak že pan vládař od nápadu upustil.

18. J. M. pán ráčil odjeti na Třeboň a odtud na Bechyni ku pohřbu manželky[2]) pana Adama z Šternberka; byla rozená z Lobkovic. 27. pán J. M. domů navratiti se ráčil na Krumlov.

Octobris 18. dne, to jest v pondělí den sv. Lukáše, umřela v Netolicích Alžběta z Veveří, manželka Matiáše Nanka, po níž také brzo týž Matiáš, manžel její, totiž dne 10. novembris k večerau v tom přímoří na onen svět odebral se; byl maléř neškodný a měřič zemský. Panství Rožmberské, Krumlovské, Třeboňské, Novohradské etc. s velikau prací vůkol vyměřiv, v mappy uvedl, kteréž až posavád se nacházejí.

Toho dne předepsaného pěti párům svatby konány na Krumlově Českém: Matiáši Singerovi s Sabínau Štroblovau z Vintrberka, služebnicí J[i] M[i] paní, Šiftarovi N. s Aničkau lázebníkovic z Bechyně, N. Kocianovi kuchaři též s děvečkau z fraucimoru etc.

29. v pátek po sv. Šimoniši Judovi J. M. pan vládař ráčil vyjeti z Krumlova na Lnáře k vejprosům J. M[i] panu Janovi hraběti z Serinu panny šlechtičny z Kolovrat panny Marie Magdaleny k stavu sv. manželství. O quàm atra dies!

20. [3]) novembris v sobotu po sv. Alžbětě Mikuláš Šrejberštorf z Tejtšenštejna a Vácslav Marek z Bavorova, sekretáři vyslaní od J. M[i] pana vládaře, jednání jměli v Hoch-

---

[1]) Str. 265.
[2]) Evy.
[3]) Str. 266.

berku v příčině Hažel, prodávavše je pánům vyslaným z biskupství Passovského. 1599

22. téhož měsíce listopadu Dorota Lhenická, služebnice J[i] M[i] paní, vezena toho dne do Soběslavě jakožto nevěsta Řehoře Smrčky, primatora Soběslavského; na zejtří veselí bylo a to již se čtvrtau ženau.

1. decembris Adam Remtl přistaupil k službě před pokoj J. M[i] páně, ale ani celého dne při ní netrval, užíval své vůle.

Decembris 4. pan Volf z Kolovrat ráčil na Krumlov přijeti v noci na neděli; 7. odjel na Třeboň; 10. pan vládař ráčil za ním jeti na Třeboň; 14. ráčil se zase na Krumlov navrátiti.

16. ve čtvrtek po sv. Lucii pan vládař naříditi ráčil při radách svých, aby Krumlovští evangelistského náboženství se přidržející do kancelláře obesláni byli v příčině uvolení se jistého deputatu k dodávání predikantu svému, aby jej vypravili; pakli nevypraví, že pán jim dále kazatele chovati chtíti neráčí. A takž když Krumlovští k tomu se neměli, příčina tudy dána, že predikanti odtud i s preceptory vybyti.

Ještě toho roku byl na Třeboni hejtmanem pan Špulíř; na veliký mor dobytka naříkal a toho doložil, že Vlaši při stavení zámku pilně dělají. A již tehdáž odpuštění žádal od toho hospodářství, protože po odjití z tohoto světa pana otce z bratří jeho žádný se hospodářství ujíti nechtěl.

(Laus deo! Absolvi 4 april. anno 1615 Třebonae; reliqua [1]) incepi perlustrare in nomine dei 8. maii. Numen Christi adsit!)

Léta páně 1600.

Januarii 7., jenž bylo v pátek po třech králích, pan Petr Vok z Rožmberka, vládař domu Rožmberského, ráčil z Krumlova odjeti ku Praze s dvořany a předními služebníky, paní manželky nechav na Krumlově se pannami šlechtičnami, pannau Marií Magdalenau z Kolovrat nevě- 1600

[1]) Str. 267.

1600 stau a pannau Alžbětau z Zeberka a s doktorem Hermannusem Bulderusem.

13. hejtman Krumlovský pan Jan Benýdek, vzav s sebau Vácslava Březana, také hnul ku Praze k Třeboni. Našedše tu pana Hanuše z Říčan, maršálka dvoru J. M' pana vládaře, potagrau nedužívého, vzali jsme ho s sebau do Prahy, aneb raději nechtěl tu zůstati sám, že mu po tovařišstvu teskno bylo. S námi velmi nečacký na zdraví v třeskutau zimu na cestu se vydal. 17. dne téhož měsíce do Prahy jsme přijeli a byli jsme v Praze šest dní. Pan hejtman odjeti maje, zámek poručil i všecko hospodářství Janovi Lautovi, purkrabímu Krumlovskému. Tam v Praze 21. dne téhož měsíce ianuarii v pátek po svatých Fabiánu a Šebestianu pan vládař domu Rožmberského Janovi Benýdkovi z Veveří a z Mysletína v 500 kopách g. č. statek Sedlecký a Martinovi Grejnarovi Lhenice městečko s tím zbožíčkem dckami darovati, též v takové summě a postaupiti ráčil. Že pak jeden lepší kus nežli druhý, protože Grejnar dckami Mysletína dostati nemohl, dosáhl, proto mezi nimi veliké záští, kyselost a nepřízeň vznikla; nebo sice nejprve Lhenice losovány byly Benýdkovi. Kterýmžto obojím darům páni z Švamberka odpor vložili. Benýdek [1]) málo se v tom statku poradoval; na druhý rok k tomu přiveden, že ve 14.000 kopách míš. zase panu vládařovi to zstaupiti musil.

V pondělí den sv. Antonína, to jest 17. dne měsíce ledna mezi 9. a desátou hodinau na půl orloji večír na auterý z světa tohoto vykročil pan Joachim Novohradský z Kolovrat na Buštěhradě a Mělníce, J. M' císařské radda a purkrabě Karlštejnský. V neděli reminiscere do kostela jezevitského v starém městě Pražském nesen a odtud v pondělí ranním jitrem k Staré Boleslavi do kostela sv. Vácslava dovezen a tam pochován. Zanechal syna Jana.

Februarii 13. dne v neděli masopustní urozený pán pan Henrich Libštejnský z Kolovrat, J. M. císařské komorník, ženil se na Hradčanech v domu pana Voldřicha

---

[1]) Str. 268.

Felixa z Lobkovic, pojímav sobě dcerku jeho urozenú pannu pannu Alžbětu šlechtičnu z Lobkovic. 1600

Toho času Vácslav Březan mezi jinými prácemi svými i to za povinnost jměl od pana vládaře uloženo, když který žák in domum pauperum k učení jezuitskému přijat býti měl, že J. M[i] pánu to přednášel a relatorem byl ku paterovi Lucasovi, jmaje popisy těchž chudých žáčků, kdy který přistaupil i odstaupil.

Aprilis 2. veliká noc trefila se na ten den; pan vládař ráčil týž hod oslaviti na Krumlově.

8. dne téhož měsíce J. M. pán ráčil odjeti na Kratochvíl do obory k Netolicím a tu se shledati se panem Volfem Novohradským z Kolovrat. Pán ráčil odtud vypraviti Vácslava Březana na Vintrberk k přehlídnutí kněh odemřelých po knězi Jakubovi faráři tudíž; z nich některé k ruce J. M[i] páně vzaté jsau.

11.[1]) J. M. pán ráčil z Kratochvíle na Třeboň odjeti a dne 13. téhož měsíce na Krumlov navrátiti se ráčil.

Junii 3. dne pan vládař ráčil se panem hrabětem z Serinu do Prahy jeti a tam byvše 22 neděl, pořád počátek jednání s J. M[i] císařskau o panství Krumlovské učinili, tak aby pan vládař o jiných svých panstvích a zboží mohl poříditi bezpečně. Kancléř Vintíř mnohé příčiny předkládal odbytí panství Krumlovského i té, že pan Vencelík 20 tisíc čekati nechtěl, a to se se panem z Kolovrat všelijak snažili na vzdoru pánům z Švamberka s domem Rožmberským erbanunky zavázaným, že králi to panství do rukau uvedli proti všemu obyčeji a právu starých Čechů. Za to od císaře darováni. Ale potom čas ukázal, co tudy obmýšleli někteří, a ač hleděli pána dobře opatřiti, však se mohlo býti bez snížení a posměchu uvedení na ten slavný dům i dědice jeho, když klášterové i hory všecky stříbrné odcizeny a když sobě páni vespolek věrni nebyli, i kdo mu jim věrně učiniti mohl. A tak sau zemi svú prodávali ničemně a cizozemce posilovali.

[1]) Str. 269.

1600 19. v pondělí po sv. Vítu umřela sestra abbatiše kláštera panenského v Krumlově Kateřina Tachovská a na zejtří pochována; abbatiší byla let dvanácte. Od hejtmana a nařízených pánů v kancelláři sestře jedné konvent ten zatím, dokudž by jiná abbatiše volena a jim představena nebyla poručen. Na její místo dostala se panna Kateřina z Machovic.

Novembris dne VII. v auterý po sv. Linhartu pan vládař domu Rožmberského veselí svatební hlučně se vším dostatkem a aupravau panu Janovi hraběti z Serinu, ujci svému, a panně Mariji Magdaleně šlechtičně z Kolovrat, pana Volfa Novohradského z Kolovrat a paní Judit Kolovratové z Šternberka dceři, na Krumlově Českém strojiti dáti ráčil; mezi předními hosti byli pan Kristof z Lobkovic, nejvyšší hofmistr k. Č., na místě J. M[i] císařské a pan Adam z Šternberka, sudí nejvyšší, a jiných nemálo z pánu a rytířstva. Pěkně se ta svatba okvasila, nežli že čisté kradli stříbro, šatstvo ložní, o to čelátka některých hlavatých. Něco toho zase v Praze skrze nějakú děvečku se doptali a židům poručeno, aby netoliko v Čechách ale i v Moravě na tu krádež pozor dali. Šimon Lomnický z Budče také svými bystrými, dvorskými verši při též svatbě zašimonil a pány hosti, v odpořích tuhých byv s Voldřichem Kalenicí, obveselil.

Decembris 13. ve středu den sv. Lucie Vintíř z Vlčkovic a na Kolinci vyhlášen za kanclíře páně vládaře domu Rožmberského, vykonav nížepsanú povinnost. Přisahám [1]) pánu bohu všemohaucímu a vysoce urozenému pánu panu Petrovi Vokovi z Rožmberka, správci a vládaři domu Rožmberského, pánu mému milostivému J. M[i], v tom auřadu kancléřském kancelláře Krumlovské, ke kterémuž jsem povolán, pravdu vésti a křivdu tupiti, tajnost raddy zachovati, všeckno poctivé a dobré J. M[i] pána mého s pilností vyhledávati, a toho jinak učiniti nemám ani pro přízeň ani pro kterú jinú věc. Tak mi pán bůh pomáhej! — Písař jeho Vácslav Burda též svau formulí panu vládaři

---

[1]) Str. 270.

přísežně k službě věrné se zavázal. Kancléř takovú neobyčejnú přísahu na svú osobu rytířskú, ješto nenacházím, aby kdy který ze služebníkův rytířského stavu měl pánům z Rožmberka přísahu činiti, uvedv k tomu prostého, dobrého člověka pana Jana Rejnharta Gerharta z Lišvice jako ona liška, když o ocas přišla, aby druhú sobě rovnú jměla, přivedl, že také přisáhl. Mikuláš Šrejberštorf, prozřetedlnější člověk, nechtěv takové povinnosti podniknauti, z kancelláře vybyt. Ješto rytířští lidé pánům z Rožmberka jen rukau dáním k službě připomínali věrnost jako lidé poctiví; nežli řádu městského lidé, sice učení a zprávní, zavazováni bývali k auřadu kancléřskému i k jiným povinnostem přísahau. A také rytířští lidé k jiným krom krále zření a zavázání jmíti nemají podlé práva země. 1600

Stavení tato toho roku a těch časů dělána na panství Krumlovském: zeď na plášti za zámkem velmi pevná nýbrž stálejší nežli přirozená, litá skála, ohněm prudkým změkčována, však pracně odlamována pro rozšíření placu; a potom jiná zeď k městu vedena, rozšířenější k lípě od zámku. V špitále novém v Latraně též se stavělo. Mocl mlynář nap̓atý (sic. napjatý), mistrovský most udělal přes potok k sádkám k Dobrkovu při oboře pod zámkem a vantroky aneb vodokoryta, kde se kamení pulerovalo, přes týž most šly pro vodu do kunstmülu. Item [1]) v oboře Netolické zeď okolo dvora nového Kuchyňky dohotovena; jest jí přes čtyři sta sáhů.

A poněvadž pan vládař aumyslu byl, J. M[i] císařské jakožto králi Českému panství Krumlovského postaupiti, dal s pilností před tím zámek Třeboňský od kamene přistavovati k vnitřnímu placu k zavření a co tak od stropu mistrovského truhlářského díla i jinde zapotřebí bylo; mistra Voldřicha z Krumlova v tom, aby čerstvě děláno, i mistra Tomáše Třebochovského k malování stropův užívati ráčil.

Drahota byla veliká v zemi České těch časů.

---

[1]) Str. 271.

1600 Panství Třeboňské pan Petr Vok, vládař domu Rožmberského, panu Janovi hraběti z Serinu jakožto ujci svému dskami zemskými, však k postaupení a užívání teprv po smrti své, zapsati ráčil.

Léta[1] *páně 1601.*

1601 Januarii 1. pan vládař domu Rožmberského ráčil z Třeboně na Krumlov přijeti; téhož dne pan prokurator J. M[i] císařské Jindřich z Písnice a pan Jakub z Mejnštejna v kommissí od J. M[i] císařské na Krumlov přijeli.

25., to jest ve čtvrtek den památný sv. Pavla na víru obrácení, s Janem Richterem hodinářem v městě Krumlově Českém pan vládař úmluvu učiniti ráčil v příčině opatrování, vytírání a zpravování J. M[i] páně všelijakých hodin; za to ročně mělo mu dáváno býti 6 strychů žita, dva dčbery kaprů a jedna kopa prostředních štik.

29. J. M. pan Petr Vok z Rožmberka ráčil z Krumlova odjeti ku Praze. Václav Březan s truhlami, v nichž přední listové složeni byli, při J. M[i] až na Třeboň se stěhoval; a toho roku valně stěhovány jiné všelijaké věci na Třeboň z Krumlova.

30. Honz Hagen z Švortzpachu, komorník pana vládaře, darem dostav vesniček dvú k Pozděrazi dvoru a mlejna, Jamny a Kruclova, toho dne v slib lidé mu uvedeni a postaupeni.

Martii 1., jenž bylo ve čtvrtek po sv. Matěji paní Polexina Rožmberská z Pernštejna panget v Praze strojiti v domu svém dala, pozvavši pana vládaře domu Rožmberského na něj. Dvořané Rožmberští k službě potřebováni; zapůjčil pan vládař i stříbro své k tomu.

10. téhož měsíce března vládař tabuli též v domu svém aupravně a nákladně držeti a vzácné hosti jmíti ráčil nížepsané: Jiřího Filippa markrabě z Baden a z Hochberku a při něm pan Kristof truchsesz z Waldtburku, pan Brejner J. M[i] C[é] nejvyšší dvorský maršálek, Rajnský[2]) hrabě Ott neb Reingraf, pan Leonhardus z Harrachu, Reingraf

[1]) Str. 272.
[2]) Str. 273.

Fridrich — těch pět sedělo po pravici; po levé straně témuž markrabovi seděli: pan Petr z Molartu, J. M[i] císařské nejvyšší komorník, Reingraf Filipp, pan Adam z Waldštejna, J. M[i] císařské komorník, pan Petr Vok z Rožmberka, pan Jan hrabě z Serinu, J. M[i] císařské kraječ. 1601

Maii dne 15. auřad konšelský v městě Krumlově skrze pana Jindřicha Vintíře kancléře naposledy jménem pana vládaře obnoven.

Junii dne 22., to jest v pátek po božím těle, v šest hodin ráno na půl orloje pán bůh všemohaucí ráčil z tohoto světa prostředkem smrti povolati vysoce urozenú paní, paní Kateřinu Rožmberskau rozenú z Ludanic na zámku Českém Krumlově; ležela nemocná mnoho neděl. Od správcí svého duchovního bratra Matěje Cyrusa svátost večeře Kristovy přijímala, se všemi se smířivši v pravé víře s tímto světem se rozdělila. Byla paní velmi divné melancholie a fantazí zvláště v nemoci plná, nezprávná sice, od přirození dobrotivá, příliš štědrá a marnotratná hned v panenství svém, všecko byla by rozmantlovala, — summa: co jiným mdlejšího pokolení připadnauti může. i tato témuž a takovým vášním poddána byla. Při smrti jí přisluhovala paní Kateřina Hradecká, hrabinka z Montfortu. Ležela v světnici erbovní, že ji mohli, kdo chtěl, viděti do třetího dne; v neděli k večeru dána do truhly s kořením a nesena od dvořanů do kostelíka zámeckého a tam ve dne v noci od měšťanů hlídána.

Julii [1]) dne 20. tělo mrtvé dobré paměti paní Kateřiny Rožmberské do druhé truhly dřevěné dáno, do kteréž na víku vnitř pan vládař napsal a žádnému na to hleděti nedal, zabedněné sněšeno z zámku dolů do nového kostela sv. trojice v Latraně a tu zůstávalo až do pohřbu. J. M. pán ráčil dolů s panem Volfem Novohradským z Kolovrat a panem Janem hrabětem z Serinu, jdauce za marami, je žalostně provázeti.

---

[1]) Str. 274.

1601 Na truhle těla mrtvého dobré a slavné paměti paní Kateřiny Rožmberské z Ludanic tento text psán a na plechu mědeném vybit trejbovaným dílem:

Blahoslavení mrtví, kteříž v pánu umírají; duch
zajisté dí jim, aby odpočinuli od prací svých,
nebo skutkové jejich následují jich.
V zjevení v XIIII. kap.

Pod tím krucifix a ona pod ním klečící a mluvící:
Beránku boží, v ruce tvé poraučím duši mú.

Nad erbem: Kateřina Rožmberská z Ludanic život svůj v pánu dokonala léta páně 1601 v pátek po božím těle, jinak 22. dne měsíce června, ráno tři čtvrti před hodinau sedmau na půl orloji v letech věku svého třidceti čtyřech.

Pán bůh rač j veselé a utěšené vzkříšení dáti.
. Erb její.

1. Kor. XV v. 53. Musí zajisté toto porušitedlné tělo obléci neporušitedlnost a smrtedlné toto obléci nesmrtedlnost.

Augustinus: Kdo žádá rozdělení s tělem a býti s Kristem, není mu těžko umříti, ale těžko mu živu býti, a ten s utěšením libě umírá.[1])

Junii[2]) 25. v pondělí po narození sv. Jana křtitele pan Petr Vok vládař domu Rožmberského prostředkováním některých pánův přátel kaupil dům na Hradčanech podlé domu svého z jedné a páně Henricha Libštejnského z Kolovrat domu z strany druhé ležící od pana Pavla Sixta Trautsona hraběte z Folkenštejna za summu 4250 kop g. českých a takový dům panu Volfovi Novohradskému z Kolovrat darovati ráčil. Nebo sice jměl dobrú břitvu toho času pan z Kolovrat, kterauž pana Rožmberka holil, jakž s ním šprimoval pan Kristof tlustý z Lobkovic, nejvyšší hofmistr k. Č.

---

[1]) Tu pak chtěl Březan památce Kateřiny Rožmberské z Ludanic několik slov věnovati, nedokončil však ani věty: Tuto o její genealogii, poněvadž poslední rodu svého, oznámiti přisluší. Byvši se pánem posledního rodu božským zřízením manželství spojena, ...

[2]) Str. 275.

29. Jaké saudy páni z Švamberka se panem vládařem 1601
jměli, na díle o nich namítá kancléř Rožmberský Vintíř takto: Na tu při a ten první odpor o panství Rožmberské jest přišlo, a co pan z Švamberka mluviti od sebe dal, to vše k našemu lepšímu. Supplikací, kterú jest pan z Švamberka J. M[i] učinil — to byla druhá. nebo v první odporoval odcizení panství Krumlovského — na kathedře čtena byla, toho v ní doloženo, že té smlauvě, kterúž s J. M[i] císařskau pan vládař učinil, své místo dává a s J. M[i] císařskau že se v žádný saud dávati nechce. A to při dskách poznamenáno etc.

30. v sobotu po sv. Petru a Pavlu pan Petr Vok, správce a vládař domu Rožmberského, obeslán od J. M[i] císařské, aby bez prodlení před osobu J. M[i] dal se najíti.

Septembris 12. v středu po památce narození panny Marie přišlo od J. M[i] císařské témuž panu z Rožmberka poručení v příčině mince, že ji do Prahy přenášeti a aby lépe opatřena a fedrována byla než prve, nařizovati ráčí, pročež aby všelijaká stříbra, což jich se koli z hor Ratiborských i odjinud dobývalo, tam proti hotové záplatě odvozována byla. Nebo sice pan vládař v Budějovicích dal stříbra mincovati a nachází se, že i po tomto poručení předse se mincovalo.

17.[1]) dne měsíce septembris, jinak v pondělí po povýšení sv. kříže, o příhodě své kněz Cyrus takto taužil panu vládařovi: Srdečnau lítostí i tělesnau bolestí k tomu jsa nucen, V[i] M[i] poníženau tuto stížnost svú přednáším, že jest mně od děkana Krumlovského pana Jana z Vinoře veliká křivda a lehkost před přítomností množství lidu v bráně zámku Krumlovského, kudyž se do Latranu chodí, stala, a to tím a v tom, že jest mi řečený děkan spolu s ním té hodiny dnešního dne po odjezdu V[i] M[i] z zámku jdaucímu fliňk aneb políček zavřenau pěstí dal, až se mi v očích zasvítilo znenadále, beze všech a všelijakých příčin ode mne jemu čímkoli k tomu daných, tak jakž jest i pan Abraham Metzerod, tomu jsa přítomen se panem švagrem

[1]) Str. 276.

1601 svým Rechnbergarem, dobře toho povědom. — Při tom žádal za ochranu, že s ním rád před J. M[i] pánem slyšán býti a svú nevinnu vésti chce. Pro tu věc velmi pan vládař na téhož děkana rozhněval se a na to třel při panu arcibiskupovi, že z té fary vybyt býti musil. Ta nevole vzala svůj původ od odporu, který začali v pokoji J. M[i] páně mezi sebau; zastávav kněz Cyrus jistotné vědomosti věřících v Krista zde spasení svého, ale pan pleban v svém smyslu v tom odporoval, až potom snad pod raušem něco odporných slov více k tomu přistaupilo a tudy užralce velikého téhož z Vinoře ztřeštilo, ješto sice před tím sládky v koši z zámku na faru nosíván býval.

Septembris 24. J. M. pán ráčil z Krumlova do Prahy jeti, prvním dnem až do Veselí, druhym do Milčína, třetím do Benešova, čtvrtým, to jest 27. do Prahy; 3. novembris zase ráčil z Prahy k domoví obrátiti se, 6. do Třeboně, 8. na Krumlov.

22. decembris ráčil pán odjeti na Lnáře.

Octobris [1]) 29. ten pondělí po svatých Šimoniši a Judau Jan Benýdek z Veveří a z Mysletína, hejtman panství Krumlovského, Matiášovi synu svému v domu svém v Krumlově Českém s urozenau pannau Dorotau Hultzšporerkau z Hoštejna, pana Vincense dcerau, svatební veselí strojil, na něž i pana vládaře domu Rožmberského pozval.

Novembris 16. z poručení J. M[i] pana vládaře Vácslav Břězan k přestěhování bibliotheky z zámku Krumlova na Třeboň počal toho dne knihy do truhel sklízeti a zkládati; přes dvě neděle s nimi práci vedl. Nakladl XXIII truhly plné, papírem a slamau po stranách, aby se neztlačily, opatřil; zimním časem, když dobrá silnice byla, na Třeboň voženy. Ležely v truhlách na Třeboni až do 1604. léta; potom v zimě nošeny do nárožní světnice k ryňku k vysušení. Než listové kromě privilejí domu Rožmberského ještě na Krumlově v kaple svatojirské staré ještě pozůstalí ianuario a februario měsíce nastávajícího roku do sudů složeni a pobiti i v truhlách opatřeni a také na

[1]) Str. 277.

Třeboň dovezeni, a tak ti sklepové do čista vyprázdněni. 1601
To stěhování šlo časně velmi valně netoliko z Krumlova ale i z obory Netolické.

22. téhož měsíce listopadu v neděli po sv. Martině Abraham mladší Mecerod z Mecerodu, služebník pana vládaře domu Rožmberského, ženil se v Budešíně, pojímav sobě urozenú pannu Dorotu, někdy urozeného a statečného rytíře pana Baltazara z Rechenberku a na Bejerstorfu pozůstalú dcerku.

Na [1]) konec toho roku také přemýšlel pan vládař, poněvadž rozkošné a veliké obory jakž na zvěř tak i na bažanty s panstvím Krumlovským při městě Netolicích opykati musil, staral se o obůrku na panství Třeboňském nad rybníkem Kaňovem při Rožmberském rybníce, aby tu spůsobena býti mohla. Protož nařiditi ráčil, aby k ní dříví chystáno bylo. Kapřík k vyměření jí a vykolkování potřebován.

V poslednější smlauvě o panství Krumlovské, kterúž pan vládař s císařem Rudolfem toho roku učinil, proti postaupení ho se vším právem císař ráčil na se dluhův Rožmberských 340.000 kop míšenských přijíti jistým osobám k přejištění, zaplacení a spokojení.

Léta [2]) páně 1602.

Ten rok počal se s deštěm a větrem rozjídavým; tak 1602
se oteplilo, jako by zima přestala a léto brzy nastati mělo, nebo i led sešel dolů po Vltavě.

Januario 1. téhož dne pan Kašpar Kapléř, nejvyšší hejtman panství Krumlovských, poněvadž J. M. císařská, jakž před oznámeno, velikú summu dluhů na se pro postaupení panství Krumlovského přijíti ráčil, na Krumlově byl s věřiteli v tom kraji a Bechyňském, aby na J. M[t] císařské proti dostatečnému zjištění přestali, se umlauvav.

7. pan Petr Vok z Rožmberka odjel do Třeboně a odtud na Hradec na veselí svatební, kterúžto svatbu strojiti dal pan Joachim Voldřich z Hradce panu Vilémovi Slavatovi

[1]) Str. 278.
[2]) Str. 279.

1602 z Chlumu a z Košmberka, komorníku J. Mi Cé, a panně sestře své Lucii Ottilii šlechtičně z Hradce dne 13. téhož měsíce ledna, jinak tu neděli po třech králích. Pan vládař domu Rožmberského místo J. Mi Cé na témž veselí representoval.

8. to jest v auterý po třech králích urozený vládyka Voldřich z Kalenic a na Chřešťovicích ženil se na Bzí, pojímav sobě za manželku urozenú pannu pannu Annu pozůstalú dcerku po někdy panu Burianovi Tetaurovi z Tetova a z Malenovic.

22. to jest v auterý po sv. Anežce na hradě Pražském proposicí sněmovní se stala, ale J. M. císařská neráčil přítomen býti. Šturmováno nejvíce k měšci. Císař k tomu potřeboval nejvyššího hofmistra p. Kristofa z Lobkovic, sudího pana Adama z Šternberka, pana Volfa z Kolovrat, sudího dvorského, pana písaře, jednoho z rytířstva a dvú osob z měst a ráčil jim proposicí odevzdati k sollicitování při stavích.

Ehrnfrejd z Berbisdorfu, služebník domu Rožmberského, s Bernartem Ochanzonem byl v nedorozumění.

26.[1]) v sobotu po sv. Pavla na víru obrácení přivezen na Krumlov bůvol, kterýž se přes dvě letě v oboře Netolické mezi zvěří pásl, zabitý a zdělaný pro kuchyni J. Mi páně. Po kusích převážen; byla jeho tíž jedenácte centnéřů a padesáte sedm liber.

Februarii 3., to jest v neděli po hromnicích, pan Ferdinand Hofmann dal strojiti svatební veselí v domě svém a paní manželky své v starém městě Pražském v ryňku urozené panně panně Anně šlechtičně z Grünpihlu a z Střechova, dcerce své, panně nevěstě, a urozenému p. p. Rudolfovi purkrabi z Donína a na Tlumačově v markrabství Moravském, panu ženichovi, pozvav i pana z Rožmberka k témuž sňatku. Ale pán osobně přítomen nebyl; nebo teprva 24. téhož měsíce února z Třeboně ku Praze se obrátil, obeslán byv předešlých dnův od J. Mi císařské.

Měsíce Martii 7. dne ve čtvrtek po neděli reminiscere byl veliký vítr a povětří na Táboře, tak že hrom udeřil

[1]) Str. 280.

k makovici věže vysoké kostelní, sraziv ji dolů, do země 1602
do dvau loket vrazil a věži zapálil, a ta byla mědí kryta. Udělal Tábořanům za mnoho set škody; nebo musili všecken nový krov dáti dělati. Sotva zase měděným plechem přikryta jest.

20. turkyně Fatoma jménem pohanským s dcerkau maličkau přivezeny na Krumlov, darovány byvše v Praze J. M[t] panu vládařovi Rožmberskému. Potom na Třeboni skrze kněze Cyrusa pokřtěny; pan Karel z Žerotína a pan z Raupova mladý z Moravy ráčili kmotrové býti. Matce jméno dáno Anna a dcerce Maria. Pak matka vdala se za Tobiáše Alše do Kaplice; však veselí svatební jměli na zámku Třeboni.

25.[1]) jenž bylo v pondělí den zvěstování panně Marii pan vládař ráčil zase z Prahy od Třeboně na Krumlov přijeti.

29. v pátek po smrtné neděli vykonal se pohřeb tělu mrtvému paní Kateřiny z Rožmberské z Ludanic; vezena byvši a provázína od J. M[t] pana manžela, pana Volfa Novohradského z Kolovrat, pana Jana hraběte z Serinu a fraucimoru do kláštera Vyšebrodského do hrobky Rožmberské položena. České kázaní nad ní učiněno od jednoho faráře páně z Kolovrat. Pan Hanuš z Říčan, maršálek, byl předeslán ku panu hraběti na Rožmberk, aby společně do kláštera sjeli a sklípek ten odevříti dali a spatřili, byloli by místo pro to tělo mrtvé; i našlo netoliko pro ni ale i pro pana manžela, jakož o tom dále při pohřbu páně oznámeno bude.

Aprilis 3. ve středu po neděli květné J. M. pán Krumlovu dal odpuštění a hod velikonoční na Třeboni slavil. A tak z Krumlova pěkně, jako by zase přijeti měl, jakž říkají, se vykradl; nebo bez velikého pláče a kvílení věrných poddaných a lidí potřebných, kteréž rovně co otec živil, nebyl by vyjeti moci ráčil. [Slyším, že jest horním zámkem přes plášť vyjel, aby se nevtípili. že zase přijeti nemíní.] Pro to proměnění residencí mnozí nábytci a svrchci,

---

[1]) Str. 281.

1602 ješto za práci a fůru nestáli a potřebovati se nemohli, na Třeboň přestěhováni na sta vozů a co pak ustraněno, že mnohý sobě dobře k živnosti pomohl. Největší práci i užitek, může se říci, že přineslo a zavalilo Honzovi Hagenovi, komorníku panskému.

Maii [1]) 10. v pátek po neděli cantate kommissaři J. M[i] C[é] jakožto krále Českého pan Štefan Jiří z Šternberka, praesident komory české, a pan Jakub z Menštejna, prokurator císařský, přijeli ku panu z Rožmberka na Třeboň a odjeli na zejtří do Budějovic a odtud na Krumlov v neděli. V pondělí a auterý po neděli křížové 13. a 14. dne téhož měsíce stalo se postaupení panství Krumlovského od J. M[i] pana vládaře skrze pana Jindřicha Vintíře z Vlčkovic, kancléře, a pana Hanuše z Říčan, maršálka, služebníkův domu Rožmberského.

Junii Kašpar Ender byl služebníkem u pana z Rožmberka.

Junii 7. v pátek po božím těle jeden Vostromiřský, jak zabil jednoho Stolinského, jest hrdla odsauzen na saudu zemském.

Služebníci domu: p. p. Hanuš z Říčan, maršálek, Votík Bradský z Labauně, p. Lišvic, Vácslav Marek, sekretář.

23. v městě Vídni v landthauzu veselí svatební jměl urozený pán pan Jan Heřman svobodný pán z Rogendorfu, pojímav sobě urozenú pannu pannu Kateřinu někdy pana pana Lucia neb Lutzen pana z Landaw a paní paní Marie z Landaw, rozené truksasäsky z Waldburku, šlechtičnu z Landaw, pannu dcerku, pozvav pana vládaře domu Rožmberského na takové svatební hody jakožto pana ujce svého.

Septembris [2]) 26. pan vládař ráčil z Třeboně vyjeti do Soběslavě, 27. do Miličína, 28. do Benešova, 29., jenž bylo v neděli XXVII po sv. trojici den památný sv. Michala archangela, do Prahy; okolo 119 koní jízdných i vozníků bylo, když pán ráčil do města Prahy jeti.

---

[1]) Str. 282.
[2]) Str. 283.

Octobris 12., podav před tím pan Ladislav z Šternberka supplikací do saudu zemského na paní Johanku Švihovskú, že s pikharticí činiti nic nejmá, odpověď mu dána, že se při po řádu práva zůstavují.[1]) 1602

13. pan vládař ráčil na dobré vůli u pana landkraběte z Lajchtemburku býti a po ní nehrubě za tři dni zdráv byl.

22. v auterý po sv. Lukáši vynesli potaz dva z pánův pan z Kolovrat a p. Zejdlic, z rytířstva též dva Vratislav a z Svojšína na Sixta Palmu Močidlanského pro spisy a písničky proti straně pod jednau: po ztrestání vězením vypovědín z království.[2])

25. J. M. pán ráčil z Prahy vyjeti a 28. dne téhož měsíce navrátiti se ráčil.

Decembris 1. pro mandat královský, proti evangelistským vyšlý, jenž se pikharty tituloval, neužívav toho času pan vládař zprávcův z jednoty bratrské, nařídil examen kněží na svém panství takový, že musili před osobau páně na zámku Třeboni pořádkem kázání činívati. A nejprve v neděli první adventní počátek učinil kněz Jakub farář Soběslavský, v následující neděli II. adventní kněz Ondřej farář Třeboňský, den sv. Štěpána o vánocích kněz Martin Veselský a takž potom i jiní, Čechové i Němci. Málo z nich který se našel, aby nebyl pius lector; pročež i domluvení hořké od pána jmívali. Jiní položili se za nemocné, když na ně pořádka přišla, a že bez nebezpečenství smrti náhle nevěděli by, jak před takovým pánem kázání vykonati.

Toho [3]) času pán bůh ráčil na horách Ratiborských pěkný prospěch a užitek vydati a potom následujících let je velmi bohaté na stříbře, že po 40 kopách i 50 kopách jeden kukus vydával, rozmnožiti. Mocný milosrdný pán bůh ač dopustiti ráčil, že stařečka toho, pana vládaře Rožmberského dosti úlisně, pochlebně a chytře přivedli k tomu, že svú dědickú od mnoho set let Rožmberskau residencí, anobrž fundovanú od předků svých, dobrovolně

---

[1]) Srov. Skála Mon. Boh. hist. II. 1. p. 32.
[2]) Skála. Mon. Boh. hist. II. 1. p. 46—49.
[3]) Str. 291.

1602 bez nějaké potřebnosti opustil. Však tuto hojným požehnáním mu zase to snížení a poněkud zlehčení proti vůli všechněm nepřátelům toho vynahraditi, že v možnosti, podstatě a slávě pána zemského sobě rovného nejměl, ráčil.

Některý den měsíce prosince taková příhoda stala se na panství Novohradském: Dva ovčáčští psi z ovčince Svachova pachole jedno sedlské v poli rozsápali a sežrali. že jen nohy zůstaly a ruce; ty pán rozkázal na Třeboň přivesti a postříleti, mistra vovčáka věží ztrestati. Téhož dne, když týž psi to pachole roztrhali, hnavše se za liškau, ona do jedné chalupy ševcovské, an švec boty šije, otevřeného okna nechav, vskočila, ševce předěsila, že z verštatu po hlavě spadl, a liška, chtěvši se schovati za kamny, tu zabita jest.

Toho roku na vinicích vejstřelky vypujčené mráz pobil a ovotce stromů na květu pohubil, krupobití a veliká povětří obilí poškodila; avšak z daru božího nebylo co na neúrodu naříkati. Než podzimek dlauho teplý byl, tak že dvakrát ovoce i obilé místem vydal; však k sezrání jen některé místy dobrými přišlo. Hruška po druhé vyrostlá z nového města Pražského J. M[i] p. vládaři 13. dne octobris přinesena; pražmo také již tehdáž bylo.

Urozený vládyka Šimon Honnšpergkar z Honnšperku úředník Drslavského panství.[1])

Léta[2]) páně 1603.

1603 Januarii 2. dne, to jest ve čtvrtek po novém létě, pan Petr Vok, vládař domu Rožmberského, z Třeboně vzal před sebe cestu do Prahy k sněmu položenému po třech králích. Následující dva dni ve dne i v noci rozjich byl s teplým větrem, tak že sníh téměř zsešel; hned 5. dne téhož měsíce zostřil se vítr zase s mrazem.

28. pan vládař ráčil se zase z Prahy domů na Třeboň navrátiti.

---

[1]) Služebníka tohoto poznamenal si Březan na prvním listu jako dodatek.

[2]) Str. 292.

Měsíce februarii 10. dne, jinak v pondělí po neděli masopustní. J. M. pan Petr Vok Rožmberský veselí svatební ráčil dáti strojiti na zámku Třeboni v veliké světnici služebníku a maléři svému dvorskému Tomášovi Třebochovskému, pojímajícímu sobě služebnici někdy dobré paměti paní Kateřiny Rožmberské z Ludanic Aničku malau. Za tabulí přední jim místo pan vládař dáti ráčil; byl též hostem na témž sňatku pan Jan hrabě z Serinu se paní manželkau svau i jinými poctivými pány, pannami i paními z rytířstva a městskými lidmi. Tři tabule mu držány, přední J. M[i] páně, při níž sedělo 18, při druhé 13 a při třetí městské 22 osoby. A poněvadž J. M. pan z Rožmberka vdovcem byl, dožádati se ráčil paní Marie Magdaleny, hrabinky z Serinu, že pannu nevěstu jako na místě nebožky paní, poněvadž jí od maličkosti slaužila, vydávala a vypravovala. 1603

27.[1]) Ehrnfrid Berbistorf, neměv hlavy s tovaryši svými, zvláště Vrchotickými, vzal odpuštění ode dvora J. M[i] páně skrze Jindřicha Votíka.

Martii 11. v auterý po neděli laetare vyměřeno od stoky nad sádkami u Opatovic skrze oboru při mostě skrze bránu Svinenskau až do dolního zámku Třeboňského před pivovárem a kuchyní 76 provazců, počítajíce do jednoho provazce po 8 trubách, přišlo by 608 trub. Item od též stoky nad sádkami skrze oboru při mostě pod hráz rybníka Světa až do kaštny v zahradě Rožmberské u Nového dvora vyměříno 107 provazců.

19. Vácslav Burda písař, služebník pana Vintíře, s pacholetem opálili se prachem ručničným, zapáliv jej on Burda v truhle někdy paní Alžběty Švamberkové z Rožmberka v pokoji pana Vintíře (bylo staré nepořádné stavení, jehož již ani znaménka nezůstává); truhlu prach roztrhl, ní nehanebně strčil a hodil a Burdovi tvář opálil, div o zrak nepřišel, kožichy v truhle pokazil a skla ven daleko rozhodil.

---

[1]) Str. 286.

1603 24. v pondělí po neděli květné Jindřich Vintíř z Vlčkovic, kancléř pana vládaře, při postaupení statku Blanického k panství Liběјovskému kaupeného od pana Pavla z Říčan přítomen byl a lidi na místě J. M[t] páně přijímal.

Aprilis 9., to jest ve středu po neděli provodní, panu Vácslavovi hraběti z Rozdražova na Puwszdorfě, Govářově a Blatné paní manželka s plodem, porodivši syna, jenž křtu došel, život dokonala v Praze; v neděli po sv. Jiří, to jest 27. dne téhož měsíce dubna, do kostela sv. Jakuba provozína a pochována.

Maii [1]) 1. ve čtvrtek den památný sv. Filippa Jakuba v městě Třeboni o jarmarce Kunrat Lebl aneb po německu Kuntz von Löben, služebník pana vládaře domu Rožmberského, smrtedlně v lůno od Jana Chvala Kunáše mladého z Machovic, jednoho hejska českého, když se spolu pohodli a strkali, proboden a od toho brzo umřel. Strejc jeho pan Jan, kurfiršta Brandenburského komorní radda, pro tu vraždu saudil se v Čechách; ale sotva nebožtík sám sebau vinen nebyl.

5. Kníže Kristian kurfiršt Saský, vypraviv do království Českého v příčině leen k království tomu náležitých, raddy své pana Ottu hrabě z Solmu, pana Kristofa Haugvice a Jana Jiřího Gödelmana, v právích doktora. skrze ně při panu vládařovi vyhledával o laskavý fedruňk.

14. pan vládař ráčil k Budějovicům z Třeboně a odtud do Plzenska jeti, a potom do Prahy; 29., jenž bylo ve čtvrtek den božího těla, týž pan vládař ráčil z Berauna do Prahy přijeti (jmám za to, z té kommissí Karlštejnské).

31. v sobotu po božím těle pan Ladislav z Šternberka s lidem svým válečným v tažení do Uher zastavil se na Třeboni na pokrmení, na kteréž šlo z důchodu páně do čtyřidceti kop míš.

Junii dne 3. v auterý po první neděli po sv. trojici jměl svatbu na rathauze Třeboňském Honz klíčník J. M[t] pana vládaře, od pana Kristofa Meceroda děvečky Lidmily dostal. Ta potom vdala se, přečkavši ho, (nebo Herman-

---

[1]) Str. 287.

nus ho brzo zhojil, že do dne byl na marách) za Havla 1603
pekaře dvorského.

10.[1]) to jest v auterý po sv. Medardu Voldřich Vítha z Rzavého na svobodném dvoře v Zaječím J. M[i] panu vládařovi z markrabství Moravského na Třeboň poslal XVIII žab v škořápkách aneb schiltkrotů; a potom odesláno jich pánu s jeden plný sud. A od těch se jich na tisíce po blatech a bahnách Třeboňských rozplemenilo. Chlebem nejprv byly krmeny, ale nelibovaly sobě než vodu a lauže.

14. pan vládař J. M. ráčil z Prahy vyjeti a 18. dne téhož měsíce domů na Třeboň navrátiti se ráčil.

Augusti 10. v neděli den památný sv. Vavřince pan vládař ráčil poručiti Ladislava Gallusa, měštěnína Třeboňského, na rathauz do vězení dáti, protože jsa poddaný páně majestatem erbovním s Adamem Kraupau, hejtmanem Třeboňským, se spolčil, jako by tudy z poddanosti vytáhnauti se chtěl. A jej Kraupu poručil na závazek vzíti, aby z domu svého nevycházel, protože, jsa přísežní služebník, o tom pánu neoznámil a bez vědomí a vůle J. M[i] jej do toho spolku, pomáhaje mu se z poddanosti vytahovati, přijal. V tom tak pána některý dvorský pochlebník nabaňkoval, ničemný nějaký osel, nepovědomý zřízení zemského, že erbem žádný z poddanosti vysvoboditi se nemůže, že z toho velikú horu udělali a stěžně do Prahy Vintířovi psali o radu se panem nejvyšším sudím království Č.

Octobris 7. toho dne nová makovice s korauhví na věž kostelní Třeboňskú stavína.

11.[2]) v sobotu po sv Diviši J. M. pan Petr Vok z Rožmberka ráčil z Třeboně do Prahy jeti; 14. téhož měsíce do Prahy jsme časně přijeli a cesta ta byla dobrá a jasná.

18. legat Englický byl u J. M[i] pána na pangetu; titul jeho byl Stephanus Lesieur, nobilis regis Angliae Jacobi VI ad caesarem Rudolphum legatus. Byl traktýrován náležitě; seděli s ním za tabulí také pan landkrabě z Lajch-

---

[1]) Str. 288.
[2]) Str. 289.

1603 tenburku, pan Karel z Vartenberka, pan hrabě z Serinu etc. (Nepamatuji, kdo víc.)

Toho času Jeronym z Makové spálil u císaře pečeni, tak že před naším příjezdem do Prahy v středu jat i odsauzen cti, statku i hrdla, nejvíce proto, že nějakú knihu císařskú, tajnú, zapečetěnú svévolně a lehkomyslně odevřel. Nejprve seděl na Křivoklátě, potom na Krumlově, odtud vezen na Mostský zámek, a z něho, užrav strážné vyvázl. Udělal Mostským velikú starost; ale dostali ho zase a podnes vězněn zůstává na Křivoklátě.

21. svatba pana Ondřeje Hofmana mladého s pannau Johannau Apolonau šlechtičnau, dcerau pana Volfa z Kolovrat, v domu pana otce, tak že i z páně vládařova domu choditi se mohlo. Hlučně strojeno to veselí; pan vládař místo císařské při něm držel.

25. v sobotu po sv. Voršile J. M. císařská jakožto král Český milost učiniti ráčil panu Petrovi Vokovi z Rožmberka za tři léta pořád zběhlá na poručníky a zástupce k saudu, jenž byli Vintíř kancléř páně, Vácslav Skaliště, Adam Linhart, Mikuláš Ridl, Martin Fruvain, Vojtěch Kautský společně neb rozdílně k zisku i strátě.

29.[1]) v středu po památce sv. Šimona Judy vyšlo žádostivé psaní od pana Arkleba z Kunovic a na Konopišti s přímluvau snažnau pana komorníka nejvyššího pana Adama z Šternberka ku panu vládařovi domu Rožmberského, aby se kšaftu někdy urozené paní p. Alžběty z Šternberka o statku Konopištském učiněného odepsati a tudy pánu s dědici dobře učiniti ráčil. Pán bezpochybí že jim nedal se odporný najíti, poněvadž jiným mnohem větší milosti prokazoval. A tak všudy růže dobrú vůni a užitek vydávala.

Novembris 23., to jest v neděli po obětování panny Marie, paní Polexina z Pernštejna, pozůstalá vdova po panu Vilémovi z Rožmberka, vdávala se za pana Zdeňka Vojtěcha z Lobkovic, kancléře zemského. Byla svatba na zámku Pražském v domu Rožmberském; pan arcibiskup oddával je.

---

[1]) Str. 290.

27. ve čtvrtek po sv. Kateřině veliký vítr v noci byl, jako by všecko polámati a vyvrátiti chtěl, a zima se začala, tak že země zmrzla jako kost. 1603

29. u vigilii sv. Ondřeje pán ráčil z Prahy domů, to jest na Třeboň přijeti. Téhož dne v sobotu před adventem páně Jindřich Vintíř z Vlčkovic, kancléř Rožmberský, v Praze Vlachy Ursiny, strejce pana vládaře, vybejval; zjednal a dal jim šest tisíc florenů hotových a na ostatní deset tisíc jistotu jim vydal.

Decembris 12. v pátek před sv. Lucií počalo táti a teplo bylo, že sníh zsešel a led pustil. A v neděli přede dnem velmi pršel dešť, potom vyjasnilo se a v noci jasně měsíc svítil bez vší zimy, že ku podivu bylo. V pondělí ráno 15. decembris od východu zimního veliká a široká, jasná záře se udělala, jako by několik měst a městeček i vsí hořelo a proti ní duha, jako by obličovala panství a město Třeboň, se postavila; potom dešť spadl. Divinae misericordiae signum.

23. dva Rakauští páni, navštívivše pana vládaře, pan Černembl a pan Honz Vilhelm z Cellinku a na Weinperku, toho dne odjeli.

Toho roku Blanice ku panství Libějickému panem z Rožmberka od pana Pavla z Říčan přikaupena.

Toho [1]) roku na Třeboni z gruntu vystaven nový štok od Ruthartovského domu při ryňku až k hejtmanovskému, kde nyní buchhalterie a dole kancellář jest; na druhý rok v hromadu sformován, spojen a dospraven dům Ruthartovský skrze Dominika Kometu, baumistra, Vlacha z Budějovic. Dáno mu od něho 750 kop a Michalovi Prilovi mistru tesaři od kroku 115 kop.

Vít [2]) Voštírálek buchaltr na Třeboni.

Léta [3]) páně 1604.

Od vánoc předešlého roku počala se zima suchá, tuhá beze všech sněhů. 1604

---

[1]) Str. 291.
[2]) Dodatkem poznamenáno na prvním listě.
[3]) Str. 292.

1604 Januarii 1. pan Petr Vok z Rožmberka, vládař domu svého Rožmberského, z Třebonè ráčil před sebe cestu vzíti na noc do tvrze Libějovic, 2. ku panu Radkovcovi, 3. do Horažďovic, 4. tu odpočinauti ráčil, 5. na Kolinec k Vintířovi přijeli; na zejtří 6. dne ledna, to jest v auterý den památný sv. tří králů, svatební veselí synu jeho Vilémovi Petrovi z Vlčkovic s pannau Annau Černínkau z Chudenic konáno.

23. v pátek po svatých Fabianovi a Šebestianovi v druhú hodinu po půl noci pan Joachim Voldřich, poslední pán toho rodu pánů z Hradce, prodlaužený čas v nemoci ležev, toho dne na zámku svém Hradci život dokonal.

Februarii 15., to jest v neděli devítník, Adam Ryžmberský z Janovic, auředník podkomořího při dskách zemských k. Č., byl na Třeboni s Danielem Chrudimským, registratorem při dskách. J. M. pan z Rožmberka ráčil přiznání učiniti o Sedlčany, že právo své na nich nejvyššímu panu kancléřovi odevzdal; nebo byl před tím Krčín umřel

29. pan vládař ráčil dáti strojiti svatební veselí Zachariášovi Škatovi z Schatenthalu, apatekářovi svému, pojímajícímu sobě Alžbětu Mirotickú z Malešova, vdovu po Abrahamovi Turkovi, měštěnínu Třeboňském.

Martii[1]) 1. Jan Štolcar, jinak Švestka, kapelmajster pana vládaře, jměl též svatbu na zámku Třeboni se pannau Julianau z Velešína a tam se s ní osadil na domu hostinském.

25. auředníci a zprávcové důchodův horních pana vládaře Rejnhart Jan Gerhart z Lišvice, Kristof Matigkhower, müntz- a probirmejster, Martin Grejnar z Veveří a z Mysletína, kammermistr, sečtli stříbro, co se ho v šesti létech dobylo a nadělalo z hor Ratiborských od 7. novembris neb kvartálu Lucie 1597 až do 1603 léta též Lucie; vynalezlo se ho 6262 hřivny 4 loty 1 q. 1 d.

Aprilis 25. svatba konána na Třeboni Jiříkovi Firvicovi lokajovi s Kačenkou z fraucimoru. Též veselí svatební

---

[1]) Str. 293.

jměl Samuel Mirotický z Malešova s Dorotkau Bechyňskau z fraucimoru. 1604

28. pohřeb vykonán panu Oldřichovi z Lobkovic, jakž svau rukau poznamenal pan vládař.

Maii 1. přede dne zastížen na zámku Třeboni s kurvau Načelek; u něho byla přes noc, přinesši mu, jakž on pravil, listy u večír. Byly mu klíče od zámku svěřeny; on kurvě ráno je dal, aby sobě otevřela, a tu jest jata a do vězení dána. Načelkovi bez trestání to prošlo. Bůh se do času na všecko dívá.

Maii [1]) 31., to jest v pondělí exaudi, pohřeb konán tělu mrtvému Joachima Voldřicha z Hradce.

Toho roku, nevím který den, nějaký, jakž vůbec se rozprávělo, Knap z nového města Pražského vlezl na věži Tajnskau a odtrhl meč krále Jiřího a křížek od sceptrum sňal dolů; a to mu tak jako pominulému smyslem prošlo. Chtějí tomu, že poctivě zstaralá matrona paní Sichtová z Milešovky, když ten všetyčka tam vlezl, jej spatřila a faráři Tejnskému bez meškání oznámiti dala.[2])

Junii 22. lesové hořeli za dlauhým mostem u Třeboně; pracně překopáváním uhašeni.

Augusti 9. J. M. pán až do Soběslavě ráčil předeslati své jízdné k mustruňku na Tábor; pěchota na zejtří přede dnem táhla. Navrátili se zase 12. dne téhož měsíce. Panu Jeronymovi Hozlaurovi musterherovi oko tam vystřeleno.

Takovú milost pán bůh toho času prokázati ráčil, že po svezení obilí do stodol kraupy s hrozným přívalem u Třeboně poslal.

10. dne toho měsíce srpna den sv. Martina Adam Kraupa, hejtman Třeboňský, odstaupil a Vilém Kautský z Kautu přistaupil k tomu auřadu hejtmanskému.

14. pana Jana hraběte z Serinu pan strejc, syn nebožtíka pana bratra jeho, byl na Třeboni u J. M[t] pana vládaře.

21. J. M. pan vládař ráčil na Hradec jeti.

---

[1]) Str. 294.
[2]) Dačický I. str. 207.

1604 24.[1]) téhož měsíce srpna z lákání ďábelského sedlák jeden, starý muž, ve vsi Břilici jménem Petr Čunadl v velikém zmámení mysli až i k zaufalství přiveden, tak že nožem se k pupku bodl. Rána zdála se špatná; ale neopatřivše toho, střeva z něho vyšla a zastydla, tak že od toho umřel 10. dne septembris. Před tím však přijímal pod jednau. Byl dosti možný avšak sobě vzdy na chudobu stejskal: tak ho satan tříbil, až i o hrdlo připravil. Nicméně pochován u sv. Alžběty na předměstí Třeboňském. Oznamoval, že přivedlo ho něco k nějaké almaře a ta, byvši zavřena, hned mu se otevřela; a ten duch z té almary nože mu poskytl, kterýmž se ranil.

8. 9. a 10. septembris pan Volf Novohradský z Kolovrat tři dni celé u J. M[i] pána na Třeboni byl.

19; jenž bylo v neděli XIII po sv. trojici, svatby ráčil J. M. dáti vykonati Janovi Trubáčkovi, kuchaři, s Alžbětau z Plástovic a Martinovi barvíři pláten s Marianau, děvečkau z fraucimoru. Hosté při tom veselí pan hrabě z Serinu, pan Gal Rakauský pán, pan Jan z Šternberka a pana z Kolovrat synové.

Octobris 2. pan Burian hrabě z Gutuňštejna [příjmím Dlauhý] byl na Třeboni.

26. Vácslav Marek z Bavorova, sekretář po smrti nebožtíka Martina Šurera, jenž se utopil, auřad vzdal s sekretem J. M[i] pánu a ode dvora odpraven, nebo často se trhal. Pak nehrubě mu se chtělo; předce tu zůstával i druhý rok. Chtěl nejvěrnější sám býti; druhdy mantle učiněné zpravoval. Na jeho místo Burijan Ramhauský z Hradce Jindřichova dosedl.

Toho [2]) roku dal pan vládař ozdobiti věži Třeboňskau nad kostelem i krov obnoviti a krásně omalovati, i cymbál s takovým textem slíti: Petrus Woko Ursinorum natu maximus et unicus baro de Rosenberg, residens Vitignae alias Třebonae, gubernator domus Rosen., S. C. M. a consiliis etc. fundi curavit anno MDCIIII kalend. Novemb.

---

[1]) Str. 295.
[2]) Str. 296.

Novembris 14., to jest v neděli po sv. Martinu, J. M. pán ráčil panně Elišce Federovně, Mozkevce, s Fridrichem Kobedau z Luh svatbu činiti, na níž ráčil býti pan nejvyšší komorník a pan Lacek z Šternberka, bratr J. M[i], pan hrabě z Gutnštejna, též pan hrabě z Serinu, pan Vilém Vchynský a mnoho poctivých rytířských lidí. 1604

26. téhož měsíce odstěhovala se Eliška s svým manželem k Uhrům do Skalice. Potom, když se Počkaj zbauřil, dostali palice; pročež do Třeboně zase, pozbyvše nemálo svých věcí, s lehkým kočárkem přijeli; a za nimi jejich přátelstvo.

Decembris 11. v sobotu po památce početí panny Marie Jindřich Vintíř z Vlčkovic, kancléř pana z Rožmberka, život svůj na Kolinci dokonal a to v hodin sedm na celém orloji, pozvav k tomu času pana vládaře na kmotrovství dcerce syna svého, an se radost v smutek obrátila.

12. pan Karel z Žerotína z Moravy z Rosic toho dne odjel z Třeboně.

Na konec toho roku Vácslav Březan vypraven od J. M[i] pána do kláštera Vyšebrodského za příčinau zjednání svědomí od opata a konventu o rodu pánův z Rožmberka pod pečetmi jejich, poněvadž saud trpěti ráčil se pány z Švamberka o erbanuňky.

Léta [1]) páně 1605.

Januarii 1. pan Volf Novohradský z Kolovrat, nejvyšší sudí království Českého, a pan Vácslav hrabě z Rozražova z Blatné byli na Třeboni u J. M[i] pána. 1605

8. dne téhož měsíce pan vládař ráčil jeti z Třeboně na Bechyni ku panu komorníkovi nejvyššímu panu Adamovi z Šternberka.

10. byl veliký, hrozný vítr; vyvracel a zlomil mnoho dříví, stavení, ploty polámal a zporážel. Sice zima nestálá byla s dešti a odteplením.

---

[1]) Str. 297.

1605 13. pan vládař se panem hrabětem z Serinu z Bechyně zase na Třeboň se navrátili.

27.[1]) Šimon Tantzl z Tratzberku, hejtman Krumlovský, umřel na Rožmberce a pochován 11. dne martii v Krumlově v kostele klášterním.

30. tu neděli před hromnicemi pan vládař se panem Ferdinandem Šlikem hrabětem z Pasaunu a Mikulášem Šrejberstorfem Zachariáše Škaty apatekáře synu jménem Janovi kmotrem býti ráčil, a kmotry byly paní Anna Kvosová z Hrádku a Lidmila Hulinská.

Februarii dne 2. na hromnice, jichž bylo v středu, od J. M[ti] císařské pan vládař do Prahy obeslán, aby se do kancelláře dvorské české postavil; ale ani na to ani na jiná poručení do Prahy nejezdil, svau starostí, nedostatkem zdraví i jinými příčinami vymluvena se učinil.

Toho času baumistr nějaký M. Antonín Caneval, zahodiv se na Třeboň, spatřoval zámek Nový hrad na díle prachem potrhany a opuštěný; učinil své zdání a abrys, kterak by opraven a zase zpevněn býti měl.

20. svatby konány od J. M[ti] páně Davidovi Bechyňskému s děvečkau fraucimorskau Johannau, Brykcího France z Kaplice dcerau, a Martinovi Šifterovi s Annau Vintrberskau též z fraucimoru.

Martii 15. počali zedníci dělati na Třeboni v nové bráně při zámku k ryňku [od domu Ruthartovského].

21. dne téhož měsíce začali grunty vybírati k novému stavení pro bibliotheku naproti pokojům J. M[ti] páně; 1. aprilis grunty zakládali a tesaři na to nové stavení 23. iunii počali krov táhnauti.

23. dne téhož měsíce března, jenž bylo v středu po neděli laetare, Jindřich Votík Bratský z Labauně, rodu starobylého, a na Čižkrajcích, služebník pána a vládaře domu Rožmberského, umřel okolo poledne a v pondělí po neděli květné v Svinech Trhových v kostele, kdež sobě místo přichystal a epitaphium na kameně vytesané do zdi postaviti dal, pochován v věku svém v letech 85. Nikda

---

[1]) Str. 298.

se neženil, člověk ctný, veselý a upřímný. Připovídka 1605
jeho byla: From sain, schadet nicht.

Aprilis 30. v sobotu po památce sv. Marka evangelisty J. M. císařská vůli a usnešení s nejvyššími úředníky, saudci zemskými a raddami svými v známost listovně panu vládařovi uvesti ráčil, že na tom zavříno, aby lid z království Českého proti nepříteli Turku vedl, pána napomínajíce, aby ten auřad k sobě přijal. Pán dostatečné příčiny, zvláště sešlost věku svého předloživ, vymluvna se učinil a při pokoji zanechán. Na pana Adama z Šternberka, nejvyššího komorníka k. Č., to břemeno vloženo. A [1]) pan vládař vypravil lidů svého pěšího 192 osoby a koní jízdných dvanáct; sečteno autraty na tu vejpravu 4000 kop míš.

Junii 18. dne lid pěší i jízdný J. M[i] páně z Třeboně až do Hradce na první nocleh z panství vypraven; odtud pak dále k mustruňku do Brna táhl. Pan Zdeněk Lev Kavka z Říčan a Motys Moder s nimi vypraveni; písaře jměli Postřihače měšténína Třeboňského. Pan Hynek Čáslav z Podole, dvořanín J. M[i] páně, ten lid k mustruňku vedl a pánům kommissařům mustrherům, jenž byli pan Auštěcký, kterýž v saudu zemském sedal, pan Adam mladší z Waldštejna, pan Jiřík Vratislav a pan Zejdlic, odevzdal. Mezi tau jinau pěchotau z Čech veliký neřád byl, nebo z užralství vadili a sekali se vždycky, že jich několik zabito a do padesáti toho času u Brna zraněných bylo. Mnohem lepší řád a zpráva i podstata byla v předešlém tážení léta 1594, když pan z Rožmberka nejvyšším generálem byl.

29. toho dne v městě Třeboni v domu Jana Mirotického z Malešova zapálil se slad na lísách v sladovni. Sládek preč utáhl; ubránili, že dále nehořelo.

Julii 1. Hansz Šeňk, jinak Klíčník, rodilý z Erfurtu, o němž napřed při létu páně 1603 oznámeno, prudce se rozstonav na horkú zimnici, umřel na usvítě v domu svém druhém, kterýž po vystavení bibliotheky za odměnu vzal.

[1]) Str. 299.

1605 Toho dne Jiří Sverarský primator, Toman Beránek rychtář a Basilius písař Kaplický jsau na rathauz Třeboňský [1]) dáni za příčinau neoznámení o vraždě, kterú jest Daniel Franc vykonal; a po nich jiné tři osoby až do vyplnění všeho auřadu dostavili se na rathauz týž, jakž po pořádku v stolicích sedali. I některé jiné osoby proto vězením týmž ztrestáni.

Octobris 8. dne lid ten páně vládaře, do Uher k Skalici vypravený, domů na Třeboň se navrátili — a novina přišla, že Turek Ostřehoum vzal. Toť jmáte naši křesťanskú zprávu.

10. pan vládař domu Rožmberského z Třeboně ráčil na Lnáře odjeti, a navrátiti se ráčil 19. dne téhož měsíce domů.

24. J. M. pán ráčil toho dne na noc do Veselí a na druhý den potom se panem Adamem z Šternberka ženichem i s jinými pány, paní nevěstau i paní purkrabovskau nejvyšší na Bechyni jeti na veselí; 28. dne téhož měsíce J. M. pán ráčil zase z Bechyně domů přijeti.

25. pan Adam z Šternberka, nejvyšší komorník království Českého, ženil se po druhé na zámku svém Bechyni, pojímav sobě k svatému manželství p. Marii Maximilianu Hradeckú, rozenú hrabinku říšskú z Vysokého Colleru, ten auterý po sv. Lukáši; nařízením J. M[ti] císařské místo císařské zastal pan vládař domu Rožmberského.

Novembris dne 7. v pondělí po všech svatých poselství krále Polského, zjednavši pánu svému arcikněžnu za manželku, leželo v Třeboni přes noc; jmělo okolo 250 koní. A v auterý zase odjelo. Nebyli na zámek puštěni; nebo pán odjel v stranu k Dobré vodě.

9. Arcikníže Maximilián z Gracu se paní mateří svau kněžnau Marií a dvěma sestrami svými, pannau Konstancí, zasnaubenau králi Polskému,[2]) a tau paní, která jměla Sedmihradského,[3]) provázevše do Polska túž pannu arci-

---

[1]) Str. 300.
[2]) Sigmundovi.
[3]) Christina, chof Sigmunda Bathoryho.

kněžnu[1]) nevěstu, na Třeboň přijeli na zámek a tu přes 1605
noc zůstati ráčili. Byli chováni dobře. Pan vládař na zejtří po snídaní s týmiž třmi osobami na Hradec jeti ráčil.

17. ukázal se div veliký okolo druhé hodiny na noc na půl orloji. Nejprve se nebe od západu a východu zardělo a začervenalo, potom hrozní udělali se slaupové červení jako od jednoho centrum, kteréž nebylo nám právě nad hlavami na všecky strany se táhnauci. To centrum od nás schylovalo se ku poledni.

18. v pátek před sv. Alžbětau pan Rejnhart Jan Gerhart z Lišvice, radda J. M[i] pana vládaře, jev na hory Ratiborské nemocný s Zigmundem Ziglem. tam se složil a dne předjmenovaného život v pánu bohu dokonal mezi 1. a druhau hodinau na noc na sobotu. 20. dne téhož měsíce tělo jeho mrtvé přivezeno do Třeboně na předměstí a u sv. Alžběty v kostelíku zanecháno. 25. v kostele Třeboňském pochováno; kázání nad ním učinil farář Třeboňský kněz Ondřej a chválu mu velikú dával. Byl muž sprostný, upřímný, pobožný, věrně se staral o vyzdvižení hor i za ně pánu bohu se modlil; ale nedal mu pán bůh toho dočekati. Než brzy po jeho smrti veliké, bohaté užitky ty hory Ratiborské vynesly.

20. dne téhož měsíce listopadu v neděli po sv. Alžbětě svatební veselí bylo na zámku Třeboni páně Kašpara Meceroda s pannau Johannau Vrchotickau z Lautkova.

Zigmund Sigel z Hory Guttny dobře proběhlý a v divných hevlích skušený dostal se k fedrování věcí právních na místo nebožtíka Vintíře fedruňkem pana z Kolovrat.

29.[2]) dne téhož měsíce v auterý před sv. Ondřejem Heřman Kristof Ruswurm konec svůj vzal a v šest hodin na půl orloji na usvítě na rathauze v starém městě Pražském před svým pokojem, v němž jest u vězení ostával, sťat. Téhož dne dříveji než popraven, tři služebníky jeho ve čtyři hodiny na Malé straně za justicií oběsili; jeden hofmistr jeho, ten byl Němec, druhý byl Vlach a třetí Uher.

[1]) Str. 301.
[2]) Str. 302.

1605 Toho roku lusthauz v zahradě při zámku Třeboni plechem přikrýván a pěknými řežbami a malováním ozdobován.

Léta[1] *páně 1606.*

1606 J. M. pan vládař ráčil z Třeboně odjeti k Rožmberku, ten den do Svinů, druhým do Kaplice, třetím na Rožmberk; vdávala paní hrabinka z fraucimoru děvečku Aničku za Pavla Finkanaura do Krumlova. 12. dne téhož měsíce ráčil se zase navrátiti na Třeboň.

24. pan sudí nejvyšší ku pánu přijel; 27. týž pan z Kolovrat, citován jsa pro Uherské věci, do Prahy u večír odjel.

Februarii 14. Matiáš Singer, německý šulmistr, s manželkau svau i dítkami odjel do Krumlova, měv odpuštění z služby od J. M[i] pána. Ač muž učený, však nevděčný; Třeboňským málo při mládeži prospěti mohl, toliko s abecedáři některými nudíval se.

27. na rozkaz pana vládaře auřad Třeboňský, davše poznamenati v městě všecky sausedy zejména popořád, co který jakú živnost a obchod vede, kdo jakého podruha jmá, jaké povolání na sobě drží, jakau prací se ti živí a čí jest poddaný etc., J. M[i] takový spis odevzdal.

Martii 6. v pondělí po neděli laetare kněz Zbyněk Berka z Dubé a z Lipé, arcibiskup Pražský, jměv mnoho hostí v domu svém, po odjití jich v okamžení tak se roznemohl, že ani mluviti, viděti ani slyšeti nemohl, ale že v tom trápení neb otrapách za 26 hodin v auterý v noci mezi 10. a 11. hodinau na půl orloji umřel.

Aprilis[2] 5. toho roku po druhé pan Volf Novohradský z Kolovrat, nejvyšší sudí k. Č., byl na Třeboni a dne 7. téhož měsíce odjel.

23. Některý den při památce sv. Jiří nějaký pan Vilém Auštecký ze stavu panského k klášteru Dogzanskému za Prahau přijev sám osmý, sobě divně v nebytí probošta doma počínal, tak že k tomu přivedl, že mu poddaní

[1]) Str. 303.
[2]) Str. 304.

k tomu klášteru přislušející poddanost slibovati měli; a také 1606
do pole s nimi vytáhl a je mustroval, z prostěradla praporec udělavše. Týž pan Auštěcký od krajských hejtmanův do jednoho pokoje v témž klášteře dán a jměv u sebe křesadlo, rozkřesal a v tom pokoji zapálil a, kdyby byli nepřispěli, byla by se znamenitá škoda státi musela. Chtěli tomu, že při nastání měsíce něco naň přicházelo, že sám při sobě nebyl. Odtud dodán do Prahy a vsazen do bílé věže a dva služebníci jeho do Daliborky.

Maii 9. v auterý po božím vstaupení v hodinu na noc tělo mrtvé pana arcibiskupa Pražského bylo nešeno od čeládky a jiných, kterým smutek dali, z domu až do kostelíka sv. Benedikta na Hradčanech.

10. dne máje ve středu v devět hodin nešen do velikého kostela na hrad:

Předně šlo pacholat malých, před nimi s křížem 100 párů; za nimi s křížem zlatým dvorských řemeslníků s svíčkami 16 párů; s krucifixem a korauhví dvorských řemeslníků s svíčkami 19 párů; s křížem zlatým dvorských řemeslníků zedníků s svíčkami 16 párů; s křížem zlatým dvorských pánů čeládka s světly 30 párů; s [1]) křížem zlatým čtyři páry mnichů od Matky Boží Sněžné; s krucifixem V párů mnichů v černých kápích od sv. Tomáše, VI párů mnichů od sv. Jakuba, 3 páry mnichů od sv. Maří Magdaleny, 8 párů mnichů z Strahova v komžích bílých; s křížem zlatým XIIII párů jezuitských alumnů v komžích, VI párů jezuitů bez komží; koralisté z zámku, p. prelati, p. oppat, z Vikaře kněží; 4 páry kanovníků z zámku s černými aksamítovými kápěmi; dva postavníci; Strahovský mnich, jměv dva před sebau v ornátích a za sebau dva v bílých komžích, kněží; 50 párů chudých lidí v smutečních kápích s fakulemi a erby po stranách jdaucích.

Kříž stříbrný pozlacený nesen, berla stříbrná pozlacena, infule neb koruna biskupská, za nimi tělo mrtvé.

Za tělem mrtvým VI osob zahražených v smutku.

[1]) Str. 305.

1606 Od pravé strany pan kancléř nejvyšší, ve prostřed nebožtíka pana arcibiskupa bratr, na kraji nemohl se poznati.

V druhém glídu: na pravici pan z Kolovrat z Buštěhradu, ve prostřed pan Jan Vácslav z Lobkovic, na kraji p. Adam Krátký z Waldštejna.

Za nimi poselství Florenské, poselství papežské, pan hrabě z Firštenberku, p. Slavata, p. Prejnar, p. z Waldštejna Dlauhý, pan komorník nejvyšší, p.[1]) z Kolovrat nejvyšší sudí, p. z Šternberka, president komory, p. Vchynský, p. Šomberk a jiných mnoho pánův. Za nimi veliký počet obecného lidu. Pochován v velikém kostele hradském v té kaple, kde se páni Berkové kladau ve sklípek, kdež truhel cínových VII bylo a tato osmá k nim přiložena.

Maii 13. přijel k J. M[i] pánu na Třeboň pan Adam z Waldštejna příjmím Dlauhý na poště sám pátý: 20. dne téhož měsíce pan Karel z Lichtenštejna na poště asi v osmi koních k J. M[i] pánu přijel.

Junii 18. J. M. pan vládař ráčil svatební veselí strojiti na Třeboni služebnicím svým děvečkám z fraucimoru dvěma Mandaleně Salominy z Bechyně dceři, vdávající se za Martina Šiftera z Krakova a Aleně z Kaplice, snímající se s Jiříkem, ručníkářem J. M[i] páně. Při svatbě býti ráčil pan hrabě z Serinu i se paní.

[Julii 21. Pavel Načelek, bucholter, opět novú tragedii ztropil s vopicí Saklau; pána nabuňkovali, že veliké zlodějství v Svachovském dvoru se provozuje, pročež, vzav s sebau dva statečné sausedy Třeboňské, na vůz vsedl, šafáře Svachovského přivezl a do věže nevinného vhoditi dal.]

Julii 22. od sv. Medarda vždyeršky, sotva jeden den vybraný bez deště; lidé těžko klidili sena i obilí. U Třeboně na rybnících rozvodnění; nebo v sobotu den památný Maří Magdaleny na neděli v noci velmi pršelo. A pro rybník Svět byli jsme v strachu.

---

[1]) Str. 306.

Augusti [1]) 3. přijeli na Třeboň od desk pan Kába místosudí a pan písař menší pan z Michalovic a přivezli s sebau Jessenia anatomika; pán ráčil přiznání obnoviti na plnomocenství k saudům. 1606

18. Jan Blahauš, purkrabě Třeboňský, za místodržícího hejtmanství téhož panství, poněvadž před tím Kautský, žádaje skrze supplikací při sv. Havle odpuštění, nežli čas přišel, vybyt, vyhlášen a zpráva mu poručena. Byli při tom pan maršálek Hanuš z Říčan, pan Jindřich z Daudleb, Grejnar, Zigl regenti. A poněvadž Blahauš čísti neuměl, poručeno Načelkovi se podpisovati.

21. téhož měsíce srpna pan Hradecký pan Vilém Slavata se paní starau i svau paní manželkau byli na Třeboni; 23. odjeli a hrabě mladé z Turnu, vrátiv se z Rožmberka, zase pána navštívil.

31. J. M. pan vládař ráčil ku panu z Kolovrat jeti na Lnáře a pan Sejfrid Kolnicz na Třeboň přijel. Odjel zase v pátek, to jest na zejtří okolo snídaní.

Septembris 10. J. M. pan vládař ráčil domů přijeti.

Octobris 13. přijel na Třeboň pan Karel z Žerotína z Moravy z Rosic s svým kaplanem starým Jindřichem Švorcem; 16. odjel.

16. přijel sem pan hrabě z Firštenberku s svým synem, item pan Černemel; byli tu hrabata až do 21.; potom odjeli do Hradce.

27. sjeli se na Třeboni týž pan Fridrich hrabě z Firštenberku, ženich, s synem svým, pan komorník nejvyšší k. Č., pan Slavata, pan Děpolt z Lobkovic, křižovník Strakonický. Na zejtří jeli na Nový hrad a tam posvačivše na Vitoraz odebrali (se); nebo pan hrabě předepsaný ženil se tudíž za paní Rumfovau.

Novembris 10. prachovna u Opatovic, když se prach tlaukl, ráno přede dnem v tři hodiny, před jedenáctau hodinau českau zapálivši se, veliký hřmot učinila, až v Třeboni bylo slyšeti; rozhodila se na strany. Škody asi za

---

[1]) Str. 307.

1606 100 kop stalo se a okolo centnéře prachu ušlo. Prachař nebyl tu; sic byl by letěl do povětří.

Decembris [1]) 4. přijel na Třeboň pan hrabě z Salmu z Tovačovic a pan hrabě Šlik Ferdinand.

21. byly zde přes dvě noci paní hrabinka z Turnu, sestra pana hraběte z Serinu, s synem svým a paní hrabinka z Serinu, manželka pana hraběte z Rožmberka.

23. Matiáš Timin, jinak Lavin, medicus, na Třeboň přijel a ke dvoru přistaupil.

25. po jitřní na boží hod vánoční takové oteplení stalo se, že dešť hojný jako v létě pršel a na druhý den teplo bylo a jasno jako z jara; i sice ještě o zimě dobře nezvěděli jsme.

Předešlého roku 1605 J. M. pan vládař v Třeboni dva domy zkaupiv Donatovský a Bednařovský naproti Ladislavovi v ulici, do gruntu je rozbořiti rozkázav, zdi z gruntu na díle na kolí zakládati dům nový a ve prostřed plac se dvěma pivnicemi klenutými a nad nimi šesterými příbytky neb habitacími s síněmi neb mazhauzy, nad nimi nahoře ze dvau stran prostrannými a bezpečnými pro bibliotheku a třetí úzkau, průchoditau pro figury a všelijaké malování vyzdvihnauti a postaviti dáti ráčil. A tohoto roku 1606 dílo to od zedníkův všecko dokonáno. Truhláři Ulrichovi stropové projednáni, na kterýchž pilně dělali tesaři, tesy též pod krovy kladli.

Stavín také těch let v zahradě při zámku lusthauz velmi nákladný a od řezeb a malování krásný.

Toho roku bylo nemalé přímoří v Praze i jinde v Čechách všudy takměř kromě nás na Třeboni; nebo milostí boží ochráněni a zachováni jsme.

Léta [2]) páně 1607.

1607 (Tyto následující paměti nejsau z listů vytahovány, než jen z poznamenání kalendářských, protože listové ti novotní teprv mi měsíce máje 1615. léta do rukau přišli, a nevidělo mi se ani zapotřebí zdálo, jich přehlídati.)

6. dne měsíce ianuarii páni hrabata z Gutnštejna k J. M[i] panu vládařovi na Třeboň přijeli, totižto pan Burijan

[1]) Str. 308. — [2]) Str. 309.

a pan Lorenc bratří blíženci, odtud cestu před sebau na 1607
Moravu měvše.

Januarii 9. okolo hodiny na noc i dále mlha veliká byla, až smrděla.

12. dne téhož měsíce rychtář z městečka Leděnic tři lžíce kolomasti rozhřité a stemperované s máslem za hrdlo, stáv v kruhu před rathauzem Třeboňským, snísti musil; však nejprv auřad rychtéřský od něho vzat. Říkají mu Bartoloměj Mácha. To se takto stalo, že nějaký Havel Tkadlec, byv u něho na rychtě, když zvoněno k modlení, klekv týž Tkadlec, na hlas modlil se řka: „Bože, buď milostiv mně hříšnému!“ A rychtář, protože nahlas modlil se, hromoval mu řka: „Aby tě s tím modlením hrom zabil.“ Z té příčiny donešen byv před vrchnost, musil Mácha kolomasti okusiti. To bylo nového regenta Zigmunda Zigle nové právo.

16. Ladislav Gallus z Rašnštejna, měštěnín Třeboňský, do kancelláře za radu J. M[i] páně přijat, povinnost učinil a dosedl, byv tehdáž purgmistrem, ten auřad nejprve od sebe odevzdav.

19. mráz tichý připadl, jakovéhož tu zimu nebylo; nebo před tím bláto bylo a cesty velmi zlé.

Februarii.[1]) 8. sníh v noci na čtvrtek hojný spadl; ale zima špatna byla, tak že zase sníh zcházel. Lidé žádných ledů nenahromáždili.

18. svatba konána Adamovi Súdkovi z Dlúhé a panně Evě Šrejberstorfce; byl při ní pan Slavata Hradecký a paní hrabinka z Serinu.

21. J. M. pán ráčil na Hradec jeti.

27. Jakub Škarohlíd z Lomnice, učedník bednařský, byv nejprv při Šeňkovi na zámku za pachole (chasa mu Mišpivo přezděli), hned ráno, užrav se, do maškaru černého, plátenného, slamau premovaného s jinými blázny masopustními po ryňku Třeboňském, haně je, na kaštnu vlezv, skákal a upadv z ní na jakési klády na bok pravý tak těžce, že sobě sedv sotva ve čtvrt hodině oddechl. A po-

---

[1]) Str. 310.

1607 tom vstav, na lidi zadek odkrýval a běžel do masných krámů; tu převrh se, zcepeněl a tak vzal za své po jednau. O jaká hrozná lidská, nevážná lehkomyslnost! Matce své velikú žalost a naříkání i přátelům jiným spůsobil. Škoda mládence v největší síle jdaucího a řemeslo dobře chápajícího; byl sice od přirození opovážlivý a smělý. Tím však zhrozili se jiní larváři a, co za obyčej jměli masopustívati, toho nechali tak.

Měsíce martii dosažen a na Táboře do vězení dán nějaký mládenec pokryvačského řemesla. Ten na Třeboni z ristkammer neb ze zbrojnice ukradl stříbrnú pošvu z šavle i jiná stříbra a vlezl tam po třeše; jest dodán ku právu do Třeboně. Byla to divná krádež; nebo žádný by se toho domysliti nemohl, aby tam tudy tak velmi nebezpečným místem vlézti měl. Byli z domnění pro tu strátu vsazeni mečíř Krumlovský s pacholkem, poněvadž toho času tam dělali a žádný tam pauštín nebyl. Zmázl některé přijimače, potom z vězení dobyv se, ušel ten tam. Sice J. M. pán neráčil mu na hrdlo státi.

22.[1]) mezi 11. a 12. hodinau na půl orloje bylo tak veliké povětří, hřímání a hromobití na Nových hradech, že dosti saudného dne; a udeřilo na dům J. M[i] páně podlé jednoho rundele a tu znamení nechavši, po druhé udeřilo do věže kostela farního, kde zvonové viseli, a schodivši krov dolů, jej zapálilo a velikú škodu učinilo.

Aprilis 15. pan Vejkhart hrabě z Salmu z Tovačova a hrabě mladý z Turnu též z Moravy a pan z Šternberka křižovník přes svátky velikonoční byli u J. M[i] pána na Třeboni.

Junii 4. Fridrich Lesl, pachole panské, vypraven do Prahy k nejvyššímu panu sudímu zemskému z Kolovrat, aby ho pán fedroval ku panu biskupu Vratislavskému, a Jan Králík z Kolenic též vypraven do Prahy ku panu Adamovi z Waldštejna Dlauhému, aby byl fedrován k hraběti z Holochu.

---

[1]) Str. 311.

11. to jest v pondělí po sv. trojici v noci na úterek v Třeboni a při městě tak veliké kraupy pršely jako ráže, holubí vejce i větší, tak že nemálo škody na střechách, sklech i na polích a zahradách zdělaly. 1607

Julii 8. svatba panny Barbory Danielky z Semanína s Adamem Staškem z Cidliny, synem Vácslavovým, držána na Třeboni. Pan komorník nejvyšší i se paní, item nemálo z stavu rytířského při ní bylo; J. M. pán ráčil jim poctivé veselí vykonati.

14. v sobotu v noci na neděli, pátú po sv. trojici ve tři hodiny na noc aneb okolo 12 německých zapálilo se v ozdě na zámku Třeboni, když sušili slad ječný. Ale ten oheň, buď bohu chvála, přetržen, že dále nevyrazil se. Nestala se veliká škoda, na sladu asi osmi strychů k spálení přišlo. Vina dána jednomu tovaryši, že snad mnoho přiložil a lísy zňaly se; protož ztrestán vězením.

29.[1]) na ten den ráno mezi 7. a 8. hodinau na půl orloje vyšel oheň na předměstí Třeboňském v jednom domečku pod hrází rybníka Světa, slove u Machů; s nemalým strachem a nebezpečenstvím však přetržen brzo.

Augusti 7. a 8. byli u J. M[i] pána na Třeboni pan komorník nejvyšší a pan sudí, švagr jeho, a pan Slavata Hradecký.

12. pan vládař ráčil jeti na Hradec; zase přijeti ráčil 14. augusti.

21. paní kancléřová paní Polexina z Pernštejna přijela se čtyřmi vozy na Třeboň z Hradce a odjela tam zase 24. Nebo toho dne byl přijel landkrabě starý z Lajchtnburku k J. M[i] pánu a byl chován dobře; na zejtří jel k Vitorazi a odtud k Vídni.

26. pan Slavata Hradecký ráčil se paní svau i paní starau přijeti na Třeboň; druhý den jeli na Nový hrad, odtud na Vitoraz ku panu hraběti z Firštenberku. Ráčili zas navrátiti se 31. i pan hrabě z Serinu.

Pan Vilém Beřkovský, vyslaný od knížete Brandenburského z Jagendorfu, přijel na Třeboň.

---

[1]) Str. 312.

1607 [Septembris 9. Vilém Frokštein z Načeslavic od J. M[i] pana vládaře za pachole přijat.]

10. to jest v pondělí po narození panny Marie v Hradci Jindřichově v noci na auterek okolo čtvrté hodiny na noc na celý orloj schořelo 85, jiní chtějí do 73 domů v městě; okolo osmi osob uhořelo. Zapálilo se u Černého Nedvěda, jinak u Kodrábů v marštali; uhořelo V koní i pacholek, jenž náleželi p. hraběti z Sultzu, kterýž tu na zámku ke pánu pohostinu se zahodil.

13. J. M. pán ráčil z Třeboně vyjeti na Luáře ku panu sudímu nejvyššímu království Českého.

Octobris[1]) 29., jenž bylo v pondělí po sv. Šimonišovi Judovi, v noci na auterek okolo osmé hodiny na noc Bartoloměj Dašek Lomnický, písař komorní a duchodní panství Třeboňského v městě Třeboni v domu svém umřel, jehož mnozí dobří lidé pro jeho dobrotivost oželeli a chudí lidé oplakali; zvláště sedláčkové, nebo s nimi křesťansky nakládal. Byl od mnoha časů nezdráv a všecken vnitř pokažený; za několik neděl až do skonání nemohl nic zachovati. Jměl otok v nohách; ten, když s jinau zlau a jedovatau vlhkostí rozmnožil se, poněvadž ledviny, plíce, žalúdek, jatra pokaženy jměl a zvláště pak náramná jeho a zjedovatilá melancholia k srdci mu přistaupivši, ihned lehce skonal, co svíce zhasl. Pochován u sv. Alžběty v kaple; manželka jeho Anna Mirotická z Malešova kámen na hrob jeho vytesati a položiti dala.

Novembris 2. přijel na Třeboň jeden kardinal jménem Fellerrarius, legat papežsky, s bratrem svým na čtyřech vozích po 6 koních. Chováni slavně od J. M[i] pána. A jel zase na zejtří k Koruně, k Krumlovu, Vyšebrodu; Mikuláš Šrejberštorf průvod mu dal.

24. v noci na neděli 24. po sv. trojici okolo půl noci knéz Michael Fabricius, oppat Vyšebrodský, v témž klášteře život dokonal. O tom zvěděv pan vládař vyslati tam ráčil v pondělí v noci Šrejberštorfa a Grejnara, raddy své, aby po něm všecken statek náležité opatřili.

[1]) Str. 313.

Decembris 11. kněz prior téhož kláštera bratr Pavel 1607
Farenschon, dostaviv se před pana vládaře na Třeboň, téhož dne audienci jměl. Přijat a konfirmován od J. M[t] pána na místo nebožtíka Fabricia za oppata Vyšebrodského; v tom užil fedruňku dobrého od německého sekretáře Theobalda Höcka.

Toho [1]) roku J. M. pán věž Třeboňskú kostelní ráčil dáti malovati krásně maléři svému dvorskému Tomášovi Třebochovskému a kostel zevnitř bíliti, nebo před rokem vnitř obílen. A kruchta nová udělána byla pro literáty.

Item téhož roku zahrada ohradau a pavlačí ozdobena a vyvezena při zámku Třeboňském na blatech, i tudíž lusthauz krásný stavín.

Léta [2]) páně 1608.

Januarii 6. v neděli den památný sv. tří králů Cyriak 1608
Lampl, měštěnín Třeboňský, Evu dceru svú vdával za Jiříka Hallera, služebníka pana Erasima Redera, svatba hlučná s dostatkem byla vykonána.

11. odjel pan z Kolovrat, sudí nejvyšší, byv v Třeboni se paní i se panem Joachimkem, synem svým, od 7. ianuari.

17. přijel na Třeboň pan hrabě z Serinu. Zima náramná držela. 30. odjel týž pan hrabě.

20. pan Přech z Hodějova v noci se paní manželkau a pannau dcerkau, která se potom za pana Adama z Budova dostala, přijel k J. M[t] pánu na Třeboň, jev z Moravy z Mladeňovic od pana z Raupova.

25. pan z Waldštejna Dlauhý, štolmistr císařský, přijel; 27. odjel zase.

Februarii 1. přijel na Třeboň Antoninus Flamingius, visitator, z kláštera Zbraslavského dle uvedení nového oppata od Vyššího Brodu. Téhož dne pan Vácslav z Budova též sem přijel v noci s p. Adamem synem svým, jevše z Horažďovic od pana Theobalda Švihovského; 5. pan z Budova odjel.

5. pan Slavata přijel k J. M[t] pánu.

[1]) Str. 314.
[2]) Str. 315.

1608 8. jmenován nový oppat předepsaný do kláštera Vyšebrodského a lidé mu slibovali. Byli při tom Mikuláš Šrajberstorf a Martin Grejnar, služebníci a raddy pana vládaře.

14. vicarius neb visitator generalis cistercienského řádu s oppatem Zbraslavským z Třeboně odjeli. Toho mnicha titul byl: frater Joannes Martinus, abbas Clari loci prope Nanceium ad unum miliare in Lotharingia, commissarius generalis per superiorem Germaniam, Helvetiam, Bavariam, Bohemiam, Silesiam, Poloniam.

16. pan Lacek z Šternberka, čekanec křižovnictví Strakonického, se panem hrabětem z Serinu navštívili pána starého na Třeboni; nebo 17. dne téhož měsíce ráčil dáti strojiti svatební veselí Mikulášovi Virtvajnovi, roszberajterovi, s Mandelenau Albínkau. Byl při ní i pan z Waldštejna i drahně stavu rytířského.

18.[1]) v pondělí masopustní Julius, ten ukrutný tyran a černokutírek, poboční syn císařský, na zámku Krumlově ďábelský, hrozný, nešlechetný masopust držel s svau saunožnicí, dcerau lázebníkovau, rozvrátiv jí hlavu a posekav hanebně, že po kusích do truhly ji klásti musili. A on ji sám zabednil a hřebíky zapral a v klášteře pochovati dal. Tak zrasovaný do čtvrtého dne chodil a neumýval se. Toho ukrutenství netoliko lidé ale i psi jeho se štítili a při něm zůstati nechtěli. Jakož pak po tom skutku žádného člověka při sobě netrpěl; jen kuchtíci, přinesše jídlo a pití, před pokoj mu postavili a odešli. Potom přijevše komissaři císařští, vězení mu vyhledali a do něho vsaditi dali. — Byla nebožka prve před tím některý čas od něho hrozně zkatována a zpíchána, že celého audu na těle jejím nebylo; a zrasovanú tak z okna z zámku vyhodil za umrlú na skálu. Nepřišla hodina její, aby se zabila; nebo upadla na smetí a svezla se po nich dolů. A když se vyhojila, před ním se ukrývala; on pokoje matce nedal, až ji dostavila. Tu se pak na ni zšelmile svým nabraušeným mečem vychladil. — Bože spravedlivý,

[1]) Str. 316.

na jakú bezbožnú nešlechetnost toto království se dívá! 1608
Na tenliž cíl toho hradu pan Rožmberský králi postaupil?[1])

21. byla kolba na zámku Třeboni s dovolením J. M[i] páně, tak že proti Samuelovi Mirotickému byli dva Jan Fürst, sekretář pana hraběte z Serinu, a Vácslav Burda. Mirotický jich pobídl; však téměř písaři obdrželi, nebo Burda naposledy jej srazil, sám oseděv na koni. S Firštem několikrát Mirotický honili; jedno za druhé býti mohlo.

6. pan Slavata Hradecký, navštíviv pana vládaře, odjel zase k Hradci a odtud do Moravy na sněm pro uherské věci. Byl také u pána pan Ferdinand Šlik.

29. pan Hannibal z Waldštejna, nejvyšší mintzmejstr k. Č., přijel na Třeboň a odjel 1. martii na hory Rudolfštatské; a tu obnovil raddu a nařídiv, co při horách potřebí bylo, obrátil se na Krumlov. Tu původem některých z Němec Niedrlantů nemalá ploska vyražena, primasa učiniv z Latranu Matiáše Sauxen z Rachilen, Němce, což prve nebývalo.

Z[2]) počátku toho měsíce martii pan Zdeněk Lev Kavka z Říčan, oženiv se na konec masopustu v městě Písku za pannu Marušku ze Rtína, přijel se pány bratry svými ke dvoru na Třeboň.

Martii 3. pan Fridrich hrabě z Fürštenberku, pán na Vitorazi, přijel na Třeboň s synem svým a hrabětem z Sultzu; zase 5. dne téhož měsíce odjeli.

14. pan hrabě z Fürštemberku přijel zase z Lištna na Třeboň; nejezdil do Prahy. Snad nejměli tam Rakušané listů, protože praveno, kterak by s Uhry a Moravany se proti císaři spuntovali.

16. datum mandátu městům krajským též i hejtmanům od arciknížete Matiáše vyšlého, aby se v Čáslavi najíti dali.

23. pan Adam z Waldštejna, štolmistr J. M[i] císařské, na poště ku panu vládařovi na Třeboň přijel; 24. item pan Černemel z Rakaus.[3])

---

[1]) Srov. Gindely: Rudolf II. und seine Zeit II. pag. 339.
[2]) Str. 317.
[3]) Z jaké příčiny přijel, vypravuje Gindely: Rudolf II. 1. díl p. 208.

1608 25. duha nad zámkem Třeboní vidína a potom pán bůh v noci dal hojný dešť. I to znamení milosti boží.

31. datum mandátu o veřejnau hotovost, vyšlého od J. M[i] císařské.

Toho měsíce předepsaného přišli z Uher a Rakaus noviny, že Uhři pokoj s Turkem držeti míní, vol neb nevol císař, Matiáše za pána poznávají, ním se říditi chtějí a Rakušané že k nim přistaupili etc.

Potom, když páni Moravané sněm v Brně držeti měli, snad jednáním biskupa a Berky, místodržícího hejtmanství, nějaké praktiky kovati se měly, jakž doslejchati bylo, že Berka Valauny chtěl do města nočním časem uvésti, a pány jiné k své vůli přivésti aneb zahubiti. Pročež odcizili se od něho větší díl panstva a z sebe ho vymustrovali; a tu hned, vyjevše z Brna, sjezd na Slavkově drželi a tam zavřeli na tom, aby předně spravedlnosti, řádu, práva a vejsad svých hájili i svobody v náboženství, i také arcikníže za pána a ochranci podlé Uhrů a Rakušanů podnikli; pročež ihned do pole veřejně se strojili.

Aprilis[1]) 6., to jest na hod boží velikonoční, kaplan pana vládaře domu Rožmberského na Třeboni v zámku mistr Simeon Věrník první kázaní učinil, jakž poznamenati ráčil svau rukau pán sám.

8. pan Slavata Hradecký, vrátiv se z Moravy z legací, aby na sněm do Prahy vyslali, přijel k J. M[i] pánu, a tu dlauho spolu mluvili. Moravané příčiny, že přijeti nemohau, položili. Jel zase ten den.

14. sněm v Praze položen generalní; ale pro nedostavení Moravanů i Slezáků z rosola šel. Nebo Moravané proti Berkovi a praktikám jiným, zasadivše se o své svobody a práva, sněm drželi v Evančicích.

Toho dne přijel sem na Třeboň z Vitoraze pan hrabě s synem svým.

25. pan Volf Novohradský z Kolovrat, nejvyšší sudí, pan z Klenového, nejvyšší písař, a pan Diviš Markvart z Hrádku, item pan Joachim a pan Karel z Kolovrat, při-

[1]) Str. 318.

jevše na Třeboň ku panu vládařovi, vzali před sebe cestu k Hradci; tam nalezli pana komorníka nejvyššího a jeli spolu k arcikníželi Matiášovi k Znojmu. 1608

27. matka jezuitů, kněžna Štyrská stará, umřela. [1])

29. na poště Chrápek do Prahy jel s listy od pana vládaře; nebo Moravané na nás tiskli pod 30 pečetmi, abychom s Turkem pokoj tvrdili.

Maii 4. pan Černemel, p. hrabě z Fürštenberku a p. Štangel byli zde na Třeboni. Magister Simeon Věrník s manželkau svau přistaupil ke dvoru.

Maii 7. datum druhého mandátu J. M[t] císařské o veřejnú hotovost.

Maii 18. přijel na Třeboň pan hrabě z Vitoraze a na zejtří pan hrabě z Serinu z Rožmberka.

19. v pondělí po neděli exaudi Vít Dekára ženil se v městě Třeboni za paní Kráru (sic!) Mirotickú, pozůstalú vdovu po panu Janovi Mirotickém z Malešova.

Junii [2]) 1. Jaroslava myslivce, jenž měl domeček za Svinskau branú z mostu jda na levé ruce — (a ten již v té rozmíšce Passovské řízením Lukanovým docela rozebrán a zkažen, že znamení nepozůstalo) děvčátko asi dvúleté upadlo z mostu do příkopu též brány města Třeboně do vody stojaté a nepotunulo, na znak leževši na vodě dobrú chvíli, a ručičkami vodu odhrnovalo, až jej vytáhli. Propadlo děrau, která byla v mostu. Angel její ostříhal ji. A jest divná věc jedno, že hluboko padlo a druhé, do vody stojaté. Stalo se okolo čtvrté hodiny z poledne.

10. vypraven lid pěší J. M[t] páně k Milčínu, pátý osedlý; 11. jízda za nimi. Nebo všecken kraj strhnauti se měl, pročež tu každý pán a vládyka osedlý osobně býti měl.

17. Rakauský lid do 2.000 i s ženami vše střelců s muškety táhl do Velešína mimo Budějovice arcikníželi na pomoc; vedl je pan Hans Vilhelm z Celkingu.

23. arcikníže Maximilián ležel na Krumlově, jev ku Praze k spokojení svých bratří.

---

[1]) Marie Bavorská, chof arciknížele Karla, matka Ferdinanda II.
[2]) Str. 319.

*

1608 26. ráno přede dnem v noci v středu na čtvrtek bitva byla mezi Poříčí a Nespekami Čechů s Uhry; zbito tu sedláků a lidu městského z Tábora, Budějovic, Tejna etc. do 300. Užravše se zprávcové toho lidu, zavedli je; hodni korunování. Mohli na zadku v Poříčí seděti. Praví, že jeden vystřelením Uhrů popudil, že se z Nespek na ně vysuli; jízdní stateční rytíři naši dali se nejprv na utíkání. Pěchota jim naše ustupovati musila, utíkajíc před Uhry na vše strany do obilí i přes řeku, do lesů a hor. A někteří od rejtharů našich podáveni a jiní tu bídně zmordováni. Mikuláš Keblanský ten utíkati nechtěl, brániv se, dokudž mohl; však od husara sťat, že hlava jen závisla a on z koně spadl. Ten sobě jedinký jméno dobré spůsobil. Lid [1]) ten pěší zmordovaný tak obnažený asi za šest dní nepochovaný onde i onde, zvláště mezi obilím ležel; potom je do šachet vkladli. Ti nebozí nejvýce svými hrdly to tažení zaplatiti musili. Rozpráveli, že na zejtří i diváků na ně něco nepřítel potlaukl a zlaupil.

Jízda ta uherská byla vyslána vstříc arciknížeti Maximiliánovi dle bezpečného průvodu; naši pak hejtmané krajští, o tom nevěděvše, domnívali se, že míní v kraji škoditi, našeho lidu popudili proti nim a tudy ničemně jej zavedli.

27. vojska arciknížete Matiáše od Prahy propuštěna; táhla zase k Moravě třmi silnicemi, díl k Čáslavi, díl k Pardubicům a díl k Táboru. I sám arcikníže s předními pány s korunau uherskau tudy jeti ráčil.

Julii 3. pan Karel z Žerotína, p. Černemel, p. Štarhemberger, navracujíce se po zavřených smlauvách a ztvrzených domů, na Třeboň přijeli a J. M. pána navštívili. Arcikníže Matiáš ten přijel do Soběslavě 4. iulii s několika tisíci, jměv s sebau korunu uherskau; na zejtří jeti ráčil na Hradec.

12. paní komorníková se paní hrabinkau svau dcerau a pannau šlechtičnau z Zeberka přijela ku pánu; odjely zas 17.

---

[1]) Str. 320.

19. pan vládař ráčil z domu v 8 hodin vyjeti a ráčil na Vitoraz ku panu hraběti přijeti v pátú hodinu na půl orloje a zase navrátiti se 21.; nebo Valauni táhli přes panství Novohradské ven z země. 1608

Augusti [1]) 4. pan hrabě z Fürštenberku starý ráčil na Třeboň přijeti; i syn jeho, jenž sobě Popelovnu, pana hofmistra nejvyššího dceru pojal, též z Prahy na druhý den přijel.

11. mandáti přišli od hejtmanův krajských o veřejnost, že by nějaký lid opět do země vpadnauti mínil, aby pátý byl pohotově.

18. byl na Třeboni pan hrabě z Serinu.

28. pan komorník nejvyšší pan Volf z Kolovrat ráčil sem přijeti i s synem Joachimem.

30. měli čtyři sausedé Hradečtí stínáni býti pro jednoho nevážného člověka, odpovědníka svého, a ta poprava měla býti přede dnem; ale utekše se k J. M[ti] pánu našemu na Třeboň, jsau při hrdlech zachováni a do roka vypověděni, aby nechodili do Hradce.

Septembris 1. odjel pan komorník.

2. přijel sem pan hrabě z Firštenberka a pan Slavata.

8. pan vládař ráčil na Lnáře odjeti a tam se shledati s nejvyšším purkrabím, komorníkem, sudím, též panem sudím dvorským panem Janem Jiřím; ráčil zase přijeti 19. septembris.

20. přijel sem pan Joachim z Kolovrat s panem Muchkem a odtud odjeli na Rožmberg.

22. přijel pan Slavata se paní mladau i starau po druhé hodině na noc; 25. odjeli Hradecští okolo druhé hodiny z poledne blízko nešporu dobře zmoklí v suše.

27. přijel sem pan Václav z Budova a zase odjel 30. dne téhož měsíce.

Octobris [2]) 1. z jistého rozkazu a nařízení J. M[ti] páně knihy do nové bibliotheky na Třeboni počaly se nositi, nejprve svatá písma; a tak v měsíci do polic vloženy a mazhauz ten naplněn jest k ulici.

---

[1]) Str. 321.
[2]) Str. 322.

1608 4. pan hrabě z Serinu ráčil sem přijeti. 10. ráčil odjeti zase; byl s ním doktor Persius z Lince a ten dříve odjel.

18. přijeli sem pan z Celkingu a pan z Puchhamu, Rakušané. Též přijel Lucanus geometra a architectonicus; 29. odjel Lucanus.

Novembris 2. svatba držána Honzovi krejčímu dvorskému s Dorotkau z fraucimoru. Byl na tom veselí pan hrabě z Serinu, p. Bulvan, pan Jindřich Vrchotický, p. Jaroslav z Šternberka, syn páně purkrabí nejmladší, p. Vácslav Kořenský a fraucimoru drahně.

6. byl sjezd krajský na Táboře, na kterýž pan vládař domu Rožmberského a pan Slavata Hradecký za kommissaře nařízeni byli; jen pan Slavata sám se tam vypravil. 10. dne téhož měsíce, skrze Třeboň se navracovav, odjel.

8. p. Johanka Švihovská, pana Fridricha Švihovského manželka, přijela na Třeboň a přivezla synáčka svého Peтříčka; nechavši ho u pana Lavína, dne 11. odjela.

Tím ranněji pan hrabě z Serinu odjel na Rožmberk a potom pán ráčil dáti pana Jaroslava z Šternberka s preceptorem do Krumlova dovezti.

13. p. Zdeslav Herzan mladý, syn pana Adama boháče poštau čtyřmi koňmi přijel na Třeboň.

15.[1]) Christianus kníže z Anhaltu,[2]) gubernator v hořejším Faltzu, po druhé hodině na noc přijeti ráčil na Třeboň na koni bílém poštau sám šestý. J. M. knížecí, po ten čas knížecky ctěn byv od pana vládaře, 21. odjeti ráčil s svítáním k Libějovicům; předjel Puš starý kuchmistr, než provodili kníže Ender a sekretář německý. Koňmi panskými vezen.

16. přijel také a navštívil pána pan Adam Budovec mladý, syn páně Vácslavů, s preceptorem; 22. odjeli.

17. pan Pochomíř též přijel sem a za ním s nocí i pan Černemel; 21. odjeli p. Černemel s strejcem svým a pan Joachim z Kolovrat[; a tu v noci vyvezli tolary].

[1]) Str. 323.
[2]) Viz Gindely: Rudolf II. 1. díl p. 271 a 279.

18. přijeli sem pan Hofman a pan švagr jeho pan Joachim z Kolovrat; item pan Černemel jeden s preceptorem svým. A tak vždy pan vládař byl na hostech. Velmi dobře voněla jim červená růže; čistě ji škubali odevšad bez studu a lítosti. 1608

Pan Hofman, stonav na podagra několik dní, potom zas k Moravě odjel 28. novembris. Těch časů pan Jan Vácslav z Lobkovic, hejtman starého města Pražského, od zapálení nohy umřel. Tak to se přihodilo: Dal sobě pacholeti nehty řezati, kteréž něco do živého na palci zavadivši, k otoku příčinu dalo. Pán se nešetřil, toho nechal, až palec se zapálil, jejž nemohli zhojiti, než uřezali; nebylo platno, šlo až po kotníky, i ty preč; nepřestalo, dalo se výš po koleno, též ušmaněno; i to neprospělo, ale umořilo jej. Před tím bratr jeho Adam Gal též v bídný pád skrze svú neřádnú ženu upadl a co tráva starostí uvadl pro zabití v domu jeho jednoho hraběte francauského.[1])

Decembris[2]) 15. velmi nebezpečný oheň vyšel z komína fraucimorského na Třeboni v zámku, kterýž jest pěkně uhašen z daru božího.

24. přijela sem na Třeboň paní Johanna Švihovská z Nalžov pro navštívení J. M[t] pána i synáčka svého. Přibík Dlauhoveský byl s ní, jenž nedvěda panu vládaři daroval. Odjeli 29. decembris.

30. Jich M[t] p. Adam z Šternberka, nejvyšší purkrabě Pražský, p. Adam Dlauhý z Waldštejna, nejvyšší sudí, p. Vilém Slavata Hradecký, p. Tiburci Žďárský na Kladnu, saudce zemský, ku panu vládařovi v příčinách pilných přijeli a dobře, jakž na takové hosti náleží, traktirováni; odjeli zase na zejtří. V aktách zemských, co se toho času dálo, také ta jejich při panu vládařovi kommissí položena.

Zbrojnice Třeboňská.

Přestěhovav se pan vládař z Krumlova na Třeboň, zanechav tam nákladného cajkhauzu nového s střelbau znamenitau a všelijakau municí, však nemálo jí sobě ještě

[1]) T. j. Hannibala z Šenberku, viz Skála: Mon. hist. Boh. II. 1. p. 81.
[2]) Str. 324.

1608 na Třeboni shromáždiv, řízením Kašpara Endera z Sechov na valech Svinenské brány dal postaviti aneb raději zplácati nejvíce od dřeva a cihlami prodělávaný cajkhauz od léta 1606, kterýž dostaven 1608 léta. Sice nákladná od zbroje, ručnic a jiných braní, nástrojů a potřeb válečných a rejtharských ristkammer neb komora zbrojní pod krovy v zámku vnitřním prve vyzdvižena a nařízena a Motesovi Moderovi svěřena byla.

Léta[1]) *páně 1609.*

1609 Januarii 1. šedv J. M. pan vládař domu Rožmberského k nešporu z té strany, kde magister Simeon kázával, docházeje a pominauti míniv stolu, vstaupil jednau nohau na koberec, kterýž na zemi ze stolu svěšený ležel, a druhau zavadiv (ač pán ráčil míniti, že o cihlu zavadil), tak že na kolena a na ruce upadl; však, buď pánu bohu chvála, z ochrany jeho úrazu nevzal. To se stalo v světnici nárožní k ryňku na zámku Třeboni.

3. pan Kvintin z Althanu a pan Puchomíř z Švartzpachu, saused páně, přijeli na Třeboň, ještě nebyvše s králem Matiášem spokojeni. 4. zase pan Pochomíř odjel.

6. v noci v 11 hodin na půl orloje z domu na Hradčanech nejvyššího hofmistra k. Č. pana Kristofa z Lobkovic z okna krkavec vyletěl a dvakrát zakrkal a potom přes dům pana z Kolovrat letěl. Hradčanský ponocný to spatřil a o tom zprávu dal.

7. přijeli k J. M[i] pánu pan komorník nejvyšší pan Volf z Kolovrat s synem svým Joachimem a panem Henrichem z Kolovrat a na Janovičkách; též přijel pan Lacek z Šternberka, čekanec křižovnictví Strakonického.

9. pan Jan Jiří z Švamberka se panem Linhartem Kolonau z Felzu, panem švagrem svým, item pan hrabě z Serinu přijeli k J. M[i] pánu na Třeboň i jiní hosté; 10. odjeli. Než pan z Švamberka odjel teprv dne 13. toho měsíce.

---

[1]) Str. 325.

Pan Karel Mracký a na Pyšelích s synem svým Jindři- 1609
chem též pána navštívili 12. dne ianuarii. Ten dobrý pán velikú škodu od hejduků předešlého roku vzal, když mu zámek Pyšele vybili a vše pobrali, ovcí do 1000 a co jiného dobytka. I tělo mrtvé paní manželky jeho oblaupili; za to také podlé zaslaužení ztrestáni.

17.[1]) Kateřina Ziglová z Suku, život dokonavši v pátek den sv. Marcella na usvítě, žena stará, an v ní všeckna vlhkost se porušila; v sobotu času nešporního, když měla pochována býti, nesše ji z domu hejtmanského, zpadla i s truhlau z mar na tu stranu k studnici a po smrti se zabila. Příčiny toho: 1) že truhly neopatřili, 2) vysoko jí ustlali, 3) nosiči nerovní vyhejbajíce levau pošikau ze schodů na tu stranu ji vyvážili. Pochována na krchově v sakristě. Dostala se sem s Zigmundem Ziglem, mužem svým, od Hory Guttny.

18. Toho dne na neděli v třetí hodinu na noc umřel na Lnářích pan Volf Novohradský z Kolovrat, nejvyšší komorník k. Č. Divný boží saud! Ten se strojil dědicem býti statků Rožmberských. Pochován 29. martii v kostelíku v Staré Boleslavi.

21. přijeli k nám pan z Budova starý a pan Přech z Hodějova Konopištský; odjeli zase 23.

28. sněm položen na ten den na hradě Pražském; ale nebyl držán.

29. J. M. pan vládař ráčil večeři svatební dáti přistrojiti na Třeboni Janovi Pátkovi a Alžbětě Vrbčanské z předměstí Soběslavského.

30. Magistra Simeona dítě křtěno; narodilo se před tím v auterý k večerau. Jméno jeho Zachariáš. J. M. pán kmotrem býti ráčil, Grejnar, německý sekretář, Hulinský; kmotry Zuzanna z Varovic, Lidmila Štolcpeková, Anna malířka, Lidmila Šimonka, písařka. Křtil je kněz Jan děkan z Tejna. To dítě umřelo 10. fubruarii v noci na středu okolo jedenácté české.

---

[1]) Str. 326.

1609 Februarii 3. pan hrabě z Serinu z Rožmberka na Třeboň přijel.

6.,[1]) to jest v pátek den památný sv. Doroty, okolo druhé hodině na noc vyšel oheň v Břilicích, vsi nejbližší od Třeboně, kterýž uzřev trubač na věži, ihned šturmoval, lidí zděsil, že sem i tam běhali, někteří pravíce, že na zámku hoří, jiní, že v městě, až běžíce na věž zvěděli, že ve vsi. Pravili, že řezáč pacholek nechal světla a odtud se zapálilo. Shořelo velmi brzo, snad v půl druhé hodině, dvanácte dvorů, protože třináctý strhli a tu přestalo. Sausedu, u kterého se zapálilo, Čunádl říkají; otec jeho předešlých časů sám se zabil nožem. Ubohým lidem mnoho dobytka i obilí shořelo.

10. paní z Hradce stará přijela na Třeboň; 17. táž paní Hradecká odjela a přijel k nám p. Joachim z Kolovrat s Litmírem na šesti koních poštau. Odjeli 20.

24. pan Štangel přijel na Třeboň. Téhož dne svár se stal před načelkovým domem mezi Nemastilem a Šimkem myslivcem i bratrem jeho, a když se rvali, Načelek vyskočil s čekanem a bil napořád. Čekan mu zpadv, vyrazil Chmeléřce tři zuby.

Martii 2. Ondřej Škarda Lomnický, písař důchodní Libějovský, ženil se, pojímaje sobě Annu Daškovú; svatba na rathauze Třeboňském.

6.[2]) Byl zde na Třeboni u J. M[i] pána jeden Kába na Dvorci seděním; 8. pan Hansz Kristof z Celkingu přijel sem; 10. přijel sem pan Joachim z Kolovrat s Litmírem.

12. umřel sansed Třeboňský Joachim Hovorka v deset hodin před polednem. Byl se před tím k svatebnímu veselí s Lídau Stanislavovic strojil; než nemoc a smrt to mu překazila. Žena jeho onoho roku při letnicích umřela; oba pochováni u sv. Jiljí. Jan syn jeho dědic tu se osadil.

14. pan Oldřich Kalenice, někdejší jägrmistr Rožmberský, navštívil J. M. pána; 14. pan Jan Lukan přijel k J. M[i] pánu na Třeboň.

[1]) Str. 327.
[2]) Str. 328.

17. pan Hansz Kristof z Celkingu, byv u nás tejden pořád, odjel zase; nebo novina přišla, že pokoj učiněn mezi stavy Rakauskými a králem Matiášem. 1609

18. Adam Čabelický na Kalodném s Kašparem Bechyní,[1] jak Velemického zabil, sem přijeli a byl s nimi Petr Vok Kořenský.

20. dva malostranští měšťané, Samuel písař městský a Jiřík Majer, byli zde.

25. pan hrabě z Rožmberka přijel sem v smutku po panu z Kolovrat.

Aprilis 4. p. Lukan zase z Prahy přijel.

5. hořelo v ozdě u Mirotických neb Dekárů; lid se velmi lekl. To se stalo asi dvě hodině před večerem. Prve za nebožtíka také se zapálilo.

7. Pan z Budova přijel sem na Třeboň (a hořelo u Chmelířky na předměstí, shořely tři domy); 17. odjel k Konopišti.

8. pan Jan Jiří z Švamberka se panem synem svým p. Petrem přijeli ku panu vládařovi a učiněna smlauva mezi Jich M^mi^ pány o ty erbanuňky, že k dědictví a nápadu Rožmberských statků páni z Švamberka připuštěni; i se panem hrabětem z Serinu narovnáno. 15. odjeli zase páni z Švamberka.

11. evangelistští stavové v Čechách, v Praze při sněmu v příčině náboženství nevyřídivše nic, determinovavše sobě sjezd na novoměstském rathauzu k 3. dni máje, rozjeli se do svých příbytků.

17. paní Johanna Švihovská přijela ku pánu na Třeboň; 18. item paní Dorota hrabinka z Firštenberka na Leštné, rozená Holická z Šternberka, se dvěma synáčky; item paní z Raupova a panna Alžběta šlechtična z Zeberka a pan Pochomír sansed náš z Švortzpachu.

22.[2]) Byli u J. M^i^ pána menší auředníci zemští p. Kába, p. Voračický a p. Skála. (Jmám za to, že se pan hrabě odřekl panství Třeboňského, zase je odevzdal panu vládařovi.)

[1]) Dačický I. p. 203, 215.
[2]) Str. 329.

1609 28. přijel sem pan Hannibal z Waldštejna, nejvyšší müntzmejster; item paní vdova z Kolovrat s paní hrabinkú dcerau svau.

Maii 4. byli u J. M[i] pána p. Jindřich Vrchotický, p. Vaněk Malovec Chvalešovský a p. Sejfrid Mecerod od pana z Švamberka.

14. auřad všecken Třeboňský do věže dáni, nejprve tři osoby p. primas, p. purgmistr Pavel Mirotický a Urban Krejčí, z příčiny nějakého Holuba, sauseda Borovanského, že, obtíživ děvku služebnú, měv manželku, není hrdla odsauzen. Ale nemohli jinak vypovědíti podlé práva země. Než Zigl, nepřítel jejich, před pánem je lehkomyslně omluvil a k té hanbě přivedl; ale potom se na něm svezlo, když pán gruntovně v tom zpraven.

16. Pavel Aretin, potom sekretář na Třeboň přijel.

19. Vácslav Burda ode dvora pořádně propuštěn. Dav ke bráně Svinenské dvé věder starého piva Netolického vytáhnauti a k tomu džbán veliký vína přinésti, s námi se rozžehnal. Asi v půl hodině to vypili. A tak odjel ku Praze na koni a tam se oženil.

22. pan Petr z Švamberka se paní manželkau svau přijel sem; odjeli 25.

23. pan hrabě z Serinu také přijel; odjel 6. iunii.

30. nějací Vlaši Ursinové též přijeli; slavně chováni a na cestě průvod skrze lokaje panského jměli až do Prahy, do domu páně. Nedali se hlásati, co jsau.

Junii [1]) 2. pan hrabě z Firštenberka z Vitoraze přijel; item landkrabě mladý z Lejchtmburku.

7. na boží hod letniční byli u J. M[i] pána p. z Kolovrat Antiquarius a na Hrádku, nějaký vězeň Černemel, item mladý Černemel, Mikuláš Dvořecký, paní Johanka Švihovská se pannau šlechtičnau z Lokšanu, tetau svau.

Slavata za pachole k J. M[i] pánu přistaupil. Německý sekretář v divné těžké nemoci ležel.

10. pan Švanberg starý ráčil sem přijeti a ráčil zase odjeti 12. iunii.

---

[1]) Str. 330.

13. v sobotu před sv. trojicí bylo veliké hřímání, i na díle drobné však dosti husté krupobití. Potom okolo druhé hodiny na noc udeřil hrom na dvůr Dvořec a zapálil, tak že všecken (nebo bylo stavení ode dřeva) do gruntu shořel. Dobytka hovězího zahynulo 62, svinského tolikéž přes 60 kusů, herky 3. Škoda se nemalá stala. 1609

18. přijeli k J. M[t] pánu pan Vaněk Malovec a pan Jarolín Hozlaur a seděli při počtech. Přijel také s nimi pan Vilém Vřesovec; bratr jeho jest pan Volf, synové pana Jana na Počedlicích.

20., to jest v sobotu po božím těle, okolo poledne dokonal život svůj Jan Blahauš z Březovíku, purkrabě Třeboňský. Dal se do stavení domu v Třeboni, ale nedostaviv, umřel.

25. v noci na pátek Julius, levobočník a tyran na Krumlově, vězněm jsa na zámku pod Pelikánovými pokoji, byv na záchodě dlauho, padna, duši pustil; rarášek ho údávil. A strážní nežli se klíčů u hejtmana dovolali, že byl bez sebe. Okolo krku, praví, že byl zčernalý a pustila mu se z nosu po smrti krev.[1])

[Toho dne opat Vyšebrodský o mord(éř)ského poddaného narovnal se na Třeboni s pány Častolary.]

Julii[2]) 5. přijel sem pan Přech z Hodějova a pan Ostrovec z Vlašimě za potřebami obecními od stavů podobojích; 7. odjeli ráno. Lukan přijel.

10. přijel k J. M[t] pánu pan Jiří Ernrajch z Švamberka ve 20 koních s barvau červenau a bílau a přijel též z Rožmberka pan hrabě; 14. iulii odjel.

17. J. M. pán ráčil půjčiti stavům podobojím a pánům direktorům 20.000 kop. Ty vyzdvihl pan Kobr a pan Kamaret.

18. přijel sem pan Jan z Říčan Beztahovský a pan Mikuláš Dvořecký.

20. nějaké hrabě se paní svú a dcerau přijelo sem; jméno jeho graf Witt. 21. zase odjel.

---

[1]) Srov. Gindely: Rudolf II. 2. díl p. 342.
[2]) Str. 331.

1609 24. pan doktor Lavín se paní manželkau přijel na Třeboň.

25. den sv. Jakuba veliký příval oblační spadl po nešpořích s blýskáním, hřímáním, hromobitím a větry prudkými, že stromoví se lámalo. A toho roku mnoho přívalů, hřímání a hromobití bylo i dešťů, že velmi těžce sena i obilí klizena byla.

26. Pan Štangel byl zde; 27. přijel k J. M[i] pánu pan Jan Jiří z Vartenberka, syn páně Karlů; 30. byl zde oppat z Koruny.

Augusti [1]) 6. na den proměnění pána Krista byl zde pan Vaněk Malovec, p. Hozlaur Žižka, páni Malovci Kristof a Adam bratří.

10. v pondělí sv. Vávra psům zlé hody spůsobil. Ze všeho panství Třeboňského je do Třeboně přivésti, nésti museli a nohy pravé kus jim zutínáno od kata na dlauhém mostě; zcepenělo jich moc. Jiní než by katu dali krejcar, nechali mu do kopy psů a tak nimi porasovali zem, až ošklivo; někteří, ledckams zalezše, zcepeněli. Kat že v tom nezachoval se podlé poručení, nebo jen pazaurek jeden nejvyšší dlátkem měl jim odnímati, proto do kačenky dán. Té tragedie psů původ a příčina byl Hrbek z obůrky, který bažantů hlídá.

Pan starý z Vitoraze hrabě z Firštemberka přijel k J. M[i] pánu.

18. brána ven z města k Břilicům nová, podstatná od štukových kamenů XXVII založena toho dne po poledni a v sobotu, to jest 22. augusti, dokonána a vrchními kameny zavřína jest.

19. byl zde pan Slavata, bratr pana Hradeckého, s panem Španovským.

24. pan Vaněk Malovec a pan Hozlaur, hejtman krajský, byli zde; přijel také v sobotu p. Jindřich Daudlebský.

25. na apellací Mirotických seděli p. Vácslav Špulíř, p. Daudlebský, p. Rudolf Puš, p. Sejfrid Mecerod, Grejnar, sekretář český, a Zigl; byla uvážena.

---

[1]) Str. 332.

Septembris [1]) 2. pan hrabě z Fürštemberka sem při- 1609
jel z Vitoraze, též i Oldřich Kalenice; 7. odjel.

6. Pan Jaroslav Antiquarius Libštejnský z Kolovrat přijel sem.

13. konána svatba na zámku Tobiášovi Alšovi, paušrejberovi, s Annau Turkyní z Královského Bělohradu. Při témž veselí u J. M[i] pána byli pan z Kolovrat předdotčený, pan hrabě z Serinu, páni Malovci Václav a Pavel, pan Václav Kořenský, p. Hozlaur, p. Suchomatský a fraucimoru stavu rytířského nemálo. I druhého dne hodováno. 15. Tobiáš Aleš s svau ženau odebral se do Kaplice. Na ryňku v Třeboni, když měl vyjeti, kůň se s ním spav i padl, však ho neurazil; tolikéž na hrázi.

14. pan Raichart Štarnbergéř [2]) se paní manželkau svau Julianau, rozenau z Rogendorfu, a se pannau N. z Celtingu, jejíž paní mátě byla z Štorhemberku, navštívili J. M. pána.

20. a 21. dne toho měsíce mlynář Planský od Budějovic jměl svatbu slavnú na rathauze Třeboňském, pojimav sobě po druhé z fraucimoru děvečku Brigidu.

22. Christianus kníže z Anhaltu, geburnator Falcu hořejšího, sám šestý na poště přijel k J. M[i] pánu na Třeboň po poledni, jměv před tím říšská jednání u císaře několik neděl. Byl zde také pan hrabě z Serinu. 26. odjel kníže; vyprovázeli ho až na Libějovice pan hrabě z Firštenberka a Lukan, než hrabě z Serinu nedaleko.

23. přijeli kurfiršta Hajdelberského legati p. Ludovicus camerarius s sekretářem kurfirštovým.

29.[3]) hrabě z Firštemberka odjel a přijel sem pan Petr z Švamberka se paní manželkau svau. A téhož dne pan Slavata přijev odjel téhož dne zase na Hradec. Ale pan Švanberk byl zde až do soboty, odjev 3. octobris.

Octobris 6. paní Johanka Švihovská přijela na Třeboň. 7. p. Joachim Novohradský mladý z Kolovrat na poště

[1]) Str. 333.
[2]) Viz Gindely: Rudolf II. 2. díl p. 145, kdež vyložen účel tohoto poselství.
[3]) Str. 334.

1609 přijel a paní máti jeho se pannau šlechtičnau z Zeberka za nimi přijely; 9. odjeli zase.

12. Pan Vaněk Malovec přijel k J. M[t] pánu. 15. přijel sem pan hrabě z Serinu s svým ujcem mladým hrabětem z Turnu a za nimi, byvši na Rožmberce, přijela paní z Kolovrat se paní hrabinkau.

17. jevšé z Prahy kněží z jednoty bratrské po učiněném srovnání s jiným kněžstvem, navštívili J. M. pána na Třeboni; odjeli zase 20.

21. paní z Kolovrat vdova odjela, i pan hrabě.

23. přijel sem zajíkavý pan Slavata, bratr Hradeckého. 24. item přijel na poště pan z Vartemberka, syn páně Karlů; 26. odjel.

29. přijel pan Jaroslav z Kolovrat Antiquarius (a lovil se rybník Oppatovský a Svět); 6. novembris odjel.

30. přijel sem pan Lacek z Šternberka, křižovník, a odtud jel na Rožmberk, potom na Majlperk, držev jej v čekanství.

Novembris 3. přijel sem pan hrabě z Firštenberka (a rybník Svět se na zejtří lovil); 7. odjel. 5. přijel sem pan nejvyšší mintzmejster pan Hannibal z Waldštejna.

6. Knihy se odnesly všecky do bibliotheky; 27. octobris počaly se nositi.

7. byl zde legát knížete Nejburského; asi 11. odjel.

16. přijeli sem p. Vaněk Malovec, p. Pavel z Říčan a na Dubu (nedaleko Helfenburka, nebo z toho hradu Dub vystaven), pan Sobětický.

17.[1]) Dva vyslaní z auřadu Mladého Boleslava Jan z Skalky a Mikuláš Zahrádka přijeli sem, jednajíce k vyzdvižení učení literního svobodného v městě svém o pomoc.

27. přijel k J. M[t] pánu pan Henrich Mates hrabě z Turnu, krigsman; odjel zas na zejtří k Vídni. 29. Pan Fridrich hrabě z Vitoraze přijel k J. M[t].

Toho dne Mates Mader, cajgwarter, jměl veselí svatební, oddán s ženau, drže při sobě pod pláštěm dva syny a ona dcerku maličkau na ruce.

---

[1]) Str. 335.

30. Jan Dekara, byv poslán od J. M[1] pána do Uher 1609
na zkaupení vin, navracuje se z Vídně, v nějakém Longavě, pošetiv se, ukovaný ležev, od bratra svého Víta odtud vyzdvižen a tak nesmyslný do Třeboně převezen; život dokonal 3. decembris před polednem. Na zejtří pochován v ambitu kláštera Třeboňského. Byl člověk veselý, hospodářský, k lidem přívětivý, zprávný a dobrotivý, jehož mnozí želeli. Byl tak vystrčen nebezpečně na cesty sám jedinký původem dvorských fuksšvancerů.

Decembris 2. pan Čabelický Karel navštívil J. M. pána.

8. paní hrabinka z Turnu, sestra pana hraběte z Serinu, se paní manželkau téhož pana hraběte z Serinu přijeli na Třeboň, navracujíce se z Rakaus, kdež předepsaná paní hrabinka z Turnu syna oženila; sám pan hrabě na zejtří přijel. 10 ten fraucimor odjel zas.

22. pan z Budova sem přijel; 27. odjel. 26. pan hrabě z Serinu k J. M[1] pánu přijel.

28. pan Adam Linhart, p. Frovain, p. Jan Theodorus z Ottrsfeldu, p. Vojtěch Kautský, páni Pražané, přijeli k J. M[1] pánu na Třeboň; odjeli zas 29. až do Veselí.

J. M. pán můj tento rok ráčil pavlač, jenž od zámku po zdi městské k Břilické bráně se táhne, až k též bráně z gruntu založené ostatně dovésti, i také pokoje dole klenuté spraviti a tak zámek pořádně tím štokem rozšířiti, kterýž sice štok léta páně 1601 přiveden byl zároveň s domem bibliotheckým. (Deo laus.)

Léta[1]) páně 1610.

Januarii 3. pan Jiří Ernrajch z Švanberka přijel ku 1610
panu vládařovi na Třeboň.

7. pan Jan Jiří z Švanberka, také byv u pána, odjel toho dne.

Toho dne před večerem přijeti ráčil markrabě Brandenburský z Jagendorfu z Slezska; za ním přijel pan hrabě z Firštenberka z Vitoraze. Odjeti ráčil pan markrabě 11.

[1]) Str. 336.

1610 dne s ranním jitrem; na zejtří odjeli obě hrabata, totižto i náš z Serinu.

12. Martin Šifter, saused Třeboňský, po třetí se ženil, Dorotu Moravku sobě pojímaje.

19. foršmistr panství Krumlovského pána navštívil a pan Bernart z Puchamu na Gmundu a Švartzpachu saused náš. 20. přijel také na Třeboň pan Přehořovský z Tábora.

Februarii 1. Jakub trubač Höricky z panství Krumlovského, pominuv se smyslem, několik dní před tím své spůsoby melancholické v řeči i v skutku ukazovav i spovídav se a přijímav před tím v pátek od kněze Ondřeje faráře Třeboňského pod jednau, o nešpořích když magnificat zpívali, byv na kruchtě u varhanů a pomodliv se, šel do světničky nárožní, kdež kněz Pavel býval, když tovaryši jeho na zámku muzikovali, šátek přes bidlo založiv, řemen k němu přivázav, udělal oko a hlavu do toho oka vstrčil a tak zartausil se. Byl nad míru smutný mládenec, ale rád každému poslaužil a dobře se choval. Neví se, odkud té nemoci dostal. V božím saudu zůstává.

21. byl zde pan hrabě mladý, syn pana Fridricha Firštenberského na Vitorazi, jmající dceru nebožtíka Kristofa z Lobkovic, nejvyššího hofmistra k. Č.

26.[1]) Melicharovi Hofmanovi, kupci možnému, měštěnínu Hradeckému, umřevši manželka, jezuiti nedali jí pochovati; za tau příčinau přijel s poctivými sausedy [náboženství evangelistského] k J. M[t] pánu na Třeboň, vyhledávav, aby to tělo mrtvé náležitě a křesťansky pohřbeno býti mohlo.

27. byli též u J. M[t] pána pan primator Písecký p. Václav Žatecký a jeden starý měštěnín, pánu svěřené věci vůle poslední odvozovavše do pokoje, nebo v ní musilo něco napraveno býti. Uctěni byvše náležitě, toho dne odjeli.

28. Václav Kořenský i se paní a pannami pána navštívili. Item Oldřich Kalenice; byl tu až do 5. martii.

Martii 6. a 7. oppat Vyšebrodský kněz Pavel Farenschon byl na Třeboni u J. M[t] pána. Toho měsíce Jan Jeřábek starý z Vítkova Hrádku u veliké sněhy a zimu,

[1]) Str. 337.

tak že se chudina v nohy oznobil, na Třeboň k J. M[i] pánu 1610
přijel, — stařec přes osmdesáte let. Nejprv jměl hospodu u Syrovátků, pak u Honze Mecera truhláře, pak v bráně zámku proti ryňku.

13. kněz Matěj Cyrus, senior z konsistoře Pražské, a s ním Václav Maria z Jenčů a Jan z Skalky, měštěníné Mladoboleslavští, přijeli na Třeboň.

22. mladé hrabě z Vitoraze pan Albík na dvú vozích přijel k J. M[i] pánu. 28. Jan Lukan, geometra a krigsman, přijel na Třeboň.

Aprilis 3. J. M. pan komorník nejvyšší pan Jan Jiří z Švanberka i se paní manželkau svau, pannau šlechtičnau, item pannau Krajířkau i synáčkem panem Adámkem, též panem Severinem Škatau, doktorem, i paní manželkú jeho přijeli. Zase odjeti ráčili před obědy bez snídani 8. aprilis.

Zigmund [1]) Zigl z Chocemic po poledni život svůj dokonal. Byl nečacký na zdraví od mnoha časů, nezřízeně život vedv, poddaní neplakali ho. Byl fedrován k J. M[i] do kancelláře od nebožtíka pana z Kolovrat. Ležel několik dní, samoděk se zanedbal, až nemoc zmohla se a život mu docela zatvrdila, že dále mu pomoženo býti nemohlo. Po smrti otevřín, nalezeny v něm plíce všecky shnilé a játra zkažená takměř všeckna. Kázal nad ním kněz Šimeon kaplan dvorský, nehaněl ho ani chválil.

10. přijela sem paní Švihovská z Nalžov se pannau šlechtičnau dcerau svau a pannau z Zeberka.

12. pan purkrabě nejvyšší se paní manželkau, Jaroslavem synáčkem (nebo Jan nemocný ležel na Bechyni a doktor Lavín k němu vypraven) a dcerkau s tauto manželkau, item pan Slavata se paní manželkau a paní starau se panem bratrem a syny dvěma navštívili J. M. pána starého na Třeboni; odjevše 14. dne toho měsíce.

15. pan Antiquarius z Kolovrat zde; 17. odjel. 16. pan Albrecht Pauzar. 17. pan Václav Vilém z Raupova a na Trnovanech přijel dle navštívení J. M[i] pána na Třeboň,

[1]) Str. 338.

1610 pan ženich panny Aleny šlechtičny Švihovské Horažďovské; 20. odjel.

22. J. M. arcikníže Rakauské Maximilián, bratr císařů, pána vládaře na Třeboni navštíviti ráčil a tu noclehoval; jměl vozů do jedenácti. Sám v senftně mezky nesen. Jízdných též okolo 30, všech koní do 106 bylo. Vzal cestu před sebe z Tyrolu ku Praze, kdež měli duchovní kurfirštové, Drážďanský a některá knížata k císaři se sjeti. Odjel raním jitrem 23.

26. pan hrabě z Firštenberku, vyprovázev arcikníže až na Tábor, zase navrátil se k Třeboni.

27. odjel domů k Vitorazi.

27.[1]) Pana Volfa Hozlaura syn Volf přistaupil za pachole k J. M[i] pánu a Hájek odebral se preč.

28. P. Jiřík z Chocenic, císařský rychtář z nového města Pražského, bratr nebožtíka Zigle, po vyřízení mantlů odjel zase ku Praze.

29. ráno k obědu přijel pan Petr z Švanberka a pan Červený z Celkingu na poště.

Maii 3. odjel pan z Švanberka okolo nešporů.

6. pan z Puchamu saused náš se dvěma panima a šlechtičnami přijel k J. M[i] pánu; odjeli na zejtří. 10. přijel k J. M[i] pánu pan Jan z Šternberka, páně purkrabů syn, s Petrem Špulířem z Kostelče; odjeli 12. dne.

20. pan náš starý z Rožmberka ráčil do Soběslavě jeti; druhým dnem navrátiti se ráčil. Pan hrabě z Serinu myl se u Dobré vody.

26. v středu po sv. Urbanu v noci na čtvrtek v deset hodin německých hořelo v Latraně na Krumlově; shořelo Štajnšnajderovi, Honzovi komorníkovi i jiní podlé domové i, kde pan Homut byl, tam naproti zámku asi jedenácte domů. Veliká škoda stala se.

29. pan Vácslav z Budova přijel a pan Špulíř starý odjel. Pan komorník nejvyšší J. M. pán starý z Švanberka se panem starým Svatkovským, item paní komorníková, nebožtíka pana z Kolovrat někdy manželka, sem přijeli.

[1]) Str. 339.

Junii 1. J. M. pan komorník nejvyšší velmi ráno odjeti ráčil, 2. pan z Budova též velmi ráno odjel; 3. paní Kolovratka odjela. 1610

9. přijevše k J. M[i] pánu pan Vaněk Malovec, p. Pavel z Říčan, p. Jeronym Hozlaur, začali se držeti počtové. Odjeli 12. iunii. Pan Jindřich Daudlebský také zůstával při počtech, nebo nebylo tu Grejnara ani Dekary.

11.[1]) na místě páně pan Pavel z Říčan s pány předepsanými z rytířstva auřad konšelský v městě Třeboni obnovili; primas Petr Haužka.

16. P. Lukan k J. M[i] pánu přijel z Prahy. Okolo toho času lid najímán a kladen do Budějovic, hlas šel, že na krále Uherského pro dosažení zase Moravy a Rakaus.

19. pan z Puchamu saused z Švartzpachu navštívil J. M. pána. [21. hrabě Fridrich z Vitoraze přijel k J. M[i] ranním jitrem. Paní Johanna Švihovská, před tím přijevši, odjela dne 22. a pan hrabě 23. téhož měsíce. 24. Pan Beřkovský, jeden Amštalarů švagr, byl u J. M[i] pána.]

Amštalar dvořenín.

Toho času stavína brána nová při buchalterii do zámku a k tomu díl stavení nového v zahradě k parkánům vyzdvižen a stará brána s jiným stavením starodávným se vybořila pro udělání většího placu a proporcí. Šlo to řízením Lukanovým.

Julii 1. přijel do Třeboně pan Henrich z Kolovrat, navracovav se z Polné, kamž provázel kurfiršta Saského, jedaucího k králi Matiášovi v jednání; odjel zase 2.

3. pan Černemel přijel k J. M[i] pánu. Nebyl zde od toho času, jak ptáci z hnízda (devadesáti tisíc tolarů) vyvedeni, když Matiáš do země vtrhl, tak jakž se o tom proslýchalo.

9. pan Petr z Švanberka ráčil přijeti a 14. zase odjeti.

15. Přijeli k J. M[i] pánu pan Vilém Auštěcký s synem, bratr páně Janů nejvyššího komorníka k. Č., p. Vácslav z Budova, s synem páni mladí z Hodějova Bernart a Jan

---

[1]) Str. 340.

1610 Jiří bratří blíženci, pan z Šternberka, syn pana purkrabí nejvyššího. Auštěcký a Šternberk odjeli 16., jiní 17.

7. večír přijel k J. M[i] pánu pan Jiří Homut z Harasova; odjel 19. Byl zde vyslaný od hraběte z Hanaw; odjel 20. Sekretář německý až do Veselí ho vyprovázel.

21. vyslaný od kurfiršta Hajdelberského tu byl; odjel 22.

29.[1]) Dva auředníci od desk pan Kába a pan Voračický přijeli na Třeboň; 31. odjeli. Statek Žumberský do desk vložen Hökům a Homolí Honzovi komorníkovi.

Augusti 2. u J. M[i] pána byl legat kurfiršta Hajdelberského.

14. byl u J. M[i] pána pan Petr Pavel Hozlaur Lysý. Jindřich Daudlebský ke dvoru přijel. Pan Vácslav starý Špulíř v noci těžce na kámen roznemohl se.

24. v auterý den sv. Bartoloměje před večerem J. M. pan nejvyšší komorník pan starý z Švanberka ráčil s J[i] M[i] paní svau, synáčkem Adámkem, pannami šlechtičnami přijeti na Třeboň a J. M. pána navštíviti.

27. pan Slavata, Hradeckého bratr, na jednom voze přijel; v neděli po obědích k Hradci odjel. 28. pan Gotthart Štornbergéř přijev, zase odjel toho dne.

Septembris 3. dne J. M. pan komorník odjeti ráčil.

4. na noc paní stará z Hradce, hrabinka z Montfortu, se paní Hradeckau Lucií Ottilií dcerau svau přijely na Třeboň; odtud v pondělí jely k Dobré vodě kaupat se.

8. byl u J. M[i] pána pan Puchomíř z Švortzpachu; 9. odjel.

9. přijeli páni p. Pilgram Pochomíř a p. Volf Adam z Landaw s paními manželkami; též pan Ondřej Mrakeš z Ličova. Těm paním paní Pilgramové říkají paní Alžběta z Puchajnu rodem z Rogendorfu, druhé Lucia Ottilia z Limpurku. S těmi paními byla šlechtična z Tifenbachu Regina Barbara. 12. v neděli XIIII. po sv. trojici ráno odjeli; napili se po ty dni čistě.

---

[1]) Str. 341.

12. přijel pan hrabě z Turnu malý, ujec p. hraběte z Serinu. 1610

23. J. M. pan vládař ráčil v malém počtu navštíviti pana Vaňka Malovce na Chvalesovicích, navrátiv se na zejtří.

29. Byl zde pan hrabě z Serinu několik dní.

Octobris 4. pan Václav z Budova a pan Jaroslav Smiřický [1]) přijeli k J. M[i] pánu na Třeboň; zase odjeli 8. octobris.

5.[2]) v auterý po sv. Františku ráčil na Třeboň poštau asi sám devátý arcikníže Leopold, biskup Passovský, přijeti. Před knížetem jel pan Vilém Slavata Hradecký, za arciknížetem jacís staří, jmám za to, jezuiti passirovali. Toho dne též přijel pan hrabě z Firštenberku. Arcikníže na druhý den po snídaní k Krumlovu na vozích odjelo; jiní hosté v pátek. Stolili s arciknížetem pan vládař Rožmberský, Fridrich hrabě z Firštenberka na pravé ruce; na druhé straně paní stará Hradecká s mladau a panem Slavatau k tomu s některými zoldáty, na drahně kočích. Vezv jim peníze; nebo truhly velmi těžké byly. Pan hrabě z Fürštenberku odjel v sobotu ráno.

11. arcikníže Maximilian, někdy volený král Polský, ráčil sem přijeti; 12. celý den ráčil zůstati. Než v noci na středu, byv dobře chován bez nedostatku, k Plavnici odjel, tam snídal; pak mimo Krumlov do Hořic, tu nocehoval; potom do Passova. Byl v bibliothece J. M[i] páně na Třeboni, pán vlídný, pokojný, nehrdý.

18. přijeli k J. M[i] pánu pan Hetvik Vratislav, pan Vojtěch Kapléř a jeden Němec za příčinau vojáků Passovských a chtěli jmíti střelbu zapůjčenú. Na druhý den odjeli do Budějovic, pak do Krumlova a naši dvořané někteří s nimi. Před tím týž lid vojenský od Pasova žádali zbraně od pana vládaře; ale v švábskú odpověď se obešli. 20. byl zde pan Pavel z Říčan a na Dubu také z příčiny spokojení toho vojska u Passova ležícího.

[1]) Viz Gindely: Rudolf II. 2 díl p. 172.
[2]) Str. 342.

1610 24. a 25. svatby od J. M[i] pána vykonány Vítovi Voštirálkovi s Alenau purkrabkau a Janovi Librovi z Soběnova s Kateřinau Dekarkau z Soběslavě. Oddavky byly na veliké světnici, než dole v erbovní klenuté se jedlo. Pro ženichy byly dvě tabule; za jednau jedli s nevěstami a fraucimorem a za druhau muži; třetí byla nevelká pro stavu rytířského fraucimor. 26. odjeli.

27. na dvú vozích přijeli od knížete Brunšvického, čekavše na kníže samé; trávili u Lamplů přes dvě neděle. Ale, necítívši dobrého větru, nepřijelo.

Novembris [1]) 1. pan Jaroslav z Kolovrat jinak Antiquarius přijel k J. M[i] pánu. Item od Passova vrátil se Kapléř s nějakým Němcem hejtmanem, byvše tam v kommissí, 4. odjeli tito všickni; než Brunšvičští zůstali.

6. přijeli k J. M[i] pánu, byvše obesláni, Adam Linhart z Prahy s jiným prokuratorem nedokonalým, p. Jiřík Homut a Jindřich Daudlebský a jezdili na Novú řeku.

11. přijeli k J. M[i] pánu pan Erasim Landaw, tlustý pán, a pan Pilgram z Puchajnu. 13. přijel pan Mrakeš.

16. v noci na středu okolo jedenácté hodiny německé biskup Passovský, arcikníže Leopoldus, přijel na Třeboň stěžně ve čtyřech kočích. Asi v půl druhé hodině, pojedv drobet, hned ku Praze pospíchal; dal ho J. M. pán až na Tábor dovézti.

22. pan hrabě z Serinu přijel k J. M[i] panu z Rožmberka.

Decembris 7. pan hrabě z Firštenberka z Vitoraze přijel k J. M[i] pánu. 8. přijeli k J. M[i] pánu páni vlastní bratří dva Jan a Rejchart z Puchanu s manželkami (jedna z nich z Vrbna z Moravy); item jedna stará panna šlechtična s nimi.

Toho dne přijel i Vyšebrodský oppat. Na druhý den všickni s J. M[i] pánem stolili.

10. pan Petr z Švanberka i se paní manželkau svau ráčili pana vládaře navštíviti. 21. pan z Švanberka ráčil odjeti.

---

[1]) Str. 343.

23. byli zde z Moravy od pana hraběte z Salmu z Tovačova jeho hofmistr a sekretář; člověk učený. Byli v bibliothece. 1610

24.[1]) paní Johanna Švihovská přijela.

25. den hodu Kristova narození stolili s J. Mí panem vládařem paní Švihovská předepsaná, panna dcera její panna Judit Voršila, Přibík Dlauhoveský, Cábuský, Jiřík Měsíček, švagr Lavína doktora, doktor Lavín, Endr.

27. paní Švihovská jezdila na Hlubokú; druhým dnem navrátila se a 31. k domoví se obrátila.

Toho roku J. M. pán na Třeboni novú bránu k východu slunce do zámku při buchalterii s novým štokem ku poledni a k půlnoci až k marštalím z gruntu ozdobně vystavěti dáti ráčil. Zprávce toho stavení a měřitel byv pan Jan Lukan, statečný rytíř. Stavíno také na bráně Břilické a podlé ní.

Léta[2]) páně 1611.

Januarii 10. přijel k J. Mí pánu na Třeboň pan hrabě z Fürštenberka a na Vitorazi; odjel zase 12. po snídaní. Sanice mu se zkazila docela, sníh zsešel. 1611

11. Pan Vaněk Malovec Chvalesovský přijel po druhé hodině z poledne; 13. v noci přede dnem odjel.

13. Pana Jeronyma Hozlaura strejc Gabriel přijel k J. Mí pánu na Třeboň. Téhož dne Jindřich Daudlebský, služebník a radda přední v kancelláři J. Mí páně, přijel také.

25. Od administratora Hajdelberského vyslaní k J. Mí pánu přijeli, jmenovitě Hyppolitus a Collibus, muž velmi učený (knihy jeho nacházejí se) etc.; na zejtří audiencí jměli.

29. Paní Judit Kolovratová z Šternberka se panem Joachimem, synem svým, přijeti ráčila na Třeboň. V pondělí po devítníku, to jest 31. ianuarii, jevši zase domů k Budějovicím, s hrozným strachem a předěšením se na Třeboň navrátila, protože vojáci Passovští se Budějovic

[1]) Str. 344.
[2]) Str. 345.

1611 zmocnili. Byvše někteří z nich, zvláště Oldřich Vchynský s Libersolem [1]) nějakým v Budějovicích (v pondělí město do tří hodin na den zavříno bylo) ti žádavše za otevření, ukázavše listy císařské: brána jim otevřína. Oni, nastrojivše zradu vně, an svých pod mostem drahně jměli, a ve prostřed s kočárkem v bráně se zastavili, a v tom pachole jejich, poodšed, vystřelil: ihned síla drábů do města tiskla se.[2]) Tří na placu zůstali z nich; písař městský [3]) mušketem v leb smrtedlně udeřen. 1. februarii paní z Kolovrat průvodem Haugvicovým, jenž z jejich roty byl, předce k Budějovicím jeti ráčila a bez nebezpečenství projela.

31. ianuarii přijelo k J. M[i] pánu dvé knížat francauských mladých a pan Haugvic z kumpanie Passovské též. Jména těch knížat: mladší Henricus de Foyret de la Vallete conte de Candalle, staršího Bernardus de la Vallete marquis de la Valete. Jměli XIII kleprlíků; odjeli k Hradci na čtyřech kočích.[4])

Februarii [5]) 7. pan Vaněk Malovec z Chvalesovic přijel sem se paní Annau, vdovau po panu Benedovi, tetau svau, rozenau z Vřesovic. Matka její byla sestra pana Vaňka.

8. pan Vácslav starý Špulíř k J. M[i] pánu přijel na Třeboň a tu drahný čas zůstával u Tomáše maléře.

15. Bitva v Praze mezi Leopoldovými vojáky vtrhlými do země a stavy království; Malé strany sic se zmocnili, ale nic dál. Na sta z roty jejich padlo, od stavů nemnoho. Pěkná správa. Sám císař takové praktiky vedl a ubohau chudinu hubiti dal.

14. pan Melichar Kolchrajter z Černodubu s synem svým Janem Kristofem na dožádání pana vládaře přijel na Třeboň; jednáno s ním o pannu dceru jeho, aby za manželku dostati se mohla Theobaldovi Höckovi z Cva-

---

[1]) Srov. Skála. Mon. hist. Boh. II. 1. p. 279.

[2]) Gindely: Rudolf II. 2. díl p. 194.

[3]) Šimon Plachý.

[4]) Jindřich Nogaret de la Valette hrabě de Candale († 1693) a Bernard Nogaret de la Valette a Foir vévoda Espernonský de la Valette (1592—1661), synové Jana Ludvíka Nogareta de la Valette a Markéty de Foix a Candale.

[5]) Str. 346.

bruku, sekretáři německému. Vzal sobě a jmenoval jistý termin k odpovědi; odjel zase 16. 1611

15. přijel k J. M[i] pánu na Třeboň pan Černemel s jedním mladým pánem a s synem svým, 21. navrátili se zase ku pánu z příčiny pošty od knížete z Anhaltu; 22. odjeli.

23. Jetřich Malovec, Bejšový i ještě jiní stavu rytířského byli u J. M[i] pána, žádavše o tři kusy střelby na Hlubokú. To jsau zprávní rytíři čeští; pevnosti jmají beze vší municí.

28. byl u J. M[i] pána pan Jiřík Homut z Harasova a na Radeníně, jeden defensor od podobojích strany, v příčině mustruňku krajského, poněvadž byl jedním hejtmanem.

Martii 3. pan Andreas Mrakeš, pán svobodný rakauský na Ličově, saused náš, přijel k J. M[i] pánu.

9. byl u J. M[i] pána pan Pavel z Říčan, pan Pavel a Jetřich z Hluboké Malovci, též pan Homut, jednavše o mustruňky v krajích.

10. mustruňk v tomto kraji držán býti měl v Hradci Jindřichově; J. M. pán ráčil tam lid odeslati. A hned odtud v jisté místo táhnauti se mělo; i netáhli, než leževše a žravše přes tři neděle, domů propuštěni. A předse se jim služba platila. Mezi tím nepřítel z Budějovic hubil a škodil rytířům i potom panským poddaným.

Toho [1]) času u J. M[i] pána byl jeden mladý Černemel, jako se v Soběslavi česky učil.

11. a 12. lidu vojenského pro gvardy J. M[i] pana vládaře přes sto osob najato.

12. Rame z Prahy utekl do Budějovic s některým stem koní. 18. devět befelichshaberů nevinně a zrádně nočním časem na rathauze stínati dal.

13. pan Václav Lapáček a pan Kába, vysláni k J. M[i] pánu od stavů, na Třeboň přijeli.

18. pan Erasim Černemel byl u J. M[i] pána na Třeboni. [Arcikníže Leopold zase v Budějovicích byl.]

---

[1]) Str. 347.

1611 19. Jan Malovec z Hluboké, obesláni byvše všickni tří dospělí bratří do Budějovic od Leopolda, přijeli sem, radili se, co mají činiti; byl s nimi Jan Bejček. Anobrž i jiní rytíři z toho kraje obesláni byli, jako pan Albrecht Pauzar, pan Karel Kořenský; pročež v neděli iudica za tau příčinau k J. M[i] pánu přijeli, radíce se, co mají činiti.

22. pan Černemel odjel.

Posel z Prahy přišel od stavův k J. M[i] pánu; oznamoval, že proti J. M[i] králi Uherskému Matiášovi páni již vyjeti ráčili, že k Čechám tahnauti ráčí.

26. z půlnoci mezi jednau a druhau hodinau na půl orloji často a těžce na dnu před tím takměř půl léta urozený pán pan Hanuš z Říčan, J. M[i] pana vladaře dvoru maršálek, trápen byv těžce, když mu do hlavy dala se, lehaučky v rukau služebníka svého třikráte zív, umřel, jako by usnul. Ležel asi 20 neděl. Příčina nemoci jeho byla, že v Svinech Trhových u pana Vácslava Kořenského na křtinách dítěte páně Viléma Vrchotického pil hrubé mladé víno. Pan vládař ráčil mu poctivý pohřeb vykonati, sám doprovoditi se panem Zdeňkem Lvem Kavkau; i gvardy J. M[i] krigsmanským spůsobem exequias mu vykonali. Pohřben v kostele Třeboňském 31. martii.

27. martii, jenž bylo v neděli květnú, přijeli k J M[i] pánu pan Joachim Španovský, hejtman krajský, (než druhý hejtman [1]) pan Homut roznemohv se nemohl přijeti) a pan Kristof bratr pana Španovského, pan Vencelík a na Kamenici, pan Kristof Karel s Svarova a na Hamru z Hradce z vojska, radivše se, kam by je měli obrátiti.

Aprilis 1. z Passovského vojska z Budějovic jeden nejvyšší Vlach Rundel byl u J. M[i] pána; pak pan Lukan s jinými sjel se druhý den. A tak počato jednání o abdaňk a pokojné propuštění toho vojska; nebo cítivše, že od Prahy krále Matiáše lid proti nim silně táhne, hledali milosti.

---

[1]) Str. 348.

3. na boží hod velikonoční stolili s J. M[i] panem vládařem pan Erazim Černemel, pan Vaněk Malovec z Chvalesovic, jenž před tím v bílú sobotu přijel, item müntzmajster a Ender. Pan Lukan, nejvyšší správce vojenských věcí, v svém pokoji jedl. Jiní stavu rytířského sausedé okolní, pan Vácslav Špulíř, p. Albrecht Pauzar, pan Vácslav Kořenský, p. Melichar Kolchrajter, schránivše se tehdáž dle lepší bezpečnosti s manželkami a dítkami svými i s statkem v Třeboni, ač nakázáni byli, však nezůstali u tabule nahoře. 1611

Lid krále Matiáše byl na Písek přitáhl.

4. v pondělí velikonoční s J. M[i] pánem stolili: pan Fridrich hrabě z Fürštenberka a na Vitorazi; J. M. pán ráčil seděti na pravé straně, podlé J. M[i] pána pan Gotthart z Štarhemberka; na pravé ruce po füršnejdrovi pan Vilém Kořenský, p. Melichar Kolichrejter; na levé straně seděli p. Erasim Černemel, p. Jeronym Hozlaur, p. Vácslav Kořenský, p. Albrecht Pauzar; naproti panu hraběti p. Karel Kořenský, p. Kristof Karel z Svarova. Za [1]) druhau tabulí dvořané naši s dvořany jejich a kriegsmany.

5. v auterý byli předse u J. M[i] pána p. hrabě, pan Černemel, p. Stornbergéř, p. Malovec, p. Hozlaur.

Než pan Lukan ku Praze odjel, jako i předešle než Passovští do Budějovic vpadli, byl odjel ku Praze, pak k Drážďanům; ale navrátil se zase, než k Praze přitáhli. 13. navrátil se.

12. sněm království Českého, markrabství Moravského, knížetství Slezkých a Lužic začal se, když král Uherský Matiáš v Praze byl.

18. byl u J. M[i] pána pan Bernart z Puchamu, saused náš blízký z Švortzpachu, pan Albrecht Pauzar, pan Melichar Kolichrejter.

23. Passovští vojáci z Budějovic, v Zalinách laupivše, jednoho sedláka zabili a druhého zranili; pak sedláci zase zabili z těch laupežníkův dva. Než zle to zažili; nebo ves jim vypálili, že málo zůstalo.

---

[1]) Str. 349.

1611 25. panna Anička Dlauhoveská z Dlauhé vsi, sestra pana Přibíka starého, stará panna, klevetná a saudná umřela v Třeboni u pana Puše v lozumentu u Studených; vejnos jí vykonán na zejtří 30; pochována v kostele Třeboni. Nebylo tu z přátel žádného.

A toho dne pan Vácslav Malovec Chvalesovský odjel. Toho dne byl u J. M[t] pána jeden znamenitý mathematicus, pan Girg, rakauský pán.

Maii 2. jeli do Prahy pan Vácslav Kořenský se paní manželkau i paní vdovau z Vřesovic.

6. Přijeli z Prahy od J. M[t] císařské a krále Matiáše na Třeboň na třech vozích kommissaři dle spokojení vojska Passovského, jenž byli tito: pan Jiří hrabě z Hodic, moravský pán, pan [1]) Girg Andre, rakauský pán etc. Potom přijel na druhý den pan Gotthart z Štarhemberka, item pan Günter von Goltz, nad lidem královským na Písku hejtman, item pan Hirschperger, hejtman na Vodňanech, item Ebenberger, hejtman von Ulm.

7. Obesláni byvše z strany Passovské přijeli jezdecky pan hrabě z Althanu, maršálek jejich, též Rundel; povoláni byvše od kommissařů, předložení stalo se jim. Pojedše zas odjeli do Budějovic; a to činívali, kdykoli přijeli.

13. Passovští s maršálkem svým po druhé přijevše, s královskými bylo jednání.

14. po třetí přijel z Budějovic maršálek k tomu jednání. 16., to jest v pondělí po neděli exaudi, maršálek z Budějovic po čtvrté přijel na Třeboň.

Arcikníže Leopold zase byl v Budějovicích.

17. po páté zde maršálek se čtyřmi trubači.

18. ve středu přijeli na Třeboň herolti J. M[t] C[e] a toho dne všecko vojsko Passovské strhlo se k Budějovicům.

19. přijel pan feldmaršálek z Althanu s jinými kommissaři a jeden od Leopolda a Haugvic od Rame; než ti poslední nebyli puštěni před pány kommissaře. Dlauho pospolu byli a skůro chtělo to jednání se stížiti.

---

[1]) Str. 350.

20. přijev opět maršálek z Althanu, jednání bylo a o záplatu za některý měsíc pozůstaveno. A tu z Althanu přes noc zůstal. 1611

21. Páni kommissaři zase do Prahy odjeli. Pán o peníze ráčil se starati.

24. arcikníže Leopold a Rame ku panu vládařovi poslali,[1]) žádavše ku pánu na Třeboň přijeti; odepsáno jim, aby tak nechali, že jim pán za škodu neslibuje.

26. feldmaršálek z Althanu přijel s panem Švendau, nejvyšším lajtnantem a Haugvicem i jinau zběří jejich, odjevše toho dne k večerau zas.

Junii 2. přijel k J. M[i] pánu pan Václav z Budova před obědy. Po nešpořích přijel pan feldmaršálek z Budějovic a k noci přijeli legati krále Matiáše.

3. dal se najíti i Brantl,[2]) ten, který do Starého města vskočil.

Kommissaři krále Matiáše byli: Santalir nejpřednější, podle něho seděl pan Ginter z Goltze, pak jeden černý (nevím gdo); než císařští byli: Erich Lassota von Steblaw, Joel Latroner z Vejru.

Toho dne přivezli z Prahy v šesti sudech peníze, chtějí tomu, přes 50 tisíc, jměvše jízdných do sta, na zaplacení tomu vojsku. Byl na Třeboni i pan Trautmansdorf; i sic nejvíc toho dne svozovaly se odevšad peníze. V sobotu před letnicemi neb v pátek pan vládař hnul kruhy stříbra asi za 48 tisíc, poslal je do Prahy k vexlu neb měně; nemohlo se tam proměniti. Pročež jeli do Hory Guttny. Byli tito vysláni s tím stříbrem Jindřich Daudlebský, mintzmejster, Matikhower, Matěj Dekara buchalter. Navrátili se z Hory v neděli první po sv. trojici, než Daudlebský před tím asi dva dni. Co nemohli zmincovati a vyměniti, zase přivezli; bylo asi XIIII pliků; ti se ničemně rozlezli praktikami některých. Tožť ten poklad Rožmberský preč; milá růže, již jmáš pokoj, nebudau tě více škubati.

---

[1]) Str. 351.
[2]) Skála: Mon. hist. Boh. II. 1. p. 281 vypravuje o něm (Brendl) obšírně; Dačický I. str. 227.

1611 7.[1]) Ramej přiblížil se k Třeboni, žádav, puštěn býti do města. Odepříno mu; než ve Dvorci, dvoru panském, přes čtvrt míle tu se s ním krále Matiáše legat Santanir sjel a spolu nějaké promluvení jměli, jev k němu, stana od tabule z Třeboně na voze s trubačem. A toho dne, jak Rame ze Dvorce k Budějovicům hnul se, tak veliké povětří, hřímání s přívalem náramným se strhlo ku podivu a krov tudíž z ratajny odtrhši dolů zhodilo.

9. Z města Budějovic vojsko vytáhlo,[2]) položilo se mezi Lišovem a Štěpánovem a k večerau mu peníze do statisíc[3]) vezeno; než Rame s svau vlaskau čertovinau a Valauny k Krumlovu obrátil se.

10. střelba po dvakráte z velkých kusů na Třeboni puštěna k večerau; před tím 8. dne téhož měsíce jednau vystřelena.

11. Od císařských kommissařů, kteříž k nim vyjížděli, abdaňk pěchoty stal se a hauf ten na vše strany se rozběhl; zbraně své lacino prodávali, že mnohý dostal muškety za 12 k.

Toho dne, když feldmaršálek z Althanu do zámku Třeboňského vjel, hned se větřilo, ješto před tím ticho bylo, a když šel k vnitřnímu zámku k bráně takový hrozný vichr se udělal, jako by všecko polámati chtěl, že hrozno bylo, a divně prachem točil. Satan hněval se, že ta věc spokojena bez velkého krveprolití.

Toho dne k večerau nějaký pacholík nožem probodl mimo krk a zabil vojačku z toho vojska Passovského,

---

[1]) Str. 352.

[2]) Dne 4. června přitáhli Passovští do Lišova, jakož vysvítá z listu Lišovských ku panu Petrovi Vokovi ddto. 5. června 1611, v němž oznamují, kterak toho lidu Passovského dne včerejšího k nim do městečka se nemálo položilo, tak že od nich veliké příkoří snášeti musejí, že pokud předešle měli čím, vždy je profianty jak na Hory tak i do Budějovic podlé své nejvyšší možnosti opatrovali, nyní pak, když se téměř všeho vydal', že se jim mocně do městečka položili. Protože prosí Rožmberka, aby se za ně přimluvil u nejvyššího maršálka, meškajícího v Třeboni, aby ten lid od nich vyzdvižen byl. (Kníž. arch. Hlub.)

[3]) Podlé dlužního úpisu ode dne 1. srpna 1611 zapůjčil pan Petr Vok králi Matiášovi 100.000 zl. na zplacení lidu Passovského. (Arch. Třeb.)

ženu jednoho forira, že mu, užravši se, služby platiti nechtěla; ten tu zanechán v městě u profausa. 1611

Toho dne vytáhl Leopold i Rame se všemi Valauny z Krumlova; než vojsko jeho jízdné také k Lišovu přitáhli.

13.[1]) abdaňk stal se jízdy skrze vyslané císařské a rozjeli se na různo.

Téhož dne páni kommissaři královští pan Santanir, pan Ginter z Golče a pan z Budova s nimi jeli na Krumlov, aby v to panství k ruce králi uvázali se. Než nejprv přijeli do Budějovic, tu neuvazovali se; nebo Budějovští do Prahy obesláni.

Toho dne stolili s J. M[i] pánem pan Kašpar z Gentu, Niderlender, na pravé — na druhé straně pan Lazarus Švenda, p. Rundel a jiní.

Toho dne jeřáb pokaušel se o hnízdo čapí, však do něho nemohl přijíti, nejprv vletěv na střechu, pak vejš pod hnízdo; tu naň čápi dotírali, i druzí z apatekářového domu přispěli na pomoc, jetřábovi hlavu rozklivali, že mrtvý na zem padl.

14. Hosté se rozjeli. Sice pán v tom jednání kommissařů na sta jich krmiti a na tisíce utratiti ráčil, což však J. M[i] od země vynahraženo býti mělo.

15. J. M. pán ráčil tabuli držeti s muzikau naproti ryňku v nárožním pokoji; pozván i fraucimor: paní Vácslavová Kořenská, paní Kolchrajterová, paní Vilémová mladá Vrchotická, panna z Kolichrajtru, sekrétářová nevěsta, panna Kristina Baubinská, panna Keblanská. Na pravé ruce napřed pan Kašpar z Gentu seděl, potom pan Švenda i pan Šmilaur z Jihlavy. V noci přijeli zase J. M[i] královské kommissaři i pan z Budova.

16. večeřeti ráčil J. M. pán za cajkhauzem pod stany. Napřed seděla paní z Althanu, přední kommissař [2]) královský pan Santanir podlé ní; na pravé ruce J. M. pán a pan z Althana, na druhé pan Ginter Goltz a pan z Budova. Muzika držána.

---

[1]) Str. 353.
[2]) Str. 354.

1611 Bylo hřímání a prška. Děla vystřelována po třikrát již s nocí.

17. Odjeli páni kommissaři královští i pan z Budova ku Praze; než ještě tu zůstali kommissaři císařští.

19. pan z Althanu se paní svau odjeli k Vitorazi a p. Lukan je vyprovázel. Císařští kommissaři byli v bibliothece a pan Praisinger Bavorčan s nimi.

20. pan Václav Malovec Chvalesovský a pan Jeronym Hozlaur přijeli k J. M[i] pánu za příčinau přijímání počtů.

A pan Lukan zase z Vitoraze přijel.

21. císařští kommissaři odjeli.

24. toho dne pán když povečeřeti ráčil v cajkhauzu, potom na konec střelba puštěna s divnými umělými kusy ohnivými a rakejtlí. Na druhý den, to jest 25. děla zase z valu do cajkhauzu vezena; než na Veselské nejvyšší baště tři kusy předse zůstaly a zůstávají.

Item 24. při počtech v buchalterii seděli p. Vaněk Malovec, p. Jeronym Hozlaur, p. Jindřich Daudlebský, p. Seifrid Mecerod, p. Rudolf Puš, Matěj Dekara, Vít Voštirálek.

26. Odjel pan Lukan na Nové hrady hejtmanu Radskému na křtiny.

Pan hrabě z Serinu po té chumelici ráčil pána navštíviti.

27. pan Lukan se navrátil a páni Malovec a Hozlaur po vykonaných počtech odjeli domů k hospodářství.

29. pan Lukan se panem Švendau a hejtmanem z Ulmu odjel po čtvrté hodině z poledne do Budějovic a odtud dále do říše. Sekretář německý až do Budějovic je vyprovázel.

Doktor Anastasius, sekretářů bratr, ke dvoru přijat.

Toho dne ráno pan hrabě z Serinu odjel k Dobré vodě a tak hosté na ten čas preč.

Julii [1]) 8. J. M. pán ráčil odbyti gvardie své; v cajkhauzu jim placeno. Potom přední v zámku v erbovní světnici klenuté jedli; na valete jim tabule držána. Napřed seděl Liberson, podlé něho německý sekretář, Endr na pravé

---

[1]) Str. 355.

ruce. Na zejtří korporálům a přednějším doplaceno; než feldbabel tu zůstal asi se dvěma. 1611

9. Karlíček řezník, altista dobrého vysokého hlasu, saused Třeboňský, při hodině jedné z poledne pochován u sv. Alžběty. Před tím ve středu v noci po sv. Prokopu na čtvrtek, když povětří bylo, ze zvonice obtížený truňkem spadl; hrozně se ztlaukl; od toho ztlučení v pátek dokonal. Byl dobrý, pokojný člověk.

11. Dva zločinci odpraveni při právu Třeboňském, jeden nějaký krejčí, Bustů syn z Třeboně, že zamordoval nějakú děvečku, a druhý kuchař z Olomauce z Passovské roty, že odpovídal městu a hrozil pálením i mordováním některých osob opilý i střízlivý. Tento sťat; onen na kolo dán.

17., jinak v neděli sedmú po sv. trojici, přijel na Třeboň pan Slavata Hradecký a s ním pan Hons Baltazar z Hojzu před obědy okolo desáté hodiny. A když pán ráčil obědvati, přijela paní stará Hradecká se paní mladau, jevše od Dobré vody, kdež za některý čas byly se myly; odjely zas před nešpory.

18. přijel do Třeboně a stál u Lamplů jeden pan z Princenštejna. Nebyl nahoře; než nosilo mu se z zámku. 19. na zámku byl i jedl; než pán neráčil s ním býti.

20. Pan Rejchardus Štornbergéř přijel k večerau na Třeboň. Na zejtří jedl s J. M[í] pánem a byl potom v bibliothece; in sacris bene versatus doctissimus baro.

24. pan Pavel Kapléř, lajtenant královský, přijel z Prachatic k J. M[í] pánu na Třeboň po abdaňkování.

25. jedl s J. M[í] pánem. 26. odjeli. Bylo s ním 20 koní vše lid a rytířstvo české.

Augusti [1]) 8. vel 9. pan Lukan z Prahy se panem Švendau k Plzni a odtud do říše k Nornberku, rozžehnav se s námi v Praze, totiž Oldřichem Ošenbergerem, Hansem Rychterem, hodinářem, a Václavem Březanem, služebníky pana vládaře odjel.

[Byv scriptor v Praze, nepoznamenávalo se.]

[1]) Str. 356.

*

1611 28. J. M. královská král Matiáš na koni ráčil do kostela sv. Víta jeti a při mši býti. Jedl v arciknížecích pokojích. Okolo nešporů odjeti ráčil s dvorem svým do Brandejsa a pobyv některý den dále táhl k Slezsku. Brunšvický kníže s králem jedl.

Septembris 12. pan Petr Vok z Náchoda z Moravy odjel, byv v neděli tu na zámku Třeboni u posluhování s jedním panem Slavatau mladým, jenž prve za pachole byl u J. M[i] pána. Kněz Matěj Cyrus senior jim posluhoval. Pan vládař neráčil pro nemoc přítomen býti; než do pokoje mu svátost nesena a poslauženo pánu.

13. pan Jan Jiří z Švanberka J. M. i s J[í] M[í] paní manželkau a synáčkem, byv drahný čas na Třeboni, projížděv se na Nový hrad, Rožmberk, klášter Vyšebrodský, Soběslav etc., toho dne ráčil odjeti k domoví na Vorlík.

15. pan Slavata na Třeboň přijel. Toho dne pan Smil, mládeneček učený a povědomý čistě jazyka francauzského, syn pana Bohuslava z Michalovic, tehdáž místopísaře k. Č., s preceptorem svým Ješínem odjeli 20. dne.

21. pan Lukan přijel. 22. pan hrabě z Serinu přijel.

26. páni hosté ráčili se sjížděti k svatbě sekretářově, kteráž konána na zejtří po tři dni. Oddával je kněz Šimon Věrník, kaplan panský. Pan vládař v trápení a mukách ležel, pokoje užiti nemohl; tyto rozkoše, veselí a povyky dnem i nocí provozovali. Zaplať jim to pán bůh, že sobě tak pěkně starce vážili.

27.[1]), jenž bylo v auterý před sv. Vácslavem, svatební veselí J. M. pan vládař konati ráčil za tři dni sekretáři svému německému Theobaldovi Hökovi z Zvabruku a panně Anežce z Kolchrejtu, na kteréž byli hosté v nepřítomnosti a nemoci J. M[i] páně N. vyslaný z Amberka, pan hrabě z Vitoraze, pan Mrakeš z Ličova, pan Jan Jiří z Švanberka, pan hrabě z Serinu, pan Petr z Švanberka, p. Erazim Reder etc. se paními a pannami a poctivých lidí rytířských nemalý počet. Přes 40 věder vína vypito.

Octobris 4. vyslaný z Amberka odjel z Třeboně.

---

[1]) Str. 357.

7. Pan hrabě z Serinu, byv od veselí svatebního sekretáře německého na Třeboni z příčiny nemoci pana vládaře, odjel toho dne k domoví; než pan Švanberg J. M. se panem synem Petrem a fraucimorem na zejtří okolo sedmé hodiny ráno z Třeboně, rozžehnav se s zemdleným panem vládařem, odjeti ráčil. 1611

19. v středu v noci na čtvrtek ve dvě hodině německé umřela stará Barborka, trpaslikyně v fraucimoru.

23. J. M. pan Jan Jiří z Švanberka přijeti ráčil na Třeboň.

24. svátostí večeře Kristovy v pokoji J. M[i] páně posluhováno J. M[i] pánu nemocnému i jiným od k. Cyrusa.

25. pan hrabě z Serinu přijeti ráčil. 27. J[i] M. paní Švanberková stará ráčila přijeti za pánem svým na Třeboň.

30. Paní stará z Hradce ráčila k J. M[i] pánu velmi nemocnému přijeti, kterúž dlauho nemohl poznati, stroje se již do daleké vlasti. Celú noc doktor a kněz u něho byli.

31. pan hrabě z Firštemberka přijeti ráčil k J. M[i] pánu.

Novembris 1. pan z Waldštejna, nejvyšší hofmistr k. Č., a [1]) pan Prokop Dvořecký přijeli na Třeboň jakožto kommissaři královští a zemští. Uzřevše pána v nemoci těžké, nic s ním mluviti nemohli; odjeli ráno na zejtří. Téhož dne i pan hrabě z Fürštenberka.

2. novembris přijel k J. M[i] pánu pan Karel z Žerotína, hejtman markrabství Moravského; 4. odjel ráno.

6. novembris den památný sv. Linharta z půlnoci k jitru v jedné čtvrti hodiny na pátau polovičního orloje na neděli XXIII. po sv. trojici život dokonal vysoce urozený pán pan Petr Vok z Rožmberka na Třeboni, okolo desíti nedělí nemocný ležev. Velmi trpělivě tu kázeň boží snášel, rád slovo boží slyšel, věčným životem těšil se. Panu Vaňkovi Malovcovi řekl, že více Malovců potřebovati nebude a mnoho pobožného mluvil. I to divná věc, že druhdy sám jediný se psem, který mohl pánu nohy podraziti, dolů do fraucimoru zsešel, jejž sotva potom nahoru vpravili. Ten

---

[1]) Str. 358.

1611 pes začasté v nemoci skučel a spolutrpení se pánem jměl; naposledy umrlému po umytí tvář oblízav, ku panu Švanberkovi se připojil. Tak pána jiného poznal. V nemoci páně to praesagium předešlo, že nedvěd doma chovaný, darovaný J. M[i] pánu od pana hraběte z Serinu, vrátného, který mu jísti dával, udávil.

Tři doktoři hojili ho: Severinus Schato, Matiáš Timin, dvorský lékař páně, Anastasius Höck.

Předcházející noci bylo pečetění všech pokojů a nařízeni sausedé, aby nedali z zámku ničehož nositi, — když již prve ptáci vyletěli. Březan, jakž pán skonal, od bibliotheky i privilegií klíče odevzdal buchalterovi a on panu starému z Švanberka; nebo mu nebylo zapečetěno.

Při smrti J. M[i] páně byli Jich M[i] pan Jan Jiří z Švanberka a pan Jan hrabě z Serinu jakožto dědicové, Hans Hagen z Švortzpachu, komorník páně a dvé pacholat Hynek Frokštajn z Načeslavic z Slezka a Jiřík Votík Bradský z Labauně. Ti v nemoci J. M[i] pánu posluhovali.

Téhož [1]) dne nedělního, v kterém dokonal, o nešpořích to tělo mrtvé, poněvadž velmi odutě na břiše bylo, rozřezáno a vnitřnosti ohledány. Našlo se vody sedm polaupintí, kteráž ho zadusila, plíce všecky zkažené, jatra zpeklá; v měchýři našel se veliký kámen na konci špičatý a ten mu mnoho bolesti činil. Ješto sice dobrý pán na nedostatek ledvin a měchýře jako i jiní předkové jeho těžce stonával takměř od mládenectví svého; avšak nicméně pán bůh mu ráčil mimo jiné pány předky jeho život prodlaužiti za 72 letě, 1 měsíc, VIII dnů a hodiny 2. Potom to tělo obyčejem knížecím kořením i jinými vonnými věcmi doplněno, pomazáno a balsamirováno, do černých šatů oblečeno a v pokoji nárožním, krásném proti ryňku položeno, vykontrfelkováno a hlídáno.

8. novembris, jenž bylo v autery po sv. Linhartu, dolů do sklepu prostředního při placu podlé čelední světnice sneseno a tu položeno; mohl se naň každý podívati.

---

[1]) Str. 359.

10. novembris přijel na Třeboň pan Vácslav z Budova, 1611
pána nenavštíviv pro jiné platné příčiny a kommissí J. M[i] královské v tak prodlaužené nemoci. Odjel dne 17. téhož měsíce. A Hans Zeller, jakž pravili, od J. M[i] císařské vyslaný přijel také sem.

15. novembris k večerau někdy pana vládaře Rožmberského tělo mrtvé, kteréž až do toho času nezahražené leželo, v přítomnosti Jich M[i] pánů, pana starého z Švanberka a pana Petra, syna J. M[i], do truhly dřevěné v saumrak položeno a tu od pánů dvořanů i jiných služebníků a měšťanů až do pohřbu hlídáno.

18. novembris krásné předbraní k Břilicům od tesaného kamene a slaupů okrauhlých, ozdobných podlé nařízení a mustru páně Lukanova dostavíno. A tehdáž také zevnitř u kancelláře do zámku od Svinenské brány jdauce stavíno štukoví k bráně nové.

21. novembris pan Jan hrabě z Serinu po uvázání v Libějovice též uvázal se v ten den v klášter Vyšebrodský.

26.[1]) pan Antiquarius z Kolovrat přijel na Třeboň a pan Petr mladý pán odjel s Lukanem do Prahy.

28. novembris k ruce panu Janovi Jiřímu z Švanberka počtové se v buchalterii přijímali v přítomnosti pana Vaňka Malovce a pana Jeronyma Hozlaura.

Decembris 11., to jest v třetí neděli po sv. trojici, kněz Tobiáš Vinter z Prahy na Třeboni ráno znamenité kázání učinil velmi rhetoricky; na nešpoře kázal Simeon Věrník, někdy kaplan pana z Rožmberka. V středu večeří páně posluhování držel kněz Tobiáš předjmenovaný.

17. mrtvé tělo pana z Rožmberka v truhle dřevěné zabito, davše mu na ruku levú prstýnek a k pravici po straně meč položivše a na něj pod ruce pečeti v červeném aksamítovém pytlíku, a hned dáno do truhly cínové a zaletováno.

19. přijeli k J. M[i] panu Janovi Jiřímu z Švanberka na Třeboň pan Jan Šebestian jinak Bastl z Švanberka a

---

[1]) Str. 360.

1611 na Švanberce a pan Ludvík Šlik hrabě z Pasaunu a byli tu přes boží hod, odjevše 28. den památný mláďátek po snídaní.

Toho roku také val veliký neb násyp před branau Břilickau pro vystřelování velikých kusů dle obrany zámku i města dělán. Item druhý v oboře v uhlu proti šlachtatě při stoce; na ty dva plochauzy mnoho práce i nákladu šlo. Dal dělati také pan Lukan od loviště rybníka Světa ohradu dřevěnú s hrází dosti oblažní, z drnů pořádně složenau, až k rohu zahrady pod zámkem, kdež také bašta nízká pro střelbu od dřeva postavena. I sice v zámku na věži Veselské nad mlejnem a světnicí písaře obročního dal spraviti místo vysoké pro falkonety. Item v štěpnici na valích za cajkhauzem sraubení dřevěné, kdež potřebí, vyzdviženo, i jinde okolo města pavlače a výstupci pro obranu zdělány. Kamení, co ho v zámku bylo, odvezeno ke dvoru Novému i z gruntu tu vydobýváno, měvši něco více staveno a plac zevnitřní saužen býti, a vzděláni z něho chlévové.

Léta [1]) páně 1612.

1612 Januarii 1. pan Vilém Vchynský, jagermistr království Českého, přijel k J. M[i] pánu na Třeboň k obědu.

2. pan Petr z Švanberka, J. M[i] pána starého syn, ráčil jeti na Bystřici na dvojích saních. A toho dne fraucimor starý propuštěn; i s svými statečky, svrchky a nábytky z zámku odstěhovaly se.

6. pan Antiquarius z Kolovrat přijel na Třeboň.

21. pan Adam Lukšan z Březnice s muzikau svau přijel na funus pana vládaře domu Rožmberského a potom ten tejden něco rytířstva českého se přitrausilo.

27. v noci okolo osmé hodiny německé na sobotu tělo to mrtvé ze sklepu, kdež několik neděl leželo, neseno ven a postaveno v place na máry, pak mezi branau poboční, kde váha byla vnitřním zámku postaveno a zanecháno a tu až do pohřbu ostříháno, obestřené byvše zdi i mříže

---

[1]) Str. 361.

železná, též brány černým suknem a světlo ve dne i v noci 1612
hořelo.

Kněžstvo z jednoty bratrské s musikau přes dvadceti osob toho dne se přibralo.

30. dne měsíce ledna, jenž bylo v pondělí po čtvrté neděli po třech králích, tělo to mrtvé někdy osvíceného a vysoce urozeného knížete a pana Petra Voka z Rožmberka z zámku Třeboně vyzdviženo a nížepsaným pořádkem a processem z brány Veselské do kostela velikého farního přes ryňk neseno a provázíno, kdež všudy, kudy se jíti mělo, písek navezen byl.

1.[1]) Nejprve postaveno bylo 200 sedláků a robotních lidí z panství Třeboňského v černých kapích, držev jeden každý černú svíci neb fakuli a při ní erb Rožmberský. Mezi nimi všecken ten kondukt a pompa pohřební vedena a vykonána.

2) Předně šel jeden student Třeboňský jménem Gregorius s křížem černým v dlauhém plášti.

3. Za ním následovalo 30 párů pacholátek v kapičkách černých.

4. Po nich šlo městských Třeboňských literátů 5 párů.

5. Pak ubírali se dva starci, dvořané Rožmberští stavu rytířského, pan Fridrich z Svejnochu, Slezák, a pan Jan Jeřábek z Frankenleben, Čech, s černými hůlkami v smutku.

6. Za nimi následovalo kněžstvo katolické 5 párů v komžích.

7. Po nich šlo 5 párů kněžstva evangelistského též v komžích.

8. Potom šli kněží a muzika z jednoty bratrské, spívajíce, jmenovitě diskantistů 4 páry, jiných kantorů 6 párů a kněží 9.

9. Pak šel urozený pán pan Zdeněk Lev Kavka z Říčan s hůlkau černau.

10. Za nimi následovala dvorská Rožmberská čeládka a služebníci vyššího a nižšího stavu 22 párů.

---

[1]) Str. 362.

1612 11. Potom ubírali se dva z rytířstva pan Voldřich Svatkovský z Dobrohoště a pan Melichar Kolichrajter z Kolichrejtu s hůlkami černými.

12. Za nimi šel urozený vládyka pan Kristof Karel z Svarova, nesv pozlacené ostruhy.

13.[1]) Potom urozený pán pan Jiřík z Ejberka nesl pozlacený meč a tulich.

14. Od pana Jana a pana Petra bratří Malovců Hlubockých štít s erbem Ursinovským nesen s literami okolo něho s takovými: ILL. P. W. D. A R. E F. U. R. B. G. C. T. A. 1594. To jest Illustrissimus Petrus Vok dominus a Rosenberg e familia Ursinorum, regni Boemiae generalis contra Turcam anno M.DXCIV.

15. Hemelín aneb šturmhaub pozlacený s velikým červeným a bílým peřím nesl pan Pavel Malovec.

I. praporec.

16. Pan Jetřich Malovec nesl korauhev z černé materie zdvižení s erbem Ursinovským s takovýmiž literami jako na předcházejícím štítu.

17. Koně černě oděného do aksamitu s erby krumplovanými Ursinovskými pěti vedli pan Ctibor Vrchotický a pan Jozue Kořenský.

II. praporec.

18. Korauhev rovně jako předcházející nežli s erbem Rožmberským dolů obráceným a literami těmito: ILL. P. W. U. D. A R. E. P. B. C. E. A. Φ VI. novembris A. 1611., to jest Illustrissimus Petrus Vok Ursinus dominus a Rosenberg e primatibus Bohemorum celsissimus et antiquissimus, obiit VI. novembris anno 1611, nesl pan Jan Bejšovec a to proto dolů obrácený, že rod pánů Rožmberských v Čechách již přítrž vzal.

19.[2]) Druhého koně černě oděného v aksamitu s pěti erby Rožmberskými krumplovanými dolů obrácenými vedl pan Lukeš Kořenský a pan Jiřík Kořenský.

III. praporec.

---

[1]) Str. 363.
[2]) Str. 364.

20. Korauhev s štítem koně zbrojného dolů znak obráceného nesl pan Hanuš Laubský. 1612

21. Třetího koně v aksamitu s pěti erby krumplovanými s koněm však dolů obrácenými vedli pan Petr Baubinský a pan Fridrich Votík.

IV. praporec.

22. Pan Erazim z Redern nesl smutkový saukenný praporec.

23. Smutkového koně vedli pan Václav Žantovský a pan Vilém Hozlaur; vocas smutku za koněm nesl Matl starý maštalíř.

24. Za tím následovala muzika Rožmberská, předně bubeník s vlaskými bubny a trubači s trúbami vše přistřenými suknem černým šest párů. Ti, jakž tělo mrtvé vyzdviženo z zámku, lermo traubili a bubnovali; potom pak jdauce submissa voce tiše, než v kostele zase lermo učinili, když koně ovedli.

25. Následoval kůň zbrojný v celém kyrysu pulerovaném červeněbílém, krásném, na němž jel též v zbroji stkvělé s velikým fedrpušem červených a bílých peří i s jinými všelijakými k tomu příslušnými ozdobami Hynek Frokštejn někdy pachole pana vládaře, nesv korauhev červenú s erbem království Českého, lvem bílým s textem okolo: Insignia regni Bohemiae.

26 Koně v kyrysu stkvělém osedlaného sedlem červeným aksamitovým, zlatem a perlami okrášleně krumplovaným vedli pan Oldřich Kalenice a pan Jiřík Stašek z Cidliny. Na témž kyrysu koňském na prsech na zad i po stranách byly hlavy jakoby lidské a ještěrka velmi stkvělá nad zadkem sedící, jako by dolů skočiti chtěla, s pěkným peřím okrášleně a draze fassovaným napřed i z zadu, že se bylo, čemu podívati. Nad sedlem napsáno bylo: Das armirte laibrosz, to jest kůň zbrojný životní.

27.[1]) Následoval kůň v černém rystuňku neb přípravě a zbroji černé. Jel na něm Hans Ulrich Resch, zeman

---

[1]) Str. 365.

1612 z Faltzu v celém kyrysu černém pod peřím černým, držev regiment černý v ruce.

28. Potom šel Rožmberský feldtvabl jménem Petr s halapartnau špicem dolů k zemi obrácenau.

29. Pak šel vojenský pískač a dva bubeníci, žalostivě a tiše hrajíce.

30. pan Emanuel della Franca pan z Liebersalu nesl neb raději vlekl po zemi za sebau černý tytulový pěchotopolní praporec.

31. Ubíral se za ním statečný pan Jan Lukan, zkušený krigsman, veden byv od mládence.

32. Následovali ho pan Kašpar Ender z Sechova, místodržící auřad maršálský domu Rožmberského, a pan Hynek Čáslav z Podole s hůlkami neb regimenty černými.

Za nimi nešeno od 24 osob rytířských tělo mrtvé někdy pana vládaře domu Rožmberského přioděné příkrovem aksamitovým s křížem přes něj stříbrohlavovým s erby třmi Ursinovskými a třmi Rožmberskými zlatem a stříbrem krumplovanými; prostřední byly dolů obráceny.

34. Podlé toho těla mrtvého po obau stranau šlo po padesáti osobách městských auředních z měst panství domu Rožmberského na jedné po 25 osobách nesaucích rytířské svíce s erby velikými Ursinovskými a Rožmberskými.

35. Při tom též gvardia Rožmberská neb soldati počna od feldbable až k tomu tělu mrtvému Rožmberskému po obau stranú táhli v černých sukničkách s muškety dolů obrácenými, podporami neb vidličkami po zemi vlekše.

36.[1]) Mezi nimi hned za marami jíti ráčili v smutku zahraženi v tváři J. M. pan Jan Jiří z Švanberka se panem Petrem synem svým.

37. A pan Adámek mladší syn následoval Jich M[t] s panem Petrem Vokem Švihovským.

38. Po nich šli kurfiršta Hajdelberského vyslaný urozený pán pan Achatius z Donína; podlé něho vyslaný od knížete Brunšvického urozený pán pan Gotthart z Štarhenberka neb Štornbergéř.

---

[1]) Str. 366.

39. Za nimi následovali Badenský vyslaný urozený pán pan Hanusz Vilhelm z Celkingu a knížete z Anhaltu vyslaný pan Burkhart z Erlachu. 1612

40. Po nich ubírali se knížete z Münsterberka vyslaný pan maršálek z Berbistorfu a podlé něho markraběte Brandenburského z Jagendorfu vyslaný pan Pilgram z Puchaimu.

41. za nimi hnal se drahný počet pánů a rytířstva z Čech a z Rakaus.

42. Ubírali se po nich pan Vácslav Malovec Chvalesovský a pan Vácslav Kořenský s černými hůlkami.

43. J[i] M. paní Švanberkovú starú paní Alžbětu svobodnau paní Kolonu z Felzu vedl pan Ondřej Mrakeš s druhým pánem N. až do brány; pak na místě J[i] M[i] vedena od týchž pánů J[i] M. panna panna Benigna šlechtična z Švanberka.

44. Jíti ráčila mladá paní z Švanberka Anna Maximiliána rozená z Oprštorfu, vedše J[i] M. pan Petr a pan Pavel Hozlaurové.

45.[1]) Za nimi následovaly páry dva paní jiných v smutku s dlauhými fachy bílými.

46. Pak XII párů fraucimoru se ubíralo.

47. Vyslaní z měst okolních Budějovic, Krumlova, Hradce, Tábora, Písku a Vodňan následovali.

48. Pak veliký počet obecního lidu domácích i přespolních v velikú truchlivostí, lítostí srdce, kvílením a pláčem za nimi se hrnul.

Týž pohřeb a ten všecken nákladný kondukt a průvod pana posledního Rožmberského vykonán nákladem urozeného pána pana Jana Jiřího z Švanberka jakožto dědice a pána všechněch panství a statků Rožmberských.

Direktor přední byl urozený pán pan Jaroslav Libštejnský z Kolovrat na Hrádku Starosedelský, arciknížete Maximiliána rakauského komorník. Nápomocen byl v tom processu urozený pán pan Adam z Lukšanů a na Březnici. Třetí zprávce a nařiditel těch věcí byl urozený vlá-

---

[1]) Str. 367.

1612 dyka pan Kašpar Ender z Sechaw. Než koně ty smutkové, aby řádně vedeni byli, urozený vládyka pan Ludvík Kvos z Pernsdorfu, J. M[i] p. vládaře štolmistr, zpravoval.

Ti páni vyslaní i jiní hosté po vykonané té pompě za tabulí seděli tím pořádkem, jakž na funus šli, a po nich: pan Fridrich hrabě z Firštenberka a na Vitorazi, p. Volf Adam z Puchamu, p. Erasmus z Štarhemberka, p. Jiří Ondřej Mrakeš, p. Reichart z Štarhemberka, p. Oldřich Křinecký, p. Jan z Zeberka, p. Erasmus z Redern, pan Vácslav Malovec, p. Oldřich Svatkovský. Ti seděli za knížecí tabulí.

Žádný [1]) z auřadníků a saudců zemských ani který podstatný pán z království Českého a markrabství Moravského na tom pohřbu byl, protože pro odjití z tohoto světa J. M[i] císaře Rudolfa, kteréž při tom času stalo se, do Prahy obesláni byli. Item vzešel vůbec pokřik, že by opěty nějaký vpád do Čech státi se měl.

Ceremonie prosté podlé spůsobu evangelíka při tom funusu konány. Kněz Matěj Cyrus, senior konsistoře pod obojí, kázání učinil. Po učiněném exordium neb přistání a oznámené příčině akcí té a průvodu posledního pohřebního o rodu pánů z Rožmberka hrdinských činech a skutcích chvalitebných pěkné věci vypravoval. Potom řeč k spasitedlnému naučení obrátil, „V čem opatrného, pobožného a spasení žádostivého křesťana největší, nejpodstatnější maudrost a blahoslavenství záleží?“ — že v tom, aby s bohem zde i na věky sjednocen jsa k smrti se připravoval a v rozšafném, zřízeném spůsobu a v pravé hotovosti z tohoto světa vykročil, nam nulla scientia difficilior est quam vitae, tota enim vita discendum est mori — protože není těžšího umění jako života, nebo po všecken věk náš musíme se učiti umírati, jakž pověděl maudrý Seneca: Všechněch mudrců největší umění přemýšlování o smrti. Naposledy, poněvadž ten obyčej jest, když poslední veliký pán svůj rod dokoná, s žalostivau a pronikavau řečí s oželením a oplakáním té poslední růže čer-

[1]) Str. 368.

vené štít s erbem Rožmberským na tabulce malovaný pře- 1612
lomil a dolů na zem z kazatedlnice zhodil.

Tělo to mrtvé v kůru postaveno a okolo něho stálo vysokých bílých paruňkových voskových svící rozsvícených 24; stěny kostelní i oltářové obestřeni byli suknem černým s erby Rožmberskými a zvláště veliký oltář aksamitem černým s křížem přes něj stříbrohlavovým přikryt. Zůstávalo tu až do jitra, velice od chudých věrných poddaných oplakáno; nebo jim ne pán než otec odešel.

Januarii 31. hned velmi ráno přede dnem z kostela vyneseno a na vůz k tomu obzvláště udělaný dáno a koňmi smutkovými šesti k Kaplici vezeno. Před Sviny Trhovými farář s jinými kněžími a žákovstvem na ně očekával a před ním do městečka s zpěvem šel i podál v těch velkých snězích průvod dal. Takž podobně, když k Kaplici neseno, farář z kněžstvem a žákovstvem na né očekával a do městečka provodil, kdež přes noc na ryňku pod stánem zanecháno a od gvardie Rožmberské vartováno.

Februarii [1]) 1. do kláštera Vyšebrodského dovezeno, byv náramně veliký sníh a dobrá sanice. Pan Jan hrabě z Serinu jakožto kollator předně na Rožmberce na týž průvod očekával a pány vyslané z říše i jiné, kteříž poslední ten skutek milosrdný prokázali, laskavě a dobrotivě přivítal i potom náležitě traktíroval a dále do kláštera provoditi pomohl. Kdež oppat s konventem a kněžstvem před klášterem s svými habity a ceremoniemi katolickými očekávavše, do kláštera do velikého kostela je provodili. Kazatel jejich německý nad ním kázání s vychvalováním pěkným rodu toho Rožmberského učinil. A tu po vykonání těch ceremonií do sklepu neb hrobky Rožmberské, nebyvši více místa než pro tu poslední truhlu posledního vládaře, zpuštěno a k předkům jeho přiloženo.

Urozený pán pan Petr z Švanberka, syn starého pána, na místě pana otce ten průvod až do kláštera vykonati ráčil.

---

[1]) Str. 369.

1612 O dobrotivosti pana Petra Voka mnoho by se mohlo vypravovati, kteréž druhdy někteří poddaní obmyslní zle užívati chtěli až příliš, kdyby od věrných služebníků pán pamatován nebyl. Kterak služebníky své mnohé obohatil, dlauho by bylo o tom vypravovati.

Symbolum jeho bylo: In silentio et spe. I to sluší věděti, že pán ten proto, aby maudře, opatrně a křesťansky živ byl a na smrt ustavičně pamatoval, hlavu umrlčí vdy na prkýnku obzvláštním vyvýšeném nad svým stolečkem v pokoji jmíval a tovaryšství s hlavičkau umrlčí zlatau z osmi dukátů nařídil, kteréž [1]) na hrdle svém nosil s nápisem na jedné straně: „Memento mori" a druhé: „Cogita aeternitatem". A to rozdával dobrým svým pánům přátelům, paním a pannám, dav na to zvláštní rejistřík k zapisování týchž osob udělati.

Byl pán postavy spanilé, vyšší [a subtilnější] nežli pan Vilém bratr jeho, vzezření libého, spůsobů vážných, právě knížecích, promlauvání rozumného, milosrdný, přívětivý a, ač se hněval, však žádnému nelál a nezlořečil, než mírnými slovy domlauval. Pán veselý, šprimovný, avšak v sešlosti všecken se na pobožnost oddal, rád pobožné knihy četl, slova božího poslauchal. Byl nových věcí žádostivý a všelijakých umění a kunštů milovný, na něž veliký náklad činil, a zvláštně kochání a libost jměl v stavení, v čemž se panem bratrem svým se srovnal. Obyčej jeho byl, více státi než seděti a procházeti se, tak že i mladým se pánem setrvati bylo obtížné. Děvečky fraucimorské hotovým odkazem, nařídiv jedné každé a složiti poručiv jistau summu peněz na zlatě do truhličky, opatřiti a osvoboditi ráčil a učinil nad tím poručníky Albrechta Pauzara z Michnic a na Volešné, Hynka Čáslava z Podole a Fridricha Frokštejna z Načeslavic, služebníky, dvořany své. Pán velmi udatný, smělý a poněkud jako opovážlivý v tom, že k divokým šelmám, nedvědům, lvům, koňům, psům směle šel bez strachu. A summau nevím,

[1]) Str. 370.

co by se nedostávalo při takové heroitské osobě, nežli na 1612
čež sám na smrtedlné posteli naříkal, že v literním umění nedal se lépe cvičiti.

A tak, buď pánu bohu nebeskému chvála, spis ten o těch vzácných a slavných pánech z Rožmberka dokonal jsem 12. iunii anno 1615 a po druhé přepsal na čisto.

PŘEHLED
života pana Petra Voka z Rosenberka.

1539. Petr Vok z Rosenberka narodil se dne 1. října str. 7.
1542—1546. Vychováván v Krumlově a na Hradci 8.
1547. Dostal prvního učitele Gabriele Svěchina à Pambergo 8.
5148. Přidáni mu bratří Ferdinand a Jan Fridrich Hofmanové a roku 1549 Kavka a Šlejnic za spolužáky 9.
1550. Učil se v klášteře Vyšebrodském za příčinou moru 9.
1551. Po odchodu Svěchina přijat druhý učitel Jan Makovský z Soběslavě 9.
1557. Panu Petrovi Vokovi zjednán Vít Šmoger z Kolna za hofmistra 11; stal se lutherianem 12.
1558. Jede ke královskému dvoru do Frankfurtu 12; odtud přes Prahu do Krumlova nazpět 13.
1559. V Augsburce při dvoře císařském 14.
1562. Ve Frankfurtě 17.
1563. Cestuje do Anglie 18; v Nizozemsku 19; vrátil se domů 20; v Baden, Vídni, Prešpurce a Vratislavi 20.
1564. Jede k svatbě panny Evy z Rosenberka do Hradce 23.
1565. Zván od císaře Maximiliana, aby jako komorník k exequiím za císaře Ferdinanda I ve Vídni dal se najíti 24; dostal od bratra svého pana Viléma z Rosenberka panství Choustnické, Zelecké a ten díl někdy Táborských 25; narovnání obou bratří na Hradci 25; obdržel stříbrné nádoby 27; zařizuje hospodářství na Vinterberce 27.
1566. Vydal se na císařské vyzvání k sněmu do Augsburku 28; navrátil se na Vinterberg 29; vyzván císařem, aby se k válečnému tažení proti Turku do Vídně dostavil 30; v uherském tažení 30—32.
1567. Leží nemocný na Hradci 33; na Vinterberce 34.
1569. Koupil zámek a město Bechyni s celým panstvím 39; zakročil proti židům 39; koupil dům v starém městě Pražském 39; vzpoura rybníkářů proti němu 40.
1570. Omlouvá se, že při slavných turnajích v Praze pro nedostatek zdraví nemůže býti přítomen 42; byl v kancelláři na hradě Pražském 43; zapravil sbírku podlé sněmovního snešení 45.
1572. Pozván císařem Maximilianem ke korunovaci Rudolfa za krále Uherského 50; musil však pro nemoc zůstati doma 31.
1573. Nařízen za hejtmana kraje Bechyňského s Oldřichem Smrčkou ze Mnichu 53; jest v nedorozumění s bratrem svým Vilémem pro dluhy 55, 56, 57.

1575. Zatykačové vydáni na Petra Voka z téže příčiny 63; vyzván císařem Maximilianem ke sněmu do Řezna 64.
1576. Koupil dva dvory v Oudražích 66.
1578. Jmenován hejtmanem krajským s Janem Španovským z Lisova 73.
1579. Výprosy panny Kateřiny z Ludanic 75, 76, 77.
1580. Pojal panu Kateřinu z Ludanic za manželku 81—83; jmenován hejtmanem krajským 83; jel na panství Helfenšteinské do Moravy 85; vrátil se 86.
1581. Převzal panství Černovické a Dešenské 89.
1582. Jmenován hejtmanem kraje Bechyňského 93.
1585. Byl hejtmanem kraje Bechyňského 111, 112.
1587. Přijal úřad hejtmana kraje Bechyňského na sebe 114; byl v kommissi, která meze a hranice mezi Štěpánem z Eizingu a Vilémem z Roupova ohledala 114; přijímal, jak se proslýchalo, v Mladé Boleslavi od bratří Českých 114; koupil dům na náměstí starého města Pražského 117.
1589. Jmenován hejtmanem kraje Bechyňského 124.
1591. Byl hejtmanem kraje Bechyňského 138.
1592. Zemřel jeho bratr pan Vilém a on nastoupil panství veškerých Rosenberských statkův 140, 141.
1593. Prodal panství Helfenšteinské 150.
1594. Postoupil královský ungelt v Prachaticích a Vinterberce císaři Rudolfovi II 153; jmenován nejvyšším generálem nad lidem českým proti Turku 154—161.
1599. Dosedl do soudu zemského 180; prodal statek Haželský 184. 185.
1600. Prodal panství Krumlovské císaři Rudolfovi II 187, 189, 195.
1601. Paní Kateřina Rosenberská z Ludanic zemřela 191, 192, 197; koupil dům na Hradčanech 192.
1602. Přestěhoval se z Krumlova do Třeboně 197.
1603. Koupil Blanici 202, 205.
1605. Nabízena mu opět hodnost nejvyššího generála nad lidem českým proti Turku, které však on nepřijal 211.
1610. Změnil něco v poslední vůli 242.
1611. Zemřel dne 6. listopadu 261.

REJSTŘÍK
jmen osob, míst a věcí.

A.

B.

C.

Č.

D.

E.

F.

G.

H.

Ch.

J.

K.

L.

M.

N.

O.

P.

R.

Š.

T.

U.

V.

Z.

Ž.

 V. Pouzar.

Opravy.

Str. 39.	řádek	14.	shora	čti	VII½.
„ 86.	„	8.	„	„	S*y*rakovský.
„ 109.	„	2.	„	„	Nas*a*vrk.
„ 114.	„	7.	„	„	*V*ichhaysser.
„ 127.	„	7.	zdola	„	Černovský.
„ 199.	pozn.	3)		„	284.
„ 200.	„	2)		„	285.
„ 235.	řádek	4.	shora	„	Kol*a*dném.
„ 259.	„	15.	zdola	„	Sprincenštejna.

